TamSaha

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi
● Ekim 2017 ● Sayı 155

A STAR ALLIANCE MEMBER 20 YEARS

TURKISH AIRLINES

DÜŞLER ADASI PHUKET'E

TÜRK HAVA YOLLARI İLE UÇUN

TURKISHAIRLINES.COM

Coca-Cola

TADINI ÇIKAR™

YIL 2008

TÜRKİYE HIRVATİSTAN ÇEYREK FİNAL KARŞILAŞMASI... HEYECAN DOLU BİR 90 DAKİKA SONUNDA MİLLİLER YARI FİNALDE!

YIL 2017

MİLLİLER YİNE HIRVATİSTAN KARŞISINDA... HEYECAN AYNI, YÜREKLER YİNE TEK.

YANINDA
Coca-Cola®

TamSaha

Türkiye Futbol Federasyonu Adına Sahibi
Yıldırım Demirören

Sorumlu Yazışleri Müdürü
Mazlum Uluç

Yazışleri
Bağış Erten
İlker Uğur
Barış Tarık Mutlu
Nihat Özten
Türker Tozar
Gürsel Kuru
Aydın Güvenir
Rasim Artagan
Görkem Demir

Görsel Tasarım
Hasan Teoman

Fotoğraf Editörü
Haydar Tanışan

Yazışma Adresi
Türkiye Futbol Federasyonu İletişim Müdürlüğü Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri Riva-Beykoz İstanbul

Telefon
0216 554 51 00
Dahili: **57 59 / 57 60**
e-mail: **iletişim@tff.org**
Web sitesi
http://www.tff.org

Ekim içindekiler

Hayata dönüş 14

Küçük ülkenin büyük takımı 26

Finallerin uzağında 32

46

56 Kalbimiz gençlerle atıyor

64

94

Kışkırtan gol sevinçleri 104

114

Harkiv'de hakem faciası

Millî Takımımız, 2018 FIFA Dünya Kupası elemelerinin sondan bir önceki düzlüğünde ilk maçını Ukrayna'da oynadı ve rakibine 2-0 yenildi. Teknik direktör Mircea Lucescu'nun bu ilk sınavında Ukrayna üstün bir futbol sergilerken, yediğimiz gollerin ikisinde de inanılmaz hakem hatalarının yaşanması ve net bir penaltımızın verilmemesi, bu üzücü sonucun oluşmasındaki başlıca faktörlerdi.

2018 FIFA Dünya Kupası finalleri hedefine kilitlenen Millî Takımımız, Eylül ayındaki ilk maçını Harkiv deplasmanında Ukrayna ile oynadı. Fatih Terim'in yerine göreve getirilen teknik direktör Mircea Lucescu'nun uzun süre çalıştığı Ukrayna'nın millî takımına karşı verdiği bu ilk sınav hiç de beklediğimiz gibi geçmedi ve büyük bir hayal kırıklığıyla sonuçlandı. Ukrayna'nın üstün bir oyun sergilediği maçta İspanyol hakemlerin inanılmaz kötü yönetimi ve sonuca direkt etki eden hataları ortaya bir futbol faciası çıkardı.
Teknik direktör Mircea Lucescu, bu maç için açıkladığı kadroya uzun bir aradan sonra Emre Belözoğlu'nu davet etmiş, önce kadro dışı bırakılıp daha sonra da Millî Takım'ı bıraktığını açıklayan Arda Turan'ı da yeniden ekibe katmıştı. İlk açıklanan kadroda yer almayan Oğuzhan Özyakup ise daha sonra kampa dâhil edilmişti.
Rumen teknik adam, Millî Takımımızın başında çıkacağı ilk maç öncesinde düzenlediği basın toplantısında, gruptan çıkmak için 10 puanın yetmeyebileceğini vurguluyor ve "Oyuncularla çalışabilmek için yalnızca üç günüm oldu. Bundan önce de tabiî ki oyuncuları tanımak için kendim çalıştım. Çok maç seyrettim. Futbolcuların kulüplerinde ve Millî Takım'da oynadıkları maçları seyrettim. Bazılarıyla yurt dışında gidip görüştüm. Üç günde oyunu ve oyuncuları tanımak kolay değil. İkinci olarak şu ana kadar yapılmış olanların analizini çıkarmak, üçüncü olarak rakibi inceleyip onlarla bu bilgiyi paylaşmak da kolay işler değil. İki maça aynı anda hazırlanacağız. Bir de Hırvatistan maçımız var.

2 Eylül 2017 – 2018 Dünya Kupası Eleme Grubu Maçı
Metalist Stadı – Harkiv
Hakemler
David Fernández Borbalán, Raúl Cabanero, Diego Barbero Sevilla
José María Sanchez Martinez (İspanya)
Goller
Andriy Yarmolenko (dk. 18 ve 42)

Ukrayna: 2

Türkiye: 0

Hırvatistan-Kosova: 1-0

Maksimir Stadı
Hakem: Stefan Johannesson (İsveç)
Hırvatistan
Danijel Subašić - Šime Vrsaljko, Dejan Lovren, Domagoj Vida, Josip Pivarić - Marcelo Brozović (Nikola Kalinić dk. 72), Mateo Kovačić (Milan Badelj dk. 55), Luka Modrić, Ivan Perišić - Ivan Rakitić (Andrej Kramarić dk. 55), Mario Mandžukić
Kosova
Samir Ujkani - Mergim Vojvoda, Amir Rrahmani, Bajram Jashanica, Benjamin Kololli (Leart Paqarada dk. 70) - Valon Berisha, Enis Alushi, Hekuran Kryeziu - Milot Rashica, Vedat Muriqi (Erton Fejzullahu dk. 67), Arber Zeneli (Atdhe Nuhiu dk. 79)
Gol: Domagoj Vida (dk. 74)

Altıncı maçların sonunda averajla grup liderliği koltuğunda oturan Hırvatistan, grubun en zayıf halkası olarak görünen Kosova'yı Zagreb'de oynanan maçta güçlükle 1-0 yenebildi. İşkodra'da oynanan ilk maçı 6-0 kazanan Hırvatların bu defa da farklı bir skor elde etmesini bekleyenler yanıldı. 2 Eylül günü başlayan maç, sağanak yağışın futbol oynamayı imkânsız hale getirmesi sebebiyle 21'inci dakikada tatil edildi. İki takım ertesi gün 21'inci dakikadan itibaren başladıkları maçı tamamladı. Kosova'nın uzun süre çok başarılı bir direniş gösterdiği maçta kaleyi bulan üç vuruş yapabilen Hırvatistan, 74'üncü dakikada Modric'in kullandığı serbest vuruşu kafayla ağlara yollayan Domagoj Vida'nın attığı golle üç puanın sahibi oldu.

Tabiî ki ilk önce yarınki maça odaklanmak gerekiyor. Zannediyorum hazırlıkları bitirdik, tamamladık. Oyuncularım bu periyotta çok dikkatliydi. Önemli ve zor bir görev üstlendiklerinin farkındalar. Çünkü dört maçı da kazanmamız gerekiyor. 10 puan belki bizi bir üst tura taşımaya yetmeyebilir. Yarın İzlanda deplasmanda Finlandiya ile oynayacak. Rakiplerimizin Kosova ile maçları var. Bu onların avantajı ama bizim Ukrayna ile daha zor bir maçımız var. Futbolda her şey mümkün. Oyuncularım yapabileceklerine inanıyor. Ben de istediğimiz sonuçları alabilecek kalite olduklarına inanıyorum. Ukrayna çok iyi oyunculardan oluşan bir ekip. Bizim grubumuzda daha iyi organize olmuş bir görüntü çiziyorlar. Onlar için de önemli bir maç. Ardından da İzlanda ile karşılaşacaklar. Onların da önemli bir maçı olacak. Biz kazanırsak bizim de şansımız devam etmiş olacak. Çünkü Hırvatistan ve İzlanda maçlarını evimizde oynayacağız. Yarın kaybeden, bir üst tura çıkma imkânını kaybetmiş olacak'' diye konuşuyordu.
Ancak futbol, evdeki hesapların sahaya uymaması üzerine kurulu bir oyundu ve biz Ukrayna'ya kaybetmiş olsak bile şansımızı sürdürecektik.
2 Eylül akşamı Metalist Stadyumu'na çıkan iki takım farklı dizilişlerle sahadaydı. Millî Takımımızın kalesini uzun zamandır olduğu gibi Volkan Babacan koruyor, savunma dörtlüsünde Şener Özbayraklı,

Serdar Aziz, Mehmet Topal, İsmail Köybaşı yer alıyor, Ozan Tufan ve Emre Belözoğlu'ndan oluşan çift ön liberonun önünde Cengiz Ünder, Tolga Ciğerci, Hakan Çalhanoğlu üçlüsü, tek santrfor pozisyonundaki Cenk Tosun'a destek veriyordu. Buna karşılık Ukrayna alışageldiğimiz 4-3-3 sistemiyle sahaya yayılmıştı ve forvetin iki kanadındaki Yarmolenko-Konoplyanka ikilisiyle tehditkâr bir görüntü sergiliyordu.
Maça etkili giren Ukraynalılar, daha ilk dakikalardan itibaren takımımızın blokları arasında oluşan boşlukları değerlendirerek gol sinyalleri vermeye başlamıştı. Henüz 6'ncı dakikada Stepanenko'nun auta giden kafa vuruşunun iki dakika sonrasında Mehmet Topal son anda müdahale ederek Yarmolenko'ya gol izni vermiyor, ama Ukraynalılar her iki kanadımızdaki boşlukları değerlendirerek dalga dalga yüklenmeyi sürdürüyordu. Nitekim 18'inci dakikada çok organize gelişen bir atakla da golü buldular. Orta sahamızın savunmayla arasının iyice açıldığı bir pozisyonda hızla kalemize indiler.
Maçın en iyi adamı Konoplyanka soldan ceza sahamıza girip topu Kravets'e bıraktı.
O da geriden gelen Kovalenko'yu gördü.
Kovalenko'nun pasıyla ceza sahamızda buluşan Yarmolenko, yakın mesafeden yaptığı vuruşla Ukrayna'yı 1-0 öne geçirdi.
Ancak Yarmolenko golü atmadan önce topla buluştuğu anda açık biçimde ofsayttaydı ve İspanyol hakemlerin bu ofsaytı tespit edememesi, takımımızın geriye düşmesine mal olmuştu.
Golden sonra Emre Belözoğlu'nun biraz daha öne çıkarak hücuma destek vermeye çalışmasıyla biraz toparlanır gibi olsak ve kaptanın şutuyla rakip kaleciyi yoklasak da bu şut maç boyunca kaleci Pyatov'u rahatsız edeceğimiz tek vuruş olarak kayıtlara geçecekti. 35'inci dakikada ise Ukrayna farkı ikiye çıkarma fırsatını tepti. Yine çok çabuk ve etkili geldikleri bir pozisyonda uzun bir pasla santrforları Kravets'i buldular. Sol kanattan ceza sahamıza giren Kravets'in şutunu kalecimiz Volkan Babacan çeldi, Kovalenko'nun önünde bulduğu topu ise araya giren savunmamız kornere atarak tehlikeyi bertaraf etti.
42'nci dakikada ise Ukrayna'nın ikinci golü geldi.
Sol kanattan fırtına gibi ceza sahamıza giren Konoplyanka'nın kale önüne çevirdiği topla buluşan Yarmolenko, önündeki savunmamızdan feyklerle kurtulup kendisinin ve takımının ikinci golünü kaydetti. Fakat bu golde de Konoplyanka topu açık biçimde aut çizgisinin dışından çevirmiş ancak İspanyol hakemler bu pozisyonu da atlayarak ikinci gole de net biçimde ''müdahil'' olmuştu.
İlk yarısı Ukrayna'nın 2-0 üstünlüğüyle sona eren maçın ikinci devresine her iki takım da aynı on birlerle başladı. Sahadaki oyun da ilk yarıdan farksızdı.
Ukrayna iki farklı önde olmasına rağmen gole ihtiyacı varmış gibi atak oynamayı sürdüren taraftı.
Dakikalar 51'i gösterirken Ukraynalılar gole bir kez daha yaklaştı. Orta sahada kaptırdığımız bir topla bu-

Finlandiya-İzlanda: 1-0

Tampere Stadı
Hakem: Pavel Královec (Çekya)
Finlandiya
Lukas Hradecky - Joona Toivio (Albin Granlund dk. 70), Paulus Arajuuri, Juhani Ojala (Sauli Väisänen dk. 33), Jere Uronen - Tim Sparv, Alexander Ring, Kasper Hämäläinen - Robin Lod, Eero Markkanen, Perparim Hetemaj (Thomas Lam dk. 83)
İzlanda
Hannes Halldórsson - Birkir Sævarsson (Björn Sigurdarsson dk. 59), Ragnar Sigurdsson, Kári Árnason, Hordur Magnússon - Johann Gudmundsson, Aron Gunnarsson, Emil Hallfredsson (Rúrik Gíslason dk. 59), Birkir Bjarnason - Gylfi Sigurdsson, Alfred Finnbogason (Jón Dadi Bödvarsson dk. 88)
Gol: Alexander Ring (dk. 8)
Kırmızı Kart: Rúrik Gíslason (dk. 76)

Grubun büyük sürprizlerinden birisini Finlandiya gerçekleştirdi. İlk altı maçlarından sadece bir beraberlik çıkartabilen Finler, aynı periyodun sonunda Hırvatistan'la birlikte grubun zirvesini paylaşan İzlanda'yı mağlup etmeyi başardı. Tempere'de oynanan maçın 8'inci dakikasında Alexander Ring'in attığı golle öne geçen Finlandiya, İzlanda'nın yüzde 61'e 39 topla oynama üstünlüğü kurmasına karşılık gol pozisyonlarında etkili olan taraftı. Finlerin kaleyi bulan altı şutuna karşılık İzlandalılar çerçeveyi iki kez görebildi. Oyuna 59'uncu dakikada giren Rúrik Gíslason 76'da ikinci sarı kartı görerek İzlanda'yı 10 kişi bıraktı.

luşan Konoplyanka'nın ceza yayına yakın noktadan attığı şutta top direğin yanından auta çıktı. Dört dakika sonra ise bu defa sol bekleri Matvienko, ters kanattan atılan uzun bir pası ceza sahamızın önünde kontrol edip 18'e girer girmez sert bir şut çıkardı ancak bu şut da az farkla yandan auta gitti.
Teknik direktör Lucescu oyuna ilk müdahalelerini 60'ta Ozan Tufan'ın yerine Oğuzhan Özyakup'u, 68'de de Hakan Çalhanoğlu'nun yerine Arda Turan'ı sahaya sürerek yaptı ve bu değişiklikler oyunu dengeler gibi oldu. Nitekim 69'da Ukrayna kalesinin önünde ciddi biçimde boy gösterdik. Ancak rakip savunma, Cenk Tosun'un indirdiği topa altı pasın önünde Cengiz Ünder'in voleyle vurmasına izin vermedi.
75'te ise Oğuzhan Özyakup'un pasına hızla hareketlenen Cengiz Ünder, Serhiy Kryvtsov tarafından ceza sahası içinde çekilerek durduruldu. Karşılığı hem penaltı hem kırmızı kart olması gereken ve belki de geri dönüşümüzü sağlayacak olan bu pozisyon, İspanyol hakem tarafından es geçildi.
Kalan bölümde ise Ukraynalılar, yine gol iştahıyla saldırma pozisyonuna geri döndü. 77'nci dakikada Konoplyanka'nın sol kanattan kullandığı kornerde Besedin kafayı vurdu ama top üstten dışarıya çıktı. Hemen ardından Yarmolenko'nun savunmanın arkasına gönderdiği aşırtma pası Konoplyanka kontrol etmek istedi ama ayağından açtığı topu Volkan Babacan çabuk davranarak kontrol etti.
83'üncü dakikada ceza sahamızın dışında topla buluşan Konoplyanka'nın yerden sert vuruşunu Volkan Babacan köşeye giderken yumrukladı ve üçüncü golü önledi. 89'uncu dakikada ise Malinovskyi'nin sol kanattan kullandığı kornerde Cenk Tosun'un kafayla ceza sahasının dışına gönderdiği topu kontrol eden Yarmolenko, yerden çok sert vurdu, Volkan Babacan köşeye giden topu bir kez daha kornere çeldi ve maç Ukrayna'nın 2-0'lık üstünlüğü ile sona erdi. Hakemlerin yaptığı büyük hataların yanında istatistik rakamları da Ukrayna'nın üstünlüğünü onaylar nitelikteydi. Ukrayna 15 atak girişiminden 7'sinde kaleye isabet sağlarken, Millî Takımımız üç atak girişiminde kaleyi sadece bir kez tutturabilmişti.
Maç öncesi kuvvetle savunulan ''kaybeden biter'' tezi ise Finlandiya'nın İzlanda'yı mağlup etmesi ile geçerliliğini kaybedecekti. Bir gün sonra Kosova'yı güçlükle yenebilecek Hırvatistan'ın 16 puanla zirvede oturduğu grupta Ukrayna 14 puanla ikinci sırayı almış, İzlanda 13 puanla üçüncü sıraya gerilerken Millî Takımımız da 11 puanla dördüncülüğe inmişti. Üç gün sonra oynanacak Türkiye-Hırvatistan ve İzlanda-Ukrayna maçlarının ev sahipleri tarafından kazanılması, bu tabloyu alt üst edebilir ve Millî Takımımızı yeniden potaya sokabilirdi.
90 dakikanın ardından düzenlenen basın toplantısında konuşan Millî Takım Teknik Direktörümüz Mircea Lucescu'nun hedefinde ise doğal olarak İspanyol hakemler vardı. Ukrayna'nın attığı ilk golde ofsayt olduğunun, ikinci golde de topun auttan geldiğinin televizyondan görüldüğünü anlatan Lucescu, maç değerlendirmesini şu cümlelerle yapıyordu: ''Oyunda iki tane ekip vardı. Biri oyunu daha iyi kuran, daha iyi organize eden. Ben bu grupta en iyi futbolu Ukrayna'nın oynadığını düşünüyorum. Daha dikkatli olmalıydık. Birbirimizle daha iyi anlaşmalıydık. Kolay değildi ama oyunu daha iyi kontrol edebilmeliydik. Ukrayna Millî Takımı'nın çoğunluğu iki kulüpten gelen oyunculardan kurulu. Bizim Millî Takımımız ise 10-15 değişik kulüpten gelen oyunculardan kurulu. Aradaki fark buydu. Ukrayna, her maçı oynayan oyunculardan kuruluydu. Bizde ise öyle değildi. Biz, bugünkü maçı rakip daha süratli olduğu için ve ikili mücadeleleri kaybettiğimiz için yitirdik. Ukrayna bu maçı kazanmayı hak etti ama yediğimiz gol bariz ofsayttı. Golü yiyene kadar oyun dengeliydi. 1-0'dan sonra kontrataklar için boş alan bıraktık.
Bundan faydalandılar. Auttan gelen top gol oldu. 2-0'dan sonra oyuncuları motive etmek kolay değildi. Ama bir de verilmeyen penaltı var, o konuyu da atlamamak lâzım. Bunlar sahada olan şeyler. Ukrayna bu goller olmasaydı başka goller de atabilirdi.''
Rumen teknik adam, gruptaki şansımızın sürdüğünü de belirterek sözlerine şöyle devam ediyordu:
''Neler yapabileceğimize dair önümüzde üç günümüz var. İsim vermek istemiyorum, az antrenman yapmış oyuncularla değil, daha farklı bir kadro çıkarmayı düşünüyorum. 9 yabancı, 2 Türk oyuncu ile oynayan kulüplerimizden çıkarabilecek Türk sayımız fazla değil. Doğal olarak zamana ihtiyacımız var. Türkiye, çok iyi sonuçlar aldığı dönemde, futbolcular birkaç kulüpten gelip Millî Takım'ın çekirdeğini oluşturuyordu. Biz rakibe göre daha statik oyun gösterdik. Kim oynarsa oynasın bu oyun sistemini, bu oyun kuruluşunu biz de yapacağız. Grupta hâlâ şansımız devam ediyor. İzlanda'nın kaybetmesi grubun durumunu farklı bir boyuta taşıdı. Kalan üç maçımızı da kazanmalıyız.''

Ukrayna-Türkiye dostluğu

Ukrayna-Türkiye maçı öncesinde resmi yemek organizasyonu yapıldı. Yemeğe TFF 1. Başkanvekili, UEFA Yönetim Kurulu Üyesi Servet Yardımcı, TFF Genel Sekreteri Kadir Kardaş, Türkiye'nin Kiev Büyükelçisi Yönet Can Tezel, Ukrayna Gençlik ve Spor Bakanı Ihor Zhadanov, Harkiv Bölgesi Valisi Yuliya Svitlychna, Ukrayna Futbol Federasyonu Başkanı Andriy Pavelko, Ukrayna Futbol Federasyonu Yönetim Kurulu Üyeleri ve yetkililer katıldı. Resmi yemekte bir konuşma yapan Servet Yardımcı, "Türkiye ve Ukrayna çok yakın iki dost ülke. Uzun süredir işbirliği içindeyiz. Bu gerek sosyal hayatta, gerek politikada, gerekse sporda en iyi şekilde devam ediyor. Ukrayna Futbol Federasyonu Başkanı Andrey Pavelko ile arkadaşlığımız ve ilişkilerimiz geçmişten beri çok iyi ve gelecekte de bu ilişkinin çok iyi olacağından eminim. Biz Türkiye Futbol Federasyonu olarak Ukrayna ile ilişkilerimizi daha iyi noktalara götürmek için her türlü çabayı gösteriyoruz, her şeyi yapmaya da hazırız. Andrey Pavelko'ya, UEFA Yönetim Kurulu seçimlerindeki desteklerinden ötürü bir kez daha teşekkür ediyorum. Maçta iki ülkeye de başarılar diliyorum. İki halk arasındaki dostluğun sahaya olumlu yansıyacağına ve mücadelenin Fair Play ruhu içerisinde geçeceğine inanıyorum. Maçı da iyi olanın kazanacağını düşünüyorum" derken, Pavelko da "Bu dostluğun daha da artarak süreceğine inanıyorum. Ukrayna Futbol Federasyonu olarak desteklediğimiz Sayın Servet Yardımcı'nın UEFA Yönetim Kurulu'na seçilmesinden dolayı ayrıca mutlu olduk ve bu bize gurur verdi. Maçta iki takıma da başarılar diliyorum" şeklinde konuştu. Resmi yemek, karşılıklı hediye takdimi ile son buldu.

Türkiye–Hırvatistan maçını Gençlik ve Spor Bakanı Osman Aşkın Bak, AK Parti Genel Başkan Yardımcısı Harun Karacan, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören, 1. Başkanvekili Servet Yardımcı, Başkanvekilleri Nihat Özdemir, Ali Dürüst, İbrahim Usta, Yönetim ve İcra Kurulu Üyeleri Cengiz Zülfikaroğlu, Ali Düşmez, Yönetim Kurulu Üyesi Alaattin Aykaç ile Genel Sekreter Kadir Kardaş tribünden takip etti. TFF, bu kritik mücadele için, taraftarların oturacağı koltuklara 35 bin Türk bayrağı bıraktı. Taraftarlar, maçın başlamasıyla birlikte bayraklarla ay–yıldızlı ekibe destek verdi. Tribünlerin üzerine ise dev boyutta, "Sen tribünde ay, millîler sahada yıldız olsun!" afişi asıldı. Karşılaşma için iki takım sahaya çıktığı anda da maraton tribününde üzerinde millî futbolcuların sevinç fotoğrafının ve "Hep birlikte yeni zaferlere" ibaresinin yer aldığı dev koreografi açıldı.

Hayata dönüş

Ukrayna yenilgisinin ardından 2018 Dünya Kupası finallerine katılma iddiasını sürdürebilmek için Hırvatistan'ı yenmek zorunda olan Millî Takımımız, güçlü rakibini Eskişehir'de Cenk'in golüyle dize getirip son iki maça yeniden potada girdi. Ay-yıldızlılar İzlanda ve Finlandiya maçlarını kazandığı takdirde grubunu ilk iki sırada bitirmeyi garantiledi.

Ukrayna yenilgisinin ardından üzerimize çöken kara bulutları dağıtmanın tek yolu, Eskişehir'deki maçta Hırvatistan'ı yenmekti. Bugüne kadar 8 defa karşılaşıp hiç yeneme-diğimiz Hırvatistan karşısında elde edilecek bir galibiyet bizi yeniden Rusya rotasına soka-caktı. Kosova'yı iki güne yayı-lan bir maçın arından tek golle yenebilen Hırvatlar da elbette bu maçı kazanıp grup birinci-liklerini garanti altına almak niyetindeydi. Ancak Kosova maçlarını 3 Eylül'de oynadık-ları için 5 Eylül'deki bu müsa-bakaya biraz daha yorgun çıkacakları da bir gerçekti. Bu çok kritik ''olmak ya da olmamak'' maçı öncesi bir basın toplantısı düzenleyen Millî Takım Teknik Direktörü-müz Mircea Lucescu ise Ukrayna maçında yaşanan hakem faciasını unutabilmiş değildi. ''Ukrayna yedek kulübesinde tam üç İspanyol görevli vardı. Bu da soruştu-rulması gereken bir şey. Üç İs-panyolun bulunduğu Ukrayna yedek kulübesi ve İspanyol bir hakem... UEFA'dan, Collina'dan ve hakemlerden resmi bir özür bekledim ancak bu gelmedi'' diyen Lucescu, Ukrayna yedek

I Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Hırvatistan	8	5	1	2	12	3	16
İzlanda	8	5	1	2	11	7	16
Türkiye	8	4	2	2	12	8	14
Ukrayna	8	4	2	2	11	7	14
Finlandiya	8	2	1	5	6	10	7
Kosova	8	0	1	7	3	20	1

Oynanan Maçlar

5 Eylül 2016
Hırvatistan-Türkiye: 1-1
Finlandiya-Kosova: 1-1
Ukrayna-İzlanda: 1-1

6 Ekim 2016
Türkiye-Ukrayna: 2-2
İzlanda-Finlandiya: 3-2
Kosova-Hırvatistan: 0-6

9 Ekim 2016
İzlanda-Türkiye: 2-0
Finlandiya-Hırvatistan: 0-1
Ukrayna-Kosova: 3-0

12 Kasım 2016
Türkiye 2-0 Kosova
Hırvatistan 2-0 İzlanda
Ukrayna 1-0 Finlandiya

24 Mart 2017
Türkiye 2-0 Finlandiya
Kosova 1-2 İzlanda
Hırvatistan 1-0 Ukrayna

11 Haziran 2017
Kosova 1-4 Türkiye
Finlandiya 1-2 Ukrayna
İzlanda 1-0 Hırvatistan

2 Eylül 2017
Ukrayna 2-0 Türkiye
Finlandiya 1-0 İzlanda

3 Eylül 2017
Hırvatistan 1-0 Kosova

5 Eylül 2017
Türkiye 1-0 Hırvatistan
Kosova 0-1 Finlandiya
İzlanda 2-0 Ukrayna

Maç Programı

6 Ekim 2017
Türkiye-İzlanda
Hırvatistan-Finlandiya
Kosova-Ukrayna

9 Ekim 2017
İzlanda-Kosova
Ukrayna-Hırvatistan
Finlandiya-Türkiye

kulübesindeki üç İspanyoldan ikisinin yardımcı antrenör, birisinin de kaleci antrenörü olduğunu açıklıyordu. Rumen teknik adam Ukrayna'nın bizden daha iyi oynadığını ve daha organize olduğunu da belirterek Sezar'ın hakkını Sezar'a veriyordu.

Hırvatistan maçıyla ilgili olarak da kendisi açısından iki günün çok zor geçtiğini belirten Lucescu, "Oyuncularımı hiçbir şey olmamış gibi motive etmek çok güç oldu. İki takım için de önemli bir maç. Hazırlıklarımızı ve analizlerimizi yapmıştık. Şimdi de maç saatini bekliyoruz. Hırvatistan da iyi bir ekip. Onların da puana ihtiyacı var. Oyuncularım iyi motive oldu. Fizik olarak daha iyi ve defansta daha iyi organize bir ekipten oluşan kadromuz olacak. Oyuncularımın iyi sonuçlar alarak halkın ve gazeteciler gözünde sevilen ve takdir edilen oyuncular haline gelmelerini ve statülerini korumalarını istiyorum" ifadelerini kullanıyordu.

Ukrayna maçında bir hava topunda rakibin yüzüne gelen darbesiyle sakatlanan Serdar Aziz kadrodan çıkartılmıştı ve Millî Takımımız, Eskişehir'deki Hırvatistan maçına, Ukrayna müsabakasından oldukça farklı bir on birle başlamıştı. Kalemizi yine Volkan Babacan koruyordu ancak savunmadaki dört oyuncudan sadece Mehmet Topal yerini muhafaza edebilmişti. Sağ bekte Şener Özbayraklı'nın yerine Kaan Ayhan, sol bekte İsmail Köybaşı'nın yerine Caner Erkin oynuyor, kadrodan çıkartılan Serdar Aziz'in yerine ise Çağlar Söyüncü, Mehmet Topal'a savunmanın göbeğinde partnerlik yapıyordu.

Çift ön libero pozisyonunda Ozan Tufan-Emre Belözoğlu ikilisinin yerine Oğuzhan Özyakup ve Nuri Şahin forma giyiyor, santrfor Burak Yılmaz'ın arkasında ise Cenk Tosun, Hakan Çalhanoğlu ve Arda Turan görev alıyordu.

Ukrayna maçından ilk on birde kalan oyuncu sayısı sadece dörttü. Kadronun dikkat çekici bir başka yönü ise kaleci Volkan Babacan haricindeki 10 oyuncunun yurt dışı görmüş isimler olmasıydı. Rakibimiz Hırvatistan da tıpkı bizim gibi 4-2-3-1 dizilişiyle sahadaydı ancak onlar Kosova

5 Eylül 2017 - 2018 Dünya Kupası Eleme Grubu Maçı
Yeni Eskişehir Stadyumu
Hakemler
Viktor Kassai
Vencel Toth, György Ring, Adam Farkas (Macaristan)
Gol
Cenk Tosun (dk. 75)

İzlanda–Ukrayna: 2–0

Laugardalsvöllur Stadı
Hakem: William Collum (İskoçya)
İzlanda
Hannes Halldórsson – Birkir Sævarsson, Sverrir Ingason, Ragnar Sigurdsson, Hordur Magnússon – Johann Gudmundsson, Aron Gunnarsson, Emil Hallfredsson (Ólafur Skúlason dk. 89), Birkir Bjarnason – Gylfi Sigurdsson (Alfred Finnbogason dk. 90+2), Jón Dadi Bödvarsson (Björn Sigurdarsson dk. 67)
Ukrayna
Andriy Pyatov – Bohdan Butko, Yevhen Khacheridi, Yaroslav Rakitskiy, Mykola Matviyenko – Viktor Kovalenko, Taras Stepanenko (Ruslan Rotan dk. 76), Ruslan Malinovskiy (Olexandr Zinchenko dk. 71) – Andriy Yarmolenko, Artem Besedin (Artem Kravets dk. 71), Yevhen Konoplyanka
Goller: Gylfi Sigurdsson (dk. 47 ve 66)

2 Eylül'de Finlandiya yenilgisiyle şoka uğrayan İzlanda, Millî Takımımızı 2–0 yenerken oynadığı futbolla beğeni toplayan Ukrayna'yı 2–0 gibi net bir skorla yenerek grubu yeniden karıştırdı. Ukrayna'nın topa yüzde 62'ye 38 oranında sahip olduğu, isabetli pas sayısında 530'a 279, isabetli şutlarda da 5'e 3 üstünlük sağladığı maçta İzlanda'yı galibiyete taşıyan gollerin ikisini de 47 ve 66'ncı dakikalarda Gylfi Sigurdsson kaydetti. İzlanda'nın elde ettiği bu galibiyet, Millî Takımımızın gruptan çıkabilme ihtimalini biraz daha kuvvetlendirdi.

maçından sadece iki oyuncu değiştirmişti. Sakatlanan Ivan Rakitic'in yerine Milan Badelj ilk on bire dönmüş, santrfor Mario Mandžukić'in yerine ise Nikola Kalinić tercih edilmişti.
34 bin 930 kişi kapasiteli Yeni Eskişehir Stadı, Ukrayna yenilgisine rağmen Millî Takımlarından ümidini kesmeyen ay-yıldızlı futbolseverler tarafından tıklım tıklım doldurulmuştu ve tribünlerde müthiş bir coşku göze çarpıyordu. Buna karşılık oyuna etkili başlayan tarafsa Hırvatistan olacaktı. Luka Modric'in yönettiği Hırvat takımı daha maçın ikinci dakikası oynanırken gole yaklaştı. Modric'in pasıyla ceza sahasında buluşan Nikola Kalinic'in şutu Volkan Babacan'ın kucağında eridi. Ama asıl tehlike üç dakika sonra kalemizi sarsacaktı. Orta sahadan aldığı topla hızla ceza sahamıza ilerleyen Brozovic, sağdan bindiren Kovacic'in önüne pasını bıraktı. Ceza sahası içinde kaleci Volkan Babacan'la karşı karşıya kalan Kovacic'in çaprazdan sert şutunu Volkan güçlükle kornere çeldi. 10'uncu dakikada ise yüreğimiz ağzımıza geldi. Bu dakikada Modric sol kanattan bir serbest vuruş kullanıyor, savunmasına yardım etmek isteyen Burak'ın kafayla uzaklaştırmaya çalıştığı top eline de çarparak kalemize yöneliyor ve direkten geri dönüyordu. Gözlerin telaş ve endişeyle Macar hakem Viktor Kassai'ye döndüğü anda ondan bir düdük sesi gelmiyor ve Mehmet Topal boşta kalan topu uzaklaştırarak sakinleşmemizi sağlıyordu. Yaşadığımız tehlikenin bir dakika sonrasında ise bu defa biz net bir gol fırsatından yararlanamadık. Saha dizilişinde sağ kanatta görev yapıyor gibi görünen ancak sık sık içeri girip Burak Yılmaz'ın yanında ikinci bir santrformuş gibi oynayan Cenk Tosun gole yaklaşan oyuncumuzdu. Oğuzhan Özyakup'un çok klas ara pasıyla soldan Hırvat savunmasının arkasına sarkan Arda Turan'ın sıfırdan çevirdiği top kalabalığın arasında Cenk Tosun tarafından kaleye yönlendiriyor ancak direği sıyırarak auta çıkıyordu. Millî Takımımız bu pozisyonun ardından biraz daha kendine gelmiş ve topa sahip olmaya, pas yapmaya başlayarak rakibin atak üstünlüğünü sona erdirmişti. Bu bölümde dikkat çekici görüntüler, Cenk'in

Kosova–Finlandiya: 0–1

Loro Boriçi Stadı
Hakem: Manuel Schuettengruber (Avusturya)
Kosova
Samir Ujkani – Mergim Vojvoda, Amir Rrahmani, Bajram Jashanica, Leart Paqarada (Vedat Muriqi dk. 82) – Valon Berisha, Enis Alushi, Hekuran Kryeziu – Milot Rashica (Besar Halimi dk. 62), Atdhe Nuhiu, Bernard Berisha (Arber Zeneli dk. 70)
Finlandiya
Lukas Hradecky – Albin Granlund, Paulus Arajuuri, Sauli Väisänen, Kari Arkivuo (Juha Pirinen dk. 64) – Kasper Hämäläinen, Thomas Lam, Tim Sparv, Robin Lod (Jasse Tuominen dk. 90+3) – Fredrik Jensen (Simon Skrabb dk. 54), Teemu Pukki
Gol: Teemu Pukki (dk. 83)

Grubun iddiasız iki takımı arasındaki maçta gülen taraf deplasman ekibi Finlandiya oldu. Üç gün önce İzlanda galibiyetiyle büyük sükse yapan Finlandiya, evindeki ilk maçta berabere kaldığı Kosova karşısında başa baş giden müsabakayı 83'üncü dakikada Teemu Pukki'nin attığı golle 1–0 kazanarak üst üste ikinci galibiyetini elde etti ve puanını 7'ye yükseltti. İki takımın topa hemen hemen aynı oranda sahip olduğu maçta atak girişimlerinde de eşitlik vardı ancak Finlandiya kaleyi bulan iki şutundan bir gol çıkartırken, Kosova'nın isabetli tek şutundan gol çıkmadı.

boşalttığı alana sık sık sağ bekimizin Kaan Ayhan'ın girmesi ve uzun deparlarla Hırvatların sol kanadını felç etmesiydi. Ancak bu bindirmeler pozisyonla sonuçlanmayacak ve ilk yarı da golsüz sona erecekti.

İkinci yarıya da takımlar aynı kadrolarla başladı. Oyuna etkili giren taraf yine Hırvatlardı. 52'nci dakikada sağ çaprazdan kazandıkları serbest vuruşu Luka Modric arka direğe kullandı, Dejan Lovren'in kafa vuruşunda, kaleci Volkan Babacan meşin yuvarlığı iki hamlede kontrol etti. Bir dakika sonra ise bu defa Brozovic'in sağdan ortasında ceza sahasındaki Perisic'in kafa vuruşunda top Volkan Babacan'ın kontrolünde sağdan auta çıktı.

Yine 10 dakikalık bu rüzgârın ardından Millî Takımımız da Hırvatistan'a karşılık vermekte gecikmedi. 54'üncü dakikada Hakan Çalhanoğlu'nun sağdan kullandığı korner atışında Hırvatistan ceza sahası içindeki Kaan Ayhan'ın sol çaprazdan attığı sert şutta meşin yuvarlak kalenin yanında dışarıya gitti. İki dakika sonra bu defa Nuri Şahin'in sol kanattan ceza sahası içine yaptığı ortada topa hareketlenen Burak Yılmaz, çok sevdiği pozisyonlardan birisinde kafa vuruşunu istediği gibi yapamayınca top auta çıktı.

57'nci dakikada Hırvatistan çok net bir gol fırsatından yararlanamadı. Luka Modric'in çalımlarla getirip önüne bıraktığı topla sol çaprazda buluşan Ivan Perisic'in sağ ayak içiyle uzak köşeye yaptığı plasede top direğimizi sıyırırken yüreklerimizi de ağzımıza getirdi. 74'üncü dakikada ceza sahamızın önünde topla buluşan Brozovic'in sert şutunda topu izlerken adeta nefeslerimizi tuttuk ve auta gittiğini görünce bıraktık. Bir dakika sonra ise stadyumdaki 35 bin kişi ile birlikte televizyonlarının başındaki

milyonları müthiş bir sevinçle ayağa fırlatan golümüz geldi. Golün başlangıcı oldukça ilginçti. Hırvatların soldan gelişen atağında Mandzukiç'i ısrarla kovalayan ve metrelerce süren ikili mücadeleyi kazandıktan sonra topu da olumlu kullanan Çağlar Söyüncü'nün başlattığı atakta topla buluşan Oğuzhan Özyakup, rakip ceza sahasına yaklaşıp önündeki rakiplerinin arasındaki boşluktan sert bir şut çıkardı. Kaleci Subašić'in ancak karşılayabildiği topu, fırsatçılığını konuşturup yere düşmeden tamamlayan Cenk Tosun, kapalı köşeden ağları havalandırarak Millî Takımımıza hayat öpücüğünü kondurdu.

Bu gol aynı zamanda maçın da skoruydu ve puanını 14'e çıkartan Millî Takımımız, lider Hırvatistan'la arasındaki farkı ikiye indirip yeniden iddialı konuma gelmişti. Diğer maçta Ukrayna'yı yenen İzlanda da 16 puanla Hırvatistan'ı yakalarken, 14 puanda kalan Ukrayna averajla dördüncü sıraya geriliyordu.

"Zafer bir başka zaferi çağırıyor"

Maçın ardından mikrofonların karşısına geçen Millî Takım Teknik Direktörü Mircea Lucescu'nun yüzü gülüyor ve ağzından da zafer sözcükleri dökülüyordu. Oyuncularının çok akıllı oynadıklarını ve önemli bir zafer kazandıklarını belirten Rumen teknik adam, "Oyuncularımı tebrik ediyorum. Çok iyi bir maç çıkardılar, zekice oynadılar. Organize oldular ve tutkulu oynadılar. Golü bulmak için Harkiv'de olduğunun aksine hata yapmadılar. Şimdi en önemlisi İzlanda'ya karşı kazanmak. Zafer bir başka zaferi çağırıyor. Onu da yapmamız lâzım. Yapamazsak hiçbir anlamı kalmaz. Seyirci muhteşemdi, bu galibiyete ulaşmamızda itici rol oynadılar. Büyük bir takıma karşı elde edilmiş bir zaferdi" ifadelerini kullanıyordu.

Lucescu, Ukrayna maçının on birinde yaptığı yedi oyuncu değişikliğini "Bize en iyi sonucu getirebilecek oyuncuları bulmaya çalıştım. Özellikle orta sahada. Çünkü Hırvatistan'ın orta sahasında çok yetenekli oyuncular vardı. Alan daraltacak, pas kalitesi yüksek oyuncuları seçtim. Oğuzhan çok iyi oynadı, Nuri Dortmund'daki gibi gayet güzel alanı kapattı. Hakan, Ukrayna maçının aksine savunmaya katkı yaptı, alan daralttı" sözleriyle açıklıyordu.

Türk Millî Takımı'nın tarihinde Hırvatistan'a karşı ilk kez maç kazandığını hatırlatan Lucescu, bu galibiyetin bir parçası olduğu için ayrıca mutluluk duyduğunu vurgularken, "Keşke Ukrayna maçında da Kassai olsaydı. Hakem konusunda doğru gördüklerimi söylüyorum. Hakem bugün normal yönetti. Bize karşı bir penaltı verebilirdi diyebiliriz ama o kasti yapılmış bir hareket değildi. Harkiv'de Cengiz'i kasti olarak düşürdüler. Oradaki hareketle burada verilmeyen penaltı arasında fark var. Ben hakemin devam ettirerek doğru karar verdiğini düşünüyorum. Hakemin kötü niyetli olmadan maçı yönettiğini söyleyebilirim ama diğer hakem için aynı şeyi söyleyemem" diye konuşuyordu.

Hırvatistan karşısında futbolcularının, oynatmak istediği oyun tarzını anladığına dikkat çeken Mircea Lucescu "Tüm oyuncularım ne istediğimi anlayabilecek oyuncular ama yine de belirli bir zamana ihtiyacımız vardı. Arda uzun süre oynamamıştı, Burak çok az antrenman yapabilmişti. Umut ederim ki bir ay sonra çok daha iyi bir takım göreceksiniz. Çok mutluyum; vermek istediklerimi en iyi şekilde alıp sahaya yansıttıkları için. Geçen maçta rakibe çok boş alan veriyorduk, bu maçta bunu iyice azalttık. Bu iyiye gidiştir, daha iyiye gideceğimizin işaretidir. Bu ekibe yeni bir oyun oynatmış oluyoruz, bu da çok güzel. Akıl üzerine kurulmuş, organizasyonu iyi, teknik ve coşku üzerine kurulmuş bir sistem. Futbol akıl oyunu ve bu arkadaşların hepsi genç. Onlardan ne isteyeceğimi anlayabilecek akılda oyuncular" diyordu.

Evet, şimdi ipler bir kez daha elimizde. 6 Ekim'deki İzlanda ve 9 Ekim'deki Finlandiya maçlarını kazandığımız takdirde ilk iki sırada yer almamız kesinleşti. Bu da en azından baraj maçı oynayarak 2018 Dünya Kupası finallerinin kapısını açabileceğimiz anlamına geliyor. Daha fazlası grup birinciliği elbette ama orada da ince averaj hesapları devreye girebilir ve bunun için bekleyip bu ay oynanacak maçların sonuçlarını görmek gerekiyor.

Dostlar yemekte buluştu

Millî Takımımızın, Hırvatistan ile oynadığı grup müsabakası öncesi resmi yemek organizasyonu yapıldı. Eskişehir'de düzenlenen yemeğe Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören, 1. Başkanvekili Servet Yardımcı, Yönetim Kurulu Üyesi Alaattin Aykaç, Genel Sekreter Kadir Kardaş, Hırvatistan Futbol Federasyonu'ndan Başkan Davor Suker, Onursal Başkan Branko Miksa, Yönetim Kurulu Üyeleri Robert Jarni, Davor Vugrinec ve Genel Sekreter Damir Vrbanovic katıldı. FIFA müsabaka delegesi David Findlay ile FIFA Güvenlik Sorumlusu Fernand Meese'nin de yer aldığı resmi yemek organizasyonunda iki ülke federasyon başkanları birbirlerine başarı dilerken karşılıklı hediye takdiminde bulunuldu.

Nuri Şahin'in doğum günü kutlandı

Hırvatistan maçının öncesinde Nuri Şahin'in doğum günü için bir kutlama yapıldı. TFF Başkanvekili Ali Dürüst, Millî Takım Teknik Direktörü Mircea Lucescu, Millî Takım teknik heyeti ve takım arkadaşları Nuri'yi tebrik ederken, millî futbolcu daha sonra kendisi için hazırlanan pastayı kesti.

Teşekkürler Eskişehir

Türkiye Futbol Federasyonu, Eskişehir'de oynanan Hırvatistan maçının ardından bir teşekkür mesajı yayınladı. Mesajda, "Millî Takımımızın 2018 FIFA Dünya Kupası Avrupa Elemeleri grubunda oynadığı ve 1-0 kazandığı Hırvatistan maçında Eskişehir Yeni Stadyumu'nu dolduran 35 bin futbolsevere teşekkür ederiz. Mükemmel bir ev sahipliği yapan Eskişehir şehri ve halkı, A Millî Takımımızın galibiyetinde önemli bir rol oynarken, Millî Takım taraftarlığının en güzel ve en coşkulu örneklerinden birisini gösterdi. Dünya Kupası yolunda Millî Takımımızın yanında itici bir güç olarak katkı yapan Eskişehir halkına bir kez daha şükranlarımızı sunar, başta Eskişehir Valiliği, Büyükşehir Belediyesi, Emniyet Müdürlüğü ve tüm resmi makamlara, Eskişehirspor Kulübü, ilgili spor kurum ve kuruluşları ile taraftar derneklerine destekleri ve misafirperverlikleri için teşekkür ederiz" denildi.

Millî Takım Taraftar ve Çocuk Kulübü etkinlikleri coşturdu

Millî Takım ruhunu zirveye taşımayı hedefleyen Millî Takım Taraftar Kulübü, Finlandiya ve Moldova maçlarının ardından aktivitelerine Eskişehir'de oynanan Türkiye-Hırvatistan maçı ile devam etti. Kurulan etkinlik alanında, futbolseverler için konserler düzenlendi. Taraftarlar, Millî Takım ana sponsorları Turkcell ve Arçelik ile Millî Takım resmi tedarikçilerimizden DYO, Gillette, PTT ve Tadelle'nin etkinliklerinde keyifli anlar yaşadı. Millî Takım Çocuk Kulübü de aktivitelerine bu müsabaka ile devam etti. Ay-yıldızlıların minik hayranları, VR sanal gerçeklik oyunları oynadı, DYO boyama etkinliğine katıldı ve kendilerine ayrılan özel alanda millî ruhu yaşadı. Millî Takım-Taraftar bütünlüğünü ve coşkusunu zirveye taşıyan ve küçük-büyük her yaş grubuna hitap eden Millî Takım Taraftar Kulübü etkinlikleri ilgiyle karşılandı.

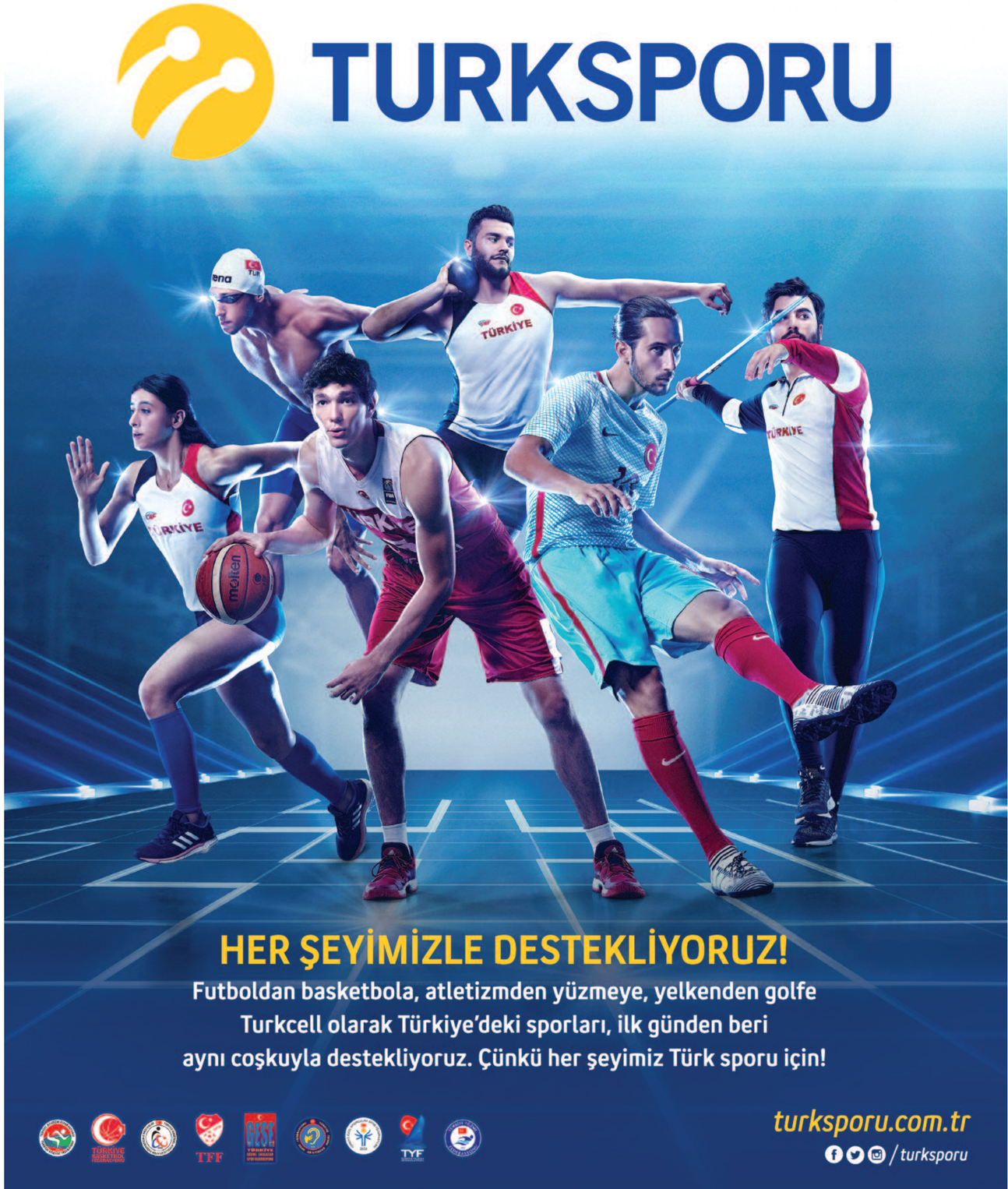

Küçük ülkenin büyük takımı

Millî Takımımızın Eskişehir'de konuk edeceği İzlanda, son Avrupa Şampiyonası'nda, turnuvaya katılan en küçük ülke olmasına karşın çeyrek final oynayarak büyük alkış aldı. Peki, İzlanda bu noktaya gelene kadar nasıl yollardan geçti ve bundan sonrasında neler yapabilir?

İzlanda, EURO 2016'nın herhalde en çok dikkat çeken takımıydı. Atlantik'in kuzeyinde, sadece 340 binlik bir nüfusla kendi halinde bir ada ülkesi olan İzlanda'nın tarihinde ilk kez Avrupa Şampiyonası'na katılması zaten başlı başına bir başarı öyküsüyken, İzlandalı futbolcular bu kadarıyla da yetinmedi ve önce ilk tur gruplarından yenilgisiz bir biçimde çıkmayı başardı, ardından da ikinci turda İngiltere gibi bir markayı kupanın dışına itti. Peri masalı, çeyrek finaldeki Fransa maçıyla son bulsa da İzlanda, turnuva sonunda en çok alkış alan takımların başında geliyordu. Yakın zamana dek Avrupa'nın en zayıfları arasında yer alan bir takımın birkaç senelik bir süre içerisinde aniden devlere kafa tutacak raddeye gelmesi, üstelik bunu son derece kısıtlı beşeri imkânlara rağmen başarması, İzlanda'nın bu denli ilgi odağı olmasındaki ana nedenlerdi.

Peki, İzlanda'nın bir anda böylesine bir çıkış göstermesinin ardında yatan nedenler nelerdi? İzlanda nasıl bir futbol geçmişine sahipti ve yıllarca yakınından dahi geçemedikleri başarılara ulaşmaları, futbol tarihlerinde nelerin değişmesiyle mümkün olabilmişti?

Öncelikle, muhtemel genel kanının aksine, İzlanda'nın, Avrupa'da en köklü futbol geçmişine sahip ülkelerden biri olduğunu vurgulamakta fayda var. İzlanda'da ilk futbol kulübü, 16 Şubat 1899 tarihinde Fotboltafelag Reykjavikur (Reykjavik Futbol Kulübü) adıyla kuruldu. Bir süre sonra futbol sözcüğünün İzlandacası olan 'knattspyrna'nın kullanılmasının daha uygun olacağı düşünülünce de kulübün adı Knattspyrnufelag Reykjavikur şeklinde değiştirildi ve günümüzde de ülke futbolunun en başarılı kulüplerinden biri olan ve kısaca KR adıyla bilinen takım ortaya çıkmış oldu.

KR'yi dört yıl sonra ülkenin güneyindeki Vestmannaeyjar takımadalarında kurulan Knattspyrnufelag Vestmannayja (KV) kulübü takip etti. Bu kulüp de daha sonra adını Ithrottabandalag Vestmannaeyja olarak değiştirecek ve bugün de bilinen haliyle IBV şeklinde anılmaya başlayacaktı. Lig de 1912 yılında kuruldu.

Ne var ki, İzlanda'da böylesine erken sayılabilecek bir zamanda futbolla haşir neşir olunmaya başlanmasına karşın, futbolun gelişiminin önünde iki büyük engel vardı. Bunlardan birincisi sert iklim koşulları, ikincisi de nüfustu. Bu sebeplerden ötürü, İzlanda'da futbol, yakın zamana kadar uluslararası düzeyde kendisini gösteremedi ki, ülkede tohumlarının atılmasından sonra bunun için 100 yılı aşkın bir süre geçti. Bu ağır ilerleme, ülkede futbol federasyonun ve millî takımın kurulmasında da bir hayli geç kalınmasına yol açmıştı.

İzlanda Millî Takımı'nın FIFA tarafından tanınmasıysa, II. Dünya Savaşı sonrasında gerçekleşti ve 17 Temmuz 1946 tarihinde İzlanda, ilk millî maçına, Reykjavik'te Danimarka önünde çıktı. Çok daha tecrübeli oyunculardan kurulu olan Danimarka, bu karşılaşmadan 3-0'lık galibiyetle ayrılacaktı. İzlanda'nın futbol federasyonu olan KSI ise ertesi yıl 26 Mart tarihinde faaliyetlerine başlayacak ve FIFA'ya da üye olacaktı. 1954'te UEFA'nın kurulmasıyla birlikte vakit kaybetmeden bu kuruma da üye olan KSI, böylece artık uluslararası turnuvalarda İzlanda'nın temsilinin önünü de tamamen açmış oluyordu.

İzlanda futbolunun ülke dışındaki ilk temsilcisi Albert Gudmundsson

İzlanda Millî Takımı, şansını ilk olarak 1958 Dünya Kupası elemelerinde denedi. Ancak elemelerde Fransa ve Belçika ile aynı grupta yer alan İzlanda için bu elemeler gayet nahoş bir tecrübe olacaktı. Oynadığı dört maçı da kaybeden İzlandalılar, kalelerinde 26 gol görürken rakip filelere sadece altı gol gönderebilmişti. Bu başarısızlığın da etkisiyle midir bilinmez, İzlanda bundan sonraki üç Dünya Kupası'nın elemelerine katılmadı.

Avrupa Şampiyonası için de ilk olarak 1964'te düzenlenecek ikinci turnuva için elemelere katılan İzlanda Millî Takımı, ilk turda İrlanda Cumhuriyeti ile eşleşti ve rakibine 4-2 ile 1-1'lik skorların ardından elendi. İzlanda, Avrupa Şampiyonası elemelerine katılmaya da bu tarihten sonra bir süre ara verecek ve 1976'daki turnuvanın elemeleri geldiğinde geri dönecekti.

Kulüpler düzeyinde de İzlanda, uzunca bir süre UEFA'nın en başarısız üyelerinden birisi olmaktan kurtulamayacaktı. Avrupa Kupalarında İzlanda, ilk olarak 1964-65 sezonunda KR vasıtasıyla Şampiyon Kulüpler Kupası'na katılarak boy gösterdi. Turnuvanın ilk turunda Liverpool ile eşleşen KR, 17 Ağustos 1964'te kendi sahasında çıktığı ilk maçta rakibine 5-0 mağlup olurken, dört hafta sonraki rövanştaysa bu kez 6-1'lik bir mağlubiyet alacaktı. Yine de 35. dakikada Liverpool filelerini havalandıran Gunnar Felixson, Avrupa kupalarında gol

atan ilk İzlandalı futbolcu olarak tarih sayfalarındaki yerini alacaktı.
Bir İzlanda temsilcisinin tur atlama sevincini yaşayacağı ilk eşleşmeyse, 1967-68 sezonunda, Şampiyon Kulüpler Kupası'ndaydı. İzlanda şampiyonu Valur, turnuvanın ilk turunda eşleştiği Lüksemburg temsilcisi Jeunesse Esch'i 1-1 ve 3-3 biten maçlar sonrasında deplasman golü kuralı sayesinde saf dışı bırakmıştı. Ancak Valur ikinci turda Macar şampiyonu Vasas karşısında tutunamayacak ve iki maçta kalesinde toplam 11 gol görecekti.
Aslında bu başarısızlıklar, daha önce de belirtilen bir sorunun sonucuydu. O da ülkenin sınırlı nüfusuydu. İzlanda iyi futbolcu çıkaramayan bir ülke değildi aslında. Hatta nüfusuna oranla bu konuda gayet başarılı olduğu bile iddia edilebilirdi fakat belli bir seviyenin üzerinde 11 oyuncuyu bir araya getirip iyi bir takım yaratmak... İşte tam da o noktada tıkanıyorlardı. Yoksa yurtdışına oyuncu ihraç etmeye birçok ülkeden erken başlamışlardı ve ihraç ettiklerinden bazıları da sadece gitmekle kalmıyor, gittikleri yerde iz bırakmayı da başarıyorlardı.
Yurtdışında forma giyen ilk İzlandalı futbolcu Albert Gudmundsson'du. Gudmundsson, Glasgow'da Rangers, Arsenal, Nancy, Milan, Racing Club ve Nice tecrübelerinin ardından futbolu ülkesinde Valur ve Hafnarfjördur'da top oynayarak noktalamıştı. İzlanda'nın bir sonraki önemli ihracatı Asgeir Sigurvinsson olacaktı. 18 yaşındayken Standard Liege'e transfer olan, ardından kısa bir Bayern Münih tecrübesi yaşayan İzlandalı, 35 yaşına kadar Stuttgart formasını giymiş ve 2004'te KSI tarafından İzlanda'nın son 50 yıldaki en iyi oyuncusu seçilmişti. Sigurvinsson ile hemen hemen aynı dönemlerde forma giyen Arnor

Eidur Gudjohnssen

Gudjohnsen de 1978'de, 17 yaşındayken Belçika'nın Lokeren takımına gitmiş, Anderlecht ve Bordeaux'da forma giyip İsveç liginde top koşturduktan sonra futbolu ülkesinde bırakmıştı. Gudjohnsen'in kariyerindeki en ilginç anlardan biriyse, oğlu Eidur ile birlikte aynı millî maçta forma giymesiydi. 24 Nisan 1996'da, İzlanda'nın Estonya'yı deplasmanda 3-0 mağlup ettiği özel maçın ikinci yarısında baba Arnor oyundan çıkarken yerine oğul Eidur girmişti. Şöhreti babası Arnor'unkini de geride bırakacak ve birçok kişiye göre gelmiş geçmiş en başarılı İzlandalı futbolcu olacak Eidur Gudjohnsen'in kariyer öyküsünden devam edecek olursak... Futbola Valur altyapısında başlayan Eidur, 16 yaşında PSV'ye transfer olarak kariyer anlamında çok büyük bir adım atmıştı belki ama bir yıl sonra ayak bileğinin kırılması hem PSV günlerinin bitmesine hem de kendisinin iki yıl futboldan uzak kalmasına yol açınca bir anda başa dönmek zorunda kaldı. Kısa bir süre KR'de futbol oynayan, sonra da Bolton Wanderers'a transfer olan Eidur, burada gösterdiği performansla 2000 yılında Chelsea'ye transfer olmayı başaracaktı. Londra ekibinde altı sezon oynayan Eidur, burada iki Premier Lig şampiyonluğu yaşadıktan sonra 2006 yazında Barcelona'ya transfer oldu. Barça'da daha çok rotasyon oyuncusu olarak görev yapsa da 2009'da Şampiyonlar Ligi şampiyonu olan kadronun bir parçasıydı ve bu sayede, bugüne kadar Kupa 1'de şampiyonluk yaşamış tek İzlandalı futbolcu olma onurunun da sahibi olacaktı. 30 yaşında Barcelona'dan ayrılan Gudjohnsen, aradan geçen yedi sene içinde futbol seyyahlığına soyunup 11 farklı kulübün formasını giydi ve geçtiğimiz ay da futbol hayatını noktaladığını açıkladı. Gudjohnsen aynı zamanda attığı 26 golle İzlanda Millî Takımı tarihinin en golcü oyuncusu konumunda...
Bu dört önemli oyuncu haricinde yurt dışında başarı kazanan diğer İzlandalı oyunculardan kısaca bahsetmek gerekirse... 1990'lar jenerasyonunun önde gelenlerinden olan Eyjolfur Sverrisson, kariyerinin çoğunu Bundesliga'da, Stuttgart ve Hertha Berlin formalarıyla geçirirken Stuttgart ile bir lig, Hertha ile de iki kupa şampiyonluğu yaşadı. 1994-95 sezonunda da Beşiktaş forması giyen Sverrisson, siyah-beyazlılarla da bir şampiyonluk gördü. Aynı kuşaktan Sigurdur Jonsson, genç yaşında geldiği Sheffield Wednesday'de başarılı bir dönem geçirdikten sonra 23 yaşında Arsenal'e transfer olmuştu fakat peş peşe gelen sakatlıklar sonrasında Arsenal'de yeterince oynama şansı bulamadı. Ülke futbolunun 1980'lerdeki önemli golcülerinden Petur Petursson ise Feyenoord ve Anderlecht gibi kulüplerde oynamış, Feyenoord ile bir Hollanda Kupası kazanmıştı. 1990'ların sonundan 2010'ların başlarına kadar 15 sezon boyunca İngiltere liglerinde forma giyen ve bunların 11'ini Premier Lig'de geçiren Hermann Hreidarsson ise 2008'de Portsmouth ile bir FA Cup zaferine imza atmıştı.
İzlanda, bahsi geçen oyunculardan Sigurvinsson, Arnor Gudjohnsen, Sverrisson, Petursson ve Jonsson'un bir arada oynayabildiği 1980'lerin sonunda aslında kendi imkânları doğrultusunda iyi bir jenerasyon yakalamış sayılırdı. Fakat 1990 Dünya Kupası elemelerinde SSCB, Avusturya, Türkiye ve Demokratik Almanya ile aynı grupta yer alan İzlanda, grup ikincisi olarak turnuvaya katılan Avusturya'nın iki puanlı sistemde üç puan gerisinde kalmasına karşın yine de grubun son sırasından kurtulamayacak ve önemli bir fırsatı kaçıracaktı.
Eidur Gudjohnsen'in formunun zirvesinde olduğu yıllardaysa, EURO 2004 elemeleri esnasında İzlanda belki de ilk kez büyük bir turnuvaya çok yaklaşıyordu. Bu sefer elemelerdeki rakipleri Almanya, İskoçya, Litvanya ve Faroe Adaları idi. Ancak İzlanda, grubu 14 puanla ikinci sırada tamamlayan İskoçya'nın bir puan arkasında kalarak play-off şansını kaçıracaktı ki İskoçlara karşı oynadıkları iki maçı da kaybetmeleri bunda en büyük etken olmuştu.
Öte yandan İzlanda'da, daha önce de bahsedilen nüfus ve iklim sorunlarının asgari düzeyde hissedilmesi için tam da bu yıllarda kayda değer çalışmalar başlatılmıştı. Nüfus sorunuyla başa çıkılması için neredeyse her köye futbol sahaları yapılmaktaydı ve iklim sorununun çözümü de bu sahaların kapalı salonlarda, suni çim zeminle inşa edilmelerinde bulunmuştu. Bu sayede zemin bakımıyla ve yağışlı havalarla ilgili problemler ortadan kaldırılmıştı. Hatta kış aylarındaki karanlık sorunu da salonlardaki aydınlatma sayesinde çözülmüştü. Bunun yanı sıra KSI, ülkedeki antrenörlerin sayısının arttırılması yönünde de teşvik edici çalışmalarda bulunmaktaydı.
Bu çalışmaların da kısa süre içerisinde meyvesini verdiği söylenebilir zira günümüzde İzlanda'da UEFA Pro lisansına sahip 13 teknik direktör, UEFA A lisansı bulunan 196 antrenör ve UEFA B lisansı olan 639 futbol adamı var. Kıyaslama yapmak gerekirse ülkemizde şu an 400'ün üzerinde Pro lisans sahibi teknik direktör var fakat İzlanda'da 25 bin kişiye

bir Pro lisanslı teknik direktör düşerken Türkiye'de bu oran 200 binde bire tekabül ediyor.
İzlanda'da futbola yapılan bu yatırımların yeşil sahalarda ilk karşılığı kadınlar kategorisinde alınacak ve İzlanda, 2009 Kadınlar Avrupa Şampiyonası'na katılarak futbolda ilk kez uluslararası bir turnuvada boy göstermiş olacaktı. Erkeklerdeyse ilk umut verici adım, 2011 U21 Avrupa Şampiyonası elemelerinde atılıyordu. U21 takımı, eleme grubunda Almanya gibi bir markayı geride bırakmayı başarmış ve Çek Cumhuriyeti'nin ardından ikinci sırayı alarak play-off'a kalmıştı. Play-off'ta da İskoçya'yı iki maçta da mağlup eden takım, turnuvada yer alacak sekiz ekipten biri olmaya hak kazanmıştı. Turnuvada da ilk tur gruplarında bir galibiyet alan İzlanda, yarı finali üçlü averaj neticesinde kaçırmıştı. O turnuvada İzlanda'nın kadrosunda yer alan Birkir Bjarnason, Johann Berg Gudmundsson, Aron Gunnarsson, Kolbeinn Sigthorsson, Alfred Finnbogason ve Gylfi Sigurdsson, EURO 2016'da çeyrek final oynayacak olan İzlanda Millî Takımı'nın da belkemiğini teşkil edecek isimler olacaktı.
İzlanda, bu oyuncuları A millî takıma tam anlamıyla monte ettikten sonra ilk ciddi sınavını, 2014 Dünya Kupası elemelerinde verdi. Sonuç gerçekten de hayli parlaktı. O güne dek büyük bir turnuvaya katılmaya bile doğru dürüst yaklaşamamış olan takım, eleme grubunu İsviçre'nin ardından ikinci sırada tamamlayıp play-off'a kalıyordu. Play-off'ta Hırvatistan'a 2-0 ve 0-0'lık skorlarla elenseler dahi ilerisi için fazlasıyla umut vermişlerdi. Nitekim beklenen başarı, EURO 2016 elemelerinde geldi. Eleme grubunda Türkiye ve Hollanda'yı geride bırakmayı başaran, bunu yaparken Hollanda'yı her iki maçta da mağlup eden İzlanda, böylelikle grupta Çek Cumhuriyeti'nin ardından ikinci sırayı alarak finallere katılma ve tarihinde ilk kez bir büyük turnuvada boy gösterme hakkını elde etti.
Mucize bu kadarıyla da sınırlı kalmadı. Fransa'daki turnuvada ilk maçında daha sonradan şampiyon olacak Portekiz'le 1-1 berabere kalan İzlanda, ardından Macaristan'la da uzun süre önde götürdüğü mücadeleden 1-1'lik bir beraberlik çıkardı, son maçında da Avusturya'yı 2-1 mağlup ederek grubunda ikinci olarak son 16'ya kaldı. Burada da İngilizleri adeta futbolu icat ettiklerine pişman ederek 2-1 yenmeyi başaran İzlandalılar, bir anda kendilerini tüm futbol kamuoyunun şaşkınlık ve hayranlıkla karışık bakışları arasında çeyrek finalde buldu. Bu noktadan sonra peri masalı daha fazla devam etmese ve ev sahibi Fransa'ya 5-2 kaybetseler de İzlanda, turnuva sonunda belki de en çok sempati toplayan takım olmuştu. Üstelik bunda sadece sahada gösterdikleri başarı değil, ülke nüfuslarının yaklaşık yüzde beşine tekabül eden kalabalıktaki taraftar gruplarının tribünlerde yaptığı alkışlı tezahürat da etkili olmuştu.
İzlandalıların artık önlerinde bir hayal kaldı. O da Dünya Kupası'nda da yer alabilmek. Bunu da başarmaları halinde küçük bir ülkenin gerçekleştirebileceği tüm mucizelerde imzaları olacak.
Tabiî bu yolda sadece mevcut kuşağa da bel bağlamak istemiyorlar. Görünüşe göre, sera ortamındaki suni çim tarlalarından daha çok verim alacak gibiler.
İçinde bulunduğumuz 2018 Dünya Kupası elemelerinde mücedele eden takımları son iki maça girilirken Hırvatistan ile aynı puanda grubun zirvesini paylaşıyor. Bizimle Eskişehir'de oynayacak olmaları elbette dezavantaj ama buradan çıkartabilecekleri bir beraberlik bile onlara en azından play-off oynatabilir.

Finallerin uzağında

1907'de Futbol Federasyonu'nu kuran, ilk millî maçına 1911 yılında çıkan Finlandiya, 1938'den bu yana katıldığı Dünya Kupası ve 1968'den beri mücadele ettiği Avrupa Şampiyonası elemelerinde gruptan çıkmayı başaramadı. 9 Ekim'de deplasmanda karşı karşıya geleceğimiz Finlandiya Millî Takımı'nın, 2018 Dünya Kupası elemeleri için de bir iddiası bulunmuyor.

Futbol Federasyonu'nu 1907'de kuran, bir yıl sonra ise FIFA'ya üye olan Finlandiya, 1938'den bu yana Dünya Kupası, 1968'den bu yana da Avrupa Şampiyonası elemelerine katılmasına rağmen hiçbir zaman final yüzü göremedi. 1930'dan beri düzenli olarak lig maçları oynanan Finlandiya'da 1990 yılından bu yana en üst ligin ismi Veikkausliiga oldu. 12 takımla organize eden Veikkausliiga'da HJK 10 şampiyonlukla başı çekerken, Haka'nın 5, Tampere United'ın 3, FC Jazz'ın 2, FC Inter Turku, MyPa, TPV, Kuusysi, IFK Mariehamn ve SJK Seinajoki'nin de birer şampiyonluğu bulunuyor.

Tarihindeki ilk maçını 22 Ekim 1911'de komşusu İsveç'le oynayan ve Helsinki'deki mücadeleyi 5-2 kaybeden Finlandiya Millî Takımı, 1930 ve 1934 Dünya Kupalarına katılmadı. Bu arenada ilk olarak 1938 elemelerinde boy gösteren Finlandiya; Almanya, İsveç ve Estonya ile eşleşmesinde üç maçını da gol atamadan kaybetti ve kalesinde 7 gol gördü.

1950 Dünya Kupası elemelerinde İsveç ve İrlanda ile aynı gruba düşen Finler, İrlanda'ya 3-0, İsveç'e 8-1 yenildikten sonra bir kez daha karşılaştığı İrlanda ile 1-1 berabere kaldı ve grubunu son sırada tamamladı. 1954 FIFA Dünya Kupası elemelerinde Belçika ve İsveç'le eşleşen Finlandiya, dört maçın ikisini kaybedip, ikisini de berabere tamamlayınca yine grup sonuncusu oldu. 1958 Dünya Kupası elemelerinde Sovyetler Birliği ve Polonya ile aynı gruba düşen Finlandiya, tüm maçlarını kaybetti. 1962 Dünya Kupası elemelerinde ise bu kez Fransa ve Bulgaristan karşısında aynı sonucu alan Finlandiya, 1966 FIFA Dünya Kupası elemelerinde İtalya, İskoçya ve Polonya karşısında beş maçı kaybedip, sadece Polonya'yı 2-0 yenerek elemeler tarihindeki ilk galibiyetini elde etti.

Avrupa Şampiyonası elemelerine ilk olarak 1968'de katılan Finlandiya; Sovyetler Birliği, Yunanistan ve Avusturya'nın bulunduğu grupta iki puanı iç sahada Avusturya ve Yunanistan'la berabere kalarak aldı. 1970 Dünya Kupası elemelerinde Belçika, Yugoslavya ve İspanya ile eşleşen Finlandiya, 2-0'lık İspanya galibiyetiyle elemeleri tamamladı. 1972 Avrupa Şampiyonası elemelerinde Romanya, Çekoslovakya ve Galler karşısında sadece Çekoslovakya deplasmanından beraberlik çıkaran Finlandiya, elemelerdeki grup sonuncusu olma performansını sürdürdü. 1974 Dünya Kupası elemelerinde ilk kez grup sonuncuğundan kurtulan Finlandiya, Doğu Almanya, Romanya ve Arnavutluk'la paylaştığı grupta Arnavutluk'u 1-0 yenip Romanya ile 1-1 berabere kalarak 3 puan topladı ve böylece grubu Arnavutluk'un üstünde tamamladı. 1976 Avrupa Şampiyonası elemelerinde Hollanda, İtalya ve Polonya ile eşleşen Finlandiya, gruptaki tek puanını golsüz tamamlanan İtalya deplasmanından aldı. 1978 Dünya Kupası elemelerinde bir kez daha grup sonuncuğundan kurtulan Finlandiya; İtalya, İngiltere ve Lüksemburg'un bulunduğu grupta iki galibiyetini de Lüksemburg önünde aldı. 1980 Avrupa Şampiyonası elemelerinde Yunanistan, Macaristan ve Sovyetler Birliği ile paylaştığı grupta, Yunanistan 7 puanla ilk sırayı alırken Macaristan 6 puanla ikinci oldu. Finlandiya aynı puan ve averajla üçüncü sırada kalırken 5 puanlı Sovyetler Birliği'ni geride bırakması önemli bir başarıydı. 1982 Dünya Kupası elemelerinde Finlandiya; Federal Almanya, Avusturya, Bulgaristan ve Arnavutluk'un da yer aldığı grupta sadece Arnavutluk galibiyetiyle puan alabilirken, 4 gol atıp kalesinde 27 gol gördü. 1984 Avrupa Şampiyonası elemelerinde Portekiz, Sovyetler Birliği ve Polonya karşısında tek puanını Polonya deplasmanından 1-1'lik beraberlikle dönerek alan Finlandiya, 1986 Dünya Kupası elemelerinde İngiltere, Kuzey İrlanda, Romanya ve Millî Takımımızın yer aldığı grupta 8 puan toplayarak 1 puanlı Türkiye'nin üzerinde grubu tamamladı. Gruptaki üç galibiyetinin ikisini Türkiye, birini de Kuzey İrlanda karşısında alan Finlandiya, iki beraberliğini ise İngiltere ve Romanya karşısında elde etti. 1988 Avrupa Şampiyonası elemelerinde Danimarka, Çekoslovakya ve Galler'le paylaştığı grupta 1-1'lik Galler beraberliğiyle tek puanını alan Finlandiya, 1990 Dünya Kupası elemeleri grubunda ise Hollanda ve Federal Almanya'nın gerisinde kalıp Galler maçlarından çıkardığı bir galibiyet ve bir beraberlikle sadece Adalı rakibini geçebildi. 1992 Avrupa Şampiyonası elemelerinde Hollanda, Portekiz ve Yunanistan'ın arkasında kalan Finlandiya, Malta'nın önünde yer alarak dördüncü oldu. 1994 Dünya Kupası elemelerinde ise İsveç, Bulgaristan, Fransa, Avusturya'nın ardında sadece İsrail'i averajla geçebildi.

1990'ların ortalarından itibaren Ajax'ta forma giymeye başlayan Jari Litmanen gibi Avrupa'nın üst

Fin futbolunun büyük ismi Jari Litmanen

seviye liglerinde forma giyen futbolcularının sayısının artmasıyla uluslararası arenada daha başarılı sonuçlar almaya başlayan Finlandiya, 1996 Avrupa Şampiyonası elemelerinde 10 maçta 15 puan toplayarak Rusya, İskoçya ve Yunanistan'ın ardından grubu dördüncü sırada tamamladı. 1998 Dünya Kupası elemeleri öncesinde takımın başına Danimarka'yı 1992'de Avrupa Şampiyonu yapan Richard Möller Nielsen getirildi. Norveç'in 20 puanla birinci olduğu grupta 12 puanlı Macaristan'ın sadece bir puan gerisinde kalarak üçüncü sırada yer alan Finlandiya, Dünya Kupası'na katılmak için baraj maçı oynamayı kıl payıyla kaçırdı. 2000 Avrupa Şampiyonası elemelerinde, Almanya ve Türkiye'nin gerisinde kalarak grubu yine üçüncü bitiren Finlandiya, baraj maçı oynama hakkı elde edemeyince 2000 yılında Nielsen'in yerine Antti Muurinen getirildi. Litmanen kaptanlığında Antti Niemi, Sami Hyypiä, Joonas Kolkka, Teemu Tainio ve Mikael Forssell'li kadrosuyla mücadele eden Finlandiya, 2002 FIFA Dünya Kupası elemelerindeki grubunu İngiltere ve Almanya'nın ardından 12 puanla tekrar üçüncü sırada tamamlarken Yunanistan ve Arnavutluk'u geride bıraktı. 2004 Avrupa Şampiyonası elemelerinde, İtalya'nın 17 puanla birinci olduğu grubu Galler ve Sırbistan-Karadağ'ın ardından 10 puanla dördüncü sırada tamamlayan Finler, sadece Azerbaycan'ı geçebildi. 2006 Dünya Kupası elemelerinde Hollanda, Çek Cumhuriyeti ve Romanya'nın gerisinde kalan Finlandiya, Makedonya, Ermenistan ve Andorra'yı geride bırakarak dördüncü sırada yer aldı. Maçların ardından Haziran 2005'te gönderilen Muurinen'in yerine 2006 yılında Roy Hodgson getirildi. Hodgson yönetiminde başladığı 2008 Avrupa Şampiyonası elemelerinde 28 puanlı Polonya ile 27 puanlı Portekiz'in gerisinde kalan Finlandiya, Sırbistan'la birlikte 24 puan topladı. Averaj farkıyla grubu dördüncü tamamlayan Finlandiya; Belçika, Kazakistan, Ermenistan ve Azerbaycan'ı geride bıraktı. Ancak, bu sonuçtan sonra Hodgson istifa edince yerine Stuart Baxter getirildi. 2010 Dünya Kupası elemelerini 26 puanlı Almanya ve 22 puanlı Rusya'nın ardından 18 puanla üçüncü sırada bitiren Finlandiya; Galler, Azerbaycan ve Liechteinstein'ı geride bıraktı. 2012 Avrupa Şampiyonası elemelerinde Hollanda, İsveç ve Macaristan'ın gerisinde kalarak 10 puanla dördüncü olan Finlandiya, sadece Moldova ve San Marino'yu geride bırakırken elemelerdeki ilk üç maçın mağlubiyetle sonuçlanması üzerine Baxter'ın görevine son verdi ve yoluna Mixu Paatelainen ile devam etti. 2014 Dünya Kupası elemelerinde İspanya ve Fransa'nın gerisinde kalarak üçüncü olan olan Finlandiya, topladığı 9 puanla, 5 puanlı Gürcistan ve 4 puanlı Belarus'u geride bıraktı. EURO 2016 elemelerinde Kuzey İrlanda, Romanya, Macaristan, Faroe Adaları ve Yunanistan'la eşleşen Finler, 3 galibiyet, 3 beraberlikle 12 puan toplayıp Faroe Adaları ve Yunanistan'ın üzerinde dördüncü sırayı aldı. 2018 Dünya Kupası elemelerine Mixu Paatelainen'in yerine Hans Becke yönetiminde başlayan ancak daha ilk maçında evinde Kosova ile 1-1 berabere kalarak hayal kırıklığına uğrayan Finlandiya, deplasmanda 2-0 öne geçtiği maçta İzlanda'ya uzatmalarda yediği iki golle 3-2 yenildi ve büyük bir travma daha yaşadı. Evinde Hırvatistan'a, deplasmanda da Ukrayna'ya 1-0 kaybeden Finlandiya'da bardak taştı ve Becke'nin görevine son verilip takımın başına uzunca bir süredir U21 takımını çalıştıran 52 yaşındaki Markku Kanerva getirildi. İlk dört maçından 1 puanla ayrılan Finlandiya, Kanerva yönetiminde çıktığı son dört maçında ise iki galibiyet, 2 de yenilgi alarak 6 puan topladı. Kanerva'lı ilk iki maçında Millî Takımımıza 2-0, Ukrayna'ya da 2-1 yenilen Finlandiya, daha sonra oynadığı iki maçta İzlanda'yı ve Kosova'yı 1-0'lık skorla mağlup ederek moral topladı.

İlk bilet Belçika'nın

2018 Dünya Kupası Avrupa elemelerinde sekizinci maçlar geride kalırken fire vermeden yoluna devam eden iki takım Almanya ve İsviçre oldu ama ilk final vizesini H Grubu'nda Belçika aldı. Son viraja girilirken Almanya, Sırbistan, İngiltere ve İspanya da işi büyük ölçüde bitirdi. A Grubu'nda Fransa ve İsveç, B Grubu'nda İsviçre ve Portekiz, E Grubu'nda ise Polonya, Karadağ ve Danimarka arasında kıyasıya çekişme devam ediyor.

A Grubu Fransız işi!

Grupta son virajlara avantajlı giren takım İsveç'ti. Vikingler, 6 maçta topladıkları 13 puanla Fransa'ya averajla, Hollanda'ya da 3 puanla üstünlük sağlamıştı. Ancak son maçlarda çok ilginç sonuçlar alındı ve Fransa, Lüksemburg karşısındaki sürpriz puan kayıplarına rağmen İsveç'in 1 puan önünde liderliği devraldı. 31 Ağustos'ta İsveç, Bulgaristan deplasmanındaydı. 9 puanlı Bulgaristan, İsveç'i yendiği takdirde umutlarını sürdürebilmenin hesabını yapıyordu. Sofya'daki maç tam bir gol düellosu şeklinde geçti. İsveç'in yüzde 57'ye 43 top hâkimiyeti sağladığı maçı kazanan taraf ise Bulgaristan'dı. Kasımpaşalı Popov'un da ilk on birinde yer aldığı Bulgaristan, 12'de Manolev, 33'te Kostadinov ve 79'da Chochev'in attığı gollerle maçı 3-2 kazanırken, İsveç'in 29'da Lustig ve 44'te Berg'le bulduğu goller puan almasına yetmedi. Bulgaristan bu galibiyetle İsveç'le arasındaki puan farkını 1'e indirirken, Fransa karşısında 4-0'lık skorla hezimete uğrayan Hollanda'yı da arkasında bırakarak üçüncü sıraya yükseldi. Stade de France'da Portakallar karşısında adeta şov yapan Fransa, 62'de Strootman'ın kırmızı kart görmesiyle 10 kişi kalan rakibini 14'te Griezmann, 73 ve 88'de Lemar, 90+1'de de yükselen yıldız Mbappé'nin golleriyle 4-1 yenerek 16 puanla liderliğe yükseldi. İddiasız iki takımın maçında ise Lüksemburg Belarus'u 1-0 yenerek gruptaki ilk galibiyetini elde etti. Hollanda karşısında şov yapan Fransa, 3 Eylül'de ise Lüksemburg karşısında şoku yaşadı. Toulouse'da ağırladığı zayıf rakibi karşısında yüzde 74 oranında topa sahip olan ve isabetli 8 şut atan Fransa, kalesini bir kez görebilen Lüksemburg'la 0-0 berabere kalarak önemli bir avantajı kaybetti. İsveç ise Bulgaristan karşısında uğradığı şoku, Belarus deplasmanından 18'de Forsberg, 24'te Nyman, 37'de Berg ve 84'te penaltıdan Granqvist'in attığı gollerle 4-0 kazanarak döndü. Hollanda da Amsterdam Arena'da 3-1'lik Bulgaristan galibiyetiyle şansını sürdürdü.

Hollanda'ya 3 puanı getiren golleri 7 ve 80'de Pröpper, 67'de Robben kaydederken, Bulgaristan'ın tek golü 69'da Kostadinov'dan geldi.

17 puanlı lider Fransa, kalan iki maçında Bulgaristan'la deplasmanda, Belarus ile evinde oynayacak ve bu maçlardan alacağı 3 puan ilk ikide yer almalarına yetecek. Dördüncü sıradaki Bulgaristan ise Fransa'yı yendiği takdirde son maçını Lüksemburg'la oynayacağı düşünüldüğünde ilk iki iddiasını sürdürüyor. İkinci sıradaki İsveç, evinde Lüksemburg'la oynadıktan sonra Hollanda deplasmanına çıkacak ki bu maç da ilk iki sıra için belirleyici olacak. Hollanda ise önce Belarus'u, sonra da İsveç'i yendiği takdirde ilk ikide yer almayı kesinleştirecek.

A Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Fransa	8	5	2	1	15	5	17
İsveç	8	5	1	2	18	7	16
Hollanda	8	4	1	3	16	11	13
Bulgaristan	8	4	0	4	13	17	12
Lüksemburg	8	1	2	5	7	17	5
Belarus	8	1	2	5	4	16	5

Ağustos-Eylül Maçları
31 Ağustos 2017
Lüksemburg-Belarus: 1-0
Bulgaristan-İsveç: 3-2
Fransa-Hollanda: 4-0
3 Eylül 2017
Belarus-İsveç: 0-4
Hollanda-Bulgaristan: 3-1
Fransa-Lüksemburg: 0-0
Ekim Maçları
7 Ekim 2017
İsveç-Lüksemburg
Belarus-Hollanda
Bulgaristan-Fransa
10 Ekim 2017
Lüksemburg-Bulgaristan
Fransa-Belarus
Hollanda-İsveç

B Grubu İsviçre mi Portekiz mi?

İsviçre ile Portekiz arasındaki yarış bütün heyecanıyla devam ediyor. Son iki maçlarını da kazanan iki takım, Ekim'e ilk iki sırada yer almayı garantileyerek girdi. İsviçre'nin 31 Ağustos'taki rakibi Andorra'ydı. Zayıf rakibini St. Gallen'de ağırlayan İsviçre, Seferović'in 43 ve 63, Lichtsteiner'in de 67'de attığı gollerle 3-0 kazandı. Galatasaraylı Eren Derdiyok, 46'ncı dakikasında oyuna girdi. Günün bir başka maçında ise Portekiz, Faroe Adaları'nı 5-1 yenerek İsviçre'yi 3 puan geriden takibini sürdürdü. Porto'daki maçta Ronaldo 3, 29 (penaltı) ve 65'te üç gol atarken, Portekiz'in diğer gollerini 58'de William Carvalho ve 84'te Nélson Oliveira kaydetti. Faroe'nin tek golü ise 38'de Baldvinsson'dan geldi. Portekiz'de Beşiktaşlı Quaresma 59'da oyuna girdi. Bir iddiası kalmayan Macaristan ise Budapeşte'de Letonya'yı 6'da Kádár, 26'da Szalai ve 68'de Bursaspor'un eski oyuncusu Dzsudzsák'ın golleriyle 3-1 mağlup etti. Letonya'nın tek golünü 40'ta Freimanis kaydetti.

3 Eylül maçlarında ise İsviçre 3-0'lık tarifeyi bu kez deplasmanda Letonya'ya 9'da Seferović , 55'te Džemaili ve 58'de penaltıdan Rodríguez'in golleriyle uyguladı. Eren bu maçta da 76'da oyuna dâhil oldu. Portekiz de Macaristan'ı Budapeşte'de André Silva'nın golüyle yenerek takibini sürdürdü. Macaristan'dan Tamás Priskin'in 30'uncu dakikada kırmızı kart gördü. Quaresma ise 86'da oyuna girdi. Rakibinin eksik kalmasının da etkisiyle topa yüzde 64 oranında sahip olan Portekiz, isabetli şut istatistiğinde de 4'e 1 öndeydi.

Diğer maçında ise Faroe, Andorra'yı Sørensen'in golüyle 1-0 yendi. Dünya Kupası'na hangi takımın direkt gideceği son iki maçta belli olacak. 7 Ekim'deki Andorra-Portekiz ve İsviçre-Macaristan maçlarını kayıpsız geçmesi beklenen zirvedeki ikili 10 Ekim'de Lizbon'da kozlarını paylaşacak. Portekiz kazandığı takdirde grup birincisi olacak. İsviçre'ye ise beraberlik yetiyor.

B Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İsviçre	8	8	0	0	18	3	24
Portekiz	8	7	0	1	28	4	21
Macaristan	8	3	1	4	11	9	10
Faroe Adaları	8	2	2	4	4	15	8
Andorra	8	1	1	6	2	17	4
Letonya	8	1	0	7	3	18	3

Ağustos-Eylül Maçları
31 Ağustos 2017
Macaristan-Letonya: 3-1
İsviçre-Andorra: 3-0
Portekiz-Faroe Adaları: 5-1
3 Eylül 2017
Faroe Adaları-Andorra: 1-0
Letonya-İsviçre: 0-3
Macaristan-Portekiz: 0-1
Ekim Maçları
7 Ekim 2017
Faroe Adaları-Letonya
Andorra-Portekiz
İsviçre-Macaristan
10 Ekim 2017
Letonya-Andorra
Macaristan-Faroe Adaları
Portekiz-İsviçre

Almanya'ya 1 kaldı

İsviçre ile birlikte sekiz maçının tümünü kazanan iki takımdan birisi olan Almanya'nın grup birinciliğini garantilemesi için kalan iki maçından 1 puan alması yetecek. Almanya, ilk iki sırada yer almayı garantileyen Kuzey İrlanda'nın beş puan önünde yer alıyor ve arada iki maçta kapatılması imkânsız 19 gollük bir averaj farkı bulunuyor. Eylül ayına altıda altıyla giren Panzerler, 1 Eylül'de Çek Cumhuriyeti'ndeydi. Eden Arena'da, Kuzey İrlanda'yı yakalayabilmek için son şansını kullanan Çeklerin çabası, Almanya'dan puan almaya yetmedi. Panzerlerin yüzde 70 topa sahip olma üstünlüğüyle oynadığı maçta kaleyi bulan şutların sayısında ise eşitlik vardı. 4'te Timo Werner'in golüyle öne geçen Almanya'ya Çekler 78'de Darida ile cevap verse de bitime iki dakika kala Hummels'le bir gol daha bulan Panzerler serilerini 7'ye çıkardı. Yakın takibi sürdüren Kuzey İrlanda ise San Marino'yu 71 ve 75'te Magennis, 78'de de penaltıdan Davis'in golleriyle 3-0 yendi. Norveç ise Azerbaycan'ı 2-0 yenerek rakibinin zayıf olan ikincilik ümitlerini tüketti. Norveç'in gollerini 32'de penaltıdan King, 60'ta Kayserispor'un eski oyuncusu Rashad Sadigov kendi kalesine attı. Çek engelini geçen Almanya, 4 Eylül'de ise Norveç önünde 6-0'lık galibiyetle gol şov yaptı. Stuttgart'taki maçta Almanya'nın gollerini 10'da Mesut Özil, 17'de Drexler, 21 ve 40'ta Werner, 50'de Goretzka, 79'da da Mario Gomez kaydetti. Kuzey İrlanda ise Almanya'yı takip inadını Çek Cumhuriyeti'ni 2-0 yenerek sürdürdü. Belfast'taki maçta Çekler topa yüzde 72 gibi çok ezici bir oranda sahip olmalarına karşılık kaleye tek isabetli şut atabildi. İrlanda'nın kaleyi bulan iki şutu ise golle sonuçlandı. İrlanda'nın gollerini 28'de Jonny Evans ve 41'de Chris Brunt attı. Artık sadece prestij anlamı bulunan maçta ise Azerbaycan, San Marino karşısında 5-1'lik sükseli bir galibiyet aldı. Rakibi karşısında yüzde 74'lük bir topa sahip olma oranı yakalayan Azerbaycan'ın gollerini 20 ve 57'nci dakikalarda İsmayilov, 25'inci dakikada Abdullayev, 71'inci dakikada Cevoli kendi kalesine ve 81'inci dakikada Rashad Sadigov attı. San Marino'nun gruptaki sekizinci maçında ikinci golünü atma onuru ise 74'te ağları sarsan Pamazzi'ye aitti.

Başta da belirttiğimiz gibi Almanya, deplasmanda Kuzey İrlanda ve evinde Azerbaycan ile oynayacağı maçlardan 1 puan aldığı takdirde, aradaki 19 gollük averaj da hesaba katıldığında grup birincisi olacak. Kuzey İrlanda ise grup birinciliği için Almanya'yı yendikten sonra rakibinin evinde Azerbaycan'a yenilmesini bekleyecek.

C Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Almanya	8	8	0	0	35	2	24
K. İrlanda	8	6	1	1	16	2	19
Azerbaycan	8	3	1	4	8	12	10
Çek Cum.	8	2	3	3	10	9	9
Norveç	8	2	1	5	8	16	7
San Marino	8	0	0	8	2	38	0

Eylül Maçları
1 Eylül 2017
San Marino-K. İrlanda: 0-3
Norveç-Azerbaycan: 2-0
Çek Cum-Almanya: 1-2
4 Eylül 2017
Azerbaycan-San Marino: 5-1
Kuzey İrlanda-Çek Cum: 2-0
Almanya-Norveç: 6-0
Ekim Maçları
5 Ekim 2017
Azerbaycan-Çek Cum.
San Marino-Norveç
K. İrlanda-Almanya
8 Ekim 2017
Norveç-K. İrlanda
Çek Cum-San Marino
Almanya-Azerbaycan

Sırbistan ve Galler avantajlı

Eylül'ün avantajlı takımı İrlanda iki maçtan ancak 1 puan çıkartabilince büyük fırsatı kaçırdı ve ikişer maçlarını da kazanan Sırbistan ile Galler grubun ilk iki sırasına yerleşti. Eylül'de fırsatı tepen bir başka takım da iki maçından 1 puan çıkartabilen Avusturya oldu. Eylül'e girilirken grubun zirvesini 12'şer puanla Sırbistan ile İrlanda paylaşıyor, bu takımları 8'er puanla Galler ve Avusturya takip ediyordu. 12 puanlı takımlardan Sırbistan, evinde oynadığı 2 Eylül maçında Moldova'yı 3-0 yenip, İrlanda da Gürcistan'da 2 puan kaybedince zirveye tek başına kuruldu. Belgrad'daki maçta Moldova'ya karşı yüzde 62'lik topla oynama üstünlüğü kuran ve rakibinin kaleyi bulan 4 şutuna karşılık isabetli 8 şut atan Sırbistan, 20'de Gačinović, 30'da Kolarov ve 81'de Aleksandar Mitrović'in golleriyle farka gitti. Eylül'e 12 puanla giren İrlanda Cumhuriyeti ise Gürcistan deplasmanından ancak 1 puan çıkartabildi. Gürcüler topa yüzde 69 oranında sahip oldukları maçta isabetli 2 şut atabilirken, top hâkimiyetini rakiplerine bırakan İrlandalılar, Gürcistan kalesine 6 isabetli vuruş yaptı. 4'üncü dakikada Shane Duffy'nin golüyle öne geçen İrlanda, 34'te Valeri Kazaishvili'den yediği golle 1-1'lik beraberliğe razı oldu. 8'er puanlı iki takımın Cardiff'teki mücadelesinde ise Galler, Avusturya'yı tek golle yenerek İrlanda ile arasındaki puan farkını 2'ye indirdi. Misafir ekibin topa yüzde 53 oranında sahip olduğu müsabakada Galler'in isabetli vuruşlarda 3'e 1 üstünlüğü vardı. Gareth Bale ve arkadaşları, 69'uncu dakikada oyuna giren Ben Woodburn'un 74'üncü dakikada attığı golle maçı kazandı.

5 Eylül'ün en önemli maçı ise İrlanda ile Sırbistan arasındaydı. Sırbistan'ı yenerek liderliği ele geçirme şansı bulunan İrlanda, 1-0 kaybederek liderin 5 puan gerisinde üçüncü sıraya geriledi ve ikincilik şansını bile tehlikeye soktu. 55'te Aleksandar Kolarov'la öne geçen Sırbistan, 68'de Maksimović'in kırmızı kart görmesiyle 10 kişi kalmasına rağmen üstünlüğünü maç sonuna kadar korudu. En yakın rakibi Galler'e 4 puan fark atan Sırbistan, bu ay deplasmanda Avusturya ve evinde Gürcistan'la oynayacağı maçlardan birisini kazandığı takdirde diğer müsabakaların skorlarından bağımsız olarak grup birincisi olacak.

Kişinev'deki maçta, kaptanlığını Başakşehirli Epureanu'nun yaptığı Moldova'yı son 10 dakikada attığı gollerle 2-0 yenen Galler ise 14 puanla ikinci sıraya yükseldi. Rakibi karşısında yüzde 66'lık topla oynama, 7'ye 2 de isabetli şut üstünlüğü kuran Galler, 80'de Robson-Kanu ve 90+3'te Ramsey'nin golleriyle kazandı. Hiç değilse grup ikinciliği için son şanslarını kullanan Avusturya ise Ernst Happel'de Gürcistan'la 1-1 berabere kalarak bu iddiasını da büyük ölçüde tüketti. Avusturya'nın topa yüzde 57 oranında sahip olduğu maçta misafir Gürcistan, isabetli şut sayısında 4'e 3 öndeydi. Gürcistan 8'inci dakikada Valerian Gvilia ile öne geçerken, Avusturya, 38'de oyuna giren Louis Schaub'un 43'te verdiği karşılıkla anca 1-1'lik beraberliği kurtarabildi.

Bu ay oynanacak son maçlarda Sırbistan'a grup birinciliği için 3 puanın yeteceğini belirtmiştik. İkinci sıra için dananın kuyruğu ise 9 Ekim'deki Galler-İrlanda maçında kopacak gibi görünüyor.

D Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Sırbistan	8	5	3	0	17	7	18
Galler	8	3	5	0	12	5	14
İrlanda Cum.	8	3	4	1	9	6	13
Avusturya	8	2	3	3	10	10	9
Gürcistan	8	0	5	3	8	12	5
Moldova	8	0	2	6	4	20	2

Eylül Maçları
2 Eylül 2017
Gürcistan-İrlanda Cum: 1-1
Sırbistan-Moldova: 3-0
Galler-Avusturya: 1-0
5 Eylül 2017
Moldova-Galler: 0-2
İrlanda Cum-Sırbistan: 0-1
Avusturya-Gürcistan: 1-1
Ekim Maçları
6 Ekim 2017
Gürcistan-Galler
İrlanda Cum-Moldova
Avusturya-Sırbistan
9 Ekim 2017
Moldova-Avusturya
Sırbistan-Gürcistan
Galler-İrlanda Cum.

Polonya riske attı

Eylül ayına altı maçının 5'ini kazanıp birinde berabere kalarak namağlup giren ve en yakın rakipleri Karadağ ile Danimarka'ya 6'şar puanlık fark atan Polonya, deplasmandaki Danimarka yenilgisiyle grup birinciliğini zora soktu. Eylül'deki ikişer maçlarını da kazanan Karadağ ile Danimarka da son düzlüğe birincilik iddiasıyla girmeyi başardı.
Grubun en kritik maçı 1 Eylül'de Kopenhag'da Danimarka ile Polonya arasında oynandı. Polonya bu maçı kazandığı takdirde grup birinciliği kapısını ardına kadar açacaktı. Ancak o güne kadar hiç de parlak bir performans gösteremeyen ve 6 maçından 3 galibiyet, 1 beraberlik, 2 de yenilgiyle ayrılan Danimarka, Polonya'yı ezip geçti. Top hâkimiyetindeki yüzde 53'e 47'lik fark pek büyük görünmese ve hatta Polonya rakibinden 7 fazla isabetli pas yapsa da kaleyi bulan şutlarda Danimarka'nın 7'ye 1'lik oldukça önemli bir üstünlüğü vardı. Vikingler kendileri açısından olmak ya da olmamak anlamına gelen bu maçı 16'da Delaney, 42'de Cornelius, 59'da Nicolai Jørgensen ve 80'de Eriksen'in golleriyle 4-0 kazandı. Karadağ ise Astana deplasmanında Kazakistan'ı 3-0'la geçti. Kazakların topla yüzde 54 oranında oynadığı ve 17 atak girişiminde kaleye 3 isabet sağladığı maçta Karadağ 12 ataktan 6'sında kaleyi buldu, bu buluşların 3'ünden de gol çıkardı. Karadağ'ın gollerini 31'de Vešović, 53'te Bećiraj ve 63'te Simić kaydetti. Yarıştan büyük ölçüde kopan Romanya da Bükreş'te Ermenistan'ı 90+1'de Alexandru Maxim'in golüyle 1-0 yendi.
Bu maçta Romanya adına Bursasporlu Stancu 55'te bir penaltı atışından yararlanamadı.
Polonya, Danimarka hezimetinin

yaralarını 4 Eylül günü Kazakistan'ı 3-0 yenerek sarmaya çalıştı. Varşova'daki maçta kırmızı-beyazlıların gollerini 11'de Milik, 74'te Glik ve 86'da penaltıdan Lewandowski kaydetti. Aynı gün Karadağ, Romanya'yı Podgorica'da Stevan Jovetić 75'inci dakikada attığı tek golle 1-0 yenerek rakibinin fişini çekti. Danimarka da zorlu Ermenistan deplasmanından 4-1'lik galibiyetle dönerek birincilik iddiasını bu aya taşıdı. Erivan'daki maçta 6'ncı dakikasında Ruslan Koryan'dan yediklerı golle geriye düşen Vikingler, 17, 82 ve 90+3 'te Thomas Delaney, 29'da da Christian Eriksen'in attığı gollerle 4-1'lik farka gitti.
Ekim ayına 19 puanla ilk sırada giren Polonya, Ermenistan deplasmanına çıktıktan sonra evinde Karadağ'la oynayacak. Evinde Danimarka ile karşılaşacak Karadağ, bu maçı kazanıp ardından Polonya'yı de mağlup ettiği takdirde grup birincisi olabilecek. Danimarka ise Karadağ'ı deplasmanda yenip, Polonya'nın evinde Karadağ'a kaybetmesini bekleyecek.
Kısacası Ekim ayının en heyecanlı maçlarının yaşanacağı gruplardan birisi var karşımızda.

E Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Polonya	8	6	1	1	18	11	19
Karadağ	8	5	1	2	18	7	16
Danimarka	8	5	1	2	18	7	16
Romanya	8	2	3	3	8	8	9
Ermenistan	8	2	0	6	8	19	6
Kazakistan	8	0	2	6	4	22	2

Eylül Maçları
1 Eylül 2017
Kazakistan-Karadağ: 0-3
Danimarka-Polonya: 4-0
Romanya-Ermenistan: 1-0
4 Eylül 2017
Ermenistan-Danimarka: 1-4
Karadağ-Romanya: 1-0
Polonya-Kazakistan: 3-0
Ekim Maçları
5 Ekim 2017
Ermenistan-Polonya
Karadağ-Danimarka
Romanya-Kazakistan
8 Ekim 2017
Kazakistan-Ermenistan
Polonya-Karadağ
Danimarka-Romanya

İkinci kim olacak?

İngiltere'nin Eylül ayında elde ettiği iki galibiyetle grup birinciliğini büyük ölçüde garantilediği grupta aynı periyodu 6 puanla geçen İskoçya da yarışa katıldı.
İngilizler son iki maçlarından 2 puan aldıkları takdirde grup birinciliğini matematiksel olarak da garanti altına alacak ki, bu maçlardan birini içeride Slovenya, diğerini de deplasmanda zayıf Litvanya ile oynayacaklar.
Slovakya'nın 15, Slovenya ve İskoçya'nın da 14'er puana sahip olduğu grupta ikinci sırayı kimin alacağını ise bu takımların birbirleriyle oynayacağı maçlar belirleyecek. Şimdi Eylül ayında oynanan maçlara yakından bakalım.
Lider İngiltere 1 Eylül günü puansız Malta deplasmanındaydı ve bu maçı ikinci yarıda attığı gollerle 4-0 kazandı. İngiltere'ye 53 dakika direnen Malta'nın kalesini 53'te Harry Kane düşürdü. 86'da Ryan Bertrand ile bir gol daha bulup skoru 2-0'a getiren İngilizler, 90+1'de Danny Welbeck ve 90+2'de bir kez daha Harry Kane'in golleriyle 4-0'lık skora ulaştı. Slovakya ile Slovenya'nın arasındaki zorlu mücadeleden ise ev sahibi ekip tek gollü galibiyetle ayrıldı. Trabzonspor'un yeni oyuncuları Tomas Hubocan ve Juraj Kucka'nın ilk on birinde yer aldığı Slovakya, Konyasporlu Nejc Skubic'li rakibini 81'de Miha Mevjla'nın kendi kalesine attığı golle 1-0 yenerek grupta ikinci sıraya yükseldi. İskoçya ise Litvanya deplasmanında 25'inci dakikada Stuart Armstrong, 30'uncu dakikada Andrew Robertson ve 72'nci dakikada James McArthur'un golleriyle 3-0 kazanıp 11 puana ulaştı ve ikincilik potasına girdi.
İngiltere, 4 Eylül'de Wembley'de oynadığı zorlu maçta Slovakya'yı 2-1 yenerek grubu birinci sırada tamamlamaya bir adım daha yaklaştı. Fenerbahçeli Skrtel ile Trabzonsporlu Durica ve Hubocan'ın ilk on birinde yer aldığı Slovakya 3'üncü dakikada Stanislav Lobotka ile öne geçse de İngilizler 37'de Eric Dier ve 59'da Marcus Rashford'la iki gol bularak sahadan 2-1'lik galibiyetle ayrıldı. Rajko Rotman ve Nejc Skubic'li Slovakya ise Litvanya'yı 25 ve 61'de penaltılardan Josip Ilicic, 82'de Benjamin Verbic, 90'da da Valter Birsa'nın golleriyle 4-0 yenerek yeniden ikinci sıraya yükseldi. Glasgow'da zayıf Malta'yı 9'da Christophe Berra ve 49'da Leigh Griffiths'in golleriyle 2-0 yenen İskoçya da puanını 14'e yükseltip ikincilik için yeniden iddialı konuma geldi.

F Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İngiltere	8	6	2	0	16	3	20
Slovakya	8	5	0	3	14	6	15
Slovenya	8	4	2	2	10	4	14
İskoçya	8	4	2	2	14	10	14
Litvanya	8	1	2	5	6	18	5
Malta	8	0	0	8	2	21	0

Eylül Maçları
1 Eylül 2017
Malta-İngiltere: 0-4
Litvanya-İskoçya: 0-3
Slovakya-Slovenya: 1-0
4 Eylül 2017
Slovenya-Litvanya: 4-0
İskoçya-Malta: 2-0
İngiltere-Slovakya: 2-1
Ekim Maçları
5 Ekim 2017
Malta-Litvanya
İskoçya-Slovakya
İngiltere-Slovenya
8 Ekim 2017
Litvanya-İngiltere
Slovenya-İskoçya
Slovakya-Malta

G Grubu İspanya Rusya'ya, İtalya baraja

Kuraların çekildiği günden bu yana ilk iki sırası belli olan grupta tek bilinmeyen şey Rusya'ya direkt bileti kimin alacağıydı. Yarışın sadece İspanya ile İtalya arasında geçeceği tahminleri kimseleri yanıltmadı ve beklendiği gibi de oldu. 6 Ekim 2016'da oynadıkları ve 1-1 berabere kaldıkları grubun ikinci maçı dışında çıktıkları tüm müsabakaları kazanan İspanya ile İtalya'nın arasındaki meseleyi, 2 Eylül'de İspanya'da yapacakları hesaplaşma çözecekti. Geçmişleri büyük zaferlerle dolu iki takımın arasındaki maç, Madrid'deki ünlü Santiago Bernabeu Stadı'nda oynandı. Julen Lopetegui'nin İspanya'sı, Giampiero Ventura'nın İtalya'sı karşısında 3-0 kazandı ve "bu grubu ben birinci bitireceğim" diyerek Gök Mavililere play-off'un yolunu gösterdi. Oysa istatistik rakamlarında hem topla oynama hem de isabetli şutlarda tam bir denklik vardı. İspanyollara Rusya'nın kapılarını ardına kadar açan golleri ise 13 ve 40'ıncı dakikalarda Isco, 77'nci dakikada da Alvaro Morata kaydetti. İki devin arkasında prestij ve üçüncülük mücadelesi veren takımlardan Arnavutluk, hiçbir maçından puan alamayan Liechtenstein'ı Elbasan'daki müsabakada 54'üncü dakikada Odise Roshi ve 78'inci dakikada da Ansi Agolli'nin golleriyle 2-0 mağlup etti. Liechtenstein'da Türk asıllı oyuncu Seyhan Yıldız, 79'uncu dakikada oyuna girdi. İsrail ise evinde Makedonya'ya yenilerek üçüncülük yarışında ağır bir darbe yedi. İlk 6 maçında 1 galibiyeti bulunan Makedonya, Hayfa'daki mücadelede İsrail'i bir dönem Galatasaray formasını da giyen Goran Pandev'in golüyle 1-0 yendi ve komşusu Arnavutluk'a üçüncülük yolunda avantaj sağladı.
İtalya galibiyetiyle birincilik yolunu açan İspanya, 5 Eylül'de ise Liechtenstein'a deplasmanda tam 8 gol attı. Vaduz'daki maçı da ideal kadro ve büyük bir ciddiyetle oynayan İspanyollar, 3'te Sergio Ramos, 15 ve 54'te Alvaro Morata, 16'da Isco, 39'da David Silva, 51 ve 63'te Iago Aspas, 89'da da kendi kalesini vuran Maximilian Goeppel'in golleriyle farka gitti. Ev sahibi ekipte Seyhan Yıldız bu defa 60'ıncı dakikada oyuna dâhil oldu.
İspanya'dan ağır yaralı dönen İtalya, Reggio Emilia'da ağırladığı İsrail'i 53'üncü dakikada Ciro Immobile'nin golüyle 1-0 yenerek Arnavutluk'a kendisine biraz daha yaklaşma fırsatını tanımadı.
Zaten Arnavutlar da aynı gün oynadıkları maçta Makedonya ile deplasmanda 1-1 berabere kaldı. Strumica'da oynanan maçın 52'nci dakikasında Arnavutluk Odise Roshi'nin golüyle öne geçse de Makedonya 78'inci dakikada Aleksandar Trajkovski'nin golüyle 1-1'lik eşitliği sağladı. Grup lideri İspanya, Ekim'deki son maçlarını içeride Arnavutluk ve deplasmanda İsrail'le oynarken, İtalya da evinde Makedonya, dışarıda da Arnavutluk'la karşılaşacak.

G Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İspanya	8	7	1	0	32	3	22
İtalya	8	6	1	1	19	7	19
Arnavutluk	8	4	1	3	10	9	13
İsrail	8	3	0	5	9	14	9
Makedonya	8	2	1	5	10	14	7
Liechtenstein	8	0	0	8	1	34	0

Eylül Maçları
2 Eylül 2017
Arnavutluk-Liechtenstein: 2-0
İsrail-Makedonya: 0-1
İspanya-İtalya: 3-0
5 Eylül 2017
Liechtenstein-İspanya: 0-8
Makedonya-Arnavutluk: 1-1
İtalya-İsrail: 1-0
Ekim Maçları
6 Ekim 2017
Liechtenstein-İsrail
İspanya-Arnavutluk
İtalya-Makedonya
9 Ekim 2017
Arnavutluk-İtalya
Makedonya-Liechtenstein
İsrail-İspanya

H Grubu Belçika'da işlem tamam

2018 Dünya Kupası'nın Avrupa elemelerinde Rusya vizesini alan ilk ülke Belçika oldu.
Oynadığı 8 maçın 7'sini kazanıp 1'inden de beraberlikle ayrılan Belçika 22 puana ulaşırken, en yakın takipçisi Bosna-Hersek'e 8 puan fark atarak bitime iki maç kala grup birinciliğini ve finallere katılmayı garantiledi. Bu gruptaki asıl yarış ise ikinci sıra için Bosna-Hersek ve Yunanistan arasında yaşanıyor. Hatta Kıbrıs Rum Kesimi'nin bile bu yarışta var olabileceğini söylemek hiç de iyimser bir tahmin sayılmaz.
Eylül ayına 16 puanla giren Belçika, 31 Ağustos'ta zayıf halka Cebelitarık'a Liege şehrinde 9 gol attı. Topa yüzde 72 oranında sahip olan ve rakibine kalesini bir defa gösteren Belçika, Cebelitarık kalesine yolladığı 21 isabetli şuttan 9'unu gole çevirdi. Maç boyunca 16 korner kullanan Belçika'nın gollerini 16'da Mertens, 18, 61 ve 67'de Meunier, 21, 38 ve penaltıdan 84'te Lukaku, 27'de Witsel, 45'te de Hazard kaydetti. Eylül ayına 12 puanla ikinci sırada giren Yunanistan ise önce Pire'de ağırladığı Estonya'ya gol atmayı başaramadı ve 0-0'lık beraberlikle 2 puan kaybetti, ardından da yine evinde Belçika'ya 2-1 mağlup olarak üçüncü sıraya geriledi.
Misafir Belçika, istatistik rakamlarının topla oynama bölümünde yüzde 59'a 41, isabetli şutta ise 5'e 3 üstünlük kurduğu maçı 70'te Vertonghen ve 74'te Lukaku'nun golleriyle 2-1 kazandı. Yunanistan'a Zeca'nın 73'üncü dakikada attığı tek gol puan için yetmedi.
Eylül ayına 11 puanla üçüncü sırada giren Bosna-Hersek ise Kıbrıs Rum Kesimi deplasmanında 3-2 yenildikten sonra Cebelitarık'ı deplasmanda 4-0 yenerek 14 puanla ikinci sıraya yükseldi. Boşnaklar, Kıbrıs'taki maçta büyük bir fırsatı tepti ve bu tepiş belki de onların Rusya yolculuğuna mal olacak.
Maçın ilk yarısını 33'üncü dakikada Toni Šunjić ve 44'üncü dakikada Başakşehirli Edin Višća'nın golleriyle 2-0 önde tamamlayan Bosna-Hersek, 65'te Christofi, 67'de Laban ve 76'da Sotiriou'dan yediği gollerle sahadan 3-2'lik yenilgiyle ayrıldı. Üç gün sonra Cebeliratık'ı 35 ve 85'te Džeko, 66'da Kodro, 84'te de Lulić'in golleriyle 4-0 yenip Yunanistan'ın bir puan önünde ikinci sıraya yerleşen Bosna-Hersek'in işi yine de kolay görünmüyor.
Kıbrıs Rum Kesimi ise Bosna-Hersek galibiyetiyle elde ettiği avantajı, Estonya yenilgisiyle heba etti.
Rumlar, Estonya'dan 90+2'de Käit'ten yediği golle 1-0 yenik dönünce 10 puanla dördüncü sırada kaldı. Ekim ayında evinde Belçika ile oynayıp Estonya deplasmanına gidecek 14 puanlı Bosna-Hersek'in işi kolay görünmüyor. 13 puanlı Yunanistan ise Kıbrıs Rum Kesimi ile deplasmanda oynadıktan sonra evinde Cebelitarık'ı ağırlayacak ki 3 puanı çantada keklik gibi duruyor. 10 puanlı Kıbrıs Rum Kesimi ise evindeki Yunanistan maçının ardından Belçika deplasmanına çıkacak ve 6 puan alıp büyük bir sürprizi gerçekleştirmeye çalışacak.

H Grubu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Belçika	8	7	1	0	35	3	22
Bosna-Hersek	8	4	2	2	19	8	14
Yunanistan	8	3	4	1	11	5	13
Kıbrıs RK	8	3	1	4	8	12	10
Estonya	8	2	2	4	6	17	8
Cebelitarık	8	0	0	8	3	37	0

Ağustos-Eylül Maçları
31 Ağustos 2017
Belçika-Cebelitarık: 9-0
Kıbrıs RK-Bosna Hersek: 3-2
Yunanistan-Estonya: 0-0
3 Eylül 2017
Estonya-Kıbrıs RK: 1-0
Cebelitarık-Bosna Hersek: 0-4
Yunanistan-Belçika: 1-2
Ekim Maçları
7 Ekim 2017
Cebelitarık-Estonya
Bosna Hersek-Belçika
Kıbrıs RK-Yunanistan
10 Ekim 2017
Yunanistan-Cebelitarık
Estonya-Bosna Hersek
Belçika-Kıbrıs RK

Belçika'da ümitli başlangıç

2019 Avrupa Şampiyonası elemelerinde İsveç, Belçika, Macaristan, Kıbrıs Rum Kesimi ve Malta ile aynı grupta yer alan Ümit Millî Takımımız gruptaki ilk maçında güçlü Belçika ile deplasmanda golsüz berabere kaldı. Ümitlerimiz bu ayın 5'inde Kıbrıs Rum Kesimi ile deplasmanda, 10'unda ise İstanbul'da Macaristan'la karşı karşıya gelecek.

Teknik direktörlüğünü Abdullah Ercan'ın üstlendiği Ümit Millî Takımımız, UEFA U21 2019 Avrupa Şampiyonası elemeleri 6. Grup'taki ilk maçında güçlü rakibi Belçika ile deplasmanda 0-0 berabere kalarak iyi bir başlangıç yaptı.

İtalya ve San Marino'nun ev sahipliğini yapacağı UEFA U21 2019 Avrupa Şampiyonası'nın elemeleri 54 takımın katılımıyla 6'şarlı 9 grup üzerinden oynanıyor. Ev sahiplerinden İtalya, şampiyonaya direkt katılacağı için elemelerde yer almıyor. 9 grubun birincileri, Avrupa Şampiyonası finallerine direkt katılacak. Gruplarını en iyi durumda bitiren dört ikinci de karşılıklı iki maç üzerinden play-off oynayacak ve kazanan iki takım daha ev sahibi İtalya ve 9 grup birincisiyle birlikte finallere katılacak 12 takımı oluşturacak. En iyi grup ikincileri belirlenirken, bu takımların grup sonuncuları ile oynadıkları maçların sonuçları dikkate alınmayacak.

Ümit Millî Takımımız, UEFA U21 2019 Avrupa Şampiyonası elemelerinde 6. Grup'ta İsveç, Belçika, Macaristan, Kıbrıs Rum Kesimi ve Malta ile birlikte yer alıyor. Gruptaki ilk maç, 27 Mart'ta Belçika ile Malta arasında oynanmış ve ev sahibinin 2-1'lik üstünlüğü ile sonuçlanmıştı. 1 Eylül'de ise Kıbrıs Rum Kesimi, Malta'yı aynı skorla 2-1 mağlup etmişti. Ümit Millî Takımımız ise gruptaki ilk maçında 5 Eylül günü Belçika deplasmanındaydı. Louvain şehrindeki Den Dreef Stadı'nda oynanan maçı Portekizli hakem Fabio Verissimo yönetti. Belçikalılar, daha atak oynadıkları maçta kalemize üç isabetli vuruş yaparken kalecimiz Muhammet Şengezer'i geçemedi ve müsabaka da 0-0 beraberlikle sona erdi. Aynı gün oynanan diğer maçlarda ise İsveç, Kıbrıs Rum Kesimi'ni 4-1, Macaristan da Malta'yı 2-1 mağlup etti. Ümit Millî Takımımız 5 Ekim'de Larnaka'da Kıbrıs Rum Kesimi ile oynadıktan sonra 10 Ekim'de de Kasımpaşa'daki Recep Tayyip Erdoğan Stadı'nda Macaristan'ı ağırlayacak.

6. Grup

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Belçika	2	1	1	0	2	1	4
İsveç	1	1	0	0	4	1	3
Macaristan	1	1	0	0	2	1	3
Kıbrıs RK	2	1	0	1	3	5	3
Türkiye	1	0	1	0	0	0	1
Malta	3	0	0	3	3	6	0

Başkonsolostan bayram resepsiyonu

Takımımızın idari sorumluları, Brüksel Başkonsolosumuz Dilşad Kırbaşlı Karaoğlu'nun düzenlediği Kurban Bayramı resepsiyonuna katıldı. Resepsiyonda Başkonsolosumuza Millî Takım forması hediye edildi.

Gael Clich

Türkçe öğreniyorum Türkiye'yi tutuyorum

Başakşehir'in 32 yaşındaki Fransız oyuncusunun futbol hafızası, 14 yıllık Premier Lig tecrübesiyle dolu. Arsenal ve Manchester City gibi iki dev takımda ilk sezonunda şampiyonluklar yaşayan başarılı sol bek, kendisini "adam" eden kişinin Arsene Wenger olduğunu söylüyor. Ekmeğini yediği Türkiye'ye duyduğu saygı sebebiyle ailesiyle birlikte Türkçe öğrenmeye başlayan Fransız yıldız, "Çok sıkı bir Türk Millî Takımı taraftarıyım" diyor ve çarpıcı kariyer hikâyesini TamSaha'ya anlatıyor.

Rasim Artagan

26 Temmuz 1985 Fransa doğumlusunuz. Futbol öncesi yıllara geri döndüğümüzde nasıl bir çocukluk geçirdiniz?
Çocukluğum çok iyi geçti. Çok mutluydum. İki kız kardeşim var. Bir aile olarak her zaman çok mutluyduk. Babam bizimle çok ilgileniyordu. Cannes'a gittiğimde 13 yaşındaydım. Ama o zamana kadar ailemle birlikte çok güzel vakit geçirmiştim.

Ailenizi tanıyabilir miyiz? Anneniz, babanız ne işle meşgul? Kardeşleriniz neler yapıyor?
Annem hemşireydi. Kız kardeşlerimden biri Fransa Ordusu'nda... Annem bazen çok geç saatlere kadar çalışıyordu ve babam bu sebeple bize daha fazla ilgi gösteriyordu.

Futbol topuyla ilk tanışmanız nasıl oldu ve sizin bu kadar yetenekli olduğunuzu ilk kim gördü?
Babam futbol oynuyordu ve futbolu bıraktıktan sonra antrenörlük yaptı. Bu sebeple babam beni keşfetti diyebilirim. İlk olarak bir kulüpten içeri 5 yaşındayken girdim. Çocuk sözleşmesine imza atmıştım. Annem geç saatlere kadar çalıştığı için babamla vakit geçiriyorduk. Babamla futbol oynuyordum. Onunla birlikte bu

> Babam futbol oynuyordu ve futbolu bıraktıktan sonra antrenörlük yaptı. Babam beni keşfetti diyebilirim. İlk olarak bir kulüpten içeri 5 yaşındayken girdim. Çocuk sözleşmesine imza atmıştım. Babamla birlikte bu yola çıktım ve bugünlere kadar geldim.

> Başlangıç yıllarımda futbol daha başkaydı. Aşkla oynanıyordu. İnsanlar futbolu çok severek oynuyordu. Cannes'da başladım, kariyerim gitgide yükseldi. Tabiî ki bugünleri hayal ediyordum. Ama tabiî ki bunların asıl çıkış noktası sizin futbola olan aşkınız. Ben futbolu çok seviyorum.

> Benim mantalitemde her zaman profesyonel ve iyi bir futbolcu olmak vardı. Hep bunun için çalıştım. Tabiî çok fazla şey veriyorsunuz kendinizden. 13 yaşındayken evimden uzak kaldım. Tatilleri ve bayramları yaşayamadım. Ailemin güzel günlerinde onların yanında olamadım.

> Arsenal'le şampiyon olmuş, statta tur atıyorduk. Henry bana sarıldı ve dedi ki, "Tamam, bu anın keyfini çıkar ama futbol hep böyle değildir. Bundan sonra çok daha fazla çalışman lâzım." Çok şaşırmıştım. Ama sonuçta haklı çıktı. Arsenal'de 8 sene oynadım ama ikinci bir şampiyonluk yaşayamadım.

> Wenger beni sadece iyi bir oyuncu yapmadı. Aynı zamanda bir adam yaptı. Oraya gittiğimde genç bir delikanlıydım. Yıllar geçtikçe adam oldum. 8 yılın sonunda farklı nedenlerden dolayı Manchester City'ye gitmem gerekti. Ama ne olursa olsun ben Arsenal taraftarıyım ve öyle de kalacağım.

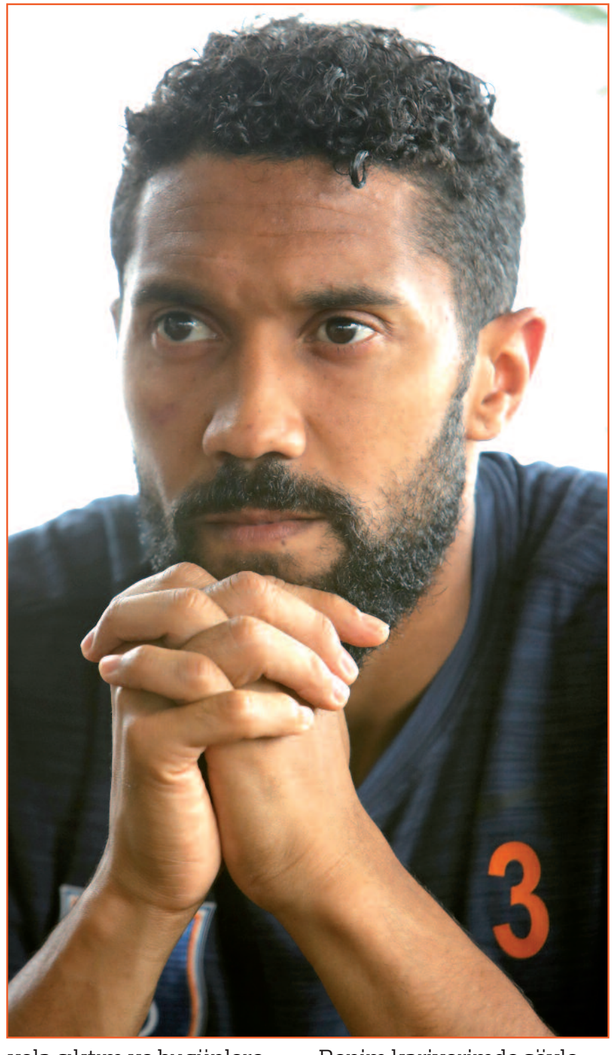

yola çıktım ve bugünlere kadar geldim.

Futbola Cannes takımının altyapısında başladığınızı görüyoruz. Cannes'da kapıdan ilk girerken bu kadar başarılı bir oyuncu olacağınızı hayal etmiş miydiniz? Orada nasıl bir altyapı eğitimi aldığınızı öğrenebilir miyiz?

Başlangıç yıllarımda futbol daha başkaydı. Aşkla oynanıyordu. İnsanlar futbolu çok severek oynuyordu. Benim kariyerimde şöyle bir şey oldu. Öncelikle Cannes'da oynamaya başladım. Altyapıda başarılı olduktan sonra profesyonel sözleşmeye imza attım. Orada da başarılı olduktan sonra Arsenal'le sözleşme imzaladım. Kariyerim gitgide yükseldi. Tabiî ki bunları hayal ediyordum. Ama hayal ederken başarıyla doğru orantılıydı her şey... Arsenal'de oynamaya başladım... Fransa Millî Takımı'nda oynamaya başladım. Daha sonra Manchester City ile sözleşme imzaladım. Bunların hepsi etap etap gerçekleşti. Ama tabiî ki bunların asıl çıkış noktası sizin futbola olan aşkınız. Ben futbolu çok seviyorum. Bununla gurur duyuyorum. Açıkçası çok mutluyum.

15 yaşınızdayken ölümün kıyısından dönmüşsünüz. Cannes altyapısındayken idman sahasını çevreleyen tellerden atlıyorsunuz ve sağ eliniz tellere takılıyor, bir parmağınız kopuyor. Sizi hemen hastaneye kaldırıyorlar ve 7 saatlik ameliyat sırasında kalbiniz duruyor. Doktorlar hayatta kalmanızın mucize olduğunu söylüyor. Böyle talihsizlikler hepimizin başına gelebilir. Merak ettiğim konu o zor günleri nasıl atlatıp bugün bu kadar ünlü ve başarılı bir oyuncu oldunuz?

Dediğiniz gibi, 15 yaşında Cannes'da oynuyordum ve stadımız yenileniyordu. Etrafında bir sürü metal plakalar vardı. Okulumuzdan oraya yürüyerek, stadın etrafından dolaşarak gidiyorduk. Oraya giderken plakaların üstünden atlıyordum. Bir gün atlarken yüzüğüm takıldı, parmağım koptu ve oluk oluk kan akmaya başladı. Hemen hastaneye gittik. 15 saniye kalbim durdu. Açıkçası şunu söyleyebilirim. Hayat çok kısa. Ben bunu orada çok iyi anladım. Her zaman şunu söylüyorum. Hayattan zevk almalıyız. İnsanlara onları sevdiğimizi söylemeliyiz. Yaptığımız işten zevk almalıyız. Kimi seviyorsak, neden hoşlanıyorsak bunları söylemeliyiz. Çünkü hayat gerçekten çok kısa. Bugün buradayız ama yarın olamayabiliriz. Bunların hepsini bilmemiz, düşünmemiz gerekiyor. Ben hayatta olduğum için şükrediyorum. Her anın da kıymetini biliyorum. Genç oyunculara da her zaman bunu tavsiye ediyorum. Yani her anı doya doya yaşayın ve yaşadığınız andan keyif alın. Ben futbolu çok seviyorum ama en önemlisi şanslıydım. Benden daha yetenekli oyuncularla da oynadım. Hepsi bana bir şeyler kattı. Belki onların mantalitesi farklıydı ama benim mantalitemde her zaman profesyonel ve iyi bir futbolcu olmak vardı. Ben hep bunun için çalıştım. Tabiî çok fazla şey veriyorsunuz kendinizden. 13 yaşındayken evimden uzak kaldım. Tatilleri ve bayramları yaşayamadım. Ailemin güzel günlerinde onların yanında olamadım. Bunların hepsi problem. Zaman akıp geçiyor ve geriye alamıyoruz. Tüm sevdiklerimizden uzak kaldım ama bunların karşılığını da aldığımı düşünüyorum. Çünkü eğer bugün buraya geldiysem tüm bu fedakârlıklar sayesindedir. En önemli sebe-

> **15 saniye kalbim durdu. Hayat çok kısa. Ben bunu orada çok iyi anladım. Hayattan zevk almalıyız. İnsanlara onları sevdiğimizi söylemeliyiz. Kimi seviyorsak, neden hoşlanıyorsak bunları söylemeliyiz. Hayatta olduğum için şükrediyorum. Her anın da kıymetini biliyorum.**

> İstatistiklere baktığınız zaman topa öncelikli sahip olma ve araya girmede muhtemelen ilk 5 içerisindeyimdir... Çünkü futbol tarzım ikili mücadeleye dayalı değildir. Ben daha çok rakipten önce hızımla topa sahip olmak isterim. Bu özellikler beni kırmızı karttan korudu diyebilirim.

> Başakşehir bana Manchester City'yi hatırlatıyor. Onlar da bir proje kulübüydü. Proje zamanla gelişti. Biz de öyleyiz. Baktığınız zaman bu kulübün arkasında çok değerli işadamları ve yöneticiler var. Ondan dolayı burada da başarı gelecektir ama "Şampiyon olacağız" demek bence doğru değil.

> Guardiola bana, "Uzun yıllar Premier Lig'de oynamış bir oyuncu olarak diğer insanlara karşı sorumluluğun var" diyordu. Manchester City'de olduğu gibi burada da genç oyunculara seve seve yardımcı olurum. Hocalarım naçizane tavsiyeler duymak isteyebilirler. Buna her zaman hazırım.

> Süper Lig'de maçlar çok yoğun geçiyor ve duygularla oynanıyor. Bu da uzun topları artırıyor. Çünkü oyuncu topu alamayacağını bilse bile baskı yapıyor. Maçlar uzun topa döndüğü zaman sizin bu topu kazanma şansınız yüzde 50'ye iniyor. Dışardan gelen kaliteli oyuncular bu ligin kalitesini arttıracaktır.

> Gerçekten birçok iyi hocayla çalıştım. Ama tabiî ki Guardiola'yı ayrı bir yere koyarım. Çünkü sadece futbola bakış açısı farklı değil; futbol üzerine yaptığı hamlelerle bütün insanların futbola bakış açısını değiştirebilen özel bir hoca.

bim futbolu çok seviyor olmam...

Bu zor günlerden başarıyla çıkıp Arsene Wenger'in dikkatini çekiyorsunuz ve Premier Lig'e Arsenal'le adım atıyorsunuz. Wenger sizinle neler konuştu ve genç bir oyuncu için Premier Lig nasıl bir deneyim?

Önce şunu söylemek istiyorum. Hayat zaten şans ve kader demiştik. Yine aynısını tekrarlıyorum. Kader ve şans çok önemli. Cannes'dayken 16 yaşındaydım ve 3. Lig'de oynuyordum. Ben aslında futbol kariyerime hep etap etap baktım. Ama Cannes'dan Arsenal'e gidiyor olmam beni bir anda çok üst düzey bir yere çıkarttı. Ben aslında bunu hayal etmemiştim ama tabiî ki benim için çok büyük bir şanstı. Arsene Wenger benimle ilk konuştuğunda "Takımda Giovanni van Bronckhorst ve Ashley Cole var. Van Bronckhorst transfer olabilir. Eğer giderse Ashley Cole birinci, sen de ikinci sol bekim olacaksın" demişti. Hayatta doğru insanlarla karşılaşmanız çok önemli. Wenger'e inandım ve Arsenal'e transfer oldum. Transfer olduktan iki hafta sonra van Bronckhorst, Barcelona'ya gitti ve o sezon 20 maça çıktım. Bu da benim için çok büyük bir şanstı.

İlk sezonunuzda Premier Lig şampiyonluğu yaşıyorsunuz ve takımınıza 12 maçta katkı veriyorsunuz. Genç bir oyuncunun Premier Lig şampiyonluğunu kazanması nasıl bir duygu? Neler oldu?

İlk sezonumda şampiyonluk yaşamak tabiî ki çok güzel bir duyguydu. Benim için de çok önemli bir yıldı. Tam olarak emin değilim ama sanırım Premier Lig tarihinin en genç şampiyonluk yaşayan oyuncusu benim. Hiç unutmadığım bir an var. Şampiyon olduk, kupayı aldık ve bu kupayla statta tur atıyorduk. Thierry Henry -ki benim idolümdür- gelip bana sarıldı ve dedi ki, "Tamam, bu anın keyfini çıkar ama futbol hep böyle değildir. Hayatı boyunca çalışıp, emek verip bu Premier Lig şampiyonluğunu kazanamayan insanlar var. Keyfini çıkar ama bundan sonra çok daha fazla çalışman lâzım. Çok daha fazla üstüne koyman lâzım." Çok şaşırmıştım. Yaşım çok gençti ve "Bana daha başka şeyler söylemesi lâzımken niye bunları söyledi?" diye düşünmüştüm. Ama sonuçta haklı çıktı. Arsenal'de 8 sene oynadım ama ikinci bir şampiyonluk yaşayamadım.

Arsenal'de geçirdiğiniz 8 sezonu bize nasıl anlatırsınız? İkinci sorum da Arsenal'de 255 maçta forma giyip 2 gol atıyorsunuz. Ama bizim dikkatimizi çeken detay 255 maçı kırmızı kart görmeden tamamlamanız. Bir defans oyuncusu olarak kart görmemek için çok mu dikkat ediyorsunuz?

Arsenal'de oynadığım 8 yılı tamamen Arsene Wenger'e borçluyum. Wenger beni sadece iyi bir oyuncu yapmadı. Aynı zamanda bir adam yaptı. Ben oraya geldiğim zaman genç bir delikanlıydım. Yıllar geçtikçe adam oldum. Tabiî ki 8 yılın sonunda farklı nedenlerden dolayı Manchester City'ye gitmem gerekti. Ama ne olursa olsun ben Arsenal taraftarıyım ve öyle de kalacağım. 8 seneyi böyle özetleyebilirim. Her şeyi Arsene Wenger'e borçluyum. Kırmızı kartla alâkalı sorunuza gelince de istatistiklere baktığınız zaman topa öncelikli sahip olma ve araya girmede muhtemelen ilk 5 içerisindeyimdir... Çünkü futbol tarzım ikili mücadeleye dayalı değildir. Ben daha çok ayakta kalmaya inanırım. Bazı oyuncular vardır kora kor mücadeleleri sever. Ben öyle değilim. Ben daha çok rakipten önce hızımla topa sahip olmak isterim. Bunun üzerine gittiğim için bu özellikler beni kırmızı karttan korudu diyebilirim...

8 sezonun ardından hayat sizi bir ayrıma getirdi ve "Ben kupalar kazanmak için Manchester City'ye gidiyorum" dediniz. City'ye transfer öykünüz nasıl gelişti?

Arsenal'den ayrılırken böyle bir demecim olmuştu. Belki bu demeç o zaman taraftarlarca yanlış anlaşılmış olabilir. Çünkü ne olursa olsun ben Arsenal'de oynarken de her zaman şampiyonluk için oynadım. Her zaman şampiyonluk iddiamız vardı. Baktığınız zaman kolay bir karar da olmadı. Sonuçta Londra dünyanın en güzel kentlerinden birisi. Arsenal dünyanın en büyük kulüplerinden birisi... Benim gittiğim dönemde Manchester City bugünkü City değildi. Ama o zaman bana takımın bir proje takımı olduğu söylenmişti. Nitekim de öyle oldu. City'ye transfer olurken belki beni yadırgamışlardı ama ben bu demeci verdim ve haklı da çıktım. Manchester City'de ilk sezonumda şampiyonluk yaşadım. Yine finaller oynadım. FA Cup Finalleri var, kazanılmış kupalar var. Benim gelişimden sonra City çok daha fazla yatırım yapmaya ve çok daha fazla isimli oyuncuları getirmeye başladı. Çünkü onların amacı öncelikle kendilerine bir isim yaratmaktı. Bu gelen oyuncularla isimlerini duyurdular ve alınan oyuncuların karşılığını da vermiş oldular.

Kariyerinizde çok ilginç bir detay daha var. Tıpkı Arsenal'de olduğu gibi Manchester City'de de ilk sezonunuzda Premier Lig şampiyonluğu

yaşadınız. Başakşehir'de ilk yılınızda ne olacak?
Zamanla göreceğiz neler olacağını... Ben Arsenal'e gittiğim zaman şampiyon olacağımı bilmiyordum. Bazı şeyleri içte tutmak ve dışarı vurmamakta fayda var. Şu an biz de gidip dışarda söyleyebiliriz şampiyon olacağımızı ama bazı şeyler söylenmez. İçte tutmak daha iyidir. Lige baktığınız zaman diğer takımlar da güçlü. Ama biz kendi futbolumuzu oynadığımız zaman herkes kadar iyi oynadığımızı, hatta daha da iyi oynadığımızı gösterebilecek bir takımız. Bu süreçte gördüğüm bu. Başakşehir açıkçası bana Manchester City'yi hatırlatıyor. Onlar da bir proje kulübüydü. Proje zamanla gelişti. Biz de öyleyiz. Baktığınız zaman bu kulübün arkasında çok değerli işadamları ve yöneticiler var. Ondan dolayı burada da başarı gelecektir ama "Şampiyon olacağız" demek bence doğru değil.

İstikrar abidesi bir oyuncusunuz. 8 sezonluk Arsenal macerasının ardından 6 yılınızı da City'de geçirdiniz. Bu durumdan yola çıkarak Başakşehir ile hikâyenizi nasıl görüyorsunuz?
Arsenal'e imza attığım zaman 17, City'ye imza attığım zaman 25 yaşındaydım. Şimdi 32 yaşındayım.

"Abdullah Avcı bu işi gerçekten iyi biliyor. Diyaloğa çok açık. Onunla her şeyi konuşabilirsiniz. Dediğim dedik bir insan değil. Bazı hocalar vardır, her şeyin en iyisini bildiklerini düşünür ve asla kendilerinden taviz vermez, diğer insanları dinlemez. Ama Abdullah Hoca öyle değil.

"Kaptanı çok beğeniyorum... Emre Belözoğlu... 37 yaşında yaptıkları çok etkileyici, muhteşem şeyler. Sahip olduğu gücü takımı ve arkadaşları için kullanan mükemmel bir insan. Bu yaşta yaptıkları diğer oyuncuları da tetikliyor. Zaten takımı da belirli bir seviyede tutan onun bu kazanma isteği ve idmanlarda herkesten fazla çalışması.

O yüzden 8 sene daha oynayıp oynayamayacağımı bilemiyorum. Ama başkanla konuşurken, "Ben zor karar veririm. Fakat karar verirsem her şeyden emin olarak giderim ve o kararın arkasında dururum" demiştim. Nitekim 3 yıllık imza attım. Geçen sezon City'de Guardiola ile çok başarılı olamasak da kendisinden çok şey öğrendim. O da bana söylüyordu sürekli. "Bu kadar uzun süre bu seviyede oynadın; bu inanılması zor bir şey. Ama futbola artık daha farklı bakman lâzım" diye nasihatlerde bulunuyordu. Ben de artık onunla beraber futbola daha farklı bakmaya başladım. Bana sürekli, "Uzun yıllar Premier Lig'de oynamış bir oyuncu olarak diğer insanlara karşı sorumluluğun var. Hem burada kulüpte çalışan insanlara karşı hem de genç oyunculara karşı görevlerin var" diyordu. Ondan dolayı ben de oynamasam da idmanlarda ve dışarda elimden geleni yapmaya çalıştım. Baktığınız zaman ben dünyanın en iyi oyuncusu değilim. Arsenal'de oynadım, City'de oynadım, Fransa Millî Takımı'nda oynadım. Dünyanın en iyisi değildim belki ama sürekli çalıştım.

Neymar boşuna Neymar olmuyor. Messi, Ronaldo boşuna bu kadar başarılı değiller. Onlar da sürekli çalışıyorlar. Başakşehir'i ben, takım arkadaşlarım ve bu çatının altındaki herkes daha iyi bir yere getirmeli. Bunun için çalışmalıyız. Ben gerek saha içi, gerek dışında genç oyunculara seve seve yardımcı olurum. Hocalarım naçizane tavsiyeler duymak isteyebilirler. Buna her zaman hazırım. Dediğim gibi, bu kulübü büyütmek benim ve bu kulüpteki herkesin elinde...

14 sezon Premier Lig'de forma giydikten sonra Türkiye'yi buldunuz? Arada nasıl farklılıklar var?
Tabiî ki Premier Lig'i Süper Lig'le kıyaslamak haksızlık olur. Çünkü Premier Lig dünyanın en çekişmeli ligi. Ama açıkçası Türkiye beni şaşırtmadı değil... Baktığınız zaman bu sene yurt dışından çok oyuncu geldi. Türk futbolseverler, Türk futbolunun gelişmesini ve öne çıkmasını istiyorlar. Burada duygular devreye giriyor. Mesela deplasmanda oynadığımız maçlarda bize oranla daha küçük çapta diyebileceğimiz takımlar kendi seyircisinin önünde bazen kazanamayacakları topa bile baskıya gidiyorlar. Bunu takımlarına ve taraftarlarına olan saygılarından yapıyorlar. Maçlar çok yoğun geçiyor ve duygularla oynanıyor. Bu da duygu ile oynanan futbolda uzun topları artırıyor. Çünkü oyuncu topu alamayacağını bilse bile baskı yapıyor. Maçlar uzun topa döndüğü zaman sizin bu topu kazanma şansınız yüzde 50'ye iniyor. Bu da tabiî ligi diğer liglerden biraz daha farklı yapıyor. Dışardan gelen kaliteli oyuncular bu ligin kalitesini arttıracaktır ve daha iyi bir yere getirecektir. Ama ben kendi adımıza inanıyorum ki çok güzel bir sezon geçireceğiz.

Birçok ünlü teknik adamla çalıştınız. Abdullah Avcı'nın farklı yönlerini bize anlatır mısınız?
Evet, gerçekten birçok iyi hocayla çalıştım. Ama tabiî ki Guardiola'yı ayrı bir yere koyarım. Çünkü sadece futbola bakış açısı farklı değil; futbol üzerine yaptığı hamlelerle bütün insanların futbola bakış açısını değiştirebilen özel bir hoca. Ben Abdullah Avcı hocamızı, "Boss" yani "Patron" diye çağırıyorum. Bu işi gerçekten iyi biliyor. Diyaloğa çok açık. Onunla her şeyi konuşabilirsiniz. Dediğim dedik bir insan değil. Bazı hocalar vardır, her şeyin en iyisini bildiklerini düşünür ve asla kendilerinden taviz vermez, diğer insanları dinlemez. Ama Abdullah Hoca öyle değil. Yeri geldiği zaman herhangi bir konuyla ilgili konuştuğunuzda onu kafasında tartıp, yardımcı antrenörüyle konuşup normal hayatına katabilecek bir insan. Bence insanlar çok şey bilebilir ama herkes her şeyi bilemez. Ben bu yaşımda bile ufak kızımdan bir şeyler öğrenebilirim. O bana bir şeyler katabilir. Ya da kulüp içindeki insan olaylara daha farklı bakabilir. Mutfaktaki ustabaşımız bile farklı bir şey katabilir bize... Ben buna inanıyorum. Bence Abdullah Hocamıza baktığımız zaman rakamlar ve istatistikler onun başarısını destekliyor. Bu tamamen onun futbolu çok iyi bilmesinden ve diyaloğa açık olmasından kaynaklanıyor.

Türkiye'de hangi oyuncuları beğeniyorsunuz?
Kaptanı çok beğeniyorum... Emre Belözoğlu... O 37, ben 32 yaşındayım. Kendimi iyi seviyede tutabilmek için belirli bir efor sarf etmem gerekiyor. Hatta üstüne koymam gerekiyor ki, 37 yaşında kaptanın yaptıkları çok etkileyici, muhteşem şeyler... Sahip olduğu gücü takımı,

“Benim ve aile bireylerimin Türkçe öğrenmesinin tek sebebi sizlere ve ekmek kazandığımız ülkeye duyduğumuz saygıdan kaynaklanıyor. Asla mükemmel bir şekilde Türkçe konuşamayacağım. Ama her şeyden önce saygı var. Bana hayatımı kazanmamı sağlayan ülke burası.

“Çok sıkı bir Türk Millî Takımı taraftarıyım. 22 en iyi oyuncuyu çağırmak yerine en güzel harmoni nasıl sağlanır bunu düşünmek gerekir. İki maç için 10 günlük bir süre var. Böyle zamanlarda Emre, Arda gibi isimler çok önemli. Bu tarz oyuncular oynamasa bile koskoca bir ülkeye umut ışığı olacaklardır.

arkadaşları için kullanan mükemmel bir insan. Baktığınız zaman ben Dennis Bergkamp'la, Sol Campbell'la, Thierry Henry, Patrick Viera gibi isimlerle çalıştım. Ama bu yaşta onun yaptıkları, idman temposu, kazanma hırsı diğer oyuncuları da tetikliyor. Zaten takımı da belirli bir seviyede tutan onun bu kazanma isteği ve idmanlarda herkesten fazla çalışması. Takım kaptanı 37 yaşında bu tempoyla çalışıyorsa kimsenin idmanlarda ya da maçlarda kaytarma şansı olmuyor.

Ligimizde takımların kadrosunda 14 yabancı oyuncu yer alabiliyor. Sahada çok az sayıda Türk oyuncu görüyoruz. Fransa ve İngiltere'yi göz önüne alarak yabancı oyuncu sayısını siz nasıl değerlendiriyorsunuz?

Aslında bu tuzak bir soru. Çünkü her türlü cevaba açık. Ama şöyle bir gerçek var. İngiltere yabancı kuralını serbest bırakmasaydı bugün Premier Lig asla olmazdı. En azından en iyi oyuncuları seçme ve getirme şansınız var. Çünkü baktığınız zaman İtalya'nın, Meksika'nın Arjantin'in en iyi oyuncularını seçebiliyorsunuz. Aynı şekilde Fransa'da da bu tarz sıkıntılar yaşandı. Polemik oluyordu. İyi midir, kötü müdür diye tartışılıyordu. Ama ben şuna inanıyorum. Eğer doğru oyuncuları getirirseniz Türkiye'ye, buradaki genç oyuncular da çok şey öğrenecektir. Adebayor, Arsenal'de, Manchester City'de, Tottenham'da, Real Madrid'de oynamış bir oyuncu. Buraya geldiği zaman insanlar, "Bu kadar takımda oynamış Adebayor, 32 yaşında böyle çalışıyor" deyip kendisine dersler çıkartıyor. Aynı şekilde benim için de, Emre için de geçerli bu... Bu tarz oyuncuları getirdiğiniz zaman genç oyuncuların ve diğer takımdaki oyuncuların saygısını kazanıyorsunuz. Eğer doğru oyuncuları seçiyorsanız Türk oyuncular da kazanıyor. 32 yaşındaki Adebayor tüm hırsıyla çalışıyorsa diğer oyuncuların çalışmaktan başka bir şansı kalmıyor. Çünkü şöyle düşünüyorlar: "Adam Arsenal'de, Manchester City'de, Real Madrid'de oynadı ve nasıl çalışıyor. Benim daha çok çalışmam lâzım." Ben şuna inanıyorum. Bunu doğru dengede ayarlamak lâzım. Yabancıları getirirken hak eden Türk oyunculara da şans vermek lâzım. Türkiye Futbol Federasyonu da zamanla bu konuyu dengeye oturtacaktır.

Ailenizle birlikte özel hocadan Türkçe öğrendiğinizi duyduk. Bunu bir hobi olarak mı, yoksa gereklilik olarak mı yapıyorsunuz?

Benim ve aile bireylerimin Türkçe öğrenmesinin tek sebebi sizlere ve ekmek kazandığımız ülkeye duyduğumuz saygıdan kaynaklanıyor. Asla mükemmel bir şekilde Türkçe konuşamayacağım. Ama her şeyden önce saygı var. Bana hayatımı kazanmamı sağlayan ülke burası. 16 yaşında İngiltere'ye gittiğim zaman İngilizce öğrenilebilecek güzel bir dildi. Bundan dolayı kolay olabilir ama buraya gelirken de aynı kafa yapısında geldim. Ben size saygı duyuyorum. Baktığınız zaman tercümanımız var, toplantılarda kulaklıklarımız var, dinleme yapabiliyoruz. Belki hiçbir zaman güzel Türkçe konuşamayacağım ama sizi anlayacak kadar Türkçem olacak. Bu da tamamen benim ve ailemin sizlere olan saygısından kaynaklanıyor.

İstanbul'da nasıl bir hayatınız var? Boş zamanlarınız nasıl geçiyor? Adapte oldunuz mu?

Birkaç gün önce evime taşındım. Açıkçası şu an İstanbul'da yaşamanın ne olduğunu anlayabilmiş değilim. Ailem 4 hafta önce geldi. Öncesinde maçlar ve kamplar vardı. Ben İngiltere'den çıkarak ve yurt dışında futbol oynamaya karar vererek konfor alanımdan çıkmış oldum. Çünkü orada kurulu düzenim vardı. Bildiğim bir ülkeydi. Buraya geldim. Kulübümün bana sağladığı otel, Türkiye'nin en iyi otellerinden biri de olsa sonuçta kendi eviniz değil. Kendi evime kısa süre önce geçtim. O zamana kadar otelde kaldım. Dünya üzerinde evi olmayan, arabası olmayan, açlık çeken insanlar var. Bu belki küstahça gelebilir ama bu kadar uzun yıllar bazı şeylere alışmış bir oyuncu olarak yeni şeylere ve yeni bir ülkeye alışmak zaman alıyor. Çünkü baktığınız zaman ilk başlarda öyle şeyler oldu ki... Araba kullanırken kayboldum ve 15 dakikalık yolu 45 dakikada geldim. Ya da sizler süpermarkete gittiğinizde istediğiniz ürünü alırken ben orada ne yazdığını bilmiyorum ve alamıyorum. Ailem de bilmiyor. Bu tip bazı zorluklar var. Mesela kızımı okula götürmem için sabah 06.00'da kalkmam gerekiyor. Sonra idmana geliyorum. İdman bitince yorgun oluyorum. Yani dediğim gibi şu an evimize geçtik. Açılmamış koliler ve bazı tadilatlar var. Belki 1-2 ay sonra sizinle yine röportaj yaparsak İstanbul'un keyifli yanlarını anlatabilirim. Şu an adaptasyon sürecindeyim.

Türkiye, Dünya Kupası elemelerinde 16 puanlı Hırvatistan ve İzlanda'yı 14 puanla takip ediyor. Türk Millî Takımı'nın Dünya Kupası şansını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Öncelikle şunu söyleyeyim. Çok sıkı bir Türk Millî Takımı taraftarıyım. Bu ülkede oynamaya başladıktan sonra canı gönülden sizi desteklemeye devam edeceğim. Şuna inanıyorum. 37 yaşındaki Emre, Millî Takım'a çağrılıyorsa bunun bir nedeni vardır. Zaten oynadığı futbola kimse bir şey demiyor. Oynadığı futbol çok üst seviyede yaşına rağmen. Biz Brezilya'daki Dünya Kupası'na gittiğimiz zaman Fransa Millî Takımı Teknik Direktörü Didier Descahmps'ı çok eleştirmişlerdi. O oyuncu niye çağrılmadı, bu oyuncu niye çağrılmadı diye... Bence 22 en iyi oyuncuyu çağırmak yerine en güzel harmoni nasıl sağlanır bunu düşünmek ve buna göre oyuncular davet etmek gerekir. Çünkü baktığınız zaman iki maç için 10 günlük bir süre var. Bugünlerin sıkıntı çekilmeden geçilmesi lâzım. Böyle zamanlarda Emre Belözoğlu, Arda Turan gibi isimler çok önemli. Hatta bu tarz oyuncular oynamasa bile koskoca bir ülkeye umut ışığı olacaklardır. Genç oyuncular bu isimlerle birlikte olmanın keyfini çıkartacaktır, tecrübe edineceklerdir. Türk Millî Takımı'nın başarılı olacağına canı gönülden inanıyorum ve sizi destekliyorum.

Teknik direktörlük düşünüyor musunuz?

Size yaşlıyım dedim ama daha o kadar da yaşlı değilim (gülüyor). İnanın bana teknik direktör olmak çok zor bir şey. Bence en zor meslek hocalık. Şu an önümde futbol oynayacak yıllarım var. Ama şöyle bir gerçek de var. Ben çocukları çok seviyorum. Eğer futbolun içinde olacaksam ve hoca olacaksam bunu gençlerle yapmak isterim. Belki 3-4 sene sonra size vereceğim cevap değişebilir ama şu an böyle düşünüyorum. Çocukları çok seviyorum. 15-16 yaşındaki oyuncuları alıp onları A takıma çıkartmak isterim. Gençlere ve çocuklara öğretmeyi çok seviyorum.

“Eğer doğru oyuncuları getirirseniz, buradaki gençler de çok şey öğrenecektir. İnsanlar “Adebayor 32 yaşında böyle çalışıyor” deyip kendisine dersler çıkartıyor. Eğer doğru oyuncuları seçiyorsanız Türk oyuncular da kazanıyor. Yabancıları getirirken hak eden Türk oyunculara da şans vermek lâzım.

Mustafa Akkaya

Kalbimiz gençlerle atıyor

Hindistan'da düzenlenen ve U17 Millî Takımımızın da katıldığı 2017 FIFA U17 Dünya Kupası başlıyor. 24 takımın katılımıyla düzenlenen Dünya Kupası'nda gençlerimiz grupta Paraguay, Mali ve Yeni Zelanda ile mücadele edecek. Altı grupta ilk iki sırayı alacak takımlarla en iyi dört üçüncü, Son 16 Turu'na yükselecek.

Hindistan'ın ev sahipliğini yapacağı 2017 FIFA U17 Dünya Kupası, 6 Ekim'de başlıyor. 28 Ekim'de oynanacak final maçıyla sona erecek Dünya Kupası'nda teknik direktörlüğünü Mehmet Hacıoğlu'nun üstlendiği U17 Millî Takımımız da mücadele edecek. Finallerde yer alan 24 takım, 4'erli olarak 6 gruba ayrıldı. Gruplarda ilk iki sırayı alacak takımlar ile en iyi 4 üçüncü, Son 16 Turu'na yükselecek. Turnuvadaki eşleşmeler, bu turdan itibaren ise tek maçlı eliminasyon sistemine göre oynanacak.

Mayıs ayında Hırvatistan'da düzenlenen 2017 U17 Avrupa Şampiyonası Finalleri'nde yarı final oynama başarısı gösteren ve Dünya Kupası Finalleri'ne UEFA'yı temsilen katılacak 5 ülkeden biri olma hakkını elde eden U17 Millî Takımımız, B Grubu'nda Paraguay, Mali ve Yeni Zelanda ile mücadele edecek.

2017 FIFA U17 Dünya Kupası'na Hindistan'ın Yeni Delhi, Navi Mumbai, Goa, Koçi, Guwahati ve Kalküta şehirleri ev sahipliği yapacak. Şampiyona, aynı zamanda Hindistan'ın tarihinde ev sahipliği yapacağı ilk FIFA organizasyonu olma özelliğini de taşıyor. Final karşılaşması ise Kalküta'da oynanacak.

En çok Nijerya kazandı

İlki 1985 yılında düzenlenen şampiyona, iki yılda bir gerçekleştiriliyor. U16 takımlarıyla oynanmaya başlayan Dünya Kupası, ilk üç tur-

Şampiyonlar	
Nijerya	5 (1985, 1993, 2007, 2013, 2015)
Brezilya	3 (1997, 1999, 2003)
Gana	2 (1991, 1995)
Meksika	2 (2005, 2011)
S. Birliği	1 (1987)
S. Arabistan	1 (1989)
Fransa	1 (2001)
İsviçre	1 (2009)

nuvanın ardından U17 takımlarıyla devam etti. 1985'te Çin Halk Cumhuriyeti'nde düzenlenen ilk turnuvayı olduğu gibi 2015'te Şili'de organize edilen son şampiyonayı da kazanan Nijerya, bugüne kadar 16 kez gerçekleştirilen Dünya Kupası'nda beş şampiyonluk elde etti. Nijerya'yı 3 şampiyonlukla Brezilya ve 2'şer şampiyonlukla Gana ile Meksika takip ediyor. Sovyetler Birliği, Suudi Arabistan, Fransa ve İsviçre'nin de birer şampiyonluğu bulunuyor. 16 şampiyonluğun kıtalara dağılımında ise Afrika 7 kupayla zirvede yer alıyor. Güney Amerika ve Avrupa'nın 3'er, Kuzey ve Orta Amerika'nın 2, Asya'nın da bir kupası var.

Avrupa dördüncüsü olarak vize aldık

Türkiye U17 Millî Takımızı, 2017 yılında düzenlenen Avrupa Şampiyonası'nda yarı final oynayarak Dünya Kupası'na katılma biletini aldı. Avrupa Şampiyonası'nın Eleme Turu'nda Litvanya, Norveç ve Ukrayna ile eşleşen U17 Millî Takımımız, Litvanya'da düzenlenen bu turda üç rakibini de yenerek Elit Tur'a yükseldi. Gençlerimiz bu turda Norveç'i Atalay Babacan'ın golleriyle 2-0, Ukrayna'yı Recep Gül'ün penaltı golüyle 1-0, Litvanya'yı da yine Atalay Babacan'ın golüyle 1-0 yenerek Elit Tur'un yolunu tutmuştu.

Antalya'da ev sahipliği yaptığımız Elit Tur'daki rakiplerimiz ise Finlandiya, Ermenistan ve Almanya'ydı. Finlandiya'yı Atalay Babacan, Ozan Muhammed Kabak, Yunus Akgün ve Sefa Akgün'ün golleriyle 4-1, Ermenistan'ı da Atalay Babacan, Yunus Akgün, Hasan Ali Adıgüzel, Malik Karaahmet, Umut Güneş ve kendi kalesine Karen Hovhannisyan'ın attığı gollerle 6-0 yenen U17 Millî Takımımız, finallere katılmayı garantiledi. Grup birincisini belirleyecek maçı ise Almanya 3-1 kazandı. Bu maçtaki tek golümüzün altında Yunus Akgün'ün imzası vardı.

Hırvatistan'da Mayıs ayında düzenlenen finallerde U17 Millî Takımımız, grubunda İspanya, Hırvatistan ve İtalya ile eşleşti. Rakiplerimiz çok zorluydu ama gençlerimiz de bir o kadar kaliteli bir takım olduklarını göstererek 6 puanla gruptan çıkmayı başardı. İlk maçını İspanya ile oynayan ay-yıldızlı gençler, Umut Güneş ve Malik Karaahmet'in golleriyle 11 dakikada 2-0 öne geçse de sahadan 3-2'lik yenilgiyle ayrıldı. İşler zorlaşmıştı çünkü ikinci rakibimiz ev sahibi Hırvatistan'dı. Ama o maçta müthiş bir performans gösteren gençlerimiz, Malik Karaahmet, Recep Gül, Ozan Muhammed Kabak ve Yunus Akgün'ün golleriyle 4-1 kazanmasını bildi. Son maçında ise İtalya'yı Malik Karaahmet ve Atalay Babacan'ın golleriyle 2-1 mağlup eden gençlerimiz, gruptan çıkarak çeyrek finale yükseldi. Şimdi rakibimiz Macaristan'dı. Bu maçı da Andras Csonka'nın kendi kalesine attığı golle 1-0 kazanan U17 Millî Takımımız hem yarı finalist oluyor hem de Dünya Kupası'na katılma biletini cebine koyuyordu. Final hayallerimiz ise 2-1'lik İngiltere yenilgisi ile sona ermiş, bu maçtaki tek golümüz de Kerem Atakan Kesgin'den gelmişti.

Tarihte ne yaptık?

U17 Millî Takımımız, 2005 ve 2009'da olmak üzere tarihinde iki defa Dünya Kupası finallerinde yer aldı. 2005 yılında Abdullah Avcı'nın teknik direktörlüğünü yaptığı U17 Millî Takımımız, İtalya'da düzenlenen Avrupa Şampiyonası'nda kazandığı zaferle Dünya Kupası'na katılma hakkını da elde etmiş ve Peru'da

En Gollü Maçlar

11 Eylül 1997	İspanya-Y. Zelanda	13-0
19 Ağustos 2003	Kolombiya-Finlandiya	9-1
20 Ağustos 2003	Portekiz-Kamerun	5-5
20 Ağustos 1991	İspanya-Küba	7-2

En Fazla Katılan Takımlar

Brezilya	15 (1985, 1987, 1989, 1991, 1995, 1997, 1999, 2001, 2003, 2005, 2007, 2009, 2011, 2013, 2015)
ABD	15 (1985, 1987, 1989, 1991, 1993, 1995, 1997, 1999, 2001, 2003, 2005, 2007, 2009, 2011, 2015)
Arjantin	13 (1985, 1989, 1991, 1993, 1995, 1997, 2001, 2003, 2007, 2009, 2011, 2013, 2015)
Avustralya	12 (1985, 1987, 1989, 1991, 1993, 1995, 1999, 2001, 2003, 2005, 2011, 2015)
Meksika	12 (1985, 1987, 1991, 1993, 1997, 1999, 2003, 2005, 2009, 2011, 2013, 2015)

Finaller

Yıl	Yer	Şampiyon	Finalist	Skor
2015	Şili	Nijerya	Mali	2-0
2013	BAE	Nijerya	Meksika	3-0
2011	Meksika	Meksika	Uruguay	2-0
2009	Nijerya	İsviçre	Nijerya	1-0
2007	Güney Kore	Nijerya	İspanya	0-0 (3-0 pen)
2005	Peru	Meksika	Brezilya	3-0
2003	Finlandiya	Brezilya	İspanya	1-0
2001	Trinidad-Tobago	Fransa	Nijerya	3-0
1999	Yeni Zelanda	Brezilya	Avustralya	0-0 (8-7 pen)
1997	Mısır	Brezilya	Gana	2-1
1995	Ekvador	Gana	Brezilya	3-2
1993	Japonya	Nijerya	Gana	2-1
1991	İtalya	Gana	İspanya	1-0
1989	İskoçya	S. Arabistan	İskoçya	2-2 (5-4 pen)
1987	Kanada	S. Birliği	Nijerya	1-1 (4-2 pen)
1985	Çin	Nijerya	Almanya	2-0

Not: İlk üç şampiyona U16 takımlarıyla oynandı

düzenlenen finallerin yolunu tutmuştu. Kadromuzu Fenerbahçe'den Volkan Babacan, Galatasaray'dan Aydın Yılmaz, Erkan Ferin, Serdar Keşçi, Harun Karadaş, Özgür Can Özcan, Bayern Münih'ten Deniz Yılmaz, Manisaspor'dan Caner Erkin, Bayer Leverkusen'den Tevfik Köse, Borussia Dortmund'dan Nuri Şahin, Ankaragücü'nden Murat Duruer, NAC Breda'dan Aykut Demir, Bursaspor'dan Mehmet Yılmaz, Hannover 96'dan Ferhat Bıkmaz, Karşıyaka'dan Onur Kıvrak, Samsunspor'dan Emre Balak, Göztepe'den Anıl Taşdemir, Grasshoppers'tan Ergün Berisha, Trabzonspor'dan Cengiz Çoban ve Yıldırım Bosnaspor'dan Eray Birniçan oluşturuyordu.
Gençlerimiz, grup maçlarında Avustralya, Uruguay ve Meksika ile eşleşmişti. İlk maçımızı 16 Eylül'de Avustralya ile oynadık ve Nuri Şahin'in golüyle 1-0 kazandık. 19 Eylül'deki Uruguay maçımız tam bir heyecan fırtınasıydı. Bu maçtan da Deniz Yılmaz, Özgür Can Özcan ve Tevfik Köse'nin golleriyle 3-2 galip ayrıldık. 22 Eylül'de ise Meksika'yı Deniz Yılmaz ve Caner Erkin'in golleriyle 2-1 mağlup edip çeyrek finale yükseldik. 25 Eylül'deki çeyrek finalde Çin Halk Cumhuriyeti'ni Tevfik Köse ve Caner Erkin'in ikişer, Nuri Şahin'in de bir golüyle 5-1'lik hezimete uğratıp yarı finale yükseldik. Finalle aramızda artık sadece Brezilya vardı. O yarı final maçı unutulmaz bir mücadeleye sahne oldu. Trajillo kentindeki Mansiche Stadı'ndaki yarı finale çok hızlı başlayan Brezilya, daha ilk saniyelerde Celso'nun golüyle 1-0 öne geçtikten sonra 26. dakikada Anderson ve 32. dakikada Marcelo'nun golleriyle farkı 3'e çıkardı. İlk yarının son saniyelerinde Erkan Ferin üst üste iki sarı kart görerek oyundan ihraç edilince takımımız 10 kişi kaldı. İşte o 10 oyuncu ikinci yarıda müthiş bir geri dönüşe imza atacaktı. 47. dakikada Caner Erkin, 70. dakikada Tevfik Köse ve 76. dakikada Nuri Şahin'in golleriyle skor 3-3'e gelmişti. Ancak 90. dakikada Anderson'un pasında Igor'un golü Brezilya'yı finale taşıyacak, bu golden sonra Serdar Kesci de ikinci sarı kartını görerek ihraç edilince gençlerimiz maçı 9 kişiyle tamamlayacaktı. Gençlerimiz, üçüncülük maçında Hollanda ile karşılaşmış ve rakibine 2-1 yenilerek dünya dördüncüsü olmuştu. Bu maçtaki tek golümüzü son dakikada Nuri Şahin kaydetmişti. Türkiye, U17 Dünya Kupası'nda ikinci defa boy gösterdiğinde yıl 2009'du. Nijerya'da düzenlenen finallerde takımımızın başında Abdullah Ercan bulunuyordu. Takımımız, grupta Kosta Rika, Yeni Zelanda ve Birleşik Arap Emirlikleri ile eşleşmişti. Kadromuz West Ham'dan Deniz Doğan Mehmet, Fenerbahçe'den Okan Alkan, Onur Karakabak, Gökay Iravul, Beşiktaş'tan Furkan Şeker, Orhan Gülle, Sercan Hacıoğlu, Sezer Özmen, Altay'dan Oğulcan Gökce, Süleyman Özdamar, Galatasaray'dan Berkin Kamil Arslan, Bursaspor'dan Muhammet Demir, Porto'dan Engin Bekdemir, Konya Şekerspor'dan Ömer Ali Şahiner, Schalke 04'ten Ufuk Özbek, Nurettin Kayaoğlu, Adana Demirspor'dan Ömer Kahveci, Millwall'dan Kamil Ahmet Çörekçi, Arminia Bielefeld'den Ensar Enes Baykan, Hamburg'dan Gökay Işıtan ve Trabzonspor'dan Hasan Ahmet Sari'den oluşuyordu.
U7 Millî Takımımız, ilk maçında Ömer Ali Şahin, Muhammet Demir, Engin Bekdemir ve Gökay Iravul'un golleriyle 4-1 yeniyor, Engin Bekdemir'in golüyle öne geçtiği ikinci maçında son dakikada kalesinde gördüğü gol nedeniyle Yeni Zelanda ile berabere kalıyor, üçüncü maçında ise Birleşik Arap Emirlikleri'ni Furkan Şeker ve Ufuk Özbek imzalı gollerle 2-0 mağlup ederek çeyrek finale yükseliyordu. Çeyrek finaldeki rakibimiz ise Kolombiya'ydı. Muhammet Demir'in 20'nci dakikadaki golüyle öne geçen U17 Millî Takımımız, son dakikada Jorge Luis Ramos'un golüne engel olamayınca maç 1-1 sona erecek, penaltılarda 5-3'lük üstünlük kuran Kolombiya yarı finale yükselirken, gençlerimize eve dönüş yolu görünecekti.
Katıldığı iki turnuvada da gruptan çıkan ve birisinde yarı, diğerinde de çeyrek final oynayan gençlerimizden şimdi en azından bir adım daha ileri gitmelerini bekliyoruz.

Doha Büyükelçisinden U17 Millî Takımı'na ziyaret

Türkiye Cumhuriyeti Doha Büyükelçisi Fikret Özer, 2017 FIFA U17 Dünya Kupası Finalleri için Katar'da hazırlık yapan U17 Milli Takımımızı kamp yaptığı otelde ziyaret etti. Özer, ziyaret esnasında teknik direktör Mehmet Hacıoğlu ile tüm delegasyon ve futbolculara U17 Dünya Kupası için başarı dileklerini iletti. Ziyarette, T.C. Doha Büyükelçiliği Müsteşarı Peyami Kalyoncu da hazır bulundu.

Tolunay Kafkas'tan moral destek

U17 Millî Takımımızın Doh'daki kampını TFF Futbol Gelişim Direktörü ve Genç Millî Takımlar Sorumlusu Tolunay Kafkas da takip etti. Kafkas, antrenmanın ardından U17 Millî Takımımızla hatıra fotoğrafı çektirdi.

Hindistan'da sıcak karşılama

U17 Millî Takımımız, Katar'ın başkenti Doha'da 1 haftadır sürdürdüğü hazırlık kampının ardından, Dünya Kupası'nda grup maçlarını oynayacağı Mumbai'ye geçti. Millîlerimizi Chhatrapati Shivaji Uluslararası Havaalanı'nda Yerel Organizasyon Komitesi yetkilileri karşıladı.

MAÇ TAKVİMİ

FIFA U-17 Dünya Kupası Hindistan 2017

	6 Ekim Cuma	7 Ekim Cumartesi	8 Ekim Pazar	9 Ekim Pazartesi	10 Ekim Salı	11 Ekim Çarşamba	12 Ekim Perşembe	13 Ekim Cuma	14 Ekim Cumartesi	15 Ekim Pazar	16 Ekim Pazartesi	17 Ekim Salı	18 Ekim Çarşamba	19 Ekim Perşembe	20 Ekim Cuma	21 Ekim Cumartesi	22 Ekim Pazar	23 Ekim Pazartesi	24 Ekim Salı	25 Ekim Çarşamba	26 Ekim Perşembe	27 Ekim Cuma	28 Ekim Cumartesi
Yeni Delhi Jawaharlal Nehru Stadyumu	01 | 14.30 Kolombiya Gana 02 | 17.30 Hindistan ABD			13 | 14.30 Gana ABD 14 | 17.30 Hindistan Kolombiya			27 | 14.30 Mali Y. Zelanda 25 | 17.30 Gana Hindistan				37 | 14.30 2A 2C 38 | 17.30 1B 3A/C/D											
Navi Mumbai Dr. DY Patil Stadyumu	03 | 14.30 Y. Zelanda Türkiye 04 | 17.30 Paraguay Mali			15 | 14.30 Türkiye Mali 16 | 17.30 Paraguay Y. Zelanda			08 | 14.30 Türkiye Paraguay 26 | 17.30 ABD Kolombiya						42 | 14.30 1A 3C/D/E							50 | 17.30 48 Galibi 47 Galibi			
Goa Pandit Jawaharlal Nehru Stadyumu		05 | 14.30 Almanya Kosta Rika 06 | 17.30 İran Gine			17 | 14.30 Kosta Rika Gine 18 | 17.30 İran Almanya			29 | 14.30 Kosta Rika İran 31 | 17.30 Nijer Brezilya				39 | 14.30 1C 3A/B/F 43 | 17.30 2B 2F			45 | 17.30 38 Galibi 41 Galibi							
Kochi Jawaharlal Nehru International Stadyumu		07 | 14.30 Brezilya İspanya 08 | 17.30 K. Kore Nijer			19 | 14.30 İspanya Nijer 20 | 17.30 K. Kore Brezilya			30 | 14.30 Gine Almanya 32 | 17.30 İspanya K. Kore					44 | 17.30 1D 3B/E/F			47 | 14.30 40 Galibi 39 Galibi						
Guwahati Indira Gandhi Athletic Stadyumu			09 | 14.30 Y.Kaledonya Fransa 10 | 17.30 Honduras Japonya			21 | 14.30 Fransa Japonya 22 | 17.30 Honduras Y.Kaledonya			33 | 14.30 Fransa Honduras 35 | 17.30 Meksika Şili			40 | 14.30 1E 2D			48 | 14.30 43 Galibi 42 Galibi				49 | 14.30 46 Galibi 45 Galibi			
Kalküta Vivekananda Yuba Bharati Krirangan Stadyumu			11 | 14.30 Şili İngiltere 12 | 17.30 Irak Meksika			23 | 14.30 İngiltere Meksika 24 | 17.30 Irak Şili			34 | 14.30 Japonya Y.Kaledonya 36 | 17.30 İngiltere Irak			31 | 17.30 1F 2E				46 | 17.30 37 Galibi 44 Galibi					51 | 14.30 49 Mağlubu 50 Mağlubu 52 | 17.30 49 Galibi 50 Galibi

Boş günler

Boş günler

Boş günler

Boş günler

A Grubu	B Grubu	C Grubu	D Grubu	E Grubu	F Grubu
Hindistan	Paraguay	İran	K. Kore	Honduras	Irak
ABD	Mali	Gine	Nijer	Japonya	Meksika
Kolombiya	Y. Zelanda	Almanya	Brezilya	Y.Kaledonya	Şili
Gana	Türkiye	Kosta Rika	İspanya	Fransa	İngiltere

Mehmet Hacıoğlu

Sürprizlerimiz olacak

Hindistan'da düzenlenecek U17 Dünya Kupası'na katılacak Millî Takımımızın teknik direktörüyle çalışmalarını, rakiplerini ve hedeflerini konuştuk. Başarılı teknik adam, "Adım adım ilerleyip önce gruptan çıkmayı, sonra da yeni hedefler belirlemeyi ve nihai hedefe yürümeyi planlıyoruz. Kendi gerçeğimizi biliyoruz. Gelişmekte olan bir takımız. Çocuklarımız kendilerini aşmaya çalıştıkları müddetçe bu hedeflere emin adımlarla ilerleyeceğimize inanıyorum" diyor.

Aydın Güvenir

Eleme Turu, Elit Tur, Avrupa Şampiyonası Finalleri derken U17 Takımımızla Dünya Şampiyonası finallerine katılıyorsunuz. Avrupa Şampiyonası'nda yarı final oynadığımız İngiltere maçından bugüne Dünya Şampiyonası hazırlıklarımız hakkında neler söylersiniz?
Bu yaş grubumuzla ilgili dört aşamalı bir planlama yapmıştık. İlk üç aşamayı başarıyla geçtik. Birinci Eleme Turu, Elit Tur ve Avrupa Şampiyonası büyük bir başarıyla geçildi. Ondan sonra bu yaş grubu kırılma yaş grubu olduğu için, çocuklarımızın fiziksel gelişimi adına onlardan ayrılmadan önce yapmaları gereken özellikle fiziki çalışmalarla ilgili bilgilendirmeler

> Federasyonumuzun Akademi Departmanıyla işbirliği halinde liglerimizin bu yıl daha erken başlamasını temin ettik. Böylece oyuncularımızın Dünya Kupası'na daha hazır halde gelmesini sağladık.

> Fiziksel anlamda bizden daha kuvvetli konumda olan gruptaki üç rakibimizin bu avantajlarını bertaraf etmenin yollarını, taktiksel çalışmalar ve onlara hazırladığımız sürprizlerle bulmaya çalışacağız.

> Bu turnuvanın can alıcı konusu iklim. Kamp planlamasını Sağlık Departmanımızla birlikte yaptık. Turnuva nem oranının yüzde 84-85'lerde olduğu bir ortamda oynanacak. Bu yüzden Katar'da beş günlük bir kampın ardından Mumbai'ye erken geçeceğiz.

> Hindistan'a kendi aşçımızla gideceğiz. Tüketmemiz gereken bütün gıdaları yanımızda götüreceğiz. Kendi yemeklerimizi kendimiz hazırlayacağız. Hepsi de protein oranları ve enerji miktarları belirlenmiş gıdalar olacak.

> Kamuoyu, rakiplerin isimlerine bakarak bizim kolay bir kura çektiğimizi düşünüyor ama işin gerçeği hiç de öyle değil. Üç takım da fiziksel anlamda son derece güçlü. Mali geçen turnuvanın finalisti. Paraguay da Arjantin ve Brezilya gibi rakiplerini ekarte edebilen bir takım.

> Top rakipteyken savunma yönlerimizi geliştirdiğimiz takdirde yapamayacağız hiçbir şey yok. Bütün takımlarımızı da buna göre hazırlamamız gerekiyor. Ortak bir dil üretmemiz lâzım. Bunu başarabilirsek Türk futbolunda bir ekol oluşturabiliriz.

yaptık. Kulüpleriyle iletişim halinde olduk. Özellikle onların Dünya Kupası organizasyonuna fiziksel anlamda hazır halde gelmesini sağladık. Federasyonumuzun Akademi Departmanıyla işbirliği halinde liglerimizin bu yıl daha erken başlamasını temin ettik. Bu konuda hem Yönetim Kurulumuz hem de Akademi Departmanımız son derece özverili çalışmalar yaptı ve ligleri erken başlattık. Böylece oyuncularımızın Dünya Kupası'na daha hazır halde gelmesini sağladık.

Teknik kapasitesi yüksek bir takıma sahip olduğumuzu biliyoruz. Ancak bazen zor oyunu bozabiliyor ve fizik kapasitesi yüksek takımlar bize oynama fırsatı tanımayabiliyor. İngiltere maçının skor 2-0 olana kadarki bölümünde bu sıkıntıyı yaşadık. Dünya Şampiyonası için bu konuda nasıl önlemler aldık? Mesela kadro yapısında değişiklikler var mı?

Bu tespit kesinlikle doğru bir tespit fakat bunu çözmek adına kadroda değişiklikler yapmak yerine sahip olduğumuz en önemli özellik olan top bizdeyken rakibi eksik yakalama anlamında çok önemli çalışmalarımız oldu. Bu turnuvada hedefimiz elbette fiziksel anlamda daha hazır olabilmek. Ama biz bu anlamda bizden daha kuvvetli konumda olan gruptaki üç rakibimizin bu avantajlarını bertaraf etmenin yollarını, tamamen taktiksel çalışmalar ve onlara hazırladığımız sürprizlerle bulmaya çalışacağız.

Bambaşka bir iklime gidiyorsunuz. Bunun için özel hazırlıklarınız var mı?

Bu turnuvanın can alıcı konusu iklim. Bazı arkadaşlarımız kampın çok uzun olduğunu ifade ettiler. Daha önceden bu tip uzun kampların olumlu neticeler vermediğini ifade ettiler. Biz bu kamp planlamasını Sağlık Departmanımızla birlikte yaptık. Çünkü Hindistan'da oynayacağımız turnuva nem oranının yüzde 84-85'lerde olduğu bir ortamda oynanacak. Sıcaklığın son derecede yüksek olduğu bir ortamda oynanacak. Bizim fizyolojik anlamda bir adaptasyon süresine ihtiyacımız vardı. Bu yüzden çalışmalarımıza erken başlıyoruz. Katar'da beş günlük bir kampın ardından Mumbai'ye erken geçeceğiz. Bunun da tek nedeni oyuncularımızı fiziksel olarak iklim şartlarına hazırlamak. Bunda da başarılı olacağımıza inanıyorum. Bu konuda yalnız da değiliz. En az 5-6 takım daha bizim gibi bir planlamayla Hindistan'a erken gelecek. Bu da bizim doğru bir planlama yaptığımızın göstergesi diye düşünüyorum.

Mutfak anlamında da Hindistan başka bir diyar. Takımın yeme-içme konusunu nasıl çözeceksiniz?

Bu konuda Federasyonumuz sağ olsun bu tip organizasyonlara katılan tüm takımlarımıza olduğu gibi bize de büyük katkı sağlıyor. Hindistan'a kendi aşçımızla gideceğiz. Özellikle ihtiyacımız olan baklagillerle birlikte tüketmemiz gereken bütün gıdaları buradan yanımızda götüreceğiz. Kendi yemeklerimizi kendimiz hazırlayacağız. Hepsi de protein oranları ve enerji miktarları belirlenmiş gıdalar olacak. Dolayısıyla çocuklarımızın sıcak ve nemden kaybettiklerini beslenmeye kapatacağımıza inanıyorum.

Grubumuzdaki rakiplerimiz Yeni Zelanda, Mali ve Paraguay. Bu takımları herhangi bir şekilde izleme fırsatı bulabildiniz mi? Tek tek değerlendirirsek, grup aşamasında karşımıza nasıl rakipler çıkacak?

Kamuoyunda genel bir yanlış kanı var; bir kere bunu bir düzeltmemiz lâzım. Kamuoyu, rakiplerin isimle-

rine bakarak bizim kolay bir kura çektiğimizi düşünüyor ama işin gerçeği hiç de öyle değil. Bir kere üç takım da fiziksel anlamda, daha önce de belirttiğim gibi son derece güçlü ve dayanıklı takımlar. Sadece oyunsal anlamda bir takım eksikleri var. Bizim de avantajımız bu noktada. Buradaki artılarla eksiler birleşince rakiplerimizi aşabileceğimizi düşünüyorum. Yalnız özellikle Mali takımı geçen turnuvanın finalisti. Bunu birçok insan bilmiyor. Paraguay da Güney Amerika'da Arjantin ve Brezilya gibi rakiplerine karşı galibiyetler alan, onları ekarte edebilen bir takım. Dolayısıyla kolay bir grup olduğunu asla kimse iddia edemez. Kamuoyundaki bu düşünce son derece yanlış.

Dünya Kupası'na katılan takımlar arasında sizin açınızdan favoriler hangileri ve biz bu takımların neresindeyiz?

Futbol Federasyonu olarak misyonumuz bu tip turnuvalarda sürekli yer alabilmek. Avrupa Şampiyonası finallerine gittiğimizde kimse bizim gruptan çıkabileceğimizi düşünmemişti. Bizim ülkemizin temel sorunu yetenek bulma ve keşfetme sorunu değil. Bizim sorunumuz, yeteneği geliştirememe sorunu. Bu da tamamen kulüplerin kendi içlerinde çözmesi gereken bir konu. Dolayısıyla bizim bu yaş grubunda asla bir yetenek sorunumuz yok ama top rakipteyken savunma anlamında öğrenmemiz ve kendimizi geliştirmemiz gerekiyor. Biz bu konuların üzerinde durmaya ve bu eksikleri gidermeye çalışıyoruz. Tabiî ki bu kadar kısa sürelerde bu eksikleri tamamen kapatmak mümkün olmayacak. Üç günlük, beş günlük, 20 günlük kamplarla bu eksikleri bertaraf edemeyiz. Ama biz çocuklarımızı bu gerçekleriyle yüzleştirip artı yönlerimizi nasıl çoğaltacağımız üzerinde duruyoruz. Ben bu ekibe ilk kurulduğu günlerden beri hep aynı çizgide eğitim vermeye çalışıyorum. U14'te de U15'te de benimle çalıştılar. Top rakipteyken sa-

vunma yönlerimizi geliştirdiğimiz takdirde yapamayacağız hiçbir şey yok. Bütün takımlarımızı da buna göre hazırlamamız gerekiyor. Ortak bir dil üretmemiz lâzım. En küçüğünden en büyüğüne kadar ortak çalışma prensipleriyle ortak bir dil kullanarak bunu başarabilirsek Türk futbolunda bir ekol oluşturabiliriz. Bu da bizim temel hedefimiz aslında. Bugüne kadar gelen A Millî Takım Hocalarımızdan tutun Futbol Gelişim Direktörlerine kadar katkısı olan pek çok insanın bundan sonra da gelecek olanlarla birlikte çok daha ileri taşıması gereken bir proje olduğunu düşünüyorum. Umarım başarırız.

Türk Millî Takımı, Hindistan'da nasıl bir iz bırakacak sizce? Oradaki hedeflerimizden söz eder misiniz?

Daha önceki sorudan devam ederek cevap vereyim. Favorilerimizi sormuştunuz. Biz Avrupa Şampiyonası'nda da favori değilken yarı final oynamıştık. Gerçi bizi orada favori gösterenler de olmuştu. İspanya ve Hırvatistan'ın teknik direktörleri bizi de favoriler arasında göstermişti. Ben hedeflere adım adım gidilmesi taraftarıyım. Çocuklarıma da hep bunu öğütlüyorum. Çünkü yüksek hedefler koyarsanız, önünüzdeki küçük hedeflere takılabilirsiniz. Biz adım adım ilerleyip önce gruptan çıkmayı, sonra da rakipleri analiz edip yeni hedefler belirlemeyi ve nihai hedefe yürümeyi planlıyoruz. Başkaları tarafından favori gösterilebiliriz ama önemli olan bizim ne yaptığımız. Biz kendi gerçeğimizi biliyoruz. Gelişmekte olan bir takımız. Çocuklarımız kendilerini aşmaya çalıştıkları müddetçe bu hedeflere emin adımlarla ilerleyeceğimize inanıyorum.

Onur Erdem

Rengârenk bir sezon

Süper Lig'de yaklaşık 10 hafta süren transfer dönemi 8 Eylül'de son buldu. 300 civarında oyuncunun yeni takımlarına imza attığı dönemin sonunda Pepe, Nasri, Clichy, Gomis, Valbuena ve Gyan gibi birçok şöhretli isim de ligimizi şenlendirmek için kollarını sıvadı.

Beşiktaş

Süper Lig'de son iki sezonun şampiyonu Beşiktaş, transfer döneminde en büyük hamlesini, Real Madrid'le sözleşmesi biten Portekizli stoper Pepe'yi renklerine bağlayarak gerçekleştirdi. Kariyerinde Portekiz ile bir Avrupa, Real Madrid ile de üç Şampiyonlar Ligi şampiyonluğu bulunan Pepe, böylece ligimizi şereflendiren kariyerli yabancılar listesine de en üst sıralardan giriş yapmış oldu. Siyah-beyazlılar Pepe'nin yanı sıra bir başka büyük şöhret olan İspanyol Alvaro Negredo'yu da kadrosuna kattı. Özellikle Sevilla'da oynadığı dönemde La Liga'nın en iyi golcülerinden biri haline gelen ve bu sayede Manchester City'ye de transfer olan Negredo son olarak Valencia'dan kiralık olarak Middlesbrough'da forma giymekteydi. Beşiktaş'ın diğer önemli transferleriyse Inter'den alınan Şili Millî Takımı oyuncusu Gary Medel ve geçen sezon Fenerbahçe'de forma giyen, bonservisiyse Sunderland'de bulunan Hollandalı Jeremain Lens oldu. Beşiktaş ayrıca geçen sezon kadrosunda kiralık olarak bulundurduğu Caner Erkin ve Atınç Nukan'ın da bonservislerini aldı.

Beşiktaş'ın kayıp hanesinde yazan isimlerse Lyon'a transfer olan stoper Marcelo ile Porto ile olan kiralık sözleşmesi sona eren Vincent Aboubakar oldu. Siyah-beyazlıların Marcelo'nun transferinden 8.5 milyon euro kazanmasıysa kulübün finansal açıdan elini güçlendiren bir gelişmeydi. Geçen sezonun ikinci yarısını kiralık olarak geçiren Demba Ba ve Ersan Gülüm'ün ise bu sezon kiralanması veya satın alınması yoluna gidilmedi. Gökhan İnler'in sözleşmesi de karşılıklı anlaşma sonucu feshedildi.

Medipol Başakşehir

Geçen sezon büyük bir çıkış yaparak ligi ikinci sırada tamamlayan Başakşehir, bu sezona da önemli transferler yaparak iddialı bir biçimde hazırlandı. Yıllarca Arsenal, Manchester City ve Fransa Millî Takımı formaları giyen sol bek oyuncusu Gael Clichy, bonservissiz bir biçimde turuncu-mavili kadroya dâhil edilirken, kariyerinde Hamburg, Juventus ve Feyenoord gibi takımlar bulunan Hollandalı sağ açık Eljero Elia da sadece 1 milyon euro karşılığında takıma katıldı. Geçen sezonu Galatasaray'da tamamlayan Aurelien Chedjou ile Gökhan İnler de Başakşehir'in bonservissiz gerçekleştirdiği diğer önemli transferlerdi.

Mert Günok, Kerim Frei, Mevlüt Erdinç, Tunay Torun ve Manuel da Costa ise Abdullah Avcı'nın takımının yaptığı diğer isimli transferlerdi. Bu beş oyuncu için de kulübün kasasından sadece 1.5 milyon euro çıkması ayrıca bir iktisadi yönetim başarısıydı.

Geçen sezon Başakşehir'in belki de en çok dikkat çeken oyuncusu olan ve parlak performansı sonrasında Millî Takım'a da yükselen 20 yaşındaki Cengiz Ünder ise büyük bir sıçrama daha gerçekleştirdi ve İtalya'nın büyük kulüplerinden Roma'nın yolunu tuttu. Sarı-kırmızılı ekip bu transfer için Başakşehir'e 14 milyon euro ödedi. Yalçın Ayhan, Bekir İrtegün, Samuel Holmen, Doka ve Ferhat Öztorun da Başakşehir'in yollarını ayırdığı diğer kayda değer oyunculardı.

Fenerbahçe

2016-17 sezonunda, sekiz yıl sonra ilk kez ligde ilk ikinin dışında kalan Fenerbahçe, yeni sezon öncesinde dört senelik bir ayrılığın ardından Aykut Kocaman'ı tekrar takımın başına getirirken, transferde de imkânlarını fazlasıyla zorladı. ''İmkânlar zorlandı'' diyoruz zira sarı-lacivertlilerin UEFA ile yaptığı finansal fair-play anlaşması gereğince transfer gelir-giderlerinin denge içerisinde olması gerekiyordu. Bu doğrultuda Lyon'dan Mathieu Valbuena'yı 1.5 milyon, Monaco'dan Nabil Dirar'ı da 3.5 milyon euro karşılığında transfer eden Fenerbahçe, geçen sezon ortasında anlaştığı Trabzonspor'dan Mehmet Ekici'yi de bedelsiz olarak kadrosuna dâhil etti. Daha sonrasında bir müddet beklemeye geçen sarı-lacivertliler, Simon Kjaer'in Sevilla tarafından 12.5 milyon euroya alınması neticesinde de tekrardan transfer atağına kalktı. Villarreal'den İspanyol golcü Roberto Soldado 5 milyon euro, Zenit'ten Brezilyalı orta saha oyuncusu Giuliano ise 7 milyon euro karşılığında rotalarını Kadıköy'e çevirdi. Ayrıca Malaga'dan Kamerunlu file bekçisi Carlos Kameni ile Cagliari'den Şilili sağ bek Mauricio Isla da bonservissiz olarak takıma katıldı. Fenerbahçe, transferin son günlerindeyse Zenit'ten Portekizli stoper Neto ile Tottenham'ın Hollandalı santrforu Vincent Janssen'i kiraladı.

Fenerbahçe, oyuncu satışındaysa Kjaer haricinde Emmanuel Emenike'nin Olympiakos'a gidişinden 2.5 milyon euro kazanırken, Ertuğrul Taşkıran'ı Boluspor'a, Miroslav Stoch'u Slavia Prag'a, Gregory van der Wiel'i Cagliari'ye ve Beykan Şimşek'i de Sakaryaspor'a 1'er milyon euro karşılığında gönderdi. Salih Uçan ise İsviçre'nin Sion ekibine kiralandı. Geçen sezon kiralık olarak sarı-lacivertli formayı giyen Moussa Sow ise BAE'nin Al Ahli takımına geri döndü.

Galatasaray

2017-18 sezonu öncesinde transferde en hareketli günleri Galatasaray yaşadı. Kadrosunu neredeyse tepeden tırnağa yenileyen sarı-kırmızılılar, sağ beke Sevilla'dan Mariano'yu 4 milyon, savunmanın göbeğine Sao Paulo'dan Marcelo'yu 7 milyon, sol beke de Karabükspor'dan Iasmin Latovlevici'yi 550 bin euro karşılığında transfer etti. Ayrıca Jason Denayer de iki yıl önce olduğu gibi yine Manchester City'den kiralandı. Orta sahasına Manchester City'den Fernando'yu 5.25 milyon, Osmanlıspor'dan Badou N'Diaye'yi 7.5 milyon ve Dinamo Kiev'den de Younes Belhanda'yı 8 milyon euro bedelle getiren Galatasaray, sağ kanat için de West Ham United'dan Sofiane Feghouli'ye 4.25 milyon euro ödedi. Sarı-kırmızılıların forvet hattı için tercihiyse Swansea City'nin Fransız golcüsü Bafetimbi Gomis oldu ve bu transfer için de 2.5 milyon euro harcandı. Transferin son gününde Bordeaux'dan kaleci Cedric Carraso da alternatif bir isim olması amacıyla bedelsiz olarak takıma dâhil edildi. Böylece Galatasaray kadrosunu yenilemek için 39 milyon euro civarında bir masrafın altına girerek bu alanda Türkiye transfer döneminin lideri de oldu.

Öte yandan Galatasaray'da transfer döneminde önemli ayrılıklar da gerçekleşti. Takımın en şöhretli isimlerinden Hollandalı yıldız Wesley Sneijder'in sözleşmesi karşılıklı anlaşma neticesinde sonlandırılırken, Alman golcü Lukas Podolski ise 2.6 milyon euro karşılığında Japonya'nın Vissel Kobe takımının yolunu tuttu. Portekizli genç yetenek Bruma'nın Leipzig'e transferinden 12.5 milyon euro gelir elde edilirken, Semih Kaya da 2 milyon euro bedelle Sparta Prag'a transfer oldu. Ayrıca kaleci Cenk Gönen 200 bin euroya Malaga'ya gitti. Sabri Sarıoğlu ve Aurelien Chedjou'nun biten sözleşmeleri yenilenmezken, Hakan Balta ve Nigel de Jong ise kadro dışı bırakıldı.

Antalyaspor

Yaz transfer döneminin en çok sansasyon yaratan takımlarından biri de Antalya-spor'du. Akdeniz ekibi, geçen yıl Samuel Eto'o'yu renklerine bağlamasının ardından bu sezon da hız kesmeyerek şöhretli oyuncuları kadrosuna katmayı sürdürdü. Transfer döneminin başlarında, kariyerinde Monaco, PSG, Roma ve Milan gibi takımlar bulunan ve son olarak Bordeaux'da forma giyen Fransız golcü Jeremy Menez, 1.5 milyon euro karşılığında kırmızı-beyazlı renklere bağlandı.

Lokomotiv Moskova'nın Brezilyalı sağ açığı Maicon da bedelsiz olarak transfer edildi. Antalyaspor asıl bombayıysa Ağustos ayına gelindiğinde patlattı. Arsenal ve Manchester City'de şöhretinin zirvesine çıkan, en son da Sevilla'da kiralık olarak top koşturan ve Fransız Millî Takımı'nın formasını 41 kez giymiş olan Samir Nasri, 3.5 milyon euro bedelle Antalya'ya getirildi. Nasri'nin ardından yine 10 yıla yakın bir süre Arsenal kadrosunda yer alan ve son üç sezonunu da Hamburg'da geçiren stoper Johan Djourou da bedelsiz olarak Antalyaspor saflarına katılıyordu. Kırmızı-beyazlılar ayrıca transferin son günlerinde Roma'dan da Fransız oyuncu William Vainqueur'ü yarım milyon euroya renklerine bağladı.

Antalya'nın yerli transferleriyse Trabzonspor'dan Musa Nizam ile Gençlerbirliği'nden Aydın Karabulut oldu. Serdar Özkan, Mbilla Etame, Ramon Motta ve Jean Makoun ise Antalyaspor'un bu sezon yola devam etmediği isimlerdi.

Trabzonspor

Transfer dönemini hareketli geçiren takımlarımızdan bir diğeri de Trabzonspor'du. Bordo-mavililer, Milan'dan Slovak orta saha oyuncusu Juraj Kucka'yı 5 milyon euroya kadrolarına katarak girdikleri transfer sezonunda daha sonra eski golcüleri Burak Yılmaz'ı da Çin'in Beijing Guoan takımından 3.5 milyon euro bedelle renklerine bağladı. Celta Vigo'dan sol açık Theo Bongonda ve Marsilya'dan stoper Thomas Hubocan da kiralık olarak Karadeniz'in yolunu tutarlarken, transfer dönemi bitmek üzereyken Trabzonspor cephesinden iki önemli hamle daha geldi. İki yıl önce Beşiktaş forması altında ligimizde iz bırakan Arjantinli oyuncu Jose Sosa, Milan'dan kiralanırken, Fenerbahçe ile olan sözleşmesini fesheden millî oyuncu Volkan Şen de daha önceden formasını giydiği Karadeniz ekibine geri dönüyordu. Öte yandan Trabzonspor'da geçen sezon kontratını uzatmayınca kadro dışı kalan Mehmet Ekici bedelsiz olarak Fenerbahçe'ye giderken Muhammet Demir ve Carl Medjani de aynı şekilde Sivasspor'un kadrosuna katıldı. Bordo-mavililer bunun haricinde Zeki Yavru, Musa Nizam ve Sefa Yılmaz gibi isimlerle de yollarını ayırdı.

Teleset MobilyaAkhisarpor

Geçen sezon özellikle Okan Buruk'un teknik direktörlüğe gelmesi sonrasında büyük bir çıkış gösteren ve ligi yedinci sırada tamamlayan Akhisar, bu sezona kadrosunu para harcamadan takviye etme yoluna giderek girdi. Ege temsilcisi, Birleşik Arap Emirlikleri'nin Al Wasl takımından Brezilyalı orta saha oyuncusu Serginho ve Portekizli sol kanat Helder Barbosa, Swansea City'den Surinamlı forvet Marvin Emnes, Konyaspor'dan Ioan Hora ve Çin'in Shanghai Shenhua takımından da Trabzonspor'dan hatırladığımız Brezilyalı golcü Paulo Henrique'yi herhangi bir bonservis ücreti ödemeden transfer etti. Ancak Akhisar, bu futbolcuları renklerine bağlarken, önemli kayıplar da yaşadı. Takımın kaptanlığını da yapmakta olan Portekizli Custodio futbolu bırakırken, geçen sezon takımın en skorer oyuncusu konumundaki Ricardo Vaz Te de Çin'in Henan Jianye takımıyla anlaştı. Tecrübeli oyuncu Özer Hurmacı ise Osmanlıspor'a transfer oldu.

Gençlerbirliği

Efsane başkanı İlhan Cavcav'ın geçen sezonki vefatı sonrasında bu sezona Murat Cavcav başkanlığında giren Gençlerbirliği, transfer döneminde mütevazı isimlere yöneldi. Aslında merhum İlhan Cavcav'ın bu konudaki mahareti dillere destandı. Kendisi yıllarca çok düşük bedellere tanınmamış oyuncuları ligimize getirip parlatmış ve sonrasında bu isimleri astronomik meblağlarla elinden çıkarmış bir yöneticiydi. Oğlu Murat Cavcav'ın babasının bu ticari yeteneğini ne kadar kaptığını ise elbette zaman gösterecek. Gençlerbirliği'nin transferlerinde altı çizilecek isimler, Lokomotiv Moskova'dan alınan Sırp forvet Petar Skuletic, Brighton'dan gelen Hollandalı sol kanat Elvis Manu ve ligimizin tecrübeli isimleri Serdar Özkan ile Ahmet İlhan Özek'ti. Başkent ekibi ayrıca Zeki Yavru ve Samsunspor'dan Ousmane N'Diaye'yi de renklerine bağladı. Kırmızı-siyahlıların ayrılık yaşadığı başlıca oyuncularsa Selçuk Şahin, Serdar Gürler ve Aydın Karabulut oldu.

Kasımpaşa

Geçen sezon özellikle ligin ikinci yarısında iyi bir grafik çizen Kasımpaşa'da bu transfer döneminde ilk başta takımdan ayrılan oyuncular dikkat çekmişti. Golcüsü Adem Büyük ile anlaşamayarak futbolcunun Yeni Malatyaspor'a gitmesine bir bakıma müsaade eden İstanbul ekibi, Tunay Torun'un Başakşehir'e, Andre Castro'nun Göztepe'ye ve Titi'nin Bursaspor'a gitmesine de engel olmadı.
Mavi-beyazlılar, kadrolarını takviye ederken ise Avrupa'nın önde gelen kulüplerinden genç yıldız adaylarını kiralamaya ağırlık vererek ülkemizde pek alışmadığımız bir tablo çiziyorlardı. Benfica'dan 21 yaşındaki Kolombiyalı sol kanat oyuncusu Jhon Murillo, Atletico Madrid'den 22 yaşındaki Ganalı orta saha Bernard Mensah, Anderlecht'ten 22'lik Mısırlı sağ kanat Trezeguet kiralık olarak kadroya dâhil edilirken, iki sene önce Chelsea'den kiralanan, geçen sezonu da yine aynı şekilde Alanyaspor'da geçiren Kenneth Omeruo da İngiliz ekibinden bir kez daha 'ödünç alındı'. Luzern'den gelen Alman orta saha Markus Neumayr ve Atletico Junior'dan alınan Kolombiyalı forvet Michael Rangel de Kasımpaşa'nın diğer kayda değer takviyeleriydi.

Atiker Konyaspor

2016-17 sezonunda tarihinde ilk kez Türkiye Kupası'nı kazanmanın sevincini yaşayan Konyaspor, bu başarının ardından küçük çaplı bir yaprak dökümüne de maruz kaldı. Takımın mimarı konumundaki Aykut Kocaman, Fenerbahçe'ye geri dönerken, geçen sezon yeşil-beyazlıların en golcü ismi olan Boşnak forvet Riad Bajic de İtalya'nın Udinese ekibine transfer oldu. Bajic'in transferinden 5.5 milyon euro gelir elde eden İç Anadolu ekibi, ayrıca savunma oyuncusu Jagos Vukovic'i 2 milyon euro karşılığında Olympiakos'a, sol beki Barry Douglas'ı da 1.1 milyon euro bedelle Wolverhampton Wanderers'a yolcu etti. Takımın Bulgar forveti Dimitar Rangelov ise bedelsiz olarak Ümraniyespor'a transfer oldu. Kocaman'dan boşalan teknik direktörlük koltuğuna oturması için Mustafa Reşit Akçay ile anlaşan Konyaspor, savunmasını Steaua Bükreş'ten Wilfred Moke ve Austria Wien'den Petar Filipovic, orta sahasını Levski Sofya'dan Mehdi Bourabia ve Lebogang Manyaba, forvet hattınıysa Katar'ın Al Arabi takımından Imoh Ezekiel gibi yabancılarla takviye ederken, yerli oyuncu olarak da Ferhat Öztorun ve Eren Albayrak gibi tecrübeli isimleri renklerine bağladı. Konyaspor ayrıca iki sezon önce de kadrosunda yer alan Abdou Razack Traore'yi de Kardemir Karabükspor'dan transfer etti.

Kardemir Karabükspor

Geride kalan sezonda özellikle Igor Tudor'un takımın başında olduğu dönemde ligin dikkat çeken ekiplerinden biri olan fakat Hırvat teknik adamın Galatasaray'a gitmesi sonrasında biraz bocalayan Karabükspor, bu sezonaysa Erkan Sözeri yönetiminde girdi. Ancak Sözeri de 6 haftanın sonunda istifasını verdi. Daha önce ligimizde Konyaspor formasıyla da boy gösteren Rumen orta saha Gabriel Torje'yi Rusya'nın Grozny takımından kadrosuna katan Karabükspor aynı ekipten bir başka Rumeni, sol kanat oyuncusu Gheorghe Grozav'ı da renklerine bağladı. Karabükspor ayrıca Trabzonspor'dan da Arjantinli sol bek Luis Ibanez'i kiraladı.
Kırmızı-mavili ekibi transfer döneminde kaybettikleri isimlerin en dikkat çekeniyse, Galatasaray'a giden Rumen sol bek Iasmin Latovlevici oldu. Konyaspor'a geri dönen Abdou Razack Traore de Karabük adına bir başka önemli kayıptı. Boşnak oyuncu Ermin Zec ise Gazişehir Gaziantep'e gitti.

Aytemiz Alanyaspor

Süper Lig'de tarihinde ilk kez geçen sezon mücadele eden ve kümede kalmayı da başaran Alanyaspor, bu sezona da transferde hayli hareketli bir görüntü çizerek girdi. Geçen sezon takımda kiralık olarak forma giyen Junior Fernandes ile Fabrice N'Skala'nın bonservisleri sırasıyla Dinamo Zagreb ve Anderlecht'ten alınırken Antalyaspor'un Kamerunlu forveti Mbilla Etame ve Atromitos'tan Yunan orta saha oyuncusu Giannis Maniatis de turuncu-yeşilli renklere kazandırıldı. Alanyaspor ayrıca Rusya'nın Ural takımından Zambiyalı Chisamba Lungu, Fransa'nın Nantes ekibinden kaleci Remy Riou gibi isimleri de kadrosuna katarken Başakşehir'den de kaleci Ufuk Ceylan ve sağ bek Cenk Ahmet Alkılıç'ı transfer etti.
Akdeniz ekibinden ayrılan başlıca oyuncularsa, Balıkesirspor'a transfer olan Faslı İsmail Aissati, Karabağ'a giden Haitili Donald Guerrier ve kiralık sözleşmeleri biten Keneth Omeruo ile Daniel Candeias oldu.

Osmanlıspor

Osmanlıspor, transfer döneminde yıldız oyuncusu Badou N'Diaye'yi 7.5 milyon euro karşılığında Galatasaray'a göndererek önemli bir gelir elde etti. Başkent ekibinde ayrıca yaşları ilerleyen isimlerden Pierre Webo Gazişehir Gaziantep'e, Lukasz Szukala da Ankaragücü'ne transfer oldu.
Gidenlerin yerineyse çok sayıda oyuncu takviyesi yapıldı.
Ülkemizde daha önce Bursaspor ve Galatasaray formaları da giyen Josue, Porto'dan transfer edilirken, Başakşehir'den Cikalleshi, Akhisar'dan Özer Hurmacı ve Gençlerbirliği'nden de Serdar Gürler takımın dikkat çeken yeni yüzleri oldu. Osmanlıspor ayrıca Nordjaelland'dan Danimarkalı stoper Andreas Maxsö, Lokeren'den Slovak stoper Branislav Ninaj, Leeds'ten Senegalli forvet Souleymane Doukara ve Sazi'den İranlı sol kanat Payam Sadeghian'ı da kadrosuna kattı.

Kayserispor

Geçtiğimiz sezon ligde uzun süre kâbus dolu günler geçiren Kayserispor, bu sezon aynı sıkıntıları yaşamamak adına transferde hayli girişken bir görüntü çizdi. Ganalı ünlü santrfor Gyan Asamoah'ı Shanghai SIPG'den renklerine bağlayarak dikkatleri çeken İç Anadolu ekibi, ayrıca Braga'dan Sırp forvet Nikola Stojiljkovic'le de anlaştı. Romanya'nın Astra Giurgiu takımından kaleci Silviu Lung ve stoper Cristian Sapunaru, Shakhtar'dan stoper Oleksandr Kucher, Steaua Bükreş'ten Brezilyalı orta saha Fernando Boldrid, Cluj'dan Portekizli sağ bek Tiago Lopez, Bursaspor'dan Şamil Çinaz ve Reims'den Atila Turan da Kayserispor'un kadrosuna kattığı diğer kayda değer oyunculardı.
Sarı-kırmızılılar diğer yandan stoperi Larrys Mabiala'yı ABD'den Portland Timbers'a, forveti Welliton'u BAE'den Sharjah'e ve orta sahasında görev yapan Samba Sow'u da Dinamo Moskova'ya yolcu etti.

Bursaspor

Geride kalan sezonda son haftada lige tutunmayı başaran Bursaspor da transfer dönemini hareketli geçirdi. Yeşil-beyazlılar Trabzonspor'dan Yusuf Erdoğan'ı 1 milyon euro bedelle renklerine bağlarken, Udinese'nin Ganalı oyuncusu Emmanuel Badu ile Porto'dan Nijeryalı savunmacı Mikel Agu'yu da kiraladı. Bursaspor ayrıca Kasımpaşa'nın Brezilyalı stoperi Titi ile geçen sezon Osmanlıspor'da oynayan sol açık Dzon Delarge ve Gaziantepspor'dan Barış Yardımcı'yı da kadrosuna kattı. Timsahların savunmaya yaptığı bir diğer takviye ise Gent'ten alınan Nijeryalı Wlliam Troot-Ekong oldu.
Diğer yandan Bursaspor, beklediği verimi alamadığı Çek santrforu Tomas Necid'i Slavia Prag'a kiralarken, kaleci Mert Günok'u Başakşehir'e, Şamil Çinaz'ı Kayserispor'a, Tomas Sivok'u ise Maccabi Petah-Tikva'ya gönderdi. Teknik direktör sorunuysa, Fransızların ünlü çalıştırıcılarından Paul Le Guen ile anlaşılarak çözüldü.

Demir Grup Sivasspor

Bir yıllık aranın ardından Süper Lig'e geri dönen Sivasspor'un yaz transfer döneminde kadrosuna kattığı belki de en tanınmış isim, uzun yıllar PSV, Sevilla ve Everton gibi takımların formasını giyen Fildişili forvet oyuncusu Arouna Kone oldu. Kırmızı-beyazlı ekip ayrıca Trabzonspor'dan Muhammet Demir ve Carl Medjani'yi de renklerine bağladı. Bunların yanı sıra savunmasını Dinamo Moskova'dan Vitali Djakov ve Dinamo Kiev'den Sergiy Rybalka, orta sahasını Lokomotiv Moskova'dan Delvin N'Dinga ve Guarani'den Auremir, forvet hattını da Oostende'den Cyriac ile güçlendiren Sivasspor, Monaco'nun Nijeryalı sol beki Elderson'u da kiraladı. Sivasspor'daki önemli ayrılıklarsa uzun yıllar takıma hizmet eden orta saha oyuncuları Burhan Eşer'in Erzurumspor'a, Yiğit İncedemir'in Adana Demirspor'a ve stoper İbrahim Öztürk'ün de Altay'a gitmesiydi.

Evkur Yeni Malatyaspor

İlk kez Süper Lig'de boy gösteren Yeni Malatyaspor da transferin hızlı ekiplerindendi. Daha önce Fenerbahçe'de de oynamış olan Issiar Dia'nın yanı sıra kariyerinde Milan, Porto ve Lyon gibi kulüpler olan Aly Cissokho'yu da transfer ederek adından söz ettiren Doğu ekibi, Trabzonspor'dan Aytaç Kara, Kasımpaşa'dan Adem Büyük ile Turgut Doğan Şahin ve Başakşehir'den Yalçın Ayhan gibi yerli transferlere de imza attı.
Yeni Malatya bunların dışında Strasbourg'dan Faslı forvet Khalid Boutaib, Utrecht'ten Faslı orta saha Nacer Barazite ve River Plate'ten Kolombiyalı stoper Arturo Mina'yı da alarak kadrosunu güçlendirdi.

Göztepe

Yıllar sonra Süper Lig'e geri dönen İzmir temsilcisi Göztepe, bu kez kalıcı olmak adına transfer dönemini hayli yoğun geçirdi. Öncelikle ligin en tecrübeli isimleri arasında yer alan Selçuk Şahin ve Sabri Sarıoğlu'nu renklerine bağlayan Göztepe, ayrıca Kasımpaşa'dan Andre Castro, Beşiktaş'tan Ömer Şişmanoğlu, Maccabi Tel Aviv'den eski Kasımpaşalı Oscar Scarione, Gaziantepspor'dan Nabil Ghilas, Başakşehir'den de Rajko Rotman gibi ligimizi tanıyan oyuncuları da kadrosuna kattı.
Göztepe'nin en sansasyonel transferleriyse, Sporting Porto ve Sevilla formaları giyen ve Sevilla'da iki de Avrupa Ligi şampiyonluğu yaşayan Portekizli file bekçisi Beto ile futbolseverlerin Bordeaux ve Newcastle United'dan aşina olduğu Fransız kanat oyuncusu Yoan Gouffran'dı. Sarı-kırmızılı ekip ayrıca savunmasının göbeğine Standard Liege'den Milos Kosanovic ile Lorient'den Mathieu Peybernes, sol bekine Basel'den Adama Traore, orta sahasına da Bastia'dan Alex Ngando takviyelerinde bulundu.

Türkiye

opet'te fark var, temizlik var. ürünler de güzel. daha ne olsun?
yolculukta güvenilir ve güvenli gerçek duraklar.
opet ile kaliteli günleri yakala, hem yakıttan hem zamandan tasarruf et.
opet istasyonlarından çok memnunum. zaten ben opet'ten başka yerden yakıt almıyorum, çok teşekkürler opet.
opet'in kurumsal kimliğine, personelinin duyarlılığına sonsuz teşekkürler. özellikle istasyonda unuttuğumuz çantamızın bize iadesinde emeği geçenlere ayrıca teşekkürler. aklı kelden, yakıtı opet'ten alacaksın diyorum.
opet candır, gerisi yalandır.
yolculuğumuz boyunca
güvenerek
yolunu gözlediğimiz yer.
gerçekten temizlik ve
kalite açısından rakipsiz.
en bakımlı petrol istasyonları opet'in.
güler yüzle karşılıyorlar ve çok temiz, hijyenik.
çok beğeniyorum opet'i.
iyi ki varsınız,
en iyisi opet.
tuvalet denince opet.
20 senedir
opet'ten
başka yerden
yakıt almam.
her zaman
opet
yakıt kalitesinde de,
temizlikte de
1 numara
tebrik ederim opet. temiz tuvaletleriniz ile zaten takdir topluyorsunuz.
yıllardır motorin ve benzin alıyorum, ondan da memnunum. bir de çocuklara trafik kurallarını öğretmek konusundaki çabanızdan ötürü teşekkür ederim. opet yolları kısaltıyor.
Türkiye temiz tuvaleti opet'ten öğrendi.
sadece temiz tuvalet projesi değil, örnek köy projesi,
yeşil yol projesi de vardır. gelibolu ve çanakkale şehitliğimize büyük projeler ile destek olmuştur.*

dedi.

Türkiye Müşterinin Sesi Araştırması'nda, akaryakıt sektöründe müşteri bağlılık seviyesi en yüksek marka Opet seçildi. Performans, kalite, hizmet denince Türkiye yine Opet dedi. Herkese sonsuz teşekkürler.

*Bu ilandaki müşteri yorumları, gerçek Opet müşterilerinin sosyal medya hesaplarından alınmıştır.

Koç
/ Opet
/ OpetTr
opet

TMS - Türkiye Müşterinin Sesi Araştırması, KalDer - Türkiye Kalite Derneği ve Ipsos Araştırma ve Danışmanlık A.Ş. Ortak Girişimi tarafından yürütülmektedir. Araştırma Temmuz - Aralık 2015 dönemindeki, il sınırlaması olmadan, 18 yaş üzeri toplam 14.668 kişi ile başarık görüşmeler üzerinden, telefonla anket yöntemiyle (CATI) yapılmıştır. Her sektör için 1.500 yanıt üzerinden tasadüfi örnekleme ile raporlanmıştır. Opet, TMS 2015'te akaryakıt istasyonları markaları arasında birinci olmuştur.

KalDer
TMS TÜRKİYE MÜŞTERİNİN SESİ
Ipsos

İbrahim Koçyiğit

Patron çıldırdı!

Futbolda transfer çılgınlığı korkutucu bir yöne doğru ilerliyor. Geride bıraktığımız yaz Neymar'ın Barcelona'dan PSG'ye 222 milyon euro bedelle transferiyle yer yerinden oynadı. 2016 yazında 1.36 milyar euro ederinde harcamaya yaparak tüm zamanların rekorunu kıran Premier Lig ise bir sene sonra bu rakamın da üzerine çıktı. Dahası beş büyük ligin tamamı, kendi harcama rekorunu kırdı.

Her yaz ve kış dönemi, Avrupa'nın üst liglerinin transfer bilançosunu bu sayfalara taşıyoruz. Bu yazıların ana fikri artık iyice birbirine benziyor: Her yaz dönemi bir önceki senenin rekorunun nasıl kırıldığını, her kış dönemi de bir zamanların sıkıcı ara transfer sezonlarını nasıl unuttuğumuzu yazıyoruz. Ana fikir aynı olsa da değişen önemli bir nokta var; rakamlar hep büyüyor. Sürekli rekor geliştiren transfer harcamaları bugüne dek kriz çığırtkanlığına pek neden olmadı zira naklen yayın ya da maç günü gibi gelirler de eşzamanlı olarak artıyor. Fakat bu yaz yapılan transfer harcamalarının futbol endüstrisi üzerindeki etkisinden ciddi anlamda çekinen birçok ekonomist var. Neymar'ın 222 milyon euro bedelle Barcelona'dan Paris Saint-Germain'e geçip tarihin en pahalı transferi olması ve 30 milyon euro yıllık maaşıyla, Çin'in en bonkör olduğu dönemde Şanghay Şenhua'ya imza atan Carlos Tevez'in ardından en fazla kazanan futbolcu konumuna yükselmesi bir yandan; 2016 yazında toplam 1.36 milyar euro ederinde harcamayla rekor kıran Premier Lig'in bu rekorunu bu yaz yaklaşık 1.6 milyara çıkarmış olması öte yandan, gelinen nokta gerçekten de endişe verici.

Futbolun icadından bu yana hiçbir takım bir oyuncuya bu kadar para ödememiş, hiçbir lig transfere bu kadar para harcamamıştı. Tek bir futbolcu için 222 milyon euro ödenince, bu transfer bir domino etkisi yarattı ve bu yaz birçok futbolcu piyasa değerlerinin çok üzerine transfer oldu. Bizim de bu yazı için verilerinden faydalandığımız Transfermarkt'a göre, bu yaz Avrupa'nın en pahalı 50 transferinden sadece ikisi sitenin belirlediği piyasa değerinin altında transfer oldu... Kendisine 45 milyon euro değer biçilmesine rağmen Milan'a 42 milyon euroya giden Leonardo Bonucci ve 25 milyon euro değerinde olup 24.5 milyon euroya Leicester'a transfer olan Adrien Silva. Görüldüğü gibi iki transferde de aradaki fark transfer bedeline kıyasla çok küçük. Ama kalan 48 oyuncuya baktığımızda; 33 milyon euro değer biçilen Ousmane Dembele'nin, Neymar'dan 222 milyon euro kazanmak "zorunda kalan" Barcelona'ya 105 milyon euroya geçmesi ve Manchester City'nin 30 milyonluk Kyle Walker için, Everton'ın da 25 milyonluk Sigurdsson için 50'şer milyon euro ödemesi gibi birçok örnekte futbolcunun gerçek piyasa değeri ile bonservisine ödenen para arasında çok ciddi fark var. Bu durum ekonomistlerin çekindiği etkiyi yaratacak mı, tabiî ki bunu zaman gösterecek.

5 Büyük Ligin 2017 Yaz Bilançosu

Lig	Gelir	Gider	Bilanço
Premier Lig	841.4	1.580	-737.4
Serie A	700.4	827,7	-127.3
Ligue 1	567.9	679.2	-111.2
Bundesliga	509.9	594.7	-84.8
La Liga	642.2	547.9	94.3

Tüm değerler milyon euro cinsinden verilmiştir.

PREMIER LİG

Yine rekor, yine rekor

Premier Lig'in harcama rekortmeni Manchester City

Liglerin transfere harcadığı paralara baktığımızda, bu yaza kadar rekor 2016 yazındaki 1.36 milyar euro ederinde harcamayla Premier Lig'deydi ve lig son dört yıldır bir önceki senenin rekorunu geliştiriyordu. İngilizler bu sezon da bu huylarından vazgeçmediler. Premier Lig ekipleri kiralıklar hariç 114 transfere 1.58 milyar euro ederinde harcama yaptılar ve sattıkları 149 oyuncudan 841.4 milyon euro kazandılar. Aradaki 737.4 milyonluk kayıp, Neymar için 222 milyon euro veren PSG'nin varlığına rağmen tüm Ligue 1 ekiplerinin giderlerinden de daha fazla, Bundesliga ve La Liga ekiplerinin bu yazki toplam harcamalarından da...

Bu yaz Premier Lig'de transfere en fazla para harcayan ekip Manchester City oldu. Pep Guardiola'nın takımı geçen sezon büyük umutlara rağmen kupa kazanamayınca, bir kez daha kesenin ağzını bolca açtı ve Monaco'ya Mendy ve Bernardo Silva için toplam 107.5 milyon, Kylie Walker için Tottenham'a 51 milyon, kaleci Ederson için Benfica'ya 40 milyon, Danilo için de Real Madrid'e 30 milyon euro ödediler ve toplamda da 244.3 milyon euro harcadılar. Bunun karşılığında aralarında Villarreal'e giden Enes Ünal ve Antalyaspor'a gelen Samir Nasri'nin de bulunduğu oyuncularından toplam 93.5 milyon euro kazandılar. Son şampiyon Chelsea ise

Beş Büyük Ligde 2017 Yazının En Pahalı 10 Transferi

1. Neymar (Paris Saint-Germain)	222 milyon euro
2. Ousmane Dembele (Barcelona)	105 milyon euro
3. Romelu Lukaku (Manchester United)	84.7 milyon euro
4. Alvaro Morata (Chelsea)	62 milyon euro
5. Benjamin Mendy (Manchester City)	57.5 milyon euro
6. Alexandre Lacazette (Arsenal)	53 milyon euro
7. Kyle Walker (Manchester City)	51 milyon euro
8. Bernardo Silva (Manchester City)	50 milyon euro
9. Gylfi Sigurdsson (Everton)	49.4 milyon euro
10. Nemanja Matic (Manchester United)	44.7 milyon euro

Morata için Real Madrid'e 62 milyon, Bakayoko için Monaco'ya 40 milyon, Drinkwater için Leicester'a 37.9 milyon, Rüdiger için Roma'ya 35 milyon ve Zappacosta için Torino'ya 25 milyon euro ödeme yaptı. Matic'i United'a 44 milyon euroya satan Chelsea, Ake ve Cuadrado'nun da aralarında bulunduğu tüm satışlardan 122.8 milyon euro para kazandı. Matic için ödediği paranın yanında Romelu Lukaku için de Everton'a 84.7 milyon euro havale yapan Manchester United, Vindelöf'ü Benfica'dan 35 milyon euroya aldı ve toplam 164.4 milyon euro harcadı. United'la sözleşmesi biten "evladı" Rooney ile 13 yıl sonra yeniden buluşan Everton ise İzlandalı Sigurdsson için kesenin ağzını açtı ve Swansea'ye 49.4 milyon euro gönderdi. Chamberlain, Szczesny, Paulista ve Gibbs'i satıp 68.4 milyon euro kazanan Arsenal ise Lacazette için Lyon'a 53 milyon euro ödedi ve taraftarlarını yine transfer konusunda hayal kırıklığına uğrattı.

Son şampiyon Chelsea, transfer döneminde kesenin ağzını yine açtı

PSG'yi FFP yavaşlattı!

Transfer rekorunu alt üst eden Neymar...

el sıkıştı. Böylece tarihin en pahalı futbolcusu unvanı da Neymar'a geçmiş oldu. Bu transfer futbol dünyasını allak bullak ederken, PSG'nin 18 yaşındaki Kylian Mbappe için Monaco'ya 150 milyon euro ödemeye hazır olduğu söylentileri çıktı. UEFA, Finansal Fair Play kurallarını hatırlatarak PSG'ye "Biraz ağır ol" deyince başkent ekibi Mbappe'yi kiralama yoluna gitti. Gelecek yaz muhtemelen 180 milyon euro civarı bir bedel, Mbappe'yi tarihin en pahalı ikinci transferi yapacak.

Neymar'a ödenen 222 milyon, tüm Ligue 1 ekiplerinin bu yaz harcadığı 679 milyonun neredeyse üçte biri. Alınan 143 oyuncuya verilen bu paranın karşılığında Fransız kulüplerinin kasasına 174 futbolcu için 111 milyon euro girdi. Zararın yarısını üstlenense 238 milyon euro açıkla PSG oldu. Tamamına yakını Mendy, Silva ve Bakayoko transferlerinden olmak üzere bu yaz 177.5 milyon euro kazanan Monaco ise 35'i Balde, 25'i Tielaemans, 15'i de Kongolo'ya olmak üzere toplam 102 milyon euro harcadı ve transfer sezonunu 75.5 milyon euroluk kârla kapattı. Lacazette'i Arsenal'e 53, Tolisso'yu da Bayern Münih'e 41.5 milyon euroya satan Lyon ise tek bir oyuncuya 10 milyon eurodan fazla ödeme yapmadığı yaz transfer dönemini 69 milyon euro kâr ederek noktaladı.

Transferin ayrıntılarını artık herkes biliyor, uzun uzadıya anlatmaya gerek yok. Paris Saint-Germain 2016 yazında da ilgilendiği ama Barcelona ile sözleşme uzatan Neymar için bu sefer "Parasıyla değil mi kardeşim?" metodunu kullandı ve Barça'nın hesabına 222 milyon euroluk serbest kalma bedelini gönderiverdi. Oyuncuyu da "Orada Messi'nin gölgesinde kalıyorsun, biz sana kulübün anahtarını vereceğiz" diyerek ikna etti ve sadece Barcelona'lı takım arkadaşlarının değil babasının aksi yönde nasihatlerine rağmen Neymar, PSG ile

Monaco transfer dönemini 75.5 milyon euro kârla kapattı

Premier Lig'in izinde

İtalya'nın transferdeki en hızlı takımı, şampiyonluk hasreti çeken Milan oldu

2016'da, yaz döneminde transfere yapılan harcama bakımından 15 yıllık Serie A rekoru tarihe gömülmüş ve İtalyanlar bu uğurda toplam 720 milyon euroyu gözden çıkarmıştı. Çizme'de bu rekorun kırılması bu kez sadece bir yıl sürdü ve Serie A ekipleri bu yaz transfer ettikleri 173 futbolcu için toplam 828 milyon euro ödedi. Karşılığında ise gönderilen 287 oyuncudan 700 milyon euro gelir elde edildi.

Altı yıldır Juventus'un şampiyonluğuna seyirci kalan Milan, bu durumu değiştirebilmek için bu sezona 181.5 milyon euro harcayarak girdi. Bu uğurda en yüksek ödemeyi de 45 milyonla Bonucci için Juve'ye yaptılar. Porto'ya Andre Silva için 38, Atalanta'ya Conti için 25, Leverkusen'e de Hakan Çalhanoğlu için 22 milyon euro ödediler. Satılan oyunculardan sadece 24 milyon kazanılınca, zarar da bir hayli büyük oldu.

Juventus da bu yaz transfere önemli paralar harcadı. Bernadeschi için Fiorentina'ya 40 milyon, Matuidi için PSG'ye ve Cuadrado için de Chelsea'ye 20'şer milyon euro ödediler. Bunlara her biri en az 10 milyona mal olan Benaita, Szczesny, De Sciglio ve Bentancur transferleri de eklenince siyah-beyazlı ekibin kasasından toplam 139.7 milyon euro çıkmış oldu. Ancak Juve'nin Milan'dan farkı, yapılan büyük harcamaların karşılığında önemli gelir de elde etmiş olması.

Bonucci için Milan'dan gelen 42 milyonun yanı sıra Bayern, Coman için 21, Southampton, Lemina için 17 ve Valencia da Zaza için 16 milyon euro ödedi. Bunlara Romagna, Cassato ve Neto gibi isimlerin transferleri de eklenince Juventus'un kasasına 120.5 milyon euro girmiş oldu ve toplamda 19.2 milyon euro gibi, Juve için kolaylıkla göz ardı edilebilir bir zararla transfer sezonu kapatıldı.

Roma, Salah, Rüdiger ve Paredes'ten gelen 100 milyonu; Fiorentina, Bernardeschi ve Vecino için gelen toplam 64 milyonu; Sampdoria da Skriniar ve Muriel'den gelen toplam 43 milyonu daha küçük çaplı çok sayıda transfer yapmaya harcadı ve böylece kadroyu kâr ederek yenileyebildi.

En bonkörü Bayern

Bundesliga'da bu yaz takımlar 108 oyuncuya 594.7 milyon euro harcadılar ve sattıkları toplam 124 oyuncudan 510 milyon euro kazandılar. Transfere en fazla para harcayan takım alışık olduğumuz gibi yine Bayern Münih'ti. Şampiyonluk serisini altı yıla çıkarmayı hedefleyen Bavyera temsilcisi, bu uğurda Tolisso için 41.5, Coman için 21 milyon, Süle için de 20 milyon euro ödedi ve James Rodrigues'i kiralamak için Real Madrid'e ödediği 13 milyon euro haricinde 90 milyon euro harcama yaptı.
Bayern'in bahse değer tek transfer geliri ise Benatia için Juve'den gelen 17 milyon euroydu.
Bayern Münih'in serisi başlamadan önceki iki yılın şampiyonu Borussia Dortmund ise beş senelik hasreti dindirebilme umuduyla Yarmolenko'yu Kiev'den 25 milyon, Maximilian Philipp'i Freiburg'da 20 milyona aldı ve Dahoud ile Ömer Toprak için de 12'şer milyon euro harcadı. Toplamda yapılan 82.7 milyon euronun takıma hiçbir olumsuz etkisi olmayacak çünkü Dembele transferi için Barcelona'dan gelen 105 milyon euronun yanı sıra 58.5 milyon euroluk daha oyuncu satışı yapıldı ve yaz sonunda bilançoda 80 milyonluk bir kâr yazıyor.
Leverkusen de Hakan, Kampl, Chicharito ve Ömer'den gelen yaklaşık 80 milyon euronun yarısına dokunmadı ve yaz ayını ciddi bir kârla kapattı. Tarihinde ilk defa UEFA Şampiyonlar Ligi'nde boy gösteren, Beşiktaş'ın rakiplerinden Leipzig ise Kampl için ödediği 20 milyonun yanı sıra Augustin için PSG'ye 16 ve Bruma için Galatasaray'a 12.5 milyon euro ödedi ve 23 milyon euroluk gelire karşılık 60 milyon euroluk harcama yaptı.

Kâr eden tek lig

Neymar transferi için ülkeye 222 milyon euro girince La Liga ekiplerinin toplam bilançosunun eksiyi göstermesi kolay değildi. Her ne kadar İspanya'da da transfer harcaması bakımından lig rekoru kırılmış olsa da 116 oyuncu için harcanan 548 milyona karşılık 136 oyuncu için elde edilen 642 milyon euroluk gelir sonunda bilançoda 94 milyon euroluk bir kâr var. Gerçi bir an için Neymar'ı göz ardı ettiğimizde 135 oyuncu için kazanılan paranın 420 milyon euroya düşüverdiğini görmek de endişelendirmiyor değil. Barcelona doğal olarak bu yaz İspanya'da transfere en çok para harcayan kulüp oldu. Ama Katalan ekibinin gider kalemi doğal olarak Neymar transferi yüzünden olması gerekenden çok daha kabarık. Müşterisine göre fiyat belirleyen açıkgöz esnaf misali, Barcelona'nın kasasına 222 milyon euro girdiğini duyan tüm kulüpler de bu yaz Katalanlara farklı davrandı. Dortmund, Dembele için 105 milyon, Evergrande, Paulinho için 40 milyon, Benfica da Semedo için 30.5 milyon eurodan aşağısını kabul etmedi. 12 milyonluk Deulofeu ve 5 milyonluk Marlon transferlerini de hesaplayınca Barça'nın kasasından çıkan para 192.5 milyon euro. Ama tabiî ki harcama birincisi olmasına rağmen toplam 33.5 milyon euroluk bir kâr görünüyor bilançoda.

Dembele ve Paulinho

Real Madrid'in bu sezondaki en pahalı transferi, 30 milyon euroluk Theo Hernandez

Geçen sezon dünyanın en başarılı futbol kulübü olan Real Madrid'in keyfi ise her açıdan yerinde.
Morata'yı Chelsea'ye 62, Danilo'yu da City'ye 30 milyon euroya satan Real, Theo Hernandez için Atletico'ya 30 milyon euro vermesine rağmen toplamda 63.5 milyon euro kâr etmiş durumda. Üstelik bu hesaba James Rodrigues'in 13 milyon euroluk kira geliri de dâhil değil.
Transfer yasağı bulunan Atletico ise Hernandez'den gelen paranın faydasını tam olarak görebilmek için ara transfer dönemini bekleyecek.
Zira 36 milyona Sevilla'dan alınan Vitolo, mecburen Las Palmas'a kiralandı. Ocak ayında takıma katılacak bir başka isim Diego Costa için ödeneceği konuşulan 62 milyon euro ise anlaşma transfer dönemi bitiminden sonra yapıldığı için yaz değil kış bilançosunda görünecek.
Sevilla ise Vitolo kadar olmasa da Iborra ve Konoplyanka transferlerinden de iyi paralar kazandı ve kasasına giren 76 milyon euronun 55.5 milyonunu beş oyuncu almak için kullandı. Bunların en pahalı ikisi Sampdoria'dan 20 milyona alınan Luis Muriel ve Fenerbahçe'den 12.5 milyon euroya transfer edilen Simon Kjaer. Enes Ünal'ın yeni takımı Villarreal ise millî futbolcumuz için Manchester City'ye toplam 14 milyon euro ödedi. Sarı Denizaltılar, Ruben Semedo için de Sporting'e aynı bedeli ödedi ve yaz sezonunu 42 milyon euroluk harcamayla kapatıp toplamda da 14.7 milyon euro zarar etti.

Onur Erdem

Rekorla saadet olur mu?

Futbol dünyasında yaz döneminin belki de en çok konuşulan konusu Neymar'ın 222 milyon euro karşılığında Barcelona'dan Paris St. Germain'e transfer olmasıydı. Peki, geçmişten günümüze transfer rekorları nasıl gelişti ve yapılan masrafların karşılıkları ne derece alındı?

Futbolda transfer harcamaları özellikle son 15-20 yıl içerisinde akıl almaz boyutlara ulaştı. Son olarak Paris St. Germain'in, Barcelona'nın Brezilyalı yıldızı Neymar'ı kadrosuna katabilmek için 222 milyon euroyu gözden çıkarması, futbol dünyasında yaşanmakta olan transfer çılgınlığı için bir üst sınır olmadığını gösterir nitelikteydi. Zira bir sene önce Paul Pogba, Juventus'tan Manchester United'a transfer olduğunda 105 milyon euro ile bu alandaki rekoru kırmıştı ve 12 ay gibi bir süre içerisinde yeni rekor, yüzde 100'ün üzerinde bir artışla kırıldı.

Bu astronomik harcamalar daha ne kadar abartılı bir hal alır, kestirmek güç. Ancak bu noktada insanlar bu harcamaların, kulüplere aynı ölçüde fayda sağlayıp sağlamadığını da merak etmiyor değil. Geçmişten günümüze kadar olan örnekler incelendiğinde, elbette büyük paralar harcanarak kadroların güçlendirilmesinin takımlara büyük seviyeler atlattığı görülüyor fakat bu formülün tek başına başarıyı garanti ettiğini söylemek de bir o kadar güç.

1950'lerden 2000'li yılların başına kadar, futbol dünyasında transfer rekorlarının merkez üssü İtalya'ydı. Öyle ki 1952'den 2000'e kadar 24 transfer rekorunun 18'i İtalyan kulüpleri tarafından kırılmıştı. Bu rekorların dörder tanesi Juventus, Milan ve Inter'e, üçü de Napoli'ye aitti. Roma, Lazio ve Vicenza da birer kez listeye girmişti.

Hasse Jeppson

İtalyan kulüplerinin ilk transfer rekoru, 1952'de, İsveçli forvet Hasse Jeppson'un Atalanta'dan Napoli'ye, o günün parasıyla yaklaşık 52 bin sterlin tutan transferiyle gerçekleşmişti. Önceki sezonu altıncı sırada tamamlayan Napoli, bu transfer sonrasındaysa ilk sezonunu dördüncü olarak bitirmişti. Jeppson'un forma giydiği diğer üç sezondaysa sırasıyla beşinci, altıncı ve 14. olmuşlardı ki söz konusu rekor transfer sonrasında elde edilen dereceler sanki tek bir çiçekle baharın gelmeyeceğini gösterir nitelikteydi.

İtalya'nın üç büyüklerinden sırayla 'tam isabet'

Bir sonraki rekor, 1954'te Uruguay'ı dört yıl önce dünya şampiyonluğuna taşıyan yıldız Juan Schiaffino'nun Penarol'den Milan'a transfer olmasıydı. Bunun için ödenen bedel de 52 milyon liret yani 72 bin sterlin civarındaydı. Schiaffino'lu Milan, altı sezonda üç kez Serie A'yı zirvede tamamlarken (Serie A'nın kurulduğu 1929'dan 1954'e dek tek bir şampiyonlukları vardı) bir kez de Şampiyon Kulüpler Kupası'nda final oynamış ancak Real Madrid'e kaybetmişti. Schiaffino haricinde Milan'ın kadrosunda Nordahl ve Liedholm gibi İsveçli iki yıldızın daha bulunması, yıldız yabancı oyuncularla başarı elde edilebileceğine dair önemli bir örnek ortaya koymuştu.

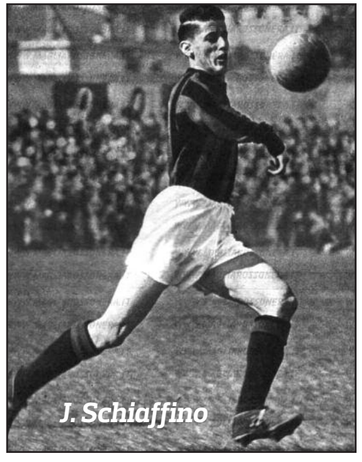
J. Schiaffino

1957'de Juventus'un River Plate'ten Omar Sivori'yi yaklaşık 92 bin sterline renklerine bağlamasıyla birlikte bu alanda kuvvetli bir örnek daha ortaya çıkacaktı. Zira Juventus, John Charles ve Gianpiero Boniperti'nin yanına eklediği Sivori ile birlikte dünya futbol tarihinin en muhteşem üçlülerinden birinin oluşmasını sağlamış ve böylece müteakip dört sezonda üç kez ligi zirvede tamamlamıştı.

Omar Sivori

Milan ve Juventus'un yaptıkları bu rekor transferlerden sonra ezeli rakipleri Inter de boş durmayacaktı. Onlar da 1961 yılında, dönemin en iyi orta saha oyuncularından biri olan İspanyol Luis Suarez Miramontes'i Barcelona'dan 250 milyon liret yani 152 bin sterlin civarı bir ücret karşılığında renklerine bağlayacaklardı. Suarez'in, İtalyan yıldız Sandro Mazzola ile yan yana gelmesi Inter'in dünyanın en iyi hücuma dönük orta saha ikililerinden birine sahip olmasını sağlarken, savunmada da Facchetti, Burghnich ve Picchi gibi oyuncuların yer alıyor olmasıyla Milano ekibi, kulüp tarihinin en başarılı kadrosunu oluşturmuş ve 1964 ile 1965'te peş peşe Şampiyon Kulüpler Kupası ve Kıtalararası Kupa şampiyonlukları yaşamıştı. Öte yandan, Inter'in rekorunu iki sene sonra Roma, Mantova'dan forvet Angelo Sormani'yi 500 milyon liretin yanı sıra üç de futbolcunun yer aldığı bir alışveriş sonrasında kadrosuna kattığında kıracaktı

Miramontes

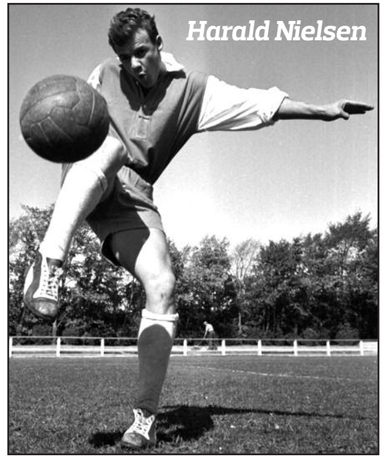
Harald Nielsen

belki ama Sormani, Roma'da beklenen veremeyecek ve burada tek sezon geçirmesinin ardından da Sampdoria'nın yolunu tutacaktı. 1967'deyse Inter, Bologna'nın Danimarkalı golcüsü Harald Nielsen'i kadrosuna katabilmek için 300 bin sterlin civarında bir meblağı gözden çıkartıyor ve dünya transfer rekorunu biraz daha geliştiriyordu. Ne var ki Bologna forması altında iki kez Serie A gol kralı olan ve bir de şampiyonluk yaşayan Nielsen, Inter'de sakatlıkların da etkisiyle sadece iki kez fileleri havalandırabilecek ve bir sezonun ardından Napoli'ye gönderilecekti. Bir sonraki yıl Varese'den Juventus'a 500 bin sterline transfer olan golcü Pietro Anastasi ise bu olumsuz örneklerden sonra yine takımına pozitif etki yapan bir isim olarak kayıtlara geçecekti. Zira kendisi siyah-beyazlı forma altında geçireceği sekiz sezonun üçünde lig şampiyonluğu yaşayacaktı.

Anastasi

Barcelona'nın kaderini Cruyff değiştirdi

İtalyan kulüplerinin transfer rekoru hegemonyasını, 1973 yılında Barcelona bozacaktı. Ajax ile üst üste üç Şampiyon Kulüpler Kupası yaşayan ve Pele sonrasında çoğu kişiye göre dünyanın en iyi futbolcusu unvanının yeni sahibi olan Johan Cruyff'un Camp Nou'ya getirilmesi için 920 bin sterlin civarında bir bonservis bedeli ödenmişti. Cruyff'u kadrosuna kattığı esnada 13 yıldır şampiyonluk hasreti içerisinde olan Barcelona, Hollandalı yıldız ile ilk

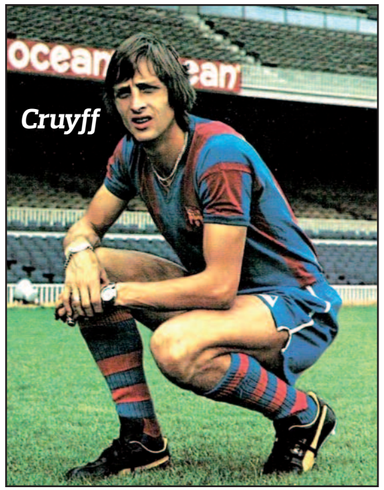

sezonunda bu hasretine son vermenin sevincini yaşarken 17 Şubat 1974'te Bernabeu'da oynanan El Clasico'da Real Madrid'in 5-0'lık müthiş bir skorla mağlup edilmesi çoğu Barcelonalı için şampiyonluktan daha bile anlamlıydı.
Yine de transfer piyasasında İtalyan bonkörlüğü, çok geçmeden kendisini tekrar gösterecekti. 1975'te Napoli kesenin ağzını iyice açıyor ve Bologna'nın santrforu Giuseppe Savoldi için iki milyar liret harcıyordu. O günkü kurda bu meblağ 1.2 milyon sterlin karşılık geliyordu ki bu sayede Savoldi tarihin ilk milyon sterlinlik oyuncusu olma unvanını da ele geçiriyordu. Fakat Savoldi her ne kadar Napoli'de yaklaşık iki maçta bir gol ortalaması tutturarak bireysel anlamda gayet başarılı olduysa da onun varlığı Güney ekibinin kaderini çok da değiştirmedi. Kendisinden önceki üç sezonda ligi ilk beş içerisinde bitiren Napoli, onun oynadığı dört sezonda iki kere altıncılık, bir kere de yedincilik elde edebildi.
1978'deyse Vicenza, iki yıldır formasını giymekte olan ancak bonservisinin yarısı Juventus'ta bulunan Paolo Rossi'nin tek sahibi olabilmek için Juventus'a 2.6 milyar liret (1 milyon 750 bin sterlin) ödüyordu. İşin garibi, bu transfer öncesinde ligi Juventus'un ardından ikinci sırada tamamlayan ve tarihinin en iyi sezonunu geride bırakan Vicenza, bonkörlüğü sonrasında 1978-79 sezonunu küme düşerek tamamlayacaktı.

Maradona'dan üst üste iki rekor

1980'lere gelindiğindeyse Diego Maradona'nın bu rekoru üst üste kıran ilk ve şu ana kadarki tek oyuncu olduğunu görmekteyiz. 1982'de Boca Juniors'tan Barcelona'ya yaklaşık üç milyon sterlin karşılığında transfer olan Maradona, iki yıl sonrasındaysa beş milyon sterline denk bir meblağa Napoli'nin yolunu tutacaktı. Arjantinli süperstar, Barcelona'da yaşadığı ağır bir sakatlığın da etkisiyle tam bekleneni veremezken birer İspanya Kupası ve İspanya Süper Kupası kazanmakla yetinmişti. Ancak Napoli dönemi, büyük bir oyuncunun bir kulübün çehresini nasıl değiştirebileceğine dair verilebilecek belki de en çarpıcı örneğin resmini çizecekti. O güne dek Serie A'da hiç şampiyonluk kazanamamış olan Napoli, Maradona'nın önderliğinde iki kere ligi zirvede tamamlarken iki kez de lig ikinciliğini elde edecekti. Napoli ayrıca bir defa da UEFA Kupası'nı kazandı ki bu da bugüne dek kulübün Avrupa'da kazandığı tek kupa durumunda.

Maradona'dan sonra 1987'de Milan, PSV'den Ruud Gullit'i 6 milyon sterlin karşılığında renklerine bağlayarak bir transfer rekoru daha kırıyordu. Aynı yıl ayrıca Marco van Basten de Milan'a gelmiş ve bir sonraki sezon Frank Rijkaard'ın da transfer edilmesiyle birlikte üç Hollandalı efsanesi ortaya çıkmıştı.

Neticede Milan, 1989 ve 1990'da Şampiyon Kulüpler Kupası'nı bu üç oyuncunun önderliğinde kazanıyor ve tüm zamanların en iyi takımlarından birine dönüşüyordu.
Milan'ın geldiği bu nokta, Juventus ile arasında büyük bir transfer rekabetinin de yaşanmasına yol açacaktı. 1990 yazında Juventus, Fiorentina'dan Roberto Baggio'yu 8 milyon sterlin karşılığında kadrosuna katıyordu. Milan 1992 yazının başlarında buna Marsilya'dan Jean-Pierre Papin'i 10 milyon sterlin civarında bir bedelle transfer ederek vermişti ki Juventus birkaç hafta içinde Sampdoria'dan Gianluca Vialli için 12 milyon sterlin ödeyerek rekoru yeniden eline geçirdi. Fakat bu da çok kısa bir süreliğineydi zira aynı transfer dönemi içinde Milan bu kez Torino'dan Gianluigi Lentini'yi 13 milyon sterline renklerine bağlayacaktı.

Neticeye bakıldığındaysa Papin uyum sorunu, Lentini de sakatlık sorunları nedeniyle Milan'a pek faydalı olamadı belki ama kırmızı-siyahlı ekip buna rağmen 1992-1994 arasında üç sene üst üste Serie A'da şampiyon olmayı başardı, üstelik 1994'te Şampiyonlar Ligi'nde de finalde Barcelona'yı 4-0 yenerek zafere ulaştı. Juventus ise Baggio ve Vialli'li kadrosuyla 1993'te UEFA Kupası'nı kazanırken 1995'teyse nihayet Milan'ın hegemonyasına son vererek Serie A'da şampiyonluğa ulaştı. Bu başarılarda da Baggio ve Vialli belki de en büyük paya sahip isimlerdi.

Ronaldo da iki kez listeye giriyor

Dünyanın en pahalı oyuncusu unvanı dört yıl boyunca Lentini'de kaldıktan sonra 1996'da önce PSV'den 13.2 milyon sterlin karşılığında Barcelona'ya transfer olan Ronaldo'ya, birkaç hafta sonrasındaysa Newcastle'ın 15 milyon sterlin ödeyerek Blackburn'den aldığı Alan Shearer'a geçti. Shearer, 10 yıl boyunca Newcastle'ın en golcü oyuncusu olacaktı belki ama bu süre zarfında siyah-beyazlı ekiple herhangi bir kupa kazanamadı. Barcelona ise Ronaldo ile La Liga'da şampiyon olamadı belki ama geri kalan kupaları (Kupa Galipleri Kupası, İspanya Kupası, İspanya Süper Kupası) toplamayı başardı. 20 yaşındaki yıldız, sezon boyunca çıktığı 49 maçta 47 kez fileleri havalandırma başarısını da göstermişti.
Tabii Ronaldo'nun bu performansı, o yıllarda hâlâ dünyanın en çok para harcayan kulüpleri olan İtalyanların iştahını da had safhada kabartmıştı. Sonuçta, 1997 yazında Inter, 19.5 milyon sterlin ödeyerek Ronaldo'yu kadrosuna katan taraf oldu. Ronaldo da böylece Maradona'dan sonra iki ayrı kez dünya transfer rekorunu kıran isim olarak tarihteki yerini aldı. Ancak Ronaldo, mavi-siyahlı ekipte ilk sezonunda bir UEFA Kupası kazandıysa da bundan sonra sakatlıklarla boğuşmaktan neredeyse futbol oynamaya bile fırsat bulamayacaktı. Dolayısıyla Inter'in yapmış olduğu astronomik yatırım da büyük ölçüde boşa gitti.
1998 yazındaysa dünya transfer rekoru bir kez daha kırılıyordu kırılmasına ama kıran kulüp de futbolcu da açıkçası futbol kamuoyunu hayretlere düşürmüştü.

İspanya'nın Real Betis kulübü, Brezilya'nın Sao Paulo takımında sol açık oynayan 21 yaşındaki Denilson için 21.5 milyon sterlinlik bir masrafın altına girmişti. Kolay kolay anlam verilemeyen bir transferdi zira Real Betis, 1935'te kazandığı bir şampiyonluk haricinde La Liga'da neredeyse hiçbir zaman zirve yarışı içerisinde olmamıştı. Denilson ise yıldızı parlaması beklenen bir genç yetenekti belki ama kimse de kendisinden bir Ronaldo, Baggio veya Maradona çıkmasını hayal etmiyordu. Nitekim Denilson yedi sezon boyunca formasını giyeceği Betis'te sadece bir İspanya Kral Kupası kazanacak, ligdeyse en fazla dördüncü sırayı görecekti.
1999'da, Ronaldo'nun yaşadığı sakatlık sorunlarının da etkisiyle, Inter 32 milyon sterlinlik bir meblağ ödeyerek bu kez Lazio'dan Christian Vieri'yi kadrosuna katıyordu. Fakat golcü oyuncu, Inter'de geçireceği altı sezon içerisinde sadece bir İtalya Kupası kazanabilecekti. Bir

Crespo

Ronaldo ve Bale

sonraki yaza gelindiğindeyse bu kez Lazio, Parma'dan Hernan Crespo için yaklaşık 35.5 milyon sterlin ödeyecekti. Lazio 1999-2000 sezonunu şampiyon olarak tamamlamıştı. Bir önceki sezon da Kupa Galipleri Kupası'nı müzesine götürmüştü ve gözünü artık Şampiyonlar Ligi'nde zirveye dikmişti. Fakat evdeki hesap çarşıya uymayacak, takım Şampiyonlar Ligi'nde aradığını bulamadığı gibi ligde de şampiyonluk unvanını koruyamayacaktı. Crespo her ne kadar ilk sezonunda 26 golle gol kralı olduysa da ikinci sezonunda performansı yarı yarıya düşünce Lazio kendisinde ısrar etmeyecek ve Arjantinli oyuncunun Inter'e gitmesine müsaade edecekti.

Real Madrid hegemonyası

Crespo'nun dünya transfer rekortmenliğiyse sadece birkaç hafta sürecek ve yine 2000 yılında, tüm zamanların en sansasyonel transfer hikâyelerinden birinde Real Madrid, Barcelona'dan Luis Figo'yu 37 milyon sterlin yani 62 milyon euroya kadrosuna katacaktı. Figo'nun yeni kulübüne katkısıysa çok çabuk ve netti. İlk üç sezonunda iki La Liga, bir de Şampiyonlar Ligi şampiyonluğu yaşadı. Bir yıl sonrasındaysa Beyaz Şimşekler bu kez Juventus'tan Zinedine Zidane'ı transfer etmek için kesenin ağzını sonuna kadar açıyor ve Fransız yıldızı 46.5 milyon sterlin karşılığında Bernabeu'ya getiriyordu. Zidane da Figo'nun az önce sayılan başarılarına (ilk lig şampiyonluğu hariç) ortak olacaktı. Hatta söz konusu Şampiyonlar Ligi şampiyonluğunu da Leverkusen filelerine gönderdiği muhteşem golle bizzat kendisi getirecekti. Dünya transfer rekorunu kırma alışkanlığı, bundan sonra uzun bir müddet Real Madrid'in tekelinde kalacaktı. 2009 yazında önce Kaka'nın Milan'dan transferi için 56 milyon, ardından da Cristiano Ronaldo'nun Manchester United'dan alınması için 80 milyon sterlin civarında paralar ödeyen İspanyol ekibi, 2013 yazında da Gareth Bale'i kadrosuna katabilmek adına Tottenham hesabına 86 milyon sterlin yatırdı. Söz konusu üç transferden Kaka hayal kırıklığı yaratırken Ronaldo kulüp tarihinin en golcü oyuncusu olup rekor üstüne rekor kırdı ve takımıyla iki La Liga, üç de Şampiyonlar Ligi şampiyonluğu elde etti. Bale ise Ronaldo kadar ön plana çıkmasa da son dört sezonda gelen üç Şampiyonlar Ligi zaferinde önemli katkısı olan isimlerden biriydi.

Figo ve Zidane

Geçen yaza gelindiğindeyse bu kez Manchester United, Juventus'tan

Pogba

Paul Pogba'yı alabilmek için 89 milyon sterlin harcadı ve rekorun yeni sahibi oldu. Aslında bu transferi de geniş bir kesim fazlasıyla garipsedi zira defansif özellikleriyle ön plana çıkan bir oyuncu ilk kez dünyanın en pahalı oyuncusu olmuştu. Bundan önceki transfer rekorlarının özneleri ya forvet oyuncuları ya da hücuma dönük orta saha oynayan isimlerdi. Pogba orta sahanın her yerinde oynayabilen bir isimdi belki ama yine de ofansif özelliklerinin, defansif özelliklerine baskın olduğu söylenemezdi ve Cristiano Ronaldo, Zidane veya Maradona gibi bir takımın tek başına kaderini değiştirebilecek nitelikleri olduğu da haliyle pek iddia edilebilecek gibi değildi. Hal böyleyken kendisi için ödenen astronomik ücret çokça tartışıldı. Pogba'lı Manchester United ise bir önceki sezonu 66 puanla beşinci sırada tamamlamışken Pogba'lı kadrosuyla sadece üç puan fazla toplayabildi, fakat onda da bir sıra geriledi ve ligi altıncılıkla bitirdi. Yine de takım UEFA Avrupa Ligi'nde zafere ulaşarak en azından bu sezon Şampiyonlar Ligi'nde yer alma fırsatını yakaladı.

Neymar rekoru paramparça etti

Pogba transferi sonrasında dünya transfer rekorunun daha ne kadar gelişebileceği de haliyle merak ediliyordu ama kimse sadece bir sene içerisinde, üstelik yüzde 100'den fazla bir artışla bu rekorun kırılabileceğini herhalde düşünmüyordu. Hayal bile edilemeyeni gerçekleştiren ise Katar sermayesinin desteğini arkasına almış olan Fransız kulübü Paris St. Germain oldu. Söz konusu destek geleli beri Şampiyonlar Ligi'nde şampiyonluk hedefleyen fakat bu süre zarfında çeyrek finalden ötesini göremeyen PSG, artık biraz da gözünü kararta-rak Barcelona'nın Brezilyalı yıldızı Neymar'a kancayı taktı ve Katalan ekibinin oyuncusunu bırakmaya niyetli olmaması üzerine de sözleşmede yazan 222 milyon euroluk (198 milyon sterlin) fesih bedelini ödeyerek işi bitirdi.

Şu ana kadarki rekor transfer örnekleri göz önüne alındığında, başarılı olan örneklerdeki ortak noktanın, alınan yıldız oyuncunun takımının tek yıldızı konumunda olmaması ve etrafındaki diğer yıldızlarla birlikte başarılara koşması olduğu söylenebilir. Keza başarı getirmeyen rekor transferlerin önemli bir bölümünde de kulüplerin aldıkları bu yıldız oyuncunun çevresini benzer yetenekte oyun-

Neymar

cularla donatamaması ve onu yalnız bırakmasından kaynaklandığı iddia edilebilir.
Bu açıdan değerlendirildiğinde aslında Neymar transferinin, ödenen paralar ne kadar uçuk olursa olsun, Paris St. Germain'i hayalini kurduğu başarıya ulaştırabilecek nitelikte olduğu da öne sürülebilir zira Fransız ekibinin kadrosunda Neymar haricinde Edinson Cavani, Angel di Maria, Kylian Mbappe ve Julian Draxler gibi birçok büyük yetenek mevcut. Ancak Paris St. Germain, futbol dünyasında anormal paralar harcayarak bir yerlere gelmeye çalışan tek takım da değil ve böylesine girişimlerde bulunan takımların hayal ettikleriyle elde ettiklerinin pek bir biriyle uyuştuğunu söylemek de kolay değil.
Zira PSG'ye benzer nitelikte futbol dünyasında Chelsea ve Manchester City örnekleri var ki bu iki kulüpten şu ana kadar sadece Chelsea, o da bir kereye mahsus olmak üzere, Şampiyonlar Ligi'ni kazanabildi.

Şampiyonlar Ligi'nde sadece Chelsea güldü

Biraz daha detaya inmek gerekirse, Chelsea, 2003 yılında Rus milyarder Roman Abramovich tarafından satın alındığı esnada, Ada'nın en önemli futbol güçlerinden biri konumunda değildi. Ancak yeni sahibinin yönetimindeki ilk iki sezonda Chelsea'nin net transfer harcaması, yani transferdeki gelir-gider farkı, 330 milyon euroya yaklaşmıştı. Bu sayede 2005 ve 2006'da Premier Lig'de şampiyonluğa da ulaştılar ki kulübün bunun öncesinde sadece 1955 yılında bir şampiyonluğu bulunuyordu. Fakat Şampiyonlar Ligi'nde arzulanan seviyeye bu kadar çabuk gelinmedi. Kulüp ilk finalini 2008'de oynarken Manchester United'a penaltılarda kaybetti. Dört yıl sonraysa bu kez Bayern Münih'i penaltılarla geçen

Maviler, nihayet hayalini kurdukları Avrupa şampiyonluğu mertebesine erişmişlerdi. Ancak bir sonraki sezon Şampiyonlar Ligi'nde beklenmedik bir şekilde ilk turda elendiler, teselliyi ise Avrupa Ligi'ni kazanmakta buldular. Chelsea Premier Lig'deyse daha sonra 2010, 2015 ve 2017 şampiyonluklarını elde etti. Abramovich yönetiminde 15 yıldaki net harcama ise 800 milyon euroya yaklaşıyor. Manchester City ise 2008'de Birleşik Arap Emirlikleri'nden Abu Dhabi Group tarafından satın alındı ve transfer piyasasının Chelsea'den sonraki yeni büyük bonkörü oldu. Onların 10 senedeki net harcaması ise 1 milyar 200 milyon euroyu bulmuş durumda... Bunun karşılığındaysa 2012 ve 2014'te Premier Lig şampiyonlukları yaşadılar fakat Şampiyonlar Ligi'nde sadece bir kez yarı finale çıkabildiler. Bu açıdan bakıldığında Manchester City'nin Chelsea'ye göre çok daha şuursuzca para harcadığı veya Chelsea'nin aslında zannedildiği kadar kontrolsüzce masraf yapmadığı görüşleri de öne sürülebilir.
Paris St. Germain ise Ekim 2011'de Qatar Sports Investments firması tarafından satın alındı ve 2012 yazından itibaren onlar da futbolda transfer piyasasının en önemli aktörlerinden biri haline geldi. Fransız ekibi altı sezonda 720 milyon euroluk net masraf yaptı ki buna, bu sezon Monaco'dan gelecek yıl satın alma şartıyla kiraladıkları Kylian Mbappe için yapacakları masraf da dâhil değil. PSG, yaptığı bu yatırımların karşılığını yurt içinde büyük ölçüde aldı ve 2013'ten 2016'ya kadar üst üste dört sezon şampiyon oldu. Kulübün bunun öncesinde iki Fransa şampiyonluğu olduğu düşünüldüğünde kat edilen mesafenin önemi daha iyi anlaşılıyordu. Fakat onlar da tıpkı Manchester City gibi, henüz Şampiyonlar Ligi'nde beklediklerini bulamadı ve üç kere çeyrek final oynamakla yetindi.
Neymar transferi, PSG'nin bu noktada makûs talihini yenmesine ne denli yardımcı olacak? Manchester City de yaptığı yatırımların karşılığını alabilecek mi? Yoksa Chelsea bir müddet daha büyük sermaye desteğiyle bir anda yükselen kulüpler içerisinde tek Şampiyonlar Ligi şampiyonu olmayı sürdürecek mi? Bu soruların cevabını, olumlu veya olumsuz, yakın gelecekte alacağız. Ancak futboldaki transfer çılgınlıkları nereye kadar gidecek, işte o sorunun cevabını, geçmişten günümüze kadar olan örnekler düşünüldüğünde, herhalde hiçbir zaman öğrenemeyeceğiz.

SPOR TOTO'DAN
TÜRKİYE'YE DESTEK.

Spor kulüplerimize
2 Milyar 632 Milyon ₺

Halkımıza
26 Milyar 633 Milyon ₺

Ülkemize 2.541 adet
yeni spor tesisi

Vergiler yoluyla hazinemize
15 Milyar 480 Miyon ₺

SPORTOTO
TEŞKİLAT BAŞKANLIĞI
www.sportoto.gov.tr

Sanaldan gerçeğe bir gol makinası

Rasim Artagan

Yetiştirdiği golcülerle ön plana çıkan Bursaspor altyapısında üç sezonda attığı 85 golle ön plana çıktı. Evinden çıkmayan bir çocukluk geçirirken oyun konsolunda başladığı sanal golcülüğü, 12 yaşından sonra futbol sahalarında gerçeğe dönüştürdüğünü anlatıyor.

Seni yakından tanıyalım ve çocukluk yıllarından başlayalım istersen. Bize nasıl bir çocukluk geçirdiğini anlatır mısın?
16 Nisan 2001 Bursa doğumluyum. Çocukluğum çok iyi geçti diyemem. Biraz sıkıcıydı. Üzerimdeki aile baskısı çok fazlaydı. Dışarı çıkmama izin vermiyorlardı. Ev çocuğu gibiydim. Sonra futbola başlayınca biraz daha açılmaya başladım. Takım arkadaşlarımla Bursa dışı kamplara, turnuvalara gitmeye başladım. Bu sayede daha çok açıldım.

Peki, bu baskının sebebi neydi? Acaba yaşadığınız semtle alâkalı mıydı?
Semtimizle alâkalı değil aslında. Bursa'nın güzel bir semtinde, Merinos'ta yaşıyorum. Kötü bir yer değil ama ailemin üzerinde, ''Ya bir şey olursa çocuğa'' korkusu vardı.

Tek çocuk musun?
Hayır değilim. Bir de kız kardeşim var. O zamanlar kendisi küçüktü, ben de mecburen evdeydim. Küçük olduğum için çıkamıyordum dışarı...

Aileni tanıyabilir miyiz? Baban ve annen ne işle meşgul?
Babam aşçı... İki tane lokantamız var. Annem de özel sektörde çalışıyor. Kız kardeşim 2005 doğumlu.

Yemeklerle aran nasıl? Baban hangi yemekleri güzel yapar?
Yemeklerle aram çok iyi. Babamın kötü yaptığı yemek yoktur. İskenderi, pideli köfteyi ve tatlıları çok iyi yapar. Yemeden durabilmek mümkün değildi, sürekli yiyordum (gülüyor).

Öğrenim hayatından bahsedebilir misin? Hangi okulda okuyorsun ve nasıl bir okul hayatı planlıyorsun?
Anaokuluna Emine Hasan Özata İlköğretim Okulu'nda başlamıştım. Bir sene anaokuluna gittim. 5. sınıfa kadar yine o okulda devam ettim. Sonra futbola başlamıştım. Futbola başladığım takım beni başka bir okula gönderdi. Rahmiye Malcıoğlu Okulu'na gittim. Türkiye Şampiyonluğu yaşadık iki-üç kez. Başarılarımız vardı o okulda. Liseye geçince Spor Lisesi'ni tercih ettim. 1 sene orada okudum. Sakatlandım, çapraz bağ sakatlığı yaşadım.

> Babam aşçı... İki tane lokantamız var. Annem de özel sektörde çalışıyor. Kız kardeşim 2005 doğumlu. Yemeklerle aram çok iyi. Babamın kötü yaptığı yemek yoktur. İskenderi, pideli köfteyi ve tatlıları çok iyi yapar. Yemeden durabilmek mümkün değildi, sürekli yiyordum.

> Ailem dışarı çıkmama izin vermiyordu. Futbol okuluna giden karşı komşumuz "Çok zevkli" diyordu. Annemlerden beni futbol okuluna yazdırmalarını istedim. Bursaspor'un futbol okuluna yazdırdılar. 9 ay devam ettikten sonra " "Yeter bu kadar" dediler. Sonra hocalar ailemi çağırıp "Bu çocuk çok yetenekli. Mutlaka okula yazdırın" deyince futbola böyle başlamış oldum.

> Enes ağabey örnek aldığım oyunculardan biri. Özel hayatıyla olsun, futbolculuğuyla olsun gerçekten karakteri çok düzgün. Ben sakatlandığımda da yanıma gelmişti zaten. İnsanlığını da futbolunu da çok beğeniyorum. Son vuruşları, topu koruması muhteşem. Örnek alıyorum kendisini...

Sakatlanınca sınıfta kaldım çünkü okula gidememiştim. Bu sene de bir özel okula geçtim. Bu okul da bizim ikinci pilot okulumuz gibi. Diğer futbolcu arkadaşlarımızın hepsi burada.

Öğrenim hayatına devam etmek istiyor musun? Senin yaşındaki oyuncuların karşısına hep "Ya okul, ya spor" tercihi zorunlu olarak çıkıyor. Senin de karşına bu ayrım çıktı mı?

Evet, kesinlikle çıktı. Üniversiteye kadar böyle devam edeceğiz. Şu an bizim okulumuz çok iyi. Derslerimiz de iyi, hocalarımız da çok iyi. Sıkıntı yaşadığımız yerlerde onlar devreye giriyor. Şu an problemim yok. Ama okulumdan dolayı futbola daha çok önem veriyorum. Bu sebeple futbolu seçtim. Futbolculuk hayatım bitince antrenörlük istiyorum, beden eğitimi öğretmenliği istiyorum. Ama şu an bunu hayata geçirecek bir durum yok. Futbol hayatım bitince buna karar vereceğim.

Çocukluk yıllarına geri döndüğümüz zaman futbolla ne zaman tanıştın? Evden çıkamayan bir çocuk bugün nasıl Millî Takım'a kadar yükseldi?

Bizim bir karşı komşumuz vardı. Futbol okuluna gidiyordu. Bize hep anlatırdı evimize geldiğinde... "Futbol okuluna gidiyorum, çok zevkli" diyordu. Ben de dışarı çıkamadığım için sokakta bile top oynayamıyordum. Sonra annemlerden beni futbol okuluna yazdırmalarını istedim. Onlar da beni Bursaspor'un futbol okuluna yazdırdı. 9 ay devam ettim. Sonra annemler, "Yeter bu kadar" dediler ve beni bir daha göndermeyeceklerini söylediler. 12 yaşındaydım o zaman... Sonra yaz dönemi için hocalar ailemi çağırdı. "Bu çocuk çok yetenekli. Mutlaka okula yazdırın" dediler. Sonra seçmeler oldu ve seçildim. Futbola da böyle başlamış oldum.

> **A Millî Takım hayalime ulaşmak için kulübümde her idmandan sonra ekstra çalışıyorum. Gol vuruşu, kafa vuruşu, ayak içi pas, ayak dışı pas çalışıyorum. Uzun pas ve ters ayak pas çalışıyorum. Geliştirmeye çalışıyorum kendimi. Bazen salona giriyorum ve kuvvet çalışması yapıyorum.**

Hocaların aslında seni kurtarmış oldu anladığım kadarıyla...

Evet, kesinlikle öyle oldu. Hakan Cenkçiler en değerli hocamdır. Ailemle görüştü ve izin almamı sağladı.

Bursaspor'da nasıl bir eğitim aldın? Altyapı hakkında bize biraz bilgi verir misin?

Altyapı sistemimiz çok iyi. Hocalarımız çok ilgi gösteriyor bize. Antrenman sahalarımız olsun, antrenman malzemelerimiz olsun hepsi çok iyi. Hocalardan malzemecilere kadar herkes bize büyük ilgi gösteriyor. Her problemimizi paylaşabiliyoruz. Bir sıkıntımız olmuyor. Herkes bize evladı gibi bakıyor. Antrenmanlarda eksiklerimizin üstünde çok duruyorlar. Düzeltmeye çalışıyorlar bizi. O yüzden harika bir altyapımız var. Bu sene ciddi bir değişiklik olacak sanırım. Yeni bir koordinatörümüz geldi. Faruk Korkmaz Hocamız birçok şeyi değiştirecek. 2013'te de beraberdik. İnşallah kendisiyle daha da iyi bir altyapı sistemimiz olur.

Bursaspor'un tarihine baktığımız zaman altyapısından birçok başarılı oyuncu çıkardığını görüyoruz. Ancak özel bir durum daha var ki Bursaspor çok önemli golcüleri yetiştiren kulüplerimizden bir tanesi... Son olarak Enes Ünal, Kubilay Kanatsızkuş gibi örnekler var önünde. Şimdi de sen varsın... Gelecek vadediyorsun. Forvet mevkiine geçiş sürecini bize anlatır mısın?

Oyun konsollarında FIFA ya da PES oynarken ben hep golcüleri seçiyordum. Çünkü gol atmayı çok seviyordum. O zamanlar küçüktüm tabiî. Drogba filan vardı. Onları izliyordum ve onlar gibi olmak istiyordum. Sonra futbol okuluna başladığım zaman hocam bana, "Hangi mevkide oynamak istersin?" diye sordu. O zamanlar çok bilmiyordum mevkileri. "Gol atmak istiyorum" deyince bana, "Geç ileri o zaman" dedi. İlerde oynayınca da çok zevkli geldi. Gol atıyordum. Ama tabiî o zamanlar bugünkü kadar iyi değildim. Gol atmaya devam ettikçe de arkası geldi. Bir anlamda golcülüğüm oyun konsolundan gelme diyebiliriz.

Akademi Ligleri'nde oynadığın günlerden bugüne kadar baktığımızda 85 gol atmış bir oyuncu olarak karşımızdasın. Bu rakamlar çok dikkat çekici ancak çok genç bir oyuncu olmana rağmen özeleştiri yaptığında kendinde gördüğün ve "Bunu da geliştirmem lâzım" dediğin eksiklerin var mı?

Oyun içinde sinirleniyorum... Çok hâkim olamıyorum kendime. Bu konuda kendimi geliştirmem lâzım. Sinirlerimi kontrol edemezsem kötü olabilir. Futbol açısından baktığım zaman araya koşularım ön plana çıkmalı. Bunları geliştirmeliyim. Sol ayağımı da biraz daha geliştirmem gerekiyor. Sağ ayağım daha iyi çünkü...

Seninle birlikte futbola başlayan birçok arkadaşın senin ulaştığın noktaya gelemedi. Sense birçok zorluğu aşarak bugün Genç Millî Takımlarımızda forma giyiyorsun. Geriye baktığın zaman arkadaşlarından neyi farklı yaptığını düşünüyorsun?

Antrenman performansı bence en önemli etkenlerden birisi. Hırsım, isteğim vardı. Kendimi geliştiriyordum hep. Daha çok çalışmak istiyordum. Çalıştım ve buralara kadar geldim. Diğer arkadaşlarım da futbolu bırakmadı ve devam ediyorlar. İnşallah onlar da iyi yerlere gelirler. Antrenman performansım maçlara da yansıdı. Maçlarla beraber buralara kadar geldi.

U14, U15 ve U16 Millî Takımlarında pek çok kez millî oldun. Teknik Direktör Mehmet Hacıoğlu tarafından ilk kez U17 Millî Takımı'na seçildin. Bu ay Avrupa Şampiyonası Eleme Turu'nda Çek Cumhuriyeti'nde Çek Cumhuriyeti, İsrail ve Ermenistan'la aynı grupta maçlara çıkacağız. Bu zorlu karşılaşmalar için ne düşünüyorsun?

Avrupa Şampiyonası elemeleri zor geçecek. Bizimle birlikte diğer takımlar da bir yaş daha büyüdü. Önceki senelere göre daha zor geçecek. Futbol anlayışları da değişti. Büyüdükçe zorlaşıyor. Onlardan iyi bir takım olduğumuzu düşünüyorum. Diğer yaş gruplarındaki millî takımlara oranla U17 arasında çok büyük bir fark göremiyorum. Zaten arkadaşlarımla hep beraberdik. Kulüplerden de tanışıyoruz. Futbol dışı hayatımızda da arada sırada beraber oluyorduk. Şu an bir fark göremiyorum. Sa-

> **"İlk önce Diego Costa'yı kendime örnek alıyorum, çünkü oyun stilini kendime benzetiyorum. Gol vuruşlarımız bence benziyor. Biraz hırslı. O da sinirli benim gibi... O yönlerini benzetiyorum. Onun dışında da Luis Suarez'i örnek alıyorum.**

haya çıkmadan belli olmaz tabiî.

Millî Takım düzeyinde böylesine büyük turnuvalarda forma giymek seni nasıl motive ediyor?

Böylesi büyük turnuvalarda başarılı olursam, kulübümde de başarılı olacağıma inanıyorum. Kulübümde profesyonel olmayı hedefliyorum. İnşallah başarılı olursam o profesyonellik de gelecektir ardından. Oradaki başarılarım başka turnuvalarda da devam ederse inşallah kulübümden başka bir Avrupa kulübüne transfer olabilirim...

Daha önce Enes Ünal'ı araştırırken görmüştüm. Millî Takım kariyeri inanılmaz. Neredeyse her maçta golü var. Enes de senin yolundan geldi ve bugün çok büyük başarılara imza atıyor. Bu durum seni nasıl motive ediyor?

Enes ağabey benim örnek aldığım oyunculardan biri. Özel hayatıyla olsun, futbolculuğuyla olsun gerçekten karakteri çok düzgün. Ben sakatlandığımda da yanıma gelmişti zaten. İnsanlığını da futbolunu da çok beğeniyorum. Son vuruşları, topu koruması muhteşem. Örnek alıyorum kendisini...

Sakatlıkları ne zaman yaşadın?

13 yaşında çapraz bağlarım koptu. 6 ay futbol oynamadım. Ardından 15 yaşında bir kez daha koptu. Ameliyat oldum. Toparladım ve devam ediyorum şu an...

Ağır sakatlıklar da yaşamış bir oyuncu olarak bu durum seni nasıl etkiledi?

Çok kötü etkiledi. İki sakatlık da 6 ay sürdü. Hayatımın en kötü zamanlarıydı. Psikolojik olarak, ruhsal olarak çok bozulmuştum. Üzüntü vardı baya. "Nasıl döneceğim, nasıl toparlayacağım?" düşüncesi vardı. Bu düşünceler beynimi parçalıyordu. Bunları düşünmekten geceleri uyuyamıyordum. Kulüp doktorları çok özen gösteriyordu bana. Onların ve salonda çalıştığım hocalarımın ilgisiyle birlikte düzeldi bacaklarım. Şu an çok iyiyim.

İki ağır sakatlıktan sonra bugün U17 Millî Takımındasın. Başarmışsın, üstüne koymuşsun, tekrar yukarı çıkmışsın... Bu durumun seni daha da güçlendirmiş olması gerekiyor...

Kesinlikle motive ediyor. Aslında bana da biraz garip geliyor. İki büyük sakatlığın üzerine böyle devam etmek hem değişik hem de motive edici bir durum.

Kariyer basamaklarının daha çok başındasın. İleriye baktığında kendini nerede görmek istiyorsun? Hedeflerin neler?

İlk hedefim Bursaspor'da A takıma çıkmak ve devamlı oyuncu olmak. Ondan sonraki hedefim İngiltere Li-

gi'nde oynamak. Orada da devamlı oyuncu olmak istiyorum. A Millî Takım'da da 9 numaralı formaya sahip olmak istiyorum. Hedeflerim bunlar...

Ay-yıldızı Genç Millî Takımlarda göğsünde taşıyan bir oyuncu olarak, A Millî Takım hakkında neler düşünüyorsun? Bu büyük hayale ulaşmak için ekstra çalışmalar yapıyor musun?

Bu hayale ulaşmak için kulübümde her idmandan sonra ekstra çalışıyorum. Gol vuruşu, kafa vuruşu, ayak içi pas, ayak dışı pas çalışıyorum. Uzun pas ve ters ayak pas çalışıyorum. Geliştirmeye çalışıyorum kendimi. Bazen salona giriyorum ve kuvvet çalışması yapıyorum. Yeni hocamız geldi. Lokman Yıldız Hocamla kondisyon çalışıyoruz. Sağ olsun bize çok iyi bakıyor. Özelliklerimizi daha iyiye ulaştırmak için çok çalışıyor. Kendimi geliştirmeye uğraşıyorum çünkü A takım oyuncusu olmak kolay değil.

Futbol dünyası bugüne kadar silinip giden sayısız genç yetenek gördü. Sen de Türk futbolunun gözbebeği genç yeteneklerinden birisin. Böyle bir tehlike genç ve tecrübesiz oyuncuların yanı başında duruyor. Bu tehlikeden nasıl koruyorsun kendini?

Bu tehlikelerin farkındayım. Bunu her gün idmandan önce ve sonra düşünüyorum zaten. Gece yatmadan önce ileriki futbol yaşantımı düşünüyorum. Önümdeki olumsuz örnekleri inceliyorum. Onların yaşam tarzlarını biliyorum. Hatta birisiyle konuşmuşluğum da var. Onun yaptığı hataları yapmamaya çalışıyorum. Kulüpten giden birkaç oyuncuda da bu yanlışları gördüm. Bunlara çok dikkat ediyorum artık.

Her genç oyuncunun kendisine örnek aldığı isimler vardır. Semih Yıldız kendisine kimleri, hangi özellikleri sebebiyle örnek alıyor?

İlk önce Diego Costa'yı kendime örnek alıyorum, çünkü oyun stilini kendime benzetiyorum. Gol vuruşlarımız bence benziyor. Biraz hırslı.

O da sinirli benim gibi... O yönlerini benzetiyorum. Onun dışında da Luis Suarez'i örnek alıyorum.

İkisi de sinirli oyuncular... Peki, senin kırmızı kart görmüşlüğün var mı?

Bir kere olmuştu. O da hakem hatasıydı... Sarı kartım bile yoktu. Maçın sonunda ellerimi açtım diye kırmızı kart gördüm. Saha içi biraz farklı oluyor malûm. Stres oluyor...

Boş zamanlarını nasıl değerlendiriyorsun? Hobilerin neler?

Bursa'da evden çok çıkmıyorum yine... Takım arkadaşlarımla geziyorum. Zaten idmanların yorgunluğundan çıkmaya halimiz kalmıyor. Hafta sonu geziyorum sadece... Evde olduğum sürece oyuncuları izliyorum. FIFA oynamaya devam ediyorum. Zaten arkadaşlarımızla buluştuğumuzda da konuştuğumuz konu genelde futbol oluyor. Kendimizi nasıl geliştiririz, bunun üzerine konuşuyoruz.

Bugün Genç Millî Takımlardasın, Bursaspor'da yoluna devam ediyorsun. Ailen bu duruma ne diyor?

Onlar için garip bir durum. Sakatlıklardan sonra onlar benden ümidini kesmişti. "Bir daha olmaz, toparlayamazsın" diyorlardı. Ben ümidimi kesmedim onlar gibi. Şu an bu durum onlara da garip geliyor. Ama seviniyorlar da tabiî ki. Sevindiklerini gözlerinden, yüzlerinden anlıyorum.

Kardeşinle aran nasıl? Senin maçlarına geliyor mu?

Aram çok iyi onunla. Hediyeler alıyorum ona. Maçlarıma geliyor, izliyor beni. Hatta annem, babam, anneannemler gelip beni izliyor.

Mustafa Akkaya

Başkentine başkaldıran şehir

Premier Lig dönemine Londra şehri Arsenal ve Chelsea, Manchester şehri ise United ve City ile damgalarını vurdu

Blackburn Rovers ve Leicester City, İngiltere topraklarında iz bırakıp tüm dünyayı şaşkına çeviren sürpriz şampiyonlardan son ikisi. Şahit olanların torunlarına anlatabilecekleri bu iki olay arasında geçen 20 yılda ise tüm şampiyonluk kupaları Londra veya Manchester şehirlerine gitti. Ülkenin en başarılı şehri halen Liverpool olsa da onun sessiz kaldığı süre boyunca başkente kafa tutma görevini Manchester üstleniyor. Yine de iki şehrin hikâyesi aslında çok daha eskilere dayanıyor.

Futbolun mucidi olan İngilizler bu oyunu 150 yılı aşkın süredir oynuyor ve 118 resmî sezon içerisinde tam 24 farklı lig şampiyonu çıkardılar. Bu rakam Avrupa'nın diğer büyük ülkelerine göre oldukça fazla. Kimi eski şampiyonların adını pek hatırlamayanlar veya onları bugün Football Manager oynarken alt liglerden alıp Avrupa'nın zirvesine taşıma hedefi koyarak öğrenenler olabilir! Bu süreç boyunca İngiltere'de ibre çok kez yön değiştirdi. Kimi zaman dünya savaşları, kimi zaman taktik akımlar veya dâhi teknik adamlar, bazen de lig formatının değişmesi etkiledi rüzgârın yönünü. Liverpool günümüzde de geçerli olmak üzere çoğu dönemde lig tarihinin en başarılı şehri olurken, onu kovalayan Londra ve Manchester her daim kıyasıya bir yarışın içinde yer aldı.

Karanlık çağlar

İngiltere'de ilk resmî lig 1888–89 sezonu ile başladı ve 1. Dünya Savaşı'na dek 27 yıl boyunca aralıksız devam etti. Futbolun Avrupa kıtası ve denizaşırı ülkelerle yeni yeni tanıştığı dönemlerdi ve mahallede topun sahibi misali İngiltere, oyunun da tek hâkimiydi. Rugby'den yakasını yeni kurtarabilmiş olduğu için futbol da neredeyse sadece fiziğe ve dripling becerisine dayalı bir oyun görünümündeydi. Sınıf başkanı İngiltere'de bile vaziyet "taktik maktik yok!.." seviyesindeydi. Nitekim bu esneklik ve inovasyon eksikliği, lige de dağınıklık olarak yansıyordu. İlk dünya savaşına kadar oynanan 27 sezonda tam 10 farklı şampiyon türedi. Bunların sadece ikisi Endüstriyel Devrim rüzgârını ve dolayısıyla kendini şehre ait hissetmeye çabalayan göçmen işçi taraftar desteğini ardına alan Manchester şehrine giderken, başkent Londra bir kez bile zirveyi göremedi. Merseyside ise mavi ve kırmızı yakalarına paylaştırdığı dört şampiyonluk elde edebilirken Sheffield, Aston Villa, Blackburn, Newcastle, Preston ve Sunderland gibi bölgeler sırasıyla zafer sevinçleri yaşadı. Londra halkının zirveyi görebilmek adına her şeyden önce atlatması gereken bir dünya savaşı vardı.

İki savaş arası

1915 yazında ilk perdenin kapanışını Liverpool şehri yaptıktan sonra farklı renkteki formalar ve kramponlar çıkarıldı. Onların yerine herkes hâki renk üniformasını ve siyah postallarını giyerek tüfeğini eline aldı. Stadyumlar boşalmış ve kalabalıklar bu kez siperleri doldurmuştu. Lige verilen 4 yıllık aranın ardından futbol yeniden hayata döndüğünde ortam biraz olsun renklenmişti. Hava tekrar kararana dek oynanacak 20 sezon vardı İngiliz halkının önünde. Savaş sonrası besin kıtlığı ve maddî zorluklar, çoğunlukla fiziğe dayalı futbolu derinden etkiledi. Maç başına gol ortalaması 2.6'nın bile altına düşerek o dönem için kriz yaratır hale geldi. Daha düzgün beslenebilmek adına takımı sezon öncesinde ABD'ye götüren Liverpool başkanı, bu trajikomik hamlenin karşılığını da aldı! Fakat gol kısırlığı oyunu sıkıcı hale getirdi ve ofsayt kuralına müdahale edildi. Artık topu alan hücumcunun önünde kaleci dâhil 3 rakip yerine 2 oyuncu durabilecekti. Kural 1925 yılında değişmeden önce bile Huddersfield ile fark yaratan Herbert Chapman, aynı yıl Arsenal'e geçerek hem kulübün hem de şehrin kaderiyle oynadı. Pragmatizmiyle bilinen efsane

teknik adam, ülkedeki hâkim 2-3-5 taktiğinden bir hücumcuyu defansa çekeren bugünkü tüm taktiklerin atası olan WM'yi icat etti ve direkt bir uzun top anlayışı yerleştirdi. Bu dönemde Londra ekibinin kazandığı beş şampiyonluktan ikisinin başında Chapman vardı fakat üçüncüsünü kazanmak üzereyken zatürreeden vefat ediverdi. Yine de formaların yerini bir kez daha hâki üniformalar alana kadar kazanılan şampiyonlukların tamamı onun hesabına yazıldı. Londra'nın 5 kupasına Liverpool aynı şekilde cevap verirken Manchester sadece tek bir zafer elde edebildi. Yine de İngiltere futbolunda saflar yavaşça netleşmeye başlamıştı.

Hitler'den sonra

Tıpkı ilk büyük savaş öncesinde olduğu gibi ikincisinde de lig şampiyonluğunu Liverpool şehrine Everton getirmişti. Bu sefer yaralar daha derindi ve futbola 7 yıl ara verilmişti. Siperler artık kalıcı olarak kapatıldığında aynı şehrin bu kez kırmızı tarafı zirveye yürüdü. Ne var ki kısa süre içinde devir değişecekti. Zira Manchester United savaş biter bitmez takımın başına Matt Busby'yi getirmişti.
Savaş sonrasındaki ciddi yıpranmanın futbol dünyasına yansıdığı bir gerçekti. Hiçbir takım veya şehir, lige net bir hâkimiyet kuramıyordu. Fakat "Busby'nin Bebekleri" yaş olarak çok genç olsa bile oyunlarını yavaş yavaş olgunlaştırıyordu. Maçlar başladıktan sonra geçen ilk 11 sezonda üç kez şampiyonluk kupasını Manchester'a getirdiler ancak Chapman'ın organizasyonel dehasının kırıntılarıyla geçinen Arsenal'in yanı sıra Chelsea ve Tottenham'ın hamleleri, bu süreçte Londra'ya dört şampiyonluk kazandırmıştı. Busby'nin tam da bu yarışta öne geçebileceği bir dönemde, o talihsiz uçak kazası meydana geldi.

1979 ve 80'de Brian Clough yönetiminde kupaları toplayan Nottingham Forest

Manchester şehri, tarihi boyunca Londra veya Liverpool'dan aldığı darbelerin çok daha büyüğünü Belgrad'dan kalkıp yakıt ikmali yaptığı Münih'ten yiyordu.
8 futbolcusunu kaybettiği o kara günden sonra Busby yepyeni gençleri takıma aldı. Kuruyan ağaçların yerine taze tohumlar atmış ve işe sıfırdan başlamıştı. Meyvesini de alacaktı ama hiç kolay değildi. United, kazadan sonra gördüğü 12 tane Mayıs'ın sadece ikisinde zirvede yer alabildi. 1969 yazında Busby görevi bıraktığında Manchester şehrinin toplamda 9 şampiyonluğu bulunuyordu ve bunun ikisi komşu City'ninken sadece Busby'nin bile zorluklara rağmen 5 zaferi vardı. Üstelik tarihte ilk kez bir İngiliz takımını Avrupa'nın da zirvesine taşımayı bilmişti İskoç teknik adam. Yine de halen alınacak yol vardı zira Arsenal'in öncülük ettiği Londra'nın 10 kupası varken liderlik 13 zaferle Liverpool şehrindeydi.

70'ler ve 80'ler

İlk dünya savaşından sonra Chapman, ikincisinden sonra ise Busby İngiliz futboluna damga vurmuştu. Busby'nin görevdeki son yıllarında bir başka İskoç teknik adam, hâlihazırda gençlik ve özgürlük rüzgârını arkasına alan ve Beatles ile coşan Liverpool şehrini adeta uçuşa hazırlıyordu. Bill Shankly'nin Liverpool'a kattıkları başka bir yazıya dahi değil, kitaplara konu olacak bir başarı hikâyesi. Nitekim Busby United'dan ayrıldıktan sonra ipleri tamamen eline alan Shankly, kendi ekibinden yetişip yerine geçen Bob Paisley ile Joe Fagan ve sonrasında Kenny Dalglish sayesinde neredeyse Premier Lig'in kuruluşuna dek uzanan bir felsefeyi kulübe aşıladı.
Aslında 1970'li ve 1980'li yıllar hem İngiltere'de hem de Avrupa'da rekabetin ve taktiksel çeşitliliğin alev aldığı yıllardı. Hele ki 70'lerde Brian Clough'ın şahlandırdığı Derby County ile Nottingham Forest'ın yanı sıra Don Revie'nin yönettiği Leeds United başlı başına İngiliz futbolunda yer etmiş figürlerdi. Kıta genelinde ise Ajax'ın "Total Futbol" ile yoğurduğu Hollanda akımına Bayern Münih öncülüğünde Almanlar karşılık vermeye çalışıyordu. Dünya kupaları da hiç olmadığı kadar renkli geçiyordu ve her kalburüstü takımın en az bir yıldız 10 numarası vardı. Kısacası futbol dünyasında enerji biriktiren birçok fay hattı vardı ancak hem Londra hem de Manchester şehirleri sessizdi.
Busby'nin istifası ve Premier Lig'in kuruluşu arasında geçen 23 sezonda Manchester'ın iki takımı bir kere bile ligi zirvede bitiremedi! Bu süreçte Londra'nın şeref sayılarını 3 kez Arsenal kazanırken, Liverpool şehri tam 14 kez İngiltere ve 4 kez de Avrupa şampiyonluğu kazandı. Hele ki 1982'den 1988'e kadar uzanan 7 sezonda lig şampiyonluğu aralıksız Liverpool şehrinde kaldı. Ayrıca 1977'den 1982'ye dek kesintisiz olarak Avrupa'nın zirvesinde bir İngiliz takımı yer aldı. O koltukta Nottingham Forest ve Aston Villa bile oturmayı bildi ancak Londra ve Manchester ölü toprağını üzerinden bir türlü atamadı.

Premier Lig ve sermaye akışı

Yıllar evvel Manchester'ın enerjisini bir uçak kazası düşürmüştü. Liverpool ise sırasıyla Heysel ve Hillsborough faciaları ile büyük yara alacak, Shankly'nin bayrağını dalgalandıran ve kulübe lig şampiyonluğu kazandıran son teknik adam Kenny Dalglish de bu yükü daha fazla taşıyamayacaktı. Öte yandan İngiltere futbolunu şekillendiren büyük İskoç teknik adamlar listesine Alex Ferguson dâhil olacak, lig yapılanması da ciddi değişimler geçirerek parıltılı bir Premier Lig elbisesi giyecekti.

1970 ve 80'lere damga vuran Liverpool

1992 yazından sonra hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı.
Premier Lig formatına geçildiği dönem, Alex Ferguson'ın 6 yıldan beri üstüne titrediği genç oyuncularla yenilediği ve Eric Cantona'yı onların lideri olarak belirlediği zamanlara rastladı.
1992 yazına denk gelen o ana dek İngiltere futbolunun tartışmasız lokomotifi, 27 şampiyonluk gören Liverpool şehriydi. 13 kupalı Londra ve 9 zafer elde eden Manchester'ın toplamı bile Merseyside'a yaklaşamıyordu.
Ne var ki 2003 yılına dek geçen 11 sezonda Alex Ferguson'ın ekibi tam 8 kez zirveyi kimselere bırakmadı. Londra'yı temsilen Wenger'in Arsenal'i 2 kez şampiyon olsa da ibre artık yön değiştirmişti. Manchester, Londra'nın önündeydi.
Ancak 2003 yazında Ferguson'ın başkent ile aradaki farkı açmasını engelleyen bir şey oldu. Roman Abramovich, Chelsea'yi satın alarak futbol dünyasında yepyeni bir sayfa açtı. Rus milyarderin ilk sezonunda Arsenal yenilgisiz şampiyon olurken, onu takiben Jose Mourinho öncülüğündeki Chelsea iki yıl üst üste ligi zirvede bitirdi. Londra tekrar Manchester'ın önündeydi.
Ne var ki inatçılığıyla meşhur Ferguson'ın pes etmeye hiç niyeti yoktu. İskoç efsane, takımını yeniden yapılandırdı ve görevi bırakana kadar geçen 7 sezonda 5 kez Premier Lig'i kazanmanın yanı sıra bir kez Şampiyonlar Ligi'nde zafere yürüdü ve iki kez da finalde Guardiola'nın Barcelona'sına çarpıldı. Manchester Londra'yı tekrar geçmekle kalmadı, Ferguson sayesinde farkı da açmış oldu. Şehrin bir diğer takımı Manchester City de Arap sermayesinin kontrolüne geçtikten sonra Premier Lig'in zirvesi Manchester'ın iki ekibi ve Londra'dan Chelsea arasında gidip gelmeye başladı.
Kartların tekrar dağıtılmasına yol açan savaşlar, takımlarının kaderini değiştiren dâhi teknik adamlar, taktiksel evrimler ve yapısal değişiklikler... İngiliz futbolunda 1990'dan beri sessiz kalmasına rağmen 27 şampiyonlukla zirvede yer alan Liverpool'un ardından Manchester (24) ve Londra (21) şehirleri ciddi bir rekabet içinde. Manchester'ın Londra'ya geçilmesi kısa vadede kolay görünmese de Leicester City'nin yakın zamandaki mucizevî zaferi bize Premier Lig'de her şeyin mümkün olabileceğini hatırlatıyor.

Kışkırtan gol sevinçleri

Everton'a dönen Wayne Rooney'nin, 13 yıllık Manchester United macerasında 'üzmeyi' fazlasıyla sevdiği City taraftarları önünde yaptığı gol sevinci çokça konuşuldu. Biz de gol sevinçleriyle rakiplerini kışkırtan, kimi zaman Rooney gibi bundan memnuniyet duyup kimi zaman da aldıkları cezalarla pişman olan oyuncuları hatırlayalım istedik.

İbrahim Koçyiğit

Premier Lig'in ilk haftalarının en çok konuşulan olaylarından biri, Wayne Rooney'nin Manchester City taraftarları önünde yaptığı gol sevinci oldu. Rooney tarihte rakip taraftarlar önünde gol sevinci yaşayan ilk futbolcu değildi kuşkusuz, ama birçok ilginç faktör üst üste gelince, bu olay, bir daha akıllardan çıkmayacak türden bir sevinç olarak tarihteki yerini aldı.
Bu sevince "tarihi" yakıştırmasını kolaylıkla yapmamızı sağlayan ilk şey, Rooney'nin Premier Lig'deki 200'üncü golünün ardından yaşanmış olması. Bugüne kadar Premier Lig'de "200'ler Kulübü"nün sadece tek bir üyesi vardı ve Rooney, 1-1 biten City maçında attığı bu golle Alan Shearer'ın bu kulüpteki yalnızlığına nokta koydu. Peki, bu gol Rooney'nin 200'üncü Premier Lig golü olmasaydı bu türden bir sevinç izlemeyecek miydik? Muhtemelen izlerdik. Zira bu türden gol sevinçlerinin neredeyse hepsinde olduğu gibi, hikâyenin rakip takımın kim olduğuna dair önemli bir yönü var.
Rooney futbola şu anda formasını giydiği Everton'da başlamış olabilir, ama tabiî ki efsane olduğu kulüp Manchester United. 2004'ten geçen yaza kadar Kırmızı Şeytanların başarısı için ter döken İngiliz yıldız, United ile City arasındaki Manchester rekabetinden de bolca beslendi. Bu rekabette United adına birçok gole imza atan Rooney, City taraftarları önünde gol sevinci yapmayı da ihmal etmedi. 2012-13 sezonunda deplasmanda 3-2 kazanılan maçta attığı ikinci golü takım arkadaşları Rafael ve Valencia ile kutladığında, Rooney Etihad'ın Kuzey Tribünü'nün hemen önündeydi. Zaten o fotoğraf, bu sezonki sevinci unutulmaz kılan en mühim ayrıntılardan biri. Zira o tribündeki seyircilerin büyük bölümü kombine sahibi ve beş yıl önce olduğu gibi bu sezonda da aynı koltuklarda oturuyorlar.
İşte o seyircilerden bazılarının Rooney'ye Everton formasıyla attığı golde de beş yıl öncekiyle aynı tepkileri verdiklerini gösteren fotoğraf sosyal medyada dolaştıkça, son gol sevinci daha da efsaneleşti.
Bu hikâye uzun yıllar boyu anlatılırken eklenecek belki de son detay, Rooney'nin bu yaptığından duyduğu hınzırca haz olacak. Zira 31 yaşındaki yıldız maç sonu röportajında "Etihad'da gol atmak nasıldı?" sorusuna, "Bir kez daha gol atmak nasıldı diye mi soruyorsunuz?" yanıtını verdi ve sosyal medya hesabından gol sevincini paylaşarak altına da "Birkaç tanıdık yüz görmek her zaman güzel" mesajını ekledi.
Rooney rakip taraftarlar önünde sevinen ilk futbolcu değil, son da olmayacak. Futbol tarihinde buna benzer sayısız olay var. Thierry Henry, John Terry, Romelu Lukaku ve daha birçok isim rakip taraftarların önünde gol kutladı. Ama Rooney gibi örnekler daha uzun süre akılda kalıyor, zira o gol sevinçlerinin altında ilginç hikâyeler yer alıyor. Sadece "rakip taraftarın önünde sevinen bir futbolcu hikâyesi"nden ibaret olmayan, belli ilginç yönleriyle ve referanslarla öne çıkan beş olayı daha hatırlayalım...

Emmanuel Adebayor (City) – Arsenal

Şu anda Başakşehir'de harikalar yaratan Emmanuel Adebayor, 2009'da, üç sene formasını giydiği Arsenal'e 25 milyon sterlin kazandırıp Manchester City'ye geçmişti. Eylül ayında, ev sahibi oldukları maçta City'i 3-2 öne geçiren golü attıktan sonra tam 80 metrelik deparla misafir Arsenal taraftarlarının önüne geldi ve kayarak yaptığı gol sevinciyle hepsini çileden çıkardı. Adebayor daha sonra bu hareketinin gerekçesi olarak maç boyunca Arsenal taraftarlarının kendisine karşı tutumunu göstermiş ve "Herkesin bir dayanma sınırı vardır. Altı ay öncesine kadar benim için şarkılar söyleyen taraftarların küfürlerine maruz kaldım" demişti.

Emmannuel Adebayor

Federasyon da maç boyu edilen küfürlerin farkındaydı ve ilk etapta verilen iki maçlık cezayı hafifletti. Ama bu Adebayor'un "ucuz kurtulmasına" yetmedi. Çünkü Togolu yıldızın aynı maçta bu golden önce eski takım arkadaşı Robin van Persie'ye attığı tekme üç maçlık ceza getirdi.

Steven Gerrard (Liverpool) – Everton

Liverpool tarihinin en büyük efsanesi Steven Gerrard ile ilgili hazırlanan videolarda, "Genç Gerrard'ın" bir gol sevinci sıkça kullanılır. İngiliz yıldız elini kulağına götürerek rakip taraftarlara "Sesiniz gelmiyor" mesajı verdikten sonra koşmaya devam eder ve kendi taraftarlarının bulunduğu bölüme ulaşır, arkasını dönüp formasında yazan ismini gösterir. Sözünü ettiğimiz gol sevinci 2001 yılında oynanan Liverpool-City maçında yaşanmıştı. Merseyside derbisi tarihinde buna benzer çok fazla hikâye yok. O ana dair fotoğraflarda görülen kızgın taraftarların yüzleri ve el kol hareketleri, bu rekabetin "Dostluk Derbisi" olarak da adlandırıldığı düşününce ilginç bir tezat oluşturuyor ve Gerrard'ın eli kulağında fotoğrafıyla birlikte bu gol sevincini tarihi sevinçler arasına sokuyor.

Steven Gerrard

Luis Suarez (Liverpool) – Everton

Jürgen Klinsmann 1994'te Premier Lig'e transfer olduğunda İngiliz taraftarların favorisi değildi. Zira hem 1990 Dünya Kupası'nda İngiltere'nin elenmesinde payı vardı hem de kendini yere attığı suçlamalarıyla sıkça karşı karşıya geliyordu. Ama o, en azından takımı Tottenham'ın taraftarlarının gönlünü daha ilk maçta kazanmayı başardı. Sheffield Wednesday'e attığı golden sonra taraftarların önüne geldi ve kendini birden yere bıraktı. İşte bu olaydan tam 18 yıl sonra benzer bir hareket Luis Suarez'den geldi. "Problem çocuk", o dönem Everton'ı çalıştıran David Moyes tarafından, "Suarez gibi kendini yere atan futbolcular yüzünden Premier Lig'in saygınlığı zarar görüyor" sözleriyle eleştirilmişti. Suarez de bu açıklamalar yüzünden zaten gergin başlayan maçın henüz 14'üncü dakikasında Liverpool'u öne geçirdikten sonra

Luis Suarez

Everton taraftarlarının ve David Moyes'un önünde kendini "yere bıraktı" ve Gerrard gibi Dostluk Derbisi'nde Everton taraftarlarını çileden çıkaran bir başka yıldız oldu.

Dennis Agyare Antwi (IK Start) – Lillestrom

Yeşil sahaların tribünlerden yüksek tellerle ve tartan pistle ayrıldığı o yıllar çok geride kaldı. Bırakın düzenli futbol maçı oynanan stadyumlardaki tartan pistlerin neredeyse tarihe karışmasını, artık stadyumların büyük bölümünde seyircilerle futbolcuları ayıran teller bile yok. Zaten rakip taraftarların önünde gol sevinci kutlayan futbolculara en azından sarı kart gösterilmesi kuralının sebebi de bu. Bir futbolcunun, yenen gol yüzünden hâlihazırda öfkeli olan binlerce taraftarı kışkırtması pek akıllıca bir iş değil. Ceza, bunu hatırlatmak için. 2016'da Norveç'te oynanan IK Start-Lillestrom maçı da cezanın gerekçesini hatırlatmış olması açısından önemli. Gol umudu olarak transfer olduğu IK Start'ta yedi maç gol atamayan Dennis Agyare Antwi, şeytanın bacağını Lillestrom karşısında kırdı ve rakip fileleri havalandırmayı başardı. Ne var ki golden sonra önünde kaydığı ve ellerini yukarı kaldırıp gol sevincini yaşadığı tribünler kendi seyircilerinin yer aldığı tribünler değildi. Doğal olarak Lillestrom taraftarları bu durumdan hiç hoşnut olmadı ve bir tanesi sahaya inerek Antwi'ye saldırdı. Güvenlik görevlileri son anda yetişti ve ciddi bir müdahale yaşanmadan olay önlendi. Sarı kart gören Antwi'nin maçtan sonra yaptığı, "Ben kimseyi provoke etmedim. Yeni takımımda bir türlü gol atamıyordum. Bu yüzden attığım golü kutlamak istedim o kadar" açıklamasına da pek inanan olmadı.

Deniss Agyare Antwi

Andy Halliday (Rangers) – Morton

Çocukluğunuzdan beri canınızdan çok sevdiğiniz, iyi günde kötü günde büyük özveriyle destek verdiğiniz o biricik takımınıza gol atan rakibin bir oyuncusunun hemen önünüze gelip gol sevinci yaşadığını hayal edin. Medeni bir insan olduğunuz için ya da en azından teller yüzünden elinizden pek fazla bir şey gelmez. Rakip oyuncunun gördüğü bir sarı kart da sizin duyduğunuz bu çaresizlik hissinin yanında solda sıfır kalır. Morton taraftarları ise bu çaresizlik hissini en kısa sürede atlatıp "Son gülen iyi güler" kahkahaları atan taraftarlar olarak hatırlanıyor. Zira geçen yıl İskoçya'da oynanan maçta takım arkadaşı Billy McKay'in attığı gole rakip taraftarları önünde kollarını açarak sevinen Andy Halliday'in gördüğü sarı kart, maçtaki ikinci sarı kartıydı. Halliday'e öfkeyle bağıran Morton taraftarlarından, hakemin cebinden çıkan kartın rengini gördüklerinde, birden kahkahalar yükselmeye başladı. Büyük bir şaşkınlık yaşayan Halliday, doğrudan kırmızı kart görmediği için cezasına itiraz da edemedi. Şu anda Azerbaycan'da kiralık olarak forma giyen İskoç orta saha, o olayı "Rangers kariyerimin en kötü anıydı" diye anıyor.

Andy Halliday

Mustafa Koç

Kurtlarla dans

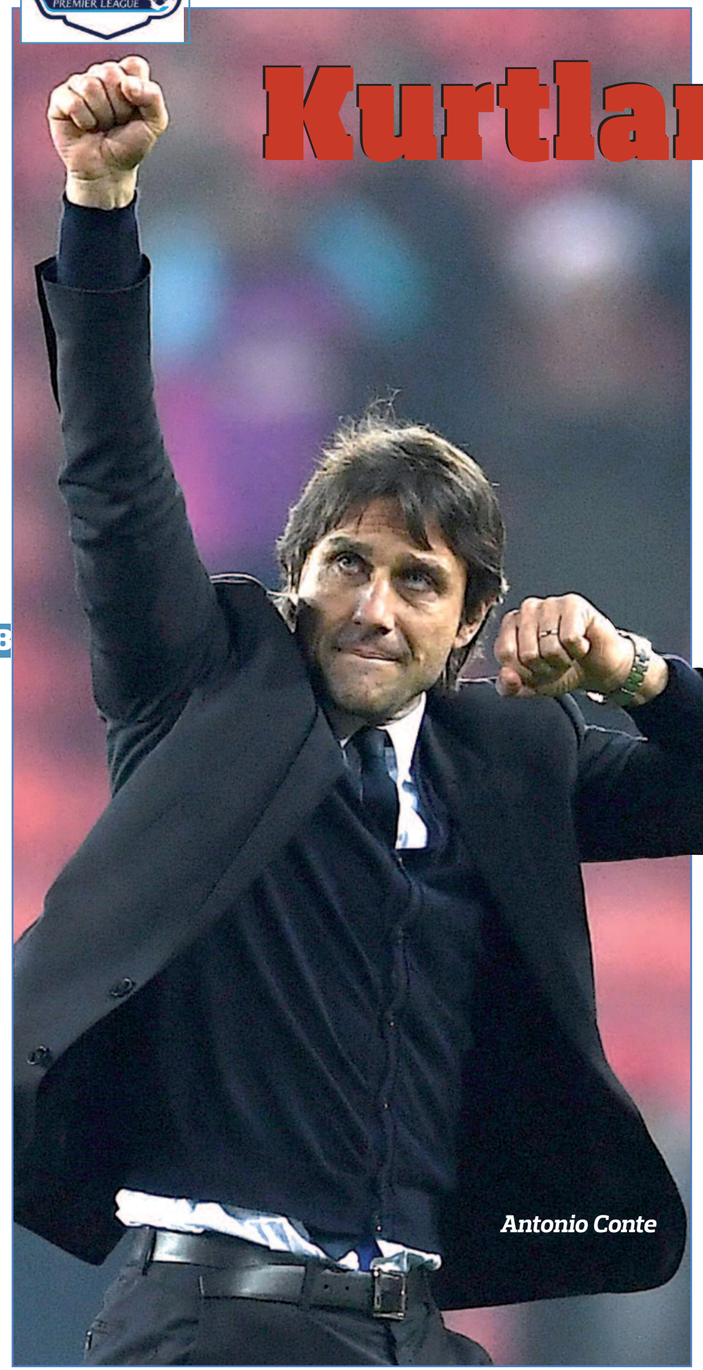
Antonio Conte

Newcastle United'ın Championhip'te şampiyon olmasıyla Rafa Benitez, Premier Lig'e geri döndü. Hâlihazırda Arsene Wenger, Jose Mourinho, Pep Guardiola, Jürgen Klopp, Antonio Conte gibi dünyanın önde gelen teknik direktörlerinin görev yaptığı lig, tam bir kurt hocalar diyarı haline dönüşmüş durumda.

Premier Lig her futbol sezonunda, futbolseverler tarafından en büyük ilgiyi çeken organizasyon olmayı başarıyor. Futbolun beşiği olan İngiltere'nin göz bebeği lig, ekonomik açıdan da dünyada 1 numara. Hem gelirler hem de futbola harcanan para bakımından dünyanın 1 numarası olan lig, haliyle cazibe noktası olmuş durumda. Bunun sonucu olarak da futbolcuların ve teknik direktörlerin kendilerine kariyer hedefi olarak koydukları lig, dünyanın en iyilerini bünyesinde her zaman bulundurmayı da başarıyor. Kulüpler ve sahipleri tarafından özellikle oyunculara büyük yatırımlar yapılıyor. Haliyle de bu yatırımlar dünyanın en iyi teknik direktörlerine emanet ediliyor.

Takımlar arasında sezon boyu gerçekleşen büyük çekişmenin yanı sıra sezon boyunca teknik direktörler arasında da büyük bir rekabet yaşanıyor.

Bu sezon da bu rekabetin kıyasıya yaşanacağı sezonlardan biri olacak gibi görünüyor. Hâlihazırda Arsene Wenger, Jose Mourinho, Pep Guardiola, Jürgen Klopp, Antonio Conte gibi dünyanın önde gelen teknik direktörlerinin görev yaptığı lige, geçtiğimiz yıl Newcastle United'la Championship'te iyi bir sezon sonunda şampiyon olarak Premier Lig'e yükselen Rafa Benitez de eklendi. Avrupa futbolunun en kurt hocalarının bir araya geldiği bu sezon teknik direktör savaşlarını izleyeceğimiz özel bir sezonu da vadediyor.

Geçtiğimiz sezonlarda yaşadığı başarısızlıklar nedeniyle topun ağzında olanlardan kanıtlaması gereken çok şeyi olanlara, gelecek adına umut vadedenlerden bu sezon başarıdan başka şansı olmayanlara 2017-18 sezonu Premier Lig teknik direktörlerini mercek altına aldık.

Pep Guardiola

Conte tahtı koruma amacında

Geçtiğimiz sezon Chelsea ile şampiyonluğa ulaşan İtalyan teknik adam Antonio Conte, bu sezon da şampiyonluğun en büyük adaylarından biri. Şampiyon olan kadronun üstüne yaptığı takviyelerle kadrosunu şekillendiren Conte, takımından iki önemli isimle de yollarını ayırdı. Geçtiğimiz sezonki şampiyonluğa attığı 20 golle katkı sağlayan İspanyol forvet Diego Costa ile yeni sezonda yola devam etmeyeceğini açıklayan İtalyan teknik adam, Costa'ya takım bulmasını söyledi. Ancak İspanyol forvet tüm transfer sezonu boyunca kendine takım bulamadı ve Mavililerde kaldı. Buna rağmen Conte, Diego Costa'yı takımında düşünmüyor. Yine geçtiğimiz sezon orta sahanın değişilmez isimlerinden biri olan Nemanja Matic de Manchester United'a gönderildi. Bu karar ise herkes tarafından büyük eleştiri aldı. Jose Mourinho döneminde elde edilen şampiyonlukta büyük pay sahibi olan başarılı orta saha oyuncusu, geçtiğimiz sezon da takıma büyük katkı vermişti. Ancak N'Golo Kante'nin varlığı ve Monaco'dan transfer edilen Tiemoue Bakayoko, Conte'nin bu kararı vermesinde etkili oldu. Bunun yanı sıra Leicester City'nin en önemli oyuncularından biri olan ve son iki sezonda yıldızı parlayan Danny Drinkwater da transferin son günü kadroya dâhil edilerek o bölge sağlamlaştırıldı. Yine de Nemanja Matic'in boşluğu özellikle performans olarak kolay doldurulabilecek bir boşluk değil.

Bir de şampiyonluk yarışındaki rakibine bu oyuncuyu satmak oldukça cesaret isteyen bir karar oldu. Yeni jenerasyonun en yetenekli ve değerli forvet oyuncularından olan Alvaro Morata'yı forvet hattının merkezine yerleştiren Conte, kalabalık orta sahasındaki dinamizmi ise koruyor. Bakayoko ve Kante'nin merkezini oluşturduğu orta saha özellikle kapılan topları en hızlı biçimde ileri taşımakta görevli ve Conte'nin hücum planı da en başta bu kurala dayanıyor. Hızlı ve yetenekli bir hücum hattına sahip Mavililer, Eden Hazard, Pedro ve Willian ile hücumu şekillendirerek sonuca ulaşmaya çalışıyor. Geçtiğimiz sezon bu formül tutmuş ve elde edilen galibiyet serileriyle Chelsea liderlik koltuğunu uzun süre kimseye kaptırmadan şampiyonluğu elde etmişti. İtalyan teknik adam bu sezon da aynı anlayışla tahtını korumaya çalışacak. Ancak bunu yaparken karşısında da çok ciddi rakipler var. Bunlardan en önemlisi de Pep Guardiola.

Geçtiğimiz sezon oryantasyonunu tamamlayan İspanyol teknik adam için bu sezon artık bir şeyleri kanıtlamanın vakti geldi. Kariyerinde ilk kez geçtiğimiz sezonu kupa almadan tamamlayan Guardiola, bu sezon da kadrosuna büyük yatırımlar yaparak yeni isimler kattı. Sahip olduğu değerlerin yanı sıra aldıklarıyla daha da

değerlenen kadrosu şu an Paris Saint-Germain'in önünde en değerli kadro olarak dikkatleri çekiliyor. Geçtiğimiz sezon ligin en umut vadeden teknik adamı konumundaki Guardiola, taraftarına ve futbolseverlere aslında pek bir ışık gösteremedi. Sezona harika bir başlangıç yapsalar da devamında yaşanan puan kayıpları ligin zirvesinden uzaklaşmalarına neden oldu. Bunun yanı sıra Şampiyonlar Ligi'nde de başarı gelmeyince taraftar nezdinde büyük hayal kırıklıkları yaşandı. Ancak bu tolere edilebilir bir sezon olarak görüldü. Özellikle Premier Lig gibi zorlu ve takvimi çok yoğun bir ligde ilk sezonda başarıya ulaşamamış olması normal karşılanabilir. Fakat bu sezon ondan beklentiler çok daha fazla. Barcelona'da temelini aldığı ve çok büyük oranda geliştirdiği pozisyona dayalı oyun anlayışından bu sezon da asla vazgeçmeyecek. Geçtiğimiz sezon elinde bulunan oyuncu havuzunda bu oyunu oynamak için yeterli kalitede futbolcu bulunmaması en büyük bahanelerinden biriydi. Özellikle pas oyununun kaleden başlamasını isteyen ve bu uğurda geçtiğimiz sezon başında Joe Hart'la yollarını ayıran Guardiola, kaleye Barcelona'dan Cladio Bravo'yu transfer etmişti. Ancak Şilili kaleci tüm sezon hayal kırıklığı yaratan bir performans sergiledi.
Bu yaz transfer döneminde yaptığı en önemli hamle de bu bölgeye oldu. Benfica'nın genç kalecisi Ederson transfer edilerek kale Brezilyalı eldivene teslim edildi. Ayrıca defans bölgesine maliyetleri yüksek üç önemli takviye daha yapıldı. İlk olarak Tottenham'ın önemli oyuncularından Kyle Walker alınarak sağ bek pozisyonu İngiliz futbolcuya emanet edildi. Porto'dan geldiğinden bu yana Real Madrid'de bir türlü düzenli forma şansı bulamayan Brezilyalı sağ bek Danilo da

Jose Mourinho

o pozisyonda alternatifleri arttırmak için takıma katıldı. Sol beke de geçtiğimiz sezon Monaco ile harika bir sezon geçiren Benjamin Mendy transfer edildi. Yine Monaco'dan Bernardo Silva hücum hattında alternatifleri artırmak adına alınan bir diğer oyuncu oldu. Pep Guardiola hâlihazırda üzerinde en büyük beklenti olan hocaların başında geliyor. Geçmişte Barcelona ve Bayern Münih'te oynattığı oyunlar düşünüldüğünde taraftara ve futbolseverlere vadettikleri çok fazla. O yüzden de bu sezon takıma yaptığı takviyeler, kafasındaki oyunu oynatma adına onun elini kolaylaştıracak isimler. Özellikle ligin dördüncü haftasında karşılaştıkları Liverpool maçında oynanan oyun ve elde edilen skor da bu sezonun daha farklı geçeceği yönünde bizlere iyi sinyaller verdi.
Bu sezonun Manchester City ve Chelsea ile birlikte en güçlü şampiyonluk adaylarından bir diğeri de Jose Mourinho ile ikinci sezonuna başlayan Manchester United. Geçtiğimiz sezonu, ligde işler çok fazla yolunda gitmese de iki kupayla kapatan Kırmızı Şeytanlar, bu sezona çok iyi bir giriş yapmayı başardı. Geçtiğimiz sezon Lig Kupası ve UEFA Avrupa Ligi'ni kazanan Kırmızılılar, bu sezon Şampiyonlar Ligi'ne doğrudan katılma hakkı da elde ederek sonunda ait oldukları seviyeye tekrar ulaştı. Alex Ferguson'dan sonra takımın yaşadığı çöküş ve özellikle kazanma mantalitesinde yaşadığı yıkımı tekrar onarmaya çalışan Mourinho, bu konuda büyük bir mesafe kat etmiş görünüyor. Her ne kadar geçtiğimiz sezonki lig performansı bunu doğrulamasa da özellikle takımın Avrupa Ligi performansı ve kupayı kaldırması, kazanma mantalitesinin tekrar ortaya çıkmaya başladığının bir göstergesi olarak görülebilir. 1975-1992 arasında ligde geçen başarısız yılların ardından, geçtiğimiz son dört sezon Manchester United'ın başarısız geçirdiği en uzun süre oldu. Mourinho'nun tedavi etmeye çalıştığı en önemli sorun da bu. Bunun için de takımına lider karakterde ve kazanma mantalitesine sahip oyuncular katmak ilk hedefi oldu. Geçtiğimiz sezon Ibrahimovic ve Paul Pogba ile bunu yapan Portekizli bu sezon da eski öğrencisi Nemanja Matic'i takıma katarak, takımın oyuncu profilini değiştirdi. Aklındaki garantici oyun anlayışını hangi takıma gitse uygulayan, bu uğurda Real Madrid'de bile taviz vermeyen Mourinho, Manchester United'da da aynı felsefeyi sahada uygulayacak. Hâlihazırda buna uygun bir kadrosu var ve kazandığı sürece bu felsefesi taraftar nezdinde de sorun olmayacaktır. Sezon başlangıcını da fırtına gibi yapan Kırmızı Şeytanlar için bu sezon, Jose Mourinho önderliğinde geri dönüş yılı olabilir.

Arsene Wenger'in imtihanı

Son üç sezon, Arsenal'de Arsene Wenger'in ne zaman takımdan ayrılacağı (ya da gönderileceği) tartışmalarıyla geçti. 2000'li yılların başında kurduğu muhteşem takımla elde ettiği başarılar ve yetiştirdiği harika oyuncularla elde ettiği sınırsız krediyi sonuna kadar kullanan Wenger, artık kulüpte uzatmaları oynuyor. Son yıllarda puan tablosunda dördüncü

Arsene Wenger

Jürgen Klopp

sıranın gediklisi olmanın ötesine geçemeyen Arsenal'de en büyük sorumlu olarak gösterilen Wenger'in özellikle transfer politikası en çok eleştirilen konuların başında geliyor. Kulübün ekonomik olarak çok iyi bir seviyede olmasına rağmen yüksek bedelli ve yüksek profilli oyuncu transferi yapmayan Wenger'in genellikle genç ve potansiyelli oyunculara yönelmesi, takımın yarışmacı kimliğinden uzaklaşmasına yol açtı. Bunun yanı sıra elindeki yıldız oyuncuları da tek tek kaybeden Arsenal, güçlü bir kadroyu bir türlü kalıcı olarak sağlayamadı. Bu durum da Fransız teknik adama olan tepkileri her geçen gün artırdı. Son lig şampiyonluğunu 13 sezon önce elde eden Topçular, geçtiğimiz sezon 21 yıl sonra ilk kez ilk dörtten de uzak kaldı. Tüm bunlar bir araya geldiğinde Fransız teknik adamın bu sezon kanıtlaması gereken çok şey var. Tüm yaz boyunca Alexis Sanchez'in takımdan ayrılıp ayrılmayacağı tartışmaları sürerken takıma Lyon'dan Alexandre Lacazette'i katan Wenger, taraftarın gönlünü bir nebze olsun ferahlattı. Sanchez'in de takımda kalmasıyla kadrosunu korumayı büyük oranda başaran Arsenal, sezona ise büyük bir darbeyle başladı. Liverpool karşısında üçüncü haftada alınan 4-0'lık mağlubiyet takımı ve taraftarları şoke etti. Bunun yanı sıra bu sezonun da Fransız teknik adam ve taraftar için ne kadar zor geçeceği gerçeği bir kez daha ortaya çıkmış oldu. Önceki sezonun devre arasında

Liverpool'da göreve başlayan ve ilk tam sezonunu geçtiğimiz sezon geçiren Jürgen Klopp, takımını ilk dörde sokmayı ve Şampiyonlar Ligi vizesi almayı başardı. Borussia Dortmund'la geçirdiği harika yıllar ve takımına oynattığı futbolla tüm futbolseverlerin sevgisini kazana Klopp, Liverpool'a da bu oyunu oynatmaya başladı.
Transfer sezonu boyunca Barcelona'ya Coutinho'yu kaptırmamak için çaba sarf eden Alman teknik adam bunu başardı ancak zihinsel olarak Brezilyalı yıldızı kaybetmiş durumda. Uzun süredir takımdan ayrı kalan yıldız futbolcudan bir türlü yararlanılamadı.
Alman teknik adam sezona Şampiyonlar Ligi elemeleriyle başladı ve play-off'u da geçerek adını gruplara yazdırmayı bildi. Ligin üçüncü haftasında Arsenal karşısından elde edilen 4-0'lık galibiyet ve şaşalı oyun taraftara ümit verse de bir sonraki hafta Manchester City karşısında alınan 5-0'lık yenilgi tam bir hayal kırıklığıydı.
Tüm bunlara rağmen Klopp'un takıma aşıladığı oyun felsefesi, izleyenlere büyük keyif veriyor. Genç ve potansiyelli oyuncularda oluşan takımın gün geçtikçe Alman teknik adamın elinde gelişecek olması da gelecek adına umut vadeden en önemli faktörlerden biri.
Son iki sezonda Mauricio Pochettino yönetiminde şampiyonluk yarışı veren Tottenham, Leicester City ve Chelsea'yi son ana kadar kovalamayı başarmıştı. Ancak nefesleri iki sezonda da yarışın sonuna kadar bir türlü yetmedi. Aslında yarışın içinde bu denli uzun soluklu kalmaları bile Tottenham için büyük bir gelişme olarak görülebilir. Bu gelişmeyi de Arjantinli teknik adam ve takımına oynattığı güçlü oyunla başarabildiler. Genç teknik adamın takımın başına gelmesiyle kulübün daha önce sahip olduğu transfer politikası tamamen değişime uğradı. Daha çok genç ve potansiyelli futbolculara yönelen Pochettino'nun, onların gelişimi üzerinde de büyük etkisi oldu. Tüm bunların yanı sıra taktiksel olarak da kendini geliştirmeyi başardı. Bu gelişimin yanı sıra oyuncularına da bunu inandıran Arjantinli teknik adam, kendisine şans verenlerin de yüzünü kara çıkarmadı. Kuzey Londra rekabetinde yıllar boyunca Arsenal'in gerisinde kalan Spurs taraftarı, özellikle son iki sezonda Topçuları geride bırakmanın da keyfini sürüyor. Fakat tüm bunlara rağmen ortada daha kazanılmış hiçbir şey yok. Uzun yıllar sonra elde edilen rekor lig pozisyonunun dışında tabiî. Ancak kazanma mantalitesine sahip olduğu gerçeğini kabul ettiren Pochettino bize en yakın zamanda bir şeyler kazanabileceğini de gösterecektir.

Mauricio Pochettino

Rafa Benitez

Benitez tekrar sahnede

Newcastle United'ın tekrar Premier Lig'e yükselmesiyle birlikte Rafa Benitez de yeniden en iyilerin sahnesine geri dönüş yapmış oldu. Real Madrid'le yarım kalan hikâyesi sonrası düşme hattındaki Newcastle'da göreve başlayan İspanyol teknik adam, takımı o dönem çok zor olan düşme hattından kurtarmayı başaramamıştı. Ancak Benitez'le birlikte Championship'te çok iyi bir sezon geçiren siyah-beyazlılar bir sezon aradan sonra tekrar Premier Lig'e döndü. Benitez'in Premier Lig tecrübesi üst seviyede. Yıllarca Liverpool'da ve bir dönem de Chelsea'de görev yapan tecrübeli teknik adam her ne kadar şampiyonluk kupası kaldıramasa da Liverpool ile Şampiyonlar Ligi'ni, Chelsea ile de UEFA Avrupa Ligi'ni kazanmayı başarmıştı. Şimdi tecrübesini Newcastle için Premier Lig'de kullanacak. Kendisine rahat bir çalışma ortamı sunulduğunda harika işler ortaya çıkarabilen Benitez için bu yaz biraz sıkıntılı geçse de takımdaki sorunlar şimdilik durulmuş gibi görünüyor. İlk sezon için puan tablosunda orta sıralar en gerçekçi hedef olarak görünüyor. Bunu başarabilecek kadro ve tecrübe de Benitez'de mevcut. Garantici oyun anlayışı ve hırsı onun şimdilik en önemli silahı olacak.
Ronald Koeman, geçtiğimiz sezon Everton'da hiç de fena sayılmayacak bir iş çıkardı. Mavilileri tekrar Avrupa kupaları potasına sokan Hollandalı teknik adam, bu yaz transfer döneminde de takıma önemli takviyeler yaparak yeni sezona hazırlandı. Wayne Rooney, tekrar evine geri dönerken, Ajax'tan Davy Klaassen ve İngiltere'nin gelecek vadeden defans oyuncusu Michael Keane ile Swansea City'den İzlandalı orta saha oyuncusu Gylfi Sigurdsson takıma katılan en önemli isimler olarak dikkat çekti. Tüm bunlara rağmen takım en önemli hücum silahı olan Romelu Lukaku, Manchester United'a transfer oldu. Yoğun geçen yazın ardından Koeman bu sezon takımı bir seviye daha yukarı taşımak için mücadele ediyor olacak. Bu da Şampiyonlar Ligi vizesi için ilk dört demek. Ancak bu amaç uğrunda lige pek de iyi bir başlangıç yapılamadı. Özellikle Tottenham karşısında evlerinde aldıkları 3-0'lık yenilgi ve hemen ardından UEFA Avrupa Ligi'nde Atalanta'ya da aynı skorla yenilmeleri hayal kırıklığına yol açtı. Ronald Koeman'ın nihai hevesi Everton'ı Şampiyonlar Ligi'ne taşımak. Ancak bunun için üzerinde büyük baskı olacak. Özellikle de yarıştığı takımlar bu konuda çok ciddi yatırımlar yapmışken...
Slaven Bilic'in üzerinde ise kara bulutlar var. Göreve geldiği 2014-15 sezonunda West Ham'a harika bir dönem yaşatan ve ligin büyük takımlarına karşı özellikle deplasmanda aldığı galibiyetlerle dikkatleri üzerine çeken Hırvat teknik adam, geçtiğimiz sezon taraftarına büyük hayal kırıklıkları yaşattı. Bir ara düşme hattına kadar gerileyen takım ligin son dönemecinde topladığı puanlarla yangın yerinden uzaklaşmayı başardı. Bir önceki sezon elde edilen UEFA Avrupa Ligi'ne katılma hakkı ise daha grup elemeleri aşamasında hiç edildi. Bu sezon için Bilic'in kredisi devam ediyor. Ancak bu durum daha ne kadar sürer bilinmez. Çünkü bu sezona da iyi bir giriş yapamayan Bilic ve ekibinin, taraftara ve yönetime bu işin altından gerçekten kalkabileceğini kanıtlaması için fazla zamanı kalmadı gibi görünüyor. Üç yıllık sözleşmesinin de son yılında olduğunu hatırlatmak gerek. Kulübün efsane isimlerinden biri olması taraftarın gözünde onun kredisini artırsa da sportif açıdan sahada da bir şeyleri kanıtlaması gerekiyor.

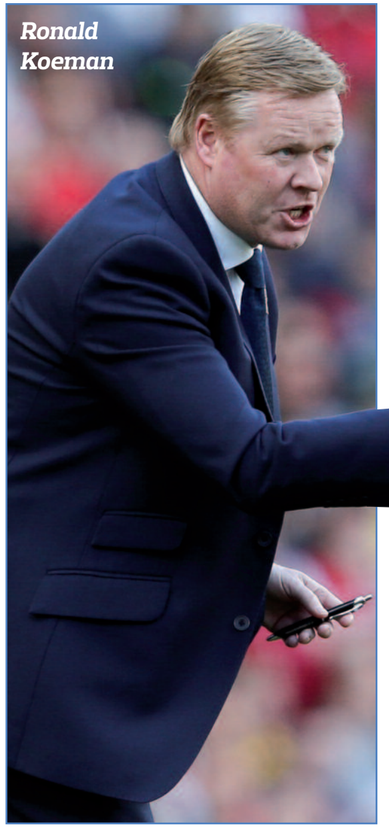
Ronald Koeman

Slaven Bilic

Beni babam keşfetti

Geçtiğimiz sezon Gaziantepspor'un son maçlarında sahaya çıkan ve bir de gol atan genç oyuncu, altyapıdaki hocasının tavsiyesi üzerine üç arkadaşıyla birlikte Göztepe'nin yolunu tuttu. Göztepe'de A takımla idmanlara çıkan, U14'ten beri Genç Millî Takımlarda forma giyen ve oyun stiliyle Mesut Özil'e benzetilen genç futbolu adayı, bugünlere gelmesini ise kendisini keşfeden babasına ve ilgilerini üzerinden eksik etmeyen babasının arkadaşı hocalarına bağlıyor.

Rasim Artagan

21 Ocak 2001 Gaziantep doğumlusun. Nasıl bir çocukluk geçirdin?
Genelde futbola ilgili geçti çocukluğum. Çünkü babam eski futbolcu; amatör olarak oynamış. Beni hep halı saha maçlarına götürürdü. Ondan gördüm her şeyi...

Aileni tanıyabilir miyiz? Baban, annen ne işle meşgul? Kardeşlerin var mı?
Babam bir halı fabrikasında tasarım yapıyor. Annem ev hanımı. Üç kardeşiz biz. Bir ağabeyim var; 19 yaşında. Bir de benden 5 yaş küçük kız karde-

> Babam Gaziantep'te Camcıoğlu diye bir amatör kulüp var; orada 6 yıl oynamış. Futbolu biliyor, futbolun içinde. Bendeki yeteneği o görmüş ve "Futbolcu olur" demiş. Ağabeyim 11-12 yaşında oynuyormuş ama babam bakmış bir şey olacağı yok, "Bırak sen" demiş. Hissetmiş babam.

> Gaziantepspor'daki hocalarım, Göztepe A takımına geçince bizim alınmamızı istediler. Tahsin Tam Hocam, Tamer Tuna Hocama söylemiş. Beni aradı ve "Gelmek ister misin?" dedi. Ben de kabul ettim. Benden başka Doğanay Kılıç ve Nabil Gilas'ı da transfer ettiler.

> Hoca yönünden şanslıydım. Babamın arkadaşları hocalarımdı. Beni yakından takip ediyorlardı. İdmandan çıktıktan sonra babamı arıyor, "Serkan eve geldi mi?" diye soruyorlardı. Bu yüzden de dışarı çıkmak biraz zor oluyordu. Şimdi anlıyorum ki, hepsi benim iyiliğim içinmiş.

şim var. Kız kardeşim okuyor; ağabeyim hem okuyor hem de çalışıyor.

Baban nerede oynamış?

Babam Mehmet Hasip Bakan, Gaziantep'te Camcıoğlu diye bir amatör kulüp var; orada 6 yıl oynamış. Futbolu biliyor, futbolun içinde. Bendeki yeteneği o görmüş ve "Futbolcu olur" demiş. Ağabeyim 11-12 yaşında oynuyormuş ama babam bakmış bir şey olacağı yok, "Bırak sen" demiş. Hissetmiş babam. Kız kardeşim de maçları izlemeyi çok sever.

Öğrenim hayatın hakkında bilgi verir misin?

Okula devam ediyorum. Lise son sınıfa geçtim. Daha sonrasında BESYO'ya gitmek istiyorum. Bu sene sınavlarım var. İnşallah kazanırım.

Çocukluk yıllarına geri döndüğümüz zaman futbolla nasıl tanıştın?

Babam küçüklükten beri futbol oynamamı istiyordu. 10 yaşında Gaziantepspor'un altyapısına gittim. 4 sene oynadım. Sonra U14 Millî Takımı'na seçildim. U15, U16 ve U17'de oynadım.

Gaziantepspor'da nasıl bir altyapı eğitimi aldın?

Önceden sistem çok iyiydi. Hocalar çok ilgileniyordu. Güzeldi benim için. Bize çabuk düşünüp, çabuk oynamayı öğrettiler. "İlk gördüğüne ver. İlk topu iyi başla. İyi başlarsan devam eder" diyorlardı. Takım oyununu öğretiyorlardı.

Bugün Göztepe'nin altyapısında forma giyiyorsun. Gaziantep'teki altyapı sürecinin ardından Göztepe'ye transferin nasıl gerçekleşti?

Gaziantepspor'daki hocalarım, Göztepe A takımına geçti. Başkanla konuştular ve bizim alınmamızı istediler. Tahsin Tam Hocama çok teşekkür ediyorum. Tahsin Hocam, Tamer Tuna Hocama söylemiş. Beni aradı ve "Gelmek ister misin?" dedi. Ben de kabul ettim. Benden başka Doğanay Kılıç ve Nabil Gilas'ı da transfer ettiler. Gaziantep'te hep beraber oynamıştık. Üçümüz transfer olduk Göztepe'ye...

Göztepe'deki altyapı eğitimi nasıl? Genç yaşta transfer yapan bir oyuncu olarak fark görüyor musun?

Ben artık sadece A takımla idmanlara çıkıyorum. İdman süreleri uzun, daha zor ve daha disiplinli... Benim için zor geçiyor. Yeni yeni çıktığım için alışma sürecindeyim. Zamanla o seviyelere alışacağımı biliyorum. Korku ve heyecan ilk başlarda vardı. Aslında bu heyecanın ilk bölümünü Gaziantep'teyken atmıştım. Çünkü Gaziantepspor ile geçen sezon Süper Lig'de ve Türkiye Kupası'nda birkaç maçta A takımda oynadım. Beşiktaş'ın şampiyon olduğu maçta oynadım. Antalyaspor'a karşı oynadım. Rize maçında kadrodaydım.

Tamer Hocayla konuştun mu?

Evet konuştum. "Sana güveniyoruz, gençsin; başka şeylerle ilgilenme" diyor bana. Çok ilgileniyor benimle.

A takımda forma giymek nasıl bir duygu?

İlk kez sahaya çıkmak beni çok heyecanlandırmıştı. Ziraat Türkiye Kupası'nda Trabzonspor'a karşı sahaya çıkmıştım. Hocam bana 15 dakika görev verdi. Heyecanlandım, korktum. Ama sonra korkuyu da heyecanı da yendim. İster istemez hata da yapıyorsun ama tekrarlamıyorsun. Beşiktaş'ın şampiyonluk maçında 82. dakikada oyuna girdim. Bu yaş grubumda A takıma çıkan bir tek ben varım.

Maç sayılarına ve attığın gollere baktığımız zaman genç yaşta olmana rağmen golcü bir orta saha olarak ön plana çıkıyorsun. Bugüne kadar oynadığın Akademi Liglerinde 41 golün var. Bu pozisyon için ekstra çalışmalar yapıyor musun?

Ekstra çalışıyorum ama golcü orta saha olarak ekstra çalışmıyorum. Biraz ofansif olduğum için gole yakınım. Ofansif özelliklerim, defansife göre daha iyi.

Seninle birlikte futbola başlayan birçok arkadaşın futbolcu olamadı. Ancak sen bugünlere kadar geldin ve Genç Millî Takımlarda oynuyorsun. Bugün baktığın zaman arkadaşlarından neyi farklı yaptın da futbolcu olabildin?

Hoca yönünden şanslıydım. Babamın arkadaşları hocalarımdı. Şans derken, beni yakından takip ediyorlardı. İdmandan çıktıktan sonra babamı arıyorlardı. "Serkan eve geldi mi?" diye soruyorlardı. Bu yüzden de dışarı çıkmak biraz zor oluyordu. Şimdi anlıyorum ki, hepsi benim iyiliğim içinmiş. Beni çok iyi takip ettiler. Bir de ekstra çok çalışıyordum. A takıma çıktığım için fitness yapabiliyordum mesela. Millî Takım'a çıktığım için de profesyonel sözleşme imzalayabildim. Bu da benim için şanstı.

Millî Takımlara yabancı bir oyuncu değilsin. U14, U15 ve U16 Millî Takımlarında 25'in üzerinde forma giydin. Millî Takım kamplarını bize nasıl anlatırsın?

Bana gurur veriyor. O kadar kişinin arasından seçilmek gurur verici. O formayı giyince insan hırslanıyor. Kendi takımımızdan daha çok koşuyoruz. Millî Takım bizi ateşliyor adeta.

Basamakları yavaş yavaş tırmanıyorsun. Bu ay U17 Avrupa Şampiyonası Eleme Turu'nda maçlara çıkacağız. Bu zorlu karşılaşmalar için ne düşünüyorsun?

U14, U15, U16 yaş grubu; gelişme grubuydu. Ama şimdi U17'den itibaren yarışmacı olduk. Her şeye daha fazla dikkat etmemiz gerekiyor. Bunu daha iyi anlıyoruz. Daha çok çalışmamız gerekiyor. Artık yarışmanın içindeyiz. Çek Cumhuriyeti'ne karşı forma giymiştim daha önce. Onları yenmiştik.

Millî Takım düzeyinde böylesine büyük turnuvalarda forma giymek, dünya futbol piyasasının

da vitrinine çıkmak anlamına geliyor. Emre Mor, Cengiz Ünder, Çağlar Söyüncü gibi örnekler var. Bu durum seni nasıl motive ediyor?
Onların bizi izlemeleri insanın çok hoşuna gidiyor. İnsan sahada daha çok dikkat ediyor. Sadece futbol adına değil, davranış ve karakter olarak Türk Millî Takımı'nı temsil ediyorsunuz ve bunlara da çok dikkat etmeniz gerekiyor.
Bugün durup düşündüğünde ve ileriye baktığında kendini nerede görmek istiyorsun? Hedeflerin neler?
İspanya Ligi... Çocukluğumdan beri hep bu ligde olmak istedim. Barcelona'ya karşı özel bir ilgim var. Çok çalışmam gerekiyor tabiî bunun için...
Ay-yıldızı Genç Millî Takımlarda göğsünde taşıyan bir oyuncu olarak; A Millî Takım hakkında neler düşünüyorsun?
İnşallah bir gün orada olurum. Ben takımım için elimden geleni yapmaya hazırım. Hocam şans verirse gereğini yerine getiririm inşallah. Gençlerin daha çok A Millî Takım'a gidiyor olması da bizi daha çok heyecanlandırıyor, motive ediyor. Hocalar artık gençleri düşünüyor.
Her genç oyuncunun kendisine örnek aldığı isimler vardır. Sen kendine kimleri, hangi özellikleri sebebiyle örnek alıyorsun?
Mesut Özil'i örnek alıyorum. Oynayış tarzım ona benziyor. Küçüklükten beri de sevdiğim bir oyuncu. Teknik olarak beni ona benzetiyorlar. Sol ayak tercih ediyorum; o da sol ayak...
Kendinde bulduğun eksiklikler neler?
Çabukluğu eksik buluyorum. Bunu çalışmam lâzım. Sağ ayağım da eksik. Onun için de çalışıyorum. Kafa vuruşlarımda sorun var. Bunu düzeltmem gerekiyor.
Boş zamanlarını nasıl değerlendiriyorsun? Hobilerin neler?

Boş zamanım çok yok. Tesiste kalıyorum. Haftada bir gün iznim var. Onda da arkadaşlarımla buluşuyorum. Ailem Gaziantep'te yaşıyor. Bayramda izin varsa onların yanına gidiyorum. Hobilerim Play Station'da futbol oynamak. Arkadaşlarımla dışarda basketbol da oynuyorum. Kitap okuyorum. Ama kitabı kitaplıkta değil, internette okuyorum. Okuduğum kitaplar da genellikle futbol üzerine oluyor. En son Alex Ferguson'un kitabını okudum.
Bizim unuttuğumuz, senin eklemek istediklerin var mı?
Var ağabey, golümü de yazalım... Süper Lig'de geçen sezon Antalyaspor'a karşı gol attım. Son maçımızdı. Küme düşmemiz kesinleşmişti. Hoca gençlere şans verdi. İlk 11'de oynadım. 86'da oyundan çıktım. Bir gol attım. Antalyaspor'a 4-1 yenilmiştik. Dönen topu takip edip gol atmıştım.

Gönülden Kaleme

İsmail Gökçek

Yerli malı

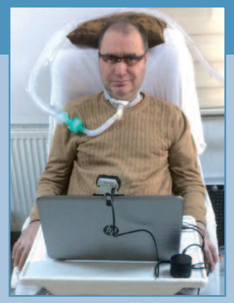

İlkokulda okurken yerli malı haftasını kutlamaya başladık. Sloganımız şöyleydi, "Yerli malı yurdun malı, herkes onu kullanmalı." Hafta boyu yerli malının önemini anlatan konuşmalar yapılır, yerli malının önemine dikkat çekilirdi. Annelerimizin evlerde hazırladığı yerli yiyecekleri getirir, okulda hep beraber yerdik.

Neden bu konuyu yazma gereği duyduğumu açıklayayım; ilk dört hafta Süper Lig'de takımların sahaya çıkan kadrolarına baktığımda yabancı oyuncuların ağırlıkta olduğunu gördüm. Bu durumu yadırgadığımı söyleyemem, alınan son kararın yansımalarıydı bu. Takımların ilk on birinde ortalama dört türk oyuncu vardı. Yabancı sınırının kalkmasıyla 28 kişilik kadronun 14 futbolcusu yabancı olabilecek, bunların 11'i ilk 11'de sahaya çıkabilecek. 18 kişilik kadronun yedisi yerli oyuncu olmak durumunda. Bu yedi futbolcunun biri de altyapıdan olmak zorunda, diyor Futbol Federasyonu'nun son kararı. Bu kararın futbolumuza ne kazandıracağını zaman gösterecektir, ama bugünden benim fikrim Millî Takımımızı olumsuz etkileyeceği yönündedir. Millî Takım hocasının seçeceği yerli oyuncu havuzu daralacaktır. Neden üç yabancı sınırından neredeyse sınırsız yabancı kontenjanına geldik. Bunu sorgulamak gerekiyor. Bence Federasyonun bu kararı almasının nedenlerinden biri de menejerlik sisteminin ülkemizde hayata geçirilmesinden sonra futbolcuların transfer ücretlerinin astronomik rakamlara çıkarılması. Bu durumun kulüplerin ekonomilerini zorlaması dolayısıyla kulüpler de yabancı oyuncu transferlerine yöneldi. Bu isteklerini Federasyona ilettiler ve bu önerileri kabul gördü. Şunu da gözardı etmeyelim, elbette ki istediği paraları hak eden futbolcular vardı; asıl sorun değerinin üstünde para isteyen futbolcular yüzünden çıktı. Şimdi bazıları futbolda söz sahibi ülkelerde yabancı transferindeki serbestliği öne sürecektir. Bu ülkelerin çoğu altyapı sorununu çözmüşler, futbolcu ithal ettikleri kadar futbolcu ihraç etmektedirler. Dolayısıyla onlardaki yabancı oyuncu serbestisi o ülkelerin futboluna zarar getirmeyeceği gibi katkı da sağlamaktadır. Ayrıca bu ülkeler transferlere bazı kurallar koymuşlardır.

Premier Lig (İngiltere)

Yabancı sayısı sınırsız ama transfer edilecek oyuncular için çalışma izni alınması gerekiyor. Bunun için de oyuncunun, son iki yılda millî takımındaki maçların yüzde 75'inde forma giymesi gerekiyor. Premier Lig'de takımlar, 21 yaşından büyük 17'den fazla oyuncuyu kadroda bulunduramıyor. Akademiden gelen genç oyuncunun ise 'altyapı' sınıfında olması için 3 yıl akademide oynamış olması şartı var.

La Liga (İspanya)

İspanya'da AB vatandaşları, aynı İspanyol oyuncular gibi yerli statüsünde. AB dışından sadece 3 futbolcunun transferine izin veriliyor.

Ligue 1 (Fransa)

Fransa'da, AB vatandaşları yerli olarak oynatılabiliyor. AB dışı ise en fazla 4 yabancı transfer edilebiliyor. Ancak Fransa'da ek bir durum daha var. Eski Fransız sömürgelerinden gelen oyuncular ve ekonomik işbirliği anlaşmasına imza atan ülkelerden gelen futbolcular Ekonomik İşbirliği Anlaşmaları sebebiyle, yerli oyuncu olarak sayılıyor.

Bundesliga (Almanya)

Almanya'da 2006'dan beri yabancı sınırlaması bulunmuyor. Daha önce sadece 4 AB dışı oyuncu oynatılabiliyordu. Şu an ise AB ya da dışı futbolcular da yerli olarak sayılıyor. Almanya'da kulüpler, kadrolarında en az 12 Alman ve 8 altyapıdan oyuncu bulundurmak zorunda.

Serie A (İtalya)

Çizme'de AB ülkelerinin oyuncuları yerli olarak forma giyebiliyor. AB vatandaşı olmayan oyunculardan bir sezonda sadece 2 futbolcu transfer edilebiliyor. Örneklerden de anlaşılacağı gibi altyapı sorununu çözen ülkeler bile yabancı futbolcu transferlerini bazı kurallara bağlamışlar.

Özellikle de İngiltere ve Almanya. Benim düşüncem şu, biz henüz altyapı sorununu çözemediğimiz için yerli oyunculara daha fazla korumacı tavır takınmalıydık. En azından altyapıları verimli kullanacak sistemi kurana kadar. Eğer bu sistemi kurmayı başarabilirsek o zaman istedikleri kadar yabancı futbolcu gelsin ülkemize. Kaliteli oyuncuların futbolumuzun gelişimine mutlaka katkıları olacaktır.

Son söz; sırf maliyeti uygun diye yabancı oyuncu transferine yönelmemeli kulüplerimiz. Verim-maliyet oranlarını iyi hesap etmeliler, eğer tereddütleri varsa, cesur davranarak yerli oyunculara yönelmeliler. Unutmayalım ki ucuz diye aldığımız oyuncudan faydalanamayan kulüp o transferlerden zarar etmiş demektir. Bu durumda yerliye yönelmenin maliyeti çok daha uygun olacaktır. Ben kesinlikle kaliteli yabancı oyuncuya karşı değilim. Benim itirazım zamanlamaya... Gelişim için çeşitliliğin olması gerektiğine de inanırım.

Sloganımız neydi, "Yerli malı yurdun malı, herkes onu kullanmalı..."

Sağlıkla kalın.

Onur Erdem

İngiliz futbolunun medar-ı iftiharı

İngiltere Millî Takımı ve Manchester United'ın gelmiş geçmiş en büyük yıldızlarından biri olan Sir Bobby Charlton bu ay 80. yaş gününü kutlayacak. TamSaha olarak yaşayan efsaneyi tebrik ediyor, kendisine uzun ömürler diliyoruz.

Futbolu icat eden İngilizlerin, bu keşiflerinin üzerinden geçen yaklaşık bir buçuk asır içerisinde haliyle futbol dünyasına da armağan ettikleri onlarca değerli futbol adamı oldu. Bu büyük topluluk içerisinde akla gelen ilk birkaç isminse sadece İngilizler için değil, tüm dünyadaki futbolseverler için gelmiş geçmiş en önemli değerler arasında yer aldıkları rahatlıkla söylenebilir. Söz konusu o birkaç isim içerisinde herkes tarafından istisnasız gösterilecek başlıca kişi olan Bobby Charlton'ın da dolayısıyla futbol dünyası için ne denli değerli bir isim olduğunu tahmin etmek zor olmasa gerek.

11 Ekim 1937 tarihinde, İngiltere'nin kuzeyindeki Northumberland bölgesinde yer alan Ashington kentinde dünyaya gelen Bobby Charlton, özellikle anne tarafından 'fazlasıyla' futbolcu bir aileye mensuptu. Charlton'ın dayıları Jack, George ve Jim Milburn uzun yıllar Leeds United forması giymiş isimlerdi. Bir diğer dayı Stan Milburn ise Leicester City'de oynamıştı. Ailenin bu alandaki en meşhur üyesiyse, annesinin kuzeni olan Jackie Milburn'dü. Newcastle United'ın efsane isimleri arasına girmiş olan golcü oyuncu, 1940'lar ve 1950'ler süresince siyah-beyazlı takım adına 200 küsur gole imzasını atmıştı.

Bobby'nin kendisinden iki buçuk yaş büyük ağabeyi Jack Charlton da dayılarının izinden gidecek ve 15 yaşına geldiğinde Leeds United altyapısına kaydolacaktı. Aynı tarihte Bobby ise okul takımında forma giymekte ve birkaç sene içerisinde ağabeyinin yaptığı gibi önemli bir kulübe girmenin hayallerini kurmaktaydı. Ancak iki kardeşin farklı futbolculuk hikâyelerine sahip olması da kuvvetle muhtemeldi. Zira Jack, uzun boyu ve güçlü fiziği ile dikkat çeken bir gençti, top tekniği ise pek yüksek sayılmazdı ve Leeds altyapısına girdiği andan itibaren de bu özellikleri sayesinde bir savunma oyuncusu olarak yetiştirilmeye başlanmıştı. Bobby ise Jack'in aksine ufak tefek, çelimsiz bir çocuktu. Lâkin futbol topuna karşı da çok daha maharetli sayılırdı. Bu sayede o da okul takımlarında hep hücuma yönelik bir oyuncu olarak kullanılmaktaydı ve özellikle de müthiş şutları ve paslarıyla yaşıtları arasından hemen sıyrılıyordu.

Joe Armstrong'un büyük keşfi

Üç dayısı yıllarca Leeds United'da oynayan, ağabeyi de bu kulübün altyapısına giren Bobby'nin de yakın gelecekte kendisi için düşünülebilecek en muhtemel adres, Yorkshire kulübüydü. Ancak o dönem Manchester United'ı çalıştırmakta olan Matt Busby'nin kulüpte o ana dek kurduğu en güçlü yapı da Birleşik Krallık'ın dört bir yanını taramakta olan scout ekibiydi. Ekibin başında yer alan Joe Armstrong, 1953 yılının başlarında Northumberland'a yaptığı bir gezi sırasında okul takımında oynamakta olan Bobby'yi gördüğündeyse kim bilir, belki de hem Manchester United hem de İngiliz futbolu tarihi adına çok önemli bir kırılma noktası yaşanmıştı. Bobby'nin yeteneklerinden fazlasıyla etkilenen Armstrong, durumu vakit kaybetmeden Matt Busby'ye iletecekti. Böylece Manchester United'ın kapıları da genç oyuncu için açılmış oluyordu.

Matt Busby'nin scout ekibi, o dönemde yurt çapında birçok genç yeteneği keşfetmişti. Yakın zamanda 'Busby Babes' olarak anılacak takımın da temelleri böylece atılmıştı. Yeni inşa edilmekte olan bu yapının en önemli yapıtaşları olarak görülmekte olan isimlerse sol haf mevkiinde görev yapan Duncan Edwards ve sol iç mevkiinde oynamakta olan Bobby Charlton'dı. 17 yaşındaki Edwards ve 16 yaşındaki Charlton'ın Kırmızı Şeytanlara en az 15 sene üst düzeyde katkı sağlaması beklenmekteydi. Dört yıla yakın bir süre United'ın altyapı tedrisatından geçen Charlton, nihayet 1956 yılının Ekim ayında, 19 yaşını doldurmak üzereyken A takımdaki ilk maçına, Charlton Athletic karşısında çıkacaktı.

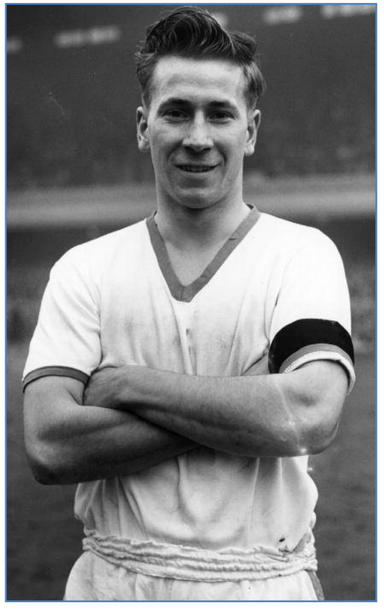

İlk sezon ilk şampiyonluk

Maçta rakip fileleri iki kez havalandıran Charlton, büyük bir yıldız olacağının sinyallerini çok net bir biçimde vermişti. O sezon ligde toplamda 14 maça çıkan Charlton, 10 kez de gol sevinci yaşayacaktı. Genç oyuncunun bu gollerinin de yardımıyla sezon sonunda Kırmızı Şeytanlar, Tottenham'ın sekiz puan önünde ligi zirvede tamamlıyor ve üst üste ikinci, tarihlerindeyse beşinci kez şampiyonluğa ulaşıyorlardı.

Profesyonel futbolculuk kariyerinin ilk sezonunda bir lig şampiyonluğu gören Bobby Charlton, az kalsın Federasyon Kupası finalinden de zaferle ayrılarak sezonu 'duble' ile kapatacaktı. Ancak Aston Villa ile Wembley'de oynanan final maçında United kalecisi Wood'un henüz altıncı dakikada rakip takımdan McParland ile çarpışması neticesinde elmacık kemiği kırılmış ve o dönemde yedek oyuncu uygulaması da olmadığından United sahada 10 kişi kaldığı gibi kaleye de santrhaf Blanchflower geçmişti. Bu şartlar altında oynanan maçı Aston Villa 2-1 kazanırken Villa'nın gollerini Wood'un sakatlanmasına yol açan McParland'ın atmasıysa hayli ironikti.

1957-58 sezonuyla birlikte Charlton hem United'da ilk 11'de çok

daha sık tercih edilerek takımın önemli oyuncularından birisine dönüşecek hem de uluslararası düzeyde de kendisini gösterme fırsatı bulacaktı. Şampiyon Kulüpler Kupası'nda İngiltere'yi temsil eden United, ilk turda Shamrock Rovers ve ikinci turda da Dukla Prag'ı eleyerek çeyrek finale kalmış ve bu turda da Yugoslav şampiyonu Kızılyıldız ile eşleşmişti. Old Trafford'daki ilk maçta Yugoslav ekibi oyuna daha etkili başlamış ve ilk devreyi de Tasic'in golüyle 1-0 önde kapatmıştı. United'ı oyuna döndüren isimse Charlton oluyor ve 65. dakikada attığı golle skora dengeyi getiriyordu. Son 10 dakikaya girilirken Eddie Colman'dan gelen golse skoru belirleyecek ve böylece ilk maç 2-1 United'ın üstünlüğüyle son bulacaktı.

Yine de iç sahada elde edilen 2-1'lik galibiyet önemli bir avantaj sayılmazdı ve Belgrad'daki rövanşta Busby'nin öğrencilerini hayli zorlu bir 90 dakika beklemekteydi. Fakat 5 Şubat'taki müsabaka beklenenden çok daha kolay geçecekti. Maçın henüz ikinci dakikasında Dennis Viollet, United'ı öne geçirirken, 30 ve 31. dakikalarda Charlton sahneye çıkıyor ve peş peşe iki gol birden kaydederek bir bakıma takımının yarı finale kaldığını erkenden ilân ediyordu. Her ne kadar 3-0 biten ilk yarı sonrası Kızılyıldız ikinci devrede müthiş bir direnç ortaya koyup skoru 3-3'e getirdiyse de bu ev sahibi ekip için yeterli olmayacak ve bu şekilde sona eren maçın ardından Manchester United kupadaki son dört takım arasındaki yerini alacaktı.

Münih'teki büyük trajedi

Ne var ki tarihinin o ana kadarki belki de en önemli başarısının eşiğinde olduğu düşünülen Manchester United, aslen tarihinin en büyük trajedisinden sadece bir gün uzaktaydı. Ertesi gün İngiltere'ye dönüş yolunda Münih'te yapılan aktarma, 'Busby Babes' adına acı sonun başlangıcı niteliğindeydi. Manchester United'ı taşıyan Airspeed AS-57 Ambassador modeli uçak, kısıtlı bir yakıt kapasitesine sahip olduğundan Belgrad'dan havalandıktan bir süre sonra Münih'e, yakıt ikmali için iniş yapmıştı. Ancak uçak yeniden kalkışa hazırlandığı esnada motorlarında bir sorun baş göstermişti. İki denemede de motorun gereğinden hızlı çalışmasıyla ilgili sorun devam edince uçak durdurulmuş ve yolcular da havalimanının içine geri dönmüştü. Aynı esnada kar yağışının da başlamasıyla birlikte uçuş ihtimali iyice ortadan kalkmıştı. Hatta United'ın yıldız oyuncusu Duncan Edwards bu esnada evine "Bütün uçuşlar iptal oldu, yarın uçacağız" yazan bir telgraf dahi çekmişti.

Lâkin uçağın pilotu, ne yapıp edip uçağı o gün kaldırmayı kafasına koymuş ve mühendislerle görüştükten sonra motoru daha düşük devirde çalıştırmaya başlamasının sorunu çözebileceğine kanaat getirmişti. Aslında böyle bir durumda, uçak kalkış için gerekli hıza da daha uzun sürede ulaşacaktı fakat Münih'te pistin normalden uzun olması sebebiyle bu sorunun da üstesinden gelineceği düşünülmüştü. Neticede yolcular 15 dakikalık bir aranın ardından yeniden uçağa çağırılmış ve kalkış için harekete geçilmişti. Gelgelelim hesaplar tutmayacak ve uçak kontrolünü kaybederek pistten çıkacak, havaalanının dışındaki bir eve çarparak durabilecekti. Uçağın gövdesinin sağ tarafıysa bir garaja çarpmış ve garajın içindeki yakıt dolu kamyon da çarpışmanın şiddetiyle infilak etmişti.

Uçaktaki yolculardan 20'si çarpışma sonrasında hayatlarını kaybetmişti. Bunların yedisi de

Manchester United'lı futbolcular Geoff Bent, Roger Byrne, Eddie Colman, Mark Jones, David Pegg, Tommy Taylor ve Liam Whelan'dı. Yaralı olarak hastaneye kaldırılan Duncan Edwards ise 15 gün sonra son nefesini verecekti. Takımın antrenörlerinden Tom Curry ve Bert Whalley de hayatlarını kaybedenler arasındaydı. Keza kulüp sekreteri Walter Crickman da... Futbolculardan Johnny Berry ve Jackie Blanchflower ise kazada yaşadıkları sakatlıklar (kafatası ve kalça kırığı gibi) nedeniyle bir daha futbol oynayamayacaklardı. Charlton ise korkunç kazayı hafif yaralanmalarla atlatmıştı. Yaklaşık üç hafta içerisinde de futbol oynayabilecek düzeye gelecek ve Manchester United'ın yeniden doğuşu adına en çok bel bağlayacağı isimlerin başında yer alacaktı.

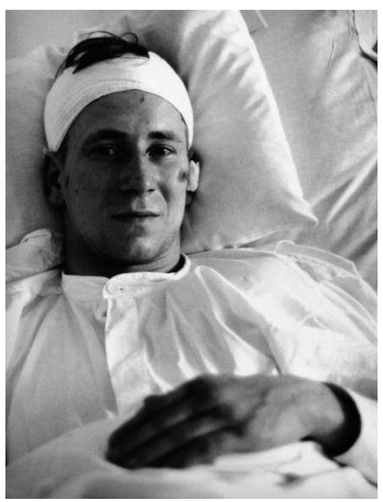

Kazada ağır yaralanan Matt Busby de bir sonraki sezon başlayana kadar sağlığına yeniden kavuşacak ve takımın Charlton liderliğinde yeniden inşası için kolları sıvayacaktı. Bu doğrultuda yapılacak en önemli hamleler ise Denis Law ve George Best'in takıma kazandırılmaları olacaktı ki böylece sadece Manchester United'ın değil, futbol tarihinin en önemli üçlülerinden biri ortaya çıkacaktı. Bu noktaya birazdan daha detaylı değineceğiz.

Kazadan üç hafta sonra sahada

Tekrardan kaza sonrasında dönecek olursak, Charlton, yaralanan futbolcular içerisinde hastaneden ilk taburcu edilen isimdi ve kazadan sekiz gün sonra İngiltere'ye dönmüştü. Manchester United ise genç takımından yaptığı oyuncu takviyeleriyle 19 Şubat'ta yeniden yeşil sahalara dönecek, hatta Sheffield Wednesday ile yapılan Federasyon Kupası mücadelesini de 3-0 kazanacaktı. Ancak kolu kanadı kırık durumdaki takım, ligde sezonun kalan bölümünde oynadığı 14 maçtan sadece birini kazanabilecek ve puan cetvelinde kendisine dokuzuncu sırada yer bulabilecekti.

Bobby Charlton'ın sahalara dönüşüyse 1 Mart 1958'de West Bromwich ile oynanan Federasyon Kupası maçına denk geliyordu. Karşılaşma 2-2 sona ermiş, dört gün sonra oynanan tekrar maçınıysa United tek golle kazanmıştı. Kırmızı Şeytanlar böylece kupada yarı finale çıkarlarken sonrasında Fulham engelini de aşarak finale yükselecekler fakat finalde Bolton Wanderers'a 2-0 mağlup olarak büyük faciaya sahne olan sezonu bir kupayla onurlandırma fırsatını kıl payıyla kaçıracaklardı. Şampiyon Kulüpler Kupası'ndaysa United'ın Kızılyıldız'ı elemesinin ardından rakibi Milan olmuştu. United, Old Trafford'da güçlü rakibiyle yaptığı ilk maçtan 2-1 galip ayrılmayı başardıysa da Milano'daki rövanşta 4-0 mağlup olmaktan kurtulamayacaktı. Geldikleri bu noktanın ötesine geçebilmeleri için daha bir 10 sene vardı.

Bunun yanı sıra üzücü sezonun Bobby Charlton adına hayırlı sayılacak bir gelişmesiyse millî formayı ilk kez giyecek olmasıydı. 19 Nisan 1958'de Glasgow'da İskoçya ile oynanan maçta millî takımla ilk defa sahaya çıkan Charlton, 4-0'lık galibiyette bir golle pay sahibi olmayı da bilmişti. Sezon sonuna gelindiğindeyse Charlton, İsveç'te düzenlenecek 1958 Dünya Kupası için millî takım kadrosunda kendisine yer bulacaktı. Ancak United'ın başına gelen felaket, İngiliz Millî Takımı'nı da zayıflatmıştı. Üstüne üstlük İngiltere turnuvanın ilk turunda Brezilya, Sovyetler Birliği ve Avusturya gibi zorlu rakiplerle eşleşmişti. Sonuçta İngilizler üç rakibiyle de berabere kalıyor, ardından SSCB ile oynadıkları baraj maçındaysa tek golle mağlup olarak turnuvayı ilk tur sonunda noktalamak zorunda kalıyordu.

En gollü sezon

1958-59 sezonu, Manchester United'ın Münih faciası sonrasındaki ilk tam sezonu olması nedeniyle ayrı bir öneme sahipti. Sezon başlarken, Kırmızı Şeytanların lige tutunup tutunamayacağı bile açıkçası bir muammaydı. Fakat Bobby Charlton kariyerinin en golcü sezonunu geçirerek takımını sırtlayacaktı. Ligde oynadığı 38 maçta rakip fileleri 29 kez havalandıran yıldız oyuncu takımının en golcü oyuncusu olmuş, ligde gol krallığına da çok yaklaşmış fakat 33 gollü Jimmy Greaves'in az bir farkla gerisinde kalmıştı. Charlton'ın sürüklediği United ligi de Wolverhampton Wanderers'ın altı puan gerisinde ikinci sırada tamamlıyordu.

Ne var ki bu başarılı çıkış sonrasında United, yeniden yapılanma-

nın sancılarını da hissetmeye başlayacak ve ligde bir müddet orta sıralarda, hatta daha da altlarda yer alan bir takıma dönüşecekti. Sonraki iki sezonu yedinci sırada tamamlayan Kırmızı Şeytanlar, 1961-62 sezonundaysa 15. sıraya kadar geriliyorlardı. Bobby Charlton ise bu üç sezonda ligde 47 gole imzasını atarak en ileride oynamamasına karşın takımının en skorer ismi olmayı başarmıştı.
1962 Haziran'ında Charlton, ikinci Dünya Kupası macerası için millî takımla birlikte Şili'nin yolunu tutuyordu. Bu sefer Arjantin, Macaristan ve Bulgaristan ile aynı gruba düşen İngiltere, ilk maçında Macarlara 2-1 yenilse de ikinci maçında Arjantin'i 3-1 mağlup ediyor ve bu karşılaşmada Charlton da Dünya Kupalarındaki ilk golünü kaydediyordu. Son maçında da Bulgaristan ile golsüz berabere kalan İngiltere, gruptan çıkmayı başarıyordu. Fakat çeyrek finalde son şampiyon Brezilya ile eşleşen İngilizler, daha ileri gidemeyecek, rakibine 3-1'lik skorla teslim olacaktı.
1962 yazında Manchester United,

bir yıl önce İtalya'nın Torino takımına gitmiş olan İskoç golcü Denis Law'u, o zaman için rekor bir meblağ olan 115 bin sterlin karşılığında kadrosuna katıyordu. Law'un gol yollarına getireceği hareket, Bobby Charlton'ın yükünü de büyük ölçüde hafifletecek ve Charlton, bundan sonra oyunu şekillendiren ve arkadaşlarına servis yapan özelliklerini de daha çok ön plana çıkartabilecekti. Ancak United bu transfer sonrası hemen bir toparlanma içine de girmeyecekti. Hatta 1962-63 sezonu daha çok küme düşmeme mücadelesi içinde geçiyor ve ligi 19. sırada tamamlayan takım üç puanlık farkla kümede kalıyordu. Ligdeki bu başarısızlığı unutturansa Federasyon Kupası'nın, finalde Leicester'ın 3-1 mağlup edilerek kazanılmasıydı. Charlton, üçüncü finalinde nihayet bu kupaya da uzanarak kariyerindeki bir eksikliği daha gidermiş oluyordu.

Efsane üçlü bir arada

1963-64 sezonuyla birlikteyse United'ın efsane üçlüsünün son ayağı, 17 yaşındaki genç yıldız adayı George Best'in altyapıdan A takıma katılmasıyla birlikte tamamlanacaktı. Matt Busby'nin yaklaşık beş yıldır yeniden kendine getirmeye çalıştığı takım gerçekten artık rayına oturmuş bir görüntü içerisindeydi. Ligde şampiyon Liverpool'un dört puan gerisinde ikinci sırayı alan takım, Kupa Galipleri Kupası'ndaysa ikinci turda, bu kupanın son şampiyonu olan Tottenham'ı saf dışı bırakmıştı. Londra'da 2-0 kaybedilen ilk maç sonrasında Old Trafford'da 4-1 kazanılan rövanşta Charlton da attığı iki golle parlamıştı. Çeyrek finalin ilk maçı da Old Trafford'da Sporting karşısında 4-1 kazanılırken Charlton bir kez daha ağları havalandırmayı bilmişti. Ancak bu maçın

1966 Dünya Kupası'nın sahibi İngiltere Millî Takımı

Lizbon'daki rövanşı bir hezimete dönüşecek ve Portekiz ekibi 5-0'lık skorla turu geçen taraf olacaktı.
Manchester United, 1964-65 sezonunda sekiz yıl aradan sonra ligde şampiyonluğa ulaşıyor ve Münih faciasının ardından da ilk kez ligi zirvede tamamlamış oluyordu. Fuar Şehirleri Kupası'ndaysa Djurgarden, Dortmund, Everton ve Strasboug'u eleyerek yarı finale kadar gelmişler ve Charlton da bu maçlarda sekiz gol atarak takımının Avrupa başarısındaki başlıca kahraman olmuştu. Fakat yarı finalde Ferencvaros engelini aşamayacaklar ve bir kez daha Avrupa'da finalin kıyısından döneceklerdi.
Bir sonraki sezondaysa Manchester United bu kez Şampiyon Kulüpler Kupası'nda yarı finale kadar gidip o noktada takılacaktı. Kırmızı Şeytanlar, HJK Helsinki, Vorwarts Berlin ve Benfica'yı elediktten sonra yarı finalde Partizan'a takılıyordu. Ancak özellikle Benfica karşısında ortaya konulan futbol, yakın gelecek için umutların bir hayli yeşermesini sağlamıştı. Güçlü rakibini içeride 3-2, dışarıdaysa 5-1'lik skorlarla mağlup etmeyi başaran United'da Charlton-Law-Best üçlüsüyse gitgide eşi bulunmaz bir hücum gücüne dönüşmekteydi.

Dünya şampiyonluğuna giden yol

İngiltere'nin Dünya Kupası'na olan hasretinin son bulması için 1966 yazı büyük bir fırsattı. Zira turnuva, İngiltere'de düzenlenecekti. İngilizler büyük beklenti içinde girdikleri turnuvanın ilk turunda Uruguay, Fransa ve Meksika'ya rakip olurlarken, Uruguay ile oynadıkları ilk maçta beklentileri pek de karşılayamamış ve golsüz beraberliğe razı olmuşlardı. Meksika karşısında çıkılan ikinci maçtaysa Bobby Charlton takımı adına gol perdesini açan isim olurken İngiltere sahadan 2-0'lık galibiyetle ayrılıyordu.
Son maçta Fransa da aynı skorla mağlup edilince İngiltere grup lideri olarak çeyrek finale kalıyor, bu turdaysa Arjantin'i çok sert geçen bir mücadele sonrasında tek golle devirerek o ana kadar ilk kez Dünya Kupası'nda yarı finale yükselme başarısını gösteriyordu. İngiltere'nin yarı finaldeki rakibiyse, Portekiz olmuştu. Turnuvanın o ana kadar belki de en çok alkış alan takımı olan ve son iki turnuvanın şampiyonu Brezilya'yı 3-1 mağlup ederek erkenden evine gönderen Portekiz, özellikle golcüsü Eusebio ile durdurulması hayli zor bir hücum gücüne sahipti. İngilizler ise o ana dek kalelerinde gol görmemişti ve iki ekibin mücadelesi merakla beklenmekteydi.
Karşılaşmanın 30. dakikasına gelindiğinde Charlton, rakip kaleciden seken topu fırsatçılığını konuşturup ağlara yollayınca İngiltere 1-0 öne geçiyordu.
Bu golden sonra Portekiz baskıyı arttırmaya çalıştıysa da savunmada hata yapmayan İngilizler skoru muhafaza edecekler, 80. dakikadaysa Charlton bir kez daha fileleri havalandırarak takımını rahatlatacaktı. Ancak bu rahatlık üç dakika sürüyor ve Eusebio, İngiltere kalecisi Banks'in orucunu penaltıdan attığı golle bozarak farkı bire indiriyordu.
Yine de kalan kısıtlı süre başka gol getirmeyince İngiltere adını finale yazdırmayı başarmıştı.
Federal Almanya ile 30 Temmuz 1966'da Wembley'de oynanan maç, tüm zamanların en zevkli ve bir o kadar da tartışmalı Dünya Kupası finallerinden biriydi.
Karşılaşmada ilk golü bulan, henüz 12. dakikada Haller vasıtasıyla Almanlar olurken İngilizler altı dakika içinde bu gole Hurst ile cevap veriyordu. Uzun süre 1-1 devam eden maçta 78. dakikada Peters, İngiltere'yi öne geçirdiyse de maçın bitimine yakın Weber ağları sarsıyor ve normal süre 2-2'lik beraberlikle sona eriyordu.
Yarım saatlik uzatma bölümüyse Dünya Kupaları tarihinin en çok tartışılan anlarından birine sahne olacaktı. 101. dakikada Hurst'ün çektiği şut üst direğe ve çizgiye çarptıktan sonra oyun alanına dönerken yan hakem Tevfik Behramov topun çizgiyi geçtiğine hükmetmiş ve böylece İngiltere 3-2'lik üstünlüğü sağlamıştı. 120 dakika tamamlanmak üzereyken Hurst bir gol daha atacak ve İngiltere, 4-2'lik galibiyetle tarihinin ilk ve şu ana kadarki tek dünya şampiyonluğunu elde edecekti.
Her ne kadar final maçında gol atamasa da Charlton çoğu kişiye

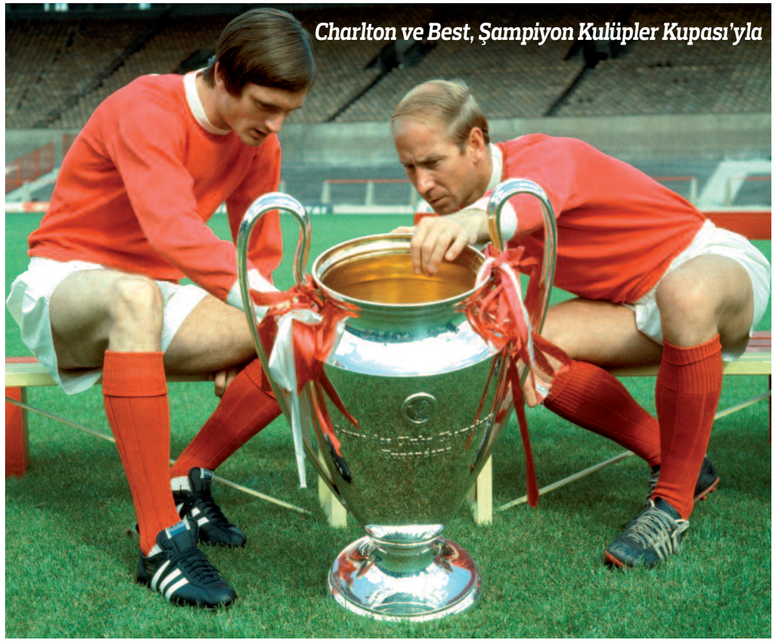
Charlton ve Best, Şampiyon Kulüpler Kupası'yla

göre turnuvada İngiltere'nin en etkili oyuncusuydu. Zaten sene sonunda Altın Top ödülüne lâyık görülmesi de bu savı destekler nitelikteydi. Charlton böylece Stanley Matthews'tan sonra söz konusu ödülü alan ikinci İngiliz de olmuştu.

United'la Avrupa'nın zirvesinde

Kariyerinde lig ve kupa şampiyonluklarının yanına Dünya Kupası'nı da ekleyen Charlton için artık tek eksik, kulüpler düzeyinde kazanılacak bir Avrupa kupasıydı. Bu hedefe de iki sene sonra ulaşacaktı. 1967'de bir kez daha İngiltere'de şampiyonluğa ulaşan Manchester United, ertesi sezon Şampiyon Kulüpler Kupası'na katılma hakkını kazanmıştı. Kupada Hibernians, Sarajevo, Gornik Zabrze ve Real Madrid'i eleyen Manchester United, Wembley'de oynanacak finalde Benfica'nın rakibi olmuştu. 29 Mayıs'taki maçta golsüz biten ilk yarı sonrasında ikinci yarının başlarında Charlton takımını öne geçiren golü atıyordu. Benfica 79'da Graça ile skora dengeyi getirip maçı uzatmalara taşıdıysa da 92'de Best ve 94'te Kidd'den gelen goller Portekiz temsilcisinin gardını düşürecek, 99. dakikada da Charlton perdeyi açtığı maça son noktayı da koyan isim olarak bir gol daha atacak ve Manchester United 4-1'lik galibiyetle Avrupa şampiyonluğuna uzanan ilk İngiliz takımı olacaktı.

Şampiyon Kulüpler Kupası şampiyonluğunun ardından beş sezon daha Manchester United forması giyen Bobby Charlton, futbol hayatının son evresindeyse menajer-futbolcu olarak Preston North End'de bir müddet görev yaptıktan sonra İrlanda'dan Waterford United'da ve Avustralya'dan da birkaç kulüpte kısa süreliğine forma giydi. Futbolu bıraktığında Manchester United'da 758 maçta 249 gol ve millî takımda da 106 maçta 49 golle, her iki takım adına da en çok maça çıkan ve en çok gol atan oyuncu konumundaydı. 1970 Dünya Kupası'nda da forma giyen ve dört Dünya Kupası'nda oynayan sayılı isim arasına giren Charlton, bu turnuvada da bir çeyrek final daha görmüştü. Charlton futbolu bıraktıktan sonraysa teknik adamlıkta pek şansını denemedi. Preston'da yaşadığı tecrübeden belli ki kulübenin kendisine göre olmadığı sonucunu çıkarmıştı. 1984'te Manchester United'ın yönetim kurulunda da yer almaya başlayan Charlton, bu görevini 30 yıl boyunca sürdürecekti. 15 Şubat 2016'da, Old Trafford'daki tribünlerden birine 'Sir Bobby Charlton' adı verilirken yaşarken bir kez daha onore edilen efsane ismin bundan önce de ünlü stadın dışında, George Best ve Denis Law ile birlikte betimlendiği bir heykeli de bulunuyordu.

Best, Law ve Charlton'un Old Trafford'daki heykeli

ACIBADEM SPORTS FULYA'DA HİZMETİNİZDE

Acıbadem Sports, Fitness Club ve FIFA akreditasyonuna sahip
Sporcu Sağlığı Merkezi'ni aynı çatı altında birleştirerek fark yaratıyor.
Acıbadem Sports basketboldan futbola, yogadan pilatese,
sporu sağlıkla yapmak isteyen herkese yeni bir yaşam tarzı sunuyor.
Acıbadem'in sportif yüzü Acıbadem Sports hizmetinizde...

ACIBADEM SPORTS / FIFA MEDICAL CENTRE OF EXCELLENCE

A Grubu
Türkiye
İspanya
Almanya
Gürcistan

B Grubu
Polonya
İtalya
Fransa
Belçika

C Grubu
Rusya
İngiltere
İrlanda Cum.
Yunanistan

Tek ayaklı kramponların festivali

TFF'nin "Türkiye Futbol Oynuyor" projesi kapsamında destek verdiği Bedensel Engelliler Spor Federasyonu bünyesindeki Ampute Futbol Millî Takımı'nın katılacağı EAFF Avrupa Ampute Futbol Şampiyonası başlıyor. Türkiye Futbol Federasyonu'nun Riva'daki tesislerinde gerçekleşecek turnuva 1-10 Ekim tarihlerinde düzenlenecek. Türkiye, A Grubu'nda İspanya, Almanya ve Gürcistan ile mücadele edecek. Şampiyonada 12 takım, dörderli 3 grupta mücadele edecek. Gruplarında ilk iki sırayı alacak takımların yanı sıra en iyi üçüncü olan iki ekip de üst tura yükselecek. Millî Takım'ın Avrupa Şampiyonası'na hazır olduğunu vurgulayan Baş Antrenör Uğur Özcan, turnuvadaki hedefleriyle ilgili şunları söyledi: "Tek hedef, tek yürek, şampiyonluk. Turnuvaya ev sahipliği yapan Türkiye Futbol Federasyonu'na teşekkürü bir borç biliriz. Riva'da 19-30 Eylül tarihleri arasında son kampımızı gerçekleştirdik. Ekip olarak turnuvaya hazırız. Avrupa Futbol Şampiyonası'nda Tek Ayaklı Kramponlarımızın o tek kramponları ile kupayı kaldıracağından eminim ve Türk milletine hediyemiz olur inşallah. Gruptan lider olarak çıkmak istiyoruz. Hiçbir rakibin adının bizim için önemi yok. Çünkü Ampute Futbol, Türkiye'den sorulmaktadır. Avrupa Şampiyonası'ndan sonra da Türkiye'den sorulacaktır."

Türkiye'nin yanı sıra aralarında Rusya, İrlanda ve Britanya'nın da bulunduğu 12 ülke, 2015'te Avrupa Ampute Futbol Federasyonu'nu (EAFF) kurdu. EAFF, ilk Avrupa Şampiyonası'nı Türkiye'de düzenliyor. Dünya Ampute Futbol Federasyonu'nun (WAFF) daha önce iki yılda bir düzenlediği Ampute Futbol Dünya Kupası'nda Brezilya, Özbekistan ve Rusya şampiyon olmuştu.

Ampute Millî Takımımız Polonya'nın ev sahipliğinde düzenlenen EURO Cup 2015'i finalde ev sahibi Polonya'yı 2-1 mağlup ederek şampiyon tamamlamıştı.

2017 Avrupa Ampute Futbol Şampiyonası Maç Takvimi

02.10.2017	Türkiye-Almanya
03.10.2017	İspanya-Gürcistan
03.10.2017	Polonya-Fransa
03.10.2017	İtalya-Belçika
03.10.2017	İngiltere-Yunanistan
03.10.2017	Rusya-İrlanda Cum.
04.10.2017	İspanya-Almanya
04.10.2017	Rusya-Yunanistan
04.10.2017	İtalya-Fransa
04.10.2017	Polonya-Belçika
04.10.2017	İngiltere-İrlanda Cum.
04.10.2017	Türkiye-Gürcistan
05.10.2017	Almanya-Gürcistan
05.10.2017	İrlanda Cum-Yunanistan
05.10.2017	Fransa-Belçika
05.10.2017	Polonya-İtalya
05.10.2017	Rusya-İngiltere
05.10.2017	Türkiye-İspanya

Heyecan büyüyor

Ziraat Türkiye Kupası 4. Eleme Turu Kura Çekimi TFF Hasan Doğan Kamp ve Eğitim Tesisleri Orhan Saka Salonu'nda yapıldı. Kura çekimine Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Ali Düşmez, Yönetim Kurulu Üyesi Erhan Kamışlı, Genel Sekreter Kadir Kardaş, Maç Planlama Müdürü Besim Yalçın ve kulüp temsilcileri katıldı.

Ziraat Türkiye Kupası'nda 24, 25 ve 26 Ekim 2017'de tarihlerinde oynanacak 4. tur maçlarında, 3. Eleme Turu müsabakaları sonucu tur atlayan 46 takımın yanı sıra Süper Lig'de geçen sezon sonunda oluşan puan sıralamasında 5 ila 13. sıralar arasında yer alan ve Ziraat Türkiye Kupası şampiyonu Atiker Konyaspor haricindeki 8 takım olmak üzere toplam 54 takım mücadele edecek.

Tek maç eleme usulüne göre yapılacak müsabakaların normal süresinin berabere bitmesi halinde 15'er dakikalık iki uzatma devresi oynanacak. Uzatma devrelerinde de eşitliğin bozulmaması halinde tur atlayan takımlar seri penaltı atışları sonucunda belirlenecek. Müsabakalarını kazanan 27 takım 5. Eleme Turuna katılmaya hak kazanacak.

TFF Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Ali Düşmez, kura çekimi öncesi şöyle konuştu: "En üst ligden, amatör liglere kadar tüm Türkiye'yi kucaklayan bir kura çekimini icra ediyoruz. İşin enteresan tarafı ülkemizin uç noktalarında yer alan iki ilimiz amatörlerde kuraya kaldı. Birisi Edirne, birisi Kars... Bu durum bile bu güzel oyunu çok güzel anlatıyor bence. Başta değerli başkanım Yıldırım Demirören ve yönetim kurulumuzun selamlarını paylaşmak istiyorum. Bu turun tüm kulüplerimize hayırlı olmasını diliyorum. Fair-Play ve dostluğun önde olduğu, hak edenin kazandığı güzel bir turnuva olmasını diliyorum. Ziraat Bankası'na gösterdikleri ilgiden, sponsorluklarından ve kattıklarından dolayı çok teşekkür ediyorum. Geçen turda 18 maçı çok kaliteli şekilde veren Turkuvaz Medya Grubu'na da hem şahsım hem de yönetim kurulumuz adına şükranlarımızı sunuyoruz. Bu turda da naklen yayının devam edeceğini düşünüyoruz. Geçmiş turlarda iddaa kazanımları vardı. Bundan sonra da bu kazanımlar devam edecek. Herkese tekrar hoş geldiniz diyorum. Bu güzel oyunun sizlerle renkleneceğini temenni ediyor, saygılarımı sunuyorum."

TFF Yönetim Kurulu Üyesi Erhan Kamışlı ise şu ifadeleri kullandı: "Değerli başkanlar, değerli yöneticiler hepinize şahsım ve yönetim kurulumuz adına hoş geldiniz demek istiyorum. Umarım güzel bir kura çekimi olur. Hepinize bol şans diliyorum. Hayırlı olmasını umut ediyorum."

Eşleşmeler

G. Manisaspor–Hatayspor
Gençlerbirliği–Tuzlaspor
Fethiyespor–Adanaspor
K. A. Selçukspor–Boluspor
K. Karabükspor–Keçiörengücü
A. Alanyaspor–Edirnespor
Bucaspor–Amed Sportif
Etimesgut B.–Antalyaspor
Kasımpaşa–Niğde Belediye
DG Sivasspor–Kızılcabölükspor
Sarıyer–Adana Demirspor
Çorum B.–Trabzonspor
Osmanlıspor–O. Karagümrük
Altınordu–Kars 36 Spor
Eyüpspor–Gümüşhanespor
Ofspor–E. Y. Malatyaspor
T. M. Akhisarspor–A. 24erzincan
BB Erzurumspor–Tire 1922 Spor
Batman Petrol–Denizlispor
Yeşil Bursa–Kayserispor
Gazişehir–Ankara Demirspor
İstanbulspor–Afjet Afyonspor
Y. Altındağ B.–Bursaspor
Orhangazi B.–Şanlıurfaspor
A. Ç. Giresunspor–Menemen B.
Elazığspor–Sivas B.
Kahramanmaraş–Ç. Rizespor

Nazilli Belediyespor Yıldırım Demirören Spor Tesisleri açıldı

Nazilli Belediyesi tarafından 640 metrekare alan üzerinde yaptırılan Nazilli Belediyespor Yıldırım Demirören Spor Tesisleri, düzenlenen törenle hizmete açıldı. Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören'in adı verilen tesisin açılış törenine Türkiye Futbol Federasyonu adına Başkanvekilleri Hüsnü Güreli ve Ali Dürüst, Yönetim ve İcra Kurulu Üyeleri Cengiz Zülfikaroğlu ve Ali Düşmez, Yönetim Kurulu Üyeleri Mustafa Çağlar ve Alaattin Aykaç katıldı. Açılışta Nazilli Kaymakamı İbrahim Küçük, Nazilli Belediye Başkanı Haluk Alıcık, Nazilli Belediyespor Başkanı Erdoğan Eker, eski Aydın Milletvekili Ali Uzunırmak, teknik heyet, futbolcular, Nazilli Belediyespor camiasının önde gelen isimleri ile çok sayıda vatandaş yer aldı.

Güreli: "Tesisi Türk futboluna kazandırmaktan mutluyuz"

TFF Mali İşler ve Hukuktan Sorumlu Başkanvekili Hüsnü Güreli, törende yaptığı konuşmada şu ifadeleri kullandı: "Öncelikle hepinize Sayın Başkanımız Yıldırım Demirören'in selamlarını getirdim. Bugün Belediye Başkanımızın belirttiği gibi maalesef Başkanımız çok istediği halde cenaze töreni nedeniyle açılışa gelemedi. Bu vesile ile Hakan Dinçay kardeşimize Allah'tan rahmet diliyoruz, mekânı cennet olsun.
Son derece anlamlı bir açılış için bir aradayız. Yıldırım Demirören Spor Tesisleri'ni Nazilli Belediyespor'un hizmetine sunacağız. Futbol yüzyıllardır barış ve kardeşlik köprülerinin oluşmasında önemli bir unsur ve bu tesisin yapılmasında Sayın Yıldırım Demirören ile Sayın Haluk Alıcık'ın dostluklarının ayrı bir yeri bulunuyor. Ne pahasına olursa olsun yarışmacılığı ön planda tutmak yerine hem yetiştir hem yarış anlayışının Türk futbolundaki birçok sorunu çözeceğine inanıyorum.
Bizler Futbol Federasyonu olarak bu tür tesisleri destekliyoruz. Bu nedenle son derece modern bir tesis yapılması ve hizmete sunulması beni çok mutlu etti. Bizim temel hedefimiz kulüplerimize her zaman destek olmak, bu tür tesislerin çoğalmasını sağlamak. Değerli konuklar; 50. yılını bu sene idrak eden Nazilli Belediyespor camiası olarak hayal ettiğiniz başarıların temeli inanıyorum ki son derece modern şekilde inşa edilmiş bu tesislerde atılacak. Nazilli Belediyespor TFF 1. Lig'in ardından Süper

Nazilli Belediyesi tarafından 640 metrekare alan üzerinde yaptırılan Nazilli Belediyespor Yıldırım Demirören Spor Tesisleri, düzenlenen törenle hizmete açıldı. Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören'in adı verilen tesisin açılış törenine Türkiye Futbol Federasyonu adına Başkanvekilleri Hüsnü Güreli ve Ali Dürüst, Yönetim ve İcra Kurulu Üyeleri Cengiz Zülfikaroğlu ve Ali Düşmez, Yönetim Kurulu Üyeleri Mustafa Çağlar ve Alaattin Aykaç katıldı. Açılışta Nazilli Kaymakamı İbrahim Küçük, Nazilli Belediye
Başkanı Haluk Alıcık, Nazilli Belediyespor Başkanı Erdoğan Eker, eski Aydın Milletvekili Ali Uzunırmak, teknik heyet, futbolcular, Nazilli
Belediyespor camiasının önde gelen isimleri ile çok sayıda vatandaş
yer aldı.

Güreli: "Tesisi Türk futboluna kazandırmaktan mutluyuz"

TFF Mali İşler ve Hukuktan Sorumlu Başkanvekili Hüsnü Güreli, törende yaptığı konuşmada şu ifadeleri
kullandı: "Öncelikle hepinize Sayın Başkanımız Yıldırım Demirören'in selamlarını getirdim. Bugün Belediye Başkanımızın belirttiği gibi maalesef Başkanımız çok istediği halde cenaze töreni nedeniyle açılışa gelemedi. Bu vesile ile Hakan Dinçay kardeşimize Allah'tan rahmet diliyoruz, mekânı cennet olsun.
Son derece anlamlı bir açılış için bir aradayız. Yıldırım Demirören Spor Tesisleri'ni Nazilli Belediyespor'un hizmetine sunacağız. Futbol yüzyıllardır barış ve kardeşlik köprülerinin oluşmasında önemli bir unsur ve bu tesisin yapılmasında Sayın Yıldırım Demirören ile Sayın Haluk Alıcık'ın dostluklarının ayrı bir yeri bulu-

UEFA Süper Kupa 2019'da Vodafone Park'ta

UEFA Yönetim Kurulu, 2019 UEFA Süper Kupa'nın Beşiktaş'ın stadyumu Vodafone Park'ta oynanmasını kararlaştırdı. İsviçre'nin Nyon kentinde yapılan Yönetim Kurulu toplantısında 2019 yılında oynanacak UEFA Şampiyonlar Ligi finali, UEFA Avrupa Ligi finali ve UEFA Süper Kupa'ya ev sahipliği yapacak kent ve stadyumlar belirlendi. UEFA Yönetim Kurulu, adaylar arasından Vodafone Park'ın 2019 UEFA Süper Kupa'ya ev sahipliği yapmasına karar verdi. 2019 UEFA Şampiyonlar Ligi şampiyonu ile 2019 UEFA Avrupa Ligi şampiyonunu karşı karşıya getirecek UEFA Süper Kupa, 14 Ağustos 2019 tarihinde oynanacak. EURO 2024 ev sahipliği için aday olan Türkiye, böylece organizasyon gücünü göstereceği önemli bir finale daha imza atacak. İstanbul daha önce 25 Mayıs 2005'teki Milan-Liverpool UEFA Şampiyonlar Ligi finali ve 20 Mayıs 2009'daki Shakhtar Donetsk-Werder Bremen UEFA Kupası'nın son finaline ev sahipliği yapmış, 21 Haziran-13 Temmuz 2013 tarihleri arasında da FIFA U20 Dünya Kupası Türkiye'de düzenlenmiş, İstanbul'daki finalde Fransa ile Uruguay karşı karşıya gelmişti.

Ayrıca 2019 UEFA Şampiyonlar Ligi finali 1 Haziran 2019'da Madrid'deki Estadio Metropolitano, 2019 UEFA Avrupa Ligi finali ise 29 Mayıs 2019'da Bakü Olimpiyat Stadı'nda oynanacak. Tarihi daha sonra açıklanacak 2019 UEFA Kadınlar Şampiyonlar Ligi finaline ise Budapeşte'teki Ferencvaros Stadyumu ev sahipliği yapacak.

Başkan Demirören UEFA TEP toplantısına katıldı

UEFA'nın her yıl üye ülke federasyonları üst yönetimleri ile yaptığı TEP (Top Executive Programme) toplantısı İsviçre'nin Cenevre kentinde düzenlendi. UEFA Başkanı Aleksander Čeferin'in başkanlığında gerçekleşen toplantıya Türkiye Futbol Federasyonu adına Başkan Yıldırım Demirören, 1. Başkanvekili ve UEFA Yönetim Kurulu Üyesi Servet Yardımcı, Yönetim Kurulu Üyesi Alaattin Aykaç ile Genel Sekreter Kadir Kardaş katıldı. UEFA Genel Sekreteri Theodore Theodoridis ve UEFA direktörlerinin de hazır bulunduğu organizasyonda TFF ile birlikte UEFA üyesi tüm federasyonların temsilcileri yer aldı. Toplantıda Avrupa futbolunun idari yapısı, uzun vadeli stratejiler, UEFA turnuvaları ile ilgili konular, Avrupa ve dünya futbolundaki son gelişmeler değerlendirilip, görüş alışverişinde bulunuldu.

Öte yandan UEFA'ya üye federasyonların başkan ve yöneticilerinin katıldığı 13. Olağanüstü UEFA Kongresi de İsviçre'de yapıldı. Cenevre kentindeki President Wilson Otel'de düzenlenen kongrede, 2018 Dünya Kupası Organizasyon Komitesi Genel Direktörü Alexey Sorokin, 2021 yılına kadar FIFA Konseyi'nin Avrupa üyeliğine seçildi. Ayrıca Avrupa Kulüpler Birliği temsilcilerinden Andrea Agnelli (Juventus FC/İtalya) ile Ivan Gazidis (Arsenal FC/İngiltere) 4 yıllığına UEFA Yönetim Kurulu üyesi oldu. Ayrıca UEFA statülerindeki değişiklikler kabul edildi.

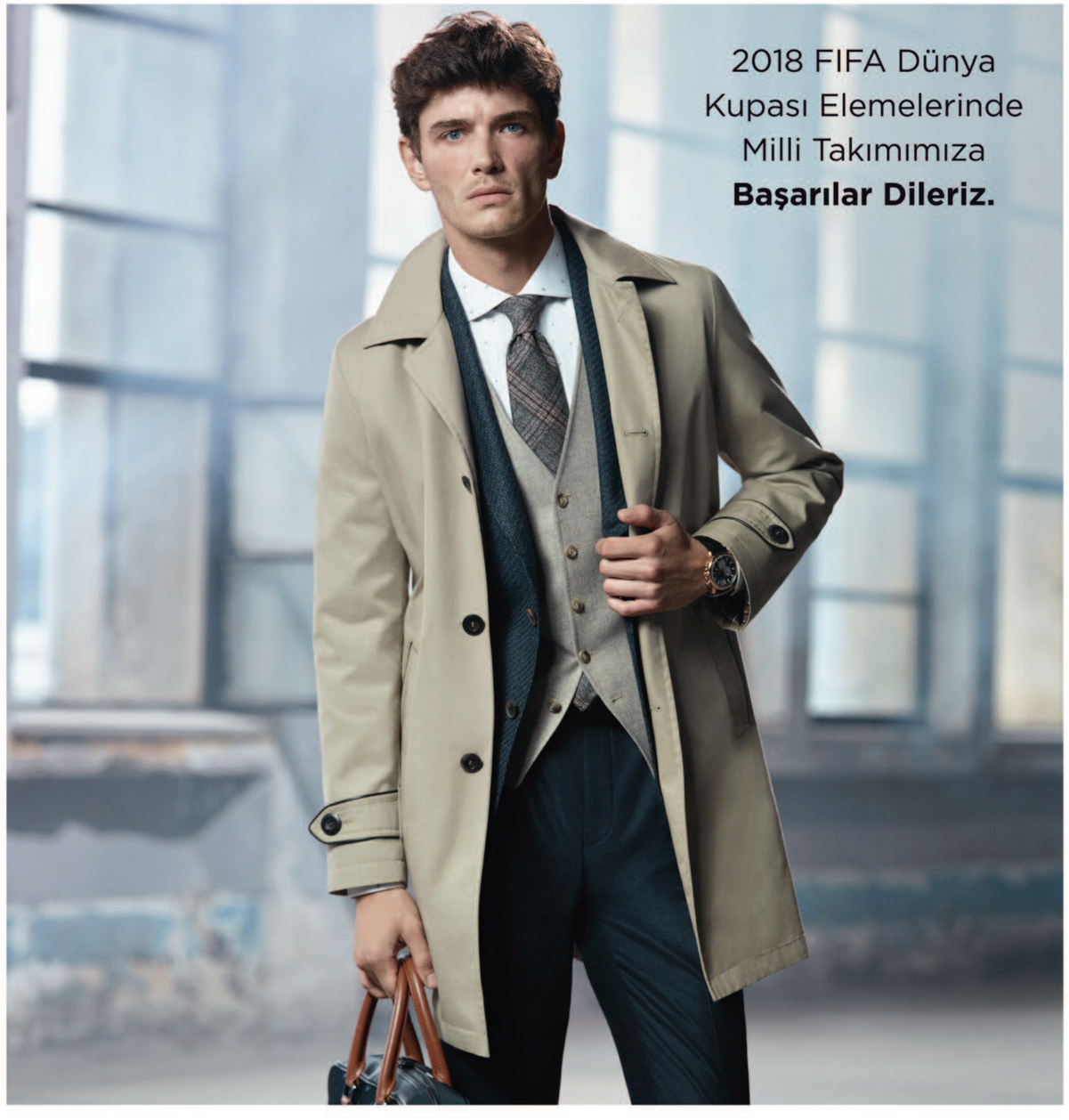

İsveç Futbol Federasyonu'ndan Riva'ya ziyaret

İsveç Futbol Federasyonu Başkanı ve UEFA 1. Başkanvekili Karl-Erik Nilsson, Beykoz-Riva'daki TFF Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'ni ziyaret ederek, incelemelerde bulundu. TFF 1. Başkanvekili ve UEFA Yönetim Kurulu Üyesi Servet Yardımcı, Dış İlişkilerden sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi Alaattin Aykaç ile TFF Genel Sekreteri Kadir Kardaş'ın ev sahipliğinde gerçekleşen ziyarette, İsveç Futbol Federasyonu Genel Sekreteri Håkan Sjöstrand da hazır bulundu. Yeni bir tesis yapımı hazırlıklarını sürdüren İsveç Futbol Federasyonu heyetine Türkiye Futbol Federasyonu'nun Riva tesisleri hakkında detaylı bilgi verildi. E-Bilet uygulamasının da anlatıldığı ziyarette karşılıklı hediye takdiminde bulunuldu.

Servet Yardımcı'dan Ampute Millî Takımı'na moral

TFF 1. Başkanvekili ve UEFA Yönetim Kurulu Üyesi Servet Yardımcı, Riva Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp Eğitim Tesisleri'nde Avrupa Ampute Şampiyonası'na hazırlanan Millî Takım'ın kampını ziyaret etti. Servet Yardımcı'nın yanı sıra İsveç Futbol Federasyonu Başkanı ve UEFA 1. Başkanvekili Karl-Erik Nilsson ile birlikte TFF Yönetim Kurulu Üyesi Alaattin Aykaç, TFF Genel Sekreteri Kadir Kardaş ile İsveç Futbol Federasyonu Genel Sekreteri Håkan Sjöstrand'ın da bulunduğu ziyarette futbolcular ile sohbet edilip moral verildi. TFF'nin "Türkiye Futbol Oynuyor" projesi kapsamında destek verdiği Bedensel Engelliler Spor Federasyonu bünyesindeki Ampute Futbol Millî Takımı, 1-10 Ekim tarihlerinde TFF Hasan Doğan Millî Takımlar Eğitim ve Kamp Tesisleri'nde düzenlenecek Avrupa Futbol Şampiyonası'nda mücadele edecek.

Balıkesirspor Baltok'tan Demirören'e ziyaret

TFF 1. Lig ekiplerinden Balıkesirspor Baltok Kulübü Başkanı Remzi Boncuk ve Yönetim Kurulu Üyeleri, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören'i ziyaret etti. Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Ali Düşmez'in de katıldığı nezaket ziyaretinde Balıkesirspor Baltok heyeti tarafından Başkan Demirören'e hediye takdiminde bulunuldu.

2017-2018 Ulusal Kulüp Lisans Süreci sonuçlandı

TFF Kulüp Lisans Kurulu, Ulusal Kulüp Lisans Sistemi kapsamında son değerlendirmelerde bulunarak; en üst 3 lig olan Süper Lig, TFF 1. Lig ve TFF 2. Lig'deki kulüplerin yapmış olduğu başvuruları, Sportif, Altyapı, Personel, Hukuki ve Mali Kriterlere göre inceledi.

İncelemeler neticesinde Kurul, Süper Lig'den Teleset Mobilya Akhisarspor, Bursaspor, Kayserispor, TFF 1. Lig'den Çaykur Rizespor, Adanaspor, Gazişehir Gaziantep Futbol Kulübü, Adana Demirspor, Büyükşehir Belediye Erzurumspor, Denizlispor, Samsunspor ve MKE Ankaragücü, TFF 2.Lig' den Amed Sportif Faaliyetler, Nazilli Belediyespor, Fatih Karagümrük, Gümüşhanespor, Kastamonuspor 1966, Hatayspor, Menemen Belediye Spor, Niğde Belediyespor, Eyüpspor, Tokatspor, Şanlıurfaspor ve Bugsaş Spor kulüplerine Ulusal Lisans verdi.

Kurul bu toplantıda ayrıca, verilen süreler içerisinde eksikliklerini tamamlayamayan Balıkesirspor Baltok, Bucaspor, Eskişehirspor, Gaziantepspor, Karşıyaka, Kocaeli Birlik Spor, Manisaspor ve Mersin İdmanyurdu kulüplerine 3'er puan tenzili cezası verdi. Böylelikle, 2017-2018 sezonu Kulüp Lisans Süreci tamamlanmış olup, en üst 3 ligde yer alan kulüplerden 12'si UEFA, 46'sı Ulusal Lisans aldı.

Kulüp Lisans Kurulu ilk değerlendirmelerinde Süper Lig'den Antalyaspor, Atiker Konyaspor, Aytemiz Alanyaspor, Beşiktaş, Fenerbahçe, Galatasaray, Gençlerbirliği, Kasımpaşa, Medipol Başakşehir, Osmanlıspor, Trabzonspor ve TFF 1. Lig'den Akın Çorap Giresunspor'a UEFA Lisansı; Süper Lig'den Kardemir Karabükspor, TFF 1. Lig'den Altınordu, Elazığspor, Evkur Yeni Malatyaspor, Göztepe, TFF 2. Lig'den İstanbulspor, Hacettepe, Kahramanmaraş, Keçiörengücü, SBS İnşaat Kırklarelispor ve Konya Anadolu Selçukspor kulüplerine Ulusal Lisans vermişti.

Kulüp Lisans Kurulu'nun bu toplantısında, Kulüp Lisans ve Finansal Fair Play Talimatı'nın ilgili maddesi uyarınca da Ulusal Kulüp Lisansı ile ilgili diğer kulüplere eksikliklerini tamamlamaları için 30 ve/veya 60 günlük ek süre vermişti.

Kurul, Ulusal Kulüp Lisansı ikinci aşama kararlarında; TFF 1. Lig'den Bandırmaspor, Boluspor, Demir Grup Sivasspor ve Ümraniyespor'a, TFF 2. Lig'den Etimesgut Belediyespor, Fethiyespor, İnegölspor, Pendikspor, Sarıyer, Sivas Belediyespor, Tuzlaspor ve Zonguldak Kömürspor kulüplerine Ulusal Lisans vermişti.

Aynı toplantıda Kurul, kalan kulüplere ise eksikliklerin giderilmesi için Kulüp Lisans ve Finansal Fair Play Talimatı'nın 25/1. maddesinde düzenlenen kriter ihlallerine uygulanacak yaptırımların belirlendiği Talimatın Ek.XII tablosu ilgili maddeleri uyarınca, para cezası ve ikinci bir 30 günlük ek süre vermişti.

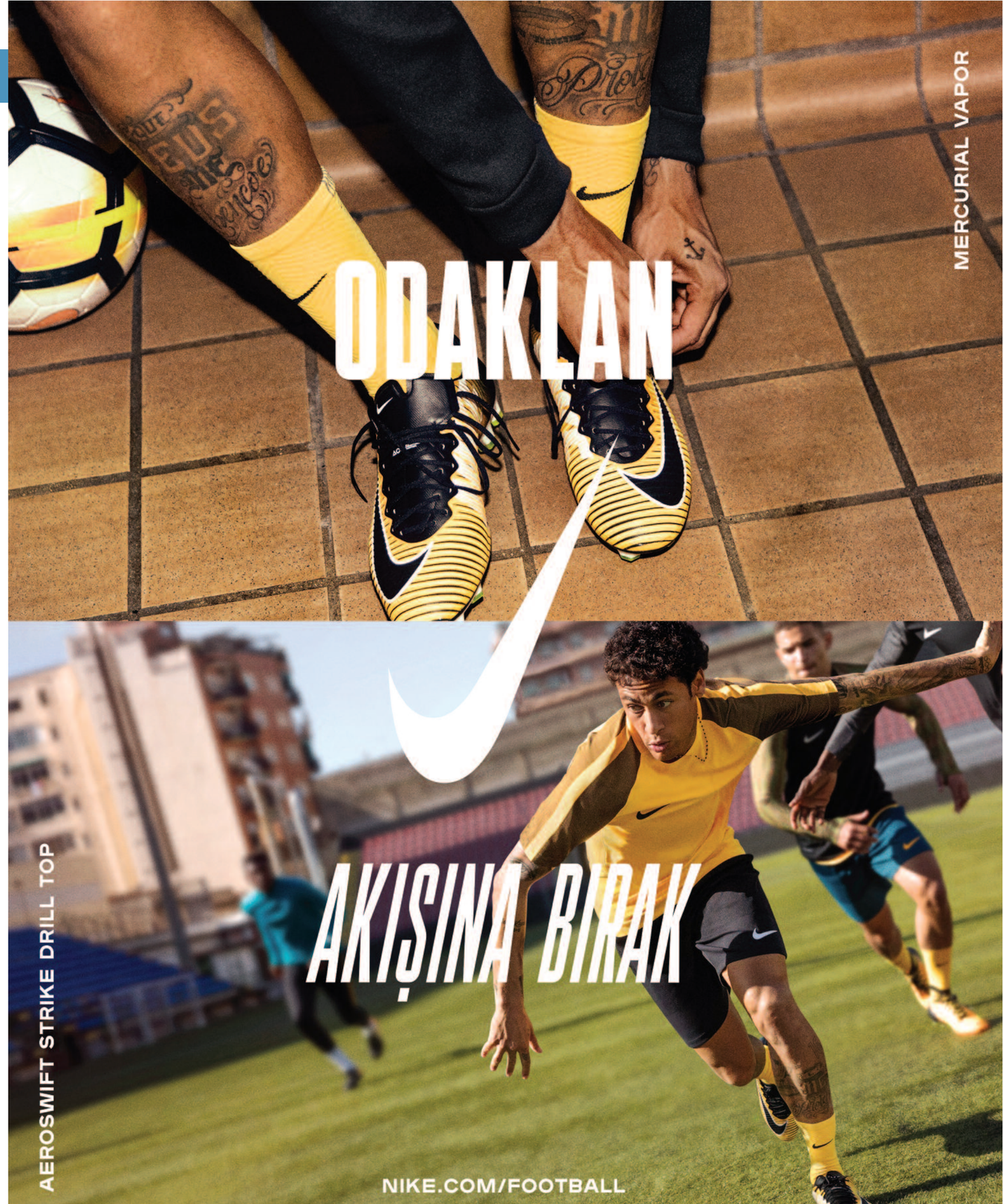

TDMK ile UEFA arasında dopingle mücadele protokolü imzalandı

Türkiye Dopingle Mücadele Komisyonu (TDMK) ile UEFA arasında dopingle mücadele konusunda işbirliği protokolü imzalandı. Bu protokolle ulusal ve uluslararası düzeyde tüm futbol organizasyonlarında, doping kontrolleri ve dopingle mücadelenin etkili, caydırıcı ve hedefe yönelik şekilde yürütülmesi konusunda işbirliği yapılması için mutabakata varıldı. Türkiye Futbol Federasyonu adına Yönetim Kurulu Üyesi ve UEFA Sağlık Komitesi Üyesi Prof. Dr. Mete Düren'in katılımı ile Ataköy Olimpiyatevi'nde gerçekleşen imza töreninde UEFA'yı temsilen UEFA Sağlık ve Anti-Doping Birimi Başkanı Marc Vouillamoz, Türkiye Dopingle Mücadele Komisyonu'nu temsilen Komisyon Başkanı Av. Türker Arslan, Genel Koordinatör Prof. Dr. Rüştü Güner ve Genel Koordinatör Yardımcısı Av. Mehmet Yoğurtcuoğlu hazır bulundu.

Hakan Dinçay'a son görev

Hayatını kaybeden Fenerbahçe Kulübü Asbaşkanı Hakan Dinçay, İstanbul'da son yolculuğuna uğurlandı. Hakan Dinçay'ın Altunizade İlahiyat Fakültesi Camii'nde düzenlenen cenaze törenine Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören, 1. Başkanvekili Servet Yardımcı, Başkanvekili Nihat Özdemir, Genel Sekreter Kadir Kardaş ile Fenerbahçe Kulübü Başkanı Aziz Yıldırım, kulüp yöneticileri ve spor camiasından çok sayıda isim katıldı. TFF Başkanı Yıldırım Demirören, Hakan Dinçay'ın ailesi ve Fenerbahçe Kulübü Başkanı Aziz Yıldırım'a taziyede bulundu. Merhum Hakan Dinçay'ın cenazesi öğle namazını müteakip kılınan cenaze namazının ardından Karacaahmet Mezarlığı'nda toprağa verildi.

MHK'dan Süper Lig hakemlerine VAR semineri

Merkez Hakem Kurulu, Süper Lig Hakemleri Video Yardımcı Hakem (VAR) Semineri düzenledi. Seminer, MHK Başkanı Yusuf Namoğlu'nun açılış konuşmasıyla başladı. Namoğlu, Kavacık Limak Otel'de 21 Eylül'e kadar devam eden seminerde yaptığı konuşmasında VAR'la ilgili teorik çalışmaların sona erdiğini ve tekniğe yönelik pratiklerin başladığı ciddi bir sürece geçildiğini hatırlattı. Yusuf Namoğlu, uzmanların aktarımlarına özen gösterilmesinin önemine de vurgu yaptı. Seminerde Video Yardımcı Hakem operatörleri Jack Gale, Alice Hassall ve Alistair Patmore, hakemlere Video Yardımcı Hakem sisteminin kullanılmasına ilişkin eğitim verdi. Gruplar halinde VAR sistemi eğitimine katılan hakemler, diğer zamanlarda fiziksel çalışmalarını da sürdürdü. Süper Lig Hakemleri bu süreç içinde Zihinsel Performans Eğitmeni Rıdvan Ekmekçi ile de çalışmalar yaptı.

Ülkemizin en önemli değerlerinden biri olan, zaferleriyle coştuğumuz, heyecanını yediden yetmişe milyonlarla paylaştığımız Milli Takımımızın izlerini, renklerini, hatıralarını taşıyan ürünler Türkiye Futbol Federasyonu tarafından açılan online mağazamızda bulunmaktadır.

eshop.tff.org adresinden Milli Takım için üretilmiş pek çok farklı ürünü satın alabilirsiniz.

Online mağazadan perakende satışın yanı sıra, toplu alımlar yoluyla bu ürünleri talep eden kurum ve kuruluşlar için de özel kampanyalar düzenleniyor.

Milli Takım ürünlerini tüm futbolseverlerin rahatça ulaşabileceği şekilde sunma hedefinin yanı sıra, çeşitliliği her geçen gün artan bu ürünleri, ülkemizin turistik değer taşıyan hediyelik eşyaları arasında vazgeçilmez yapmak da bir diğer amacımız.

Ay-Yıldızlı formanın ise dünyada en çok satılan Milli Takım formaları arasında bulunmasını sağlamak da bir diğer öncelikli hedefimiz.

Bu yolculukta sizlerin de değerli desteklerine ihtiyaç duyuyoruz.

Satış noktalarınızda Milli Takım ürünlerine yer vermek, kataloglarınızda ve stoklarınızda bulundurmak isterseniz, **urunsatis@tff.org** adresine bir mail yollamanız yeterli. Ürünlerimiz hakkında tüm soru ve istekleriniz için de yine bu adresten bizimle iletişime geçmenizi rica ederiz.

Desteklerinize için teşekkür eder, saygılarımızı sunarız.

Türkiye Futbol Federasyonu

TFF, Genç Millî Takımlar Scout Sistemini kulüplere açıyor

Tolunay Kafkas yönetimindeki Genç Millî Takımlar Birimi, genç oyuncu gelişimi alanında yeni bir projeyi hayata geçirdi. Proje kapsamında, kulüplerimiz Genç Millî Takımlarımızın, U14'ten U19'a kadar bütün yaş kategorilerinde oynadığı tüm resmi ve özel maçları izleyebilecek. Kulüplerimiz, kullanımlarına sunulmuş olan kullanıcı adı ve şifre ile TFF Scout Sistemi'ne girerek Genç Millî Takımlarımızın karşılaşmalarını seyredebilecek. Bu sistemden ilk planda Elit Ligler'de yer alan Süper Lig ve 1. Lig kulüpleri yararlanacak. Sistem kısa süre sonra Bölgesel Gelişim Ligleri'ne katılacak kulüplerin de hizmetine sunulacak. Futbolumuzun yarınları adına atılan bu adımla, kulüplerimizin Genç Millî Takımlarımızın oyuncu ve oyun düzeyini daha iyi anlamaları, ayrıca yetiştirerek Genç Millî Takımlarımıza kazandırdıkları oyuncuların ay-yıldızlı forma altındaki performanslarını takip edebilmeleri amaçlanıyor.
Bu projeyle TFF Genç Millî Takımlar Birimi ile kulüp yöneticileri ve antrenörleri arasında daha güçlü bir iletişim kurulması da hedefleniyor.

Uluslararası ProLisans Antrenör Gelişim Semineri koordinasyon toplantısı yapıldı

24. Uluslararası Pro Lisans Antrenör Gelişim Semineri koordinasyon toplantısı İstanbul'da yapıldı. TFF Futbol Gelişim Direktörü ve Genç Milli Takımlar Sorumlusu Tolunay Kafkas yönetiminde yapılan toplantıya, TÜFAD'ın genel merkez yönetim kurulu üyeleri ile Futbol Gelişim Direktörlüğü yetkilileri katıldı. Beylerbeyi'ndeki Futbol Gelişim Direktörlüğü binasında yapılan toplantıda seminerin içeriği ve organizasyon ile ilgili konular görüşüldü. Türkiye Futbol Antrenörleri Derneği'nin Türkiye Futbol Federasyonu ile işbirliğiyle gerçekleştireceği 24.Uluslararası Pro Lisans Antrenör Gelişim Seminer, 8-10 Ocak tarihleri arasında Antalya'da yapılacak. Organizasyon ile ilgili detaylar ilerleyen günlerde açıklanacak.

TÜFAD İstanbul Şubesi Yönetimi Tolunay Kafkas'ı ziyaret etti

Türkiye Futbol Antrenörleri Derneği İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu Başkanı Halit Önsen ve yönetim kurulu üyeleri, TFF Futbol Gelişim Direktörü ve Genç Millî Takımlar Sorumlusu Tolunay Kafkas'ı ziyaret etti. Beylerbeyi'ndeki TFF Futbol Gelişim Direktörlüğü binasında gerçekleşen ziyarette TÜFAD İstanbul Şubesi Yönetimi, Kafkas'a yeni görevinde başarılar diledi. Görüşmede daha sonra antrenörlerin sorunları ve antrenörlerin gelişimine yönelik yapılabilecek çalışmalar ele alındı. TÜFAD İstanbul Şubesi'nin ziyaretinden mutluluk duyduğunu ifade eden Tolunay Kafkas, TÜFAD'ın futbolumuzun en önemli paydaşlarından biri olduğunu dile getirirken, Türkiye'nin her bölgesinde Türkiye Futbol Antrenörleri Derneği ile ortak projeler geliştirileceğini belirtti.

Genç Millî Takım antrenörleri Mevlana Cup 2017'yi takip etti

TFF Futbol Gelişim Direktörü ve Genç Millî Takımlar Sorumlusu Tolunay Kafkas'ın Genç Millî Takımlar için oyuncu havuzunu genişletmek adına başlattığı çalışmalar kapsamında Genç Millî Takım antrenörleri, Konya'da düzenlenen Mevlana Cup 2017'yi takip etti. Atiker Konyaspor Gelişim Akademisi'nin organize ettiği turnuvada Altınordu, Atiker Konyaspor, Galatasaray ve Medipol Başakşehir U15 ile U16 takımları mücadele etti.

Vedat İnceefe'nin anne acısı

U19 Millî Takım Teknik Direktörü Vedat İnceefe'nin annesi Gülten İnceefe vefat etti. Gülten İnceefe'nin cenazesi Balıkesir'deki Burhaniye Kocacami'de kılınan öğle namazından sonra, Kızıklı Köyü Mezarlığı'nda toprağa verildi. Merhume Gülten İnceefe'ye Allah'tan rahmet, ailesine ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

U19'lar İtalya ile berabere kaldı

U19 Millî Takımımız, İtalya ile deplasmanda oynadığı hazırlık maçından 1-1'lik beraberlikle ayrıldı. İtalya'nın Parma şehrine bağlı Noceto bölgesinde bulunan Il Noce Stadyumu'nda oynanan karşılaşmada U19 Millî Takımımızın golünü 21. dakikada Muhayer Oktay kaydederken, İtalya'nın golü 90+6. dakikada Marco Olivieri'den geldi. U19 Millî Takımımız bu maçta Mehmet Ataberk Dadakdeniz, Ramazan Keskin, Furkan Korkut (Batuhan Tekin dk. 83), Mert Müldür, Gökay Güney (Uğurcan Yazğılı dk. 90), Abdülkadir Ömür (Rahmetullah Berişbek dk. 90), İlker Karakaş (Burak Kapacak dk. 75) , Oğuz Kaan Güçtekin (Oğulcan Sadiroğlu dk. 83), Güven Yalçın, Muhammed Enes Kiprit (Azad Toptik dk. 83), Muhayer Oktay kadrosuyla oynadı.

Tolunay Kafkas, U15'leri izledi

U15 Millî Takımımız, 4-8 Eylül tarihleri arasında Beykoz-Riva'daki Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde kamp yaptı. Gençlerimiz, kamp sırasında Fenerbahçe ve Beşiktaş'ın U15 takımlarıyla birer antrenman maçı yaptı. Bu maçları TFF Futbol Gelişim Direktörü ve Genç Millî Takımlar Sorumlusu Tolunay Kafkas, Genç Millî Takım antrenörleriyle birlikte takip etti. U15 Millî Takımımızda yer alan oyuncuların mevkileri ve kulüpleri ise şöyle:
Nahit Camkesenler (Altınordu - Kaleci), Osman Ertuğrul Çetin (Fenerbahçe - Kaleci), Kerem Yusuf Ersunar (Galatasaray - Kaleci), Atalay Gökçe (Gençlerbirliği - Kaleci), Ahmet Gülay (Beşiktaş - Defans), Cüneyt Can (Beşiktaş - Defans), Murat Şenel (Bucaspor - Defans), Uğur Uzun (Fenerbahçe - Defans), Emin Bayram (Galatasaray - Defans), Yusuf Erdem Gümüş (Galatasaray - Defans), Abdullah Şahindere (Gençlerbirliği - Defans), Bertan Sönmez (Gençlerbirliği - Defans), Umut Berke Kırcalı (Medipol Başakşehir - Defans), Yiğit Emre Çeltik (Altınordu - Orta Saha), Yusufhan Çalık (Altınordu - Orta Saha), Eren Güler (Bursaspor - Orta Saha), Muhammet Çamcı (Fenerbahçe - Orta Saha), Ömer Faruk Beyaz (Fenerbahçe - Orta Saha), Bartuğ Elmaz (Galatasaray - Orta Saha), Samet Halvaci (Galatasaray - Orta Saha), Selman Faruk Dibek (Galatasaray - Orta Saha), Altay Özkan (Göztepe - Orta Saha), İsmail Zehir (Kartalspor - Orta Saha), Emre Demir (Kayserispor - Orta Saha), Süleyman Cebeci (Trabzonspor - Orta Saha), Abdullah Soğucak (Altınordu - Forvet), Gürol Demirezen (Fenerbahçe - Forvet), Tarık Öztaş (Kasımpaşa - Forvet).

U17 Millîlerden farklı galibiyet

2001 doğumlu oyunculardan oluşan U17 Millî Takımımız, Bulgaristan'la deplasmanda iki hazırlık maçı oynadı. İlk maçı 5-2 kazanan gençlerimiz, ikinci maçtan ise golsüz beraberlikle ayrıldı.

Ahmet Ceyhan yönetiminde, 2001 doğumlu oyunculardan oluşan U17 Millî Takımımız, 13-19 Ekim 2017 tarihleri arasında Çek Cumhuriyeti'nde düzenlenecek 2017-18 UEFA U17 Avrupa Şampiyonası Eleme Turu'nda mücadele edecek.

Bulgaristan'ın başkenti Sofya'daki Millî Futbol Merkezi'nde oynanan ilk karşılaşmada U17 Millî Takımımızın gollerini 4. dakikada Atalay Yıldırım, 17. dakikada Atakan Gündüz, 58. dakikada Mustafa Kaya ve 65 ile 67. dakikalarda Emir Biberoğlu atarken, Bulgaristan'ın golleri 52. dakikada Stanislav Shopov ve 72. dakikada Martin Minchev'den geldi. Gençlerimiz bu maçı Muhammet Taha Tepe, Atalay Gürel (Süleyman Luş dk. 46), Rıdvan Yılmaz (Mert Gökcan dk. 58), Atakan Gündüz (Işık Kaan dk. 72), Yaser Yüce (Mustafa Kaya dk. 46), İsmail Cem Kara, Ali Yavuz Kol, Serkan Bakan (Tarık Gözüşirin dk. 62), Atalay Yıldırım (Muhammed Gümüşkaya dk. 46), Bora Ulu, Barışcan Işık Altunbaş (Emir Biberoğlu dk. 46) kadrosuyla oynadı.

21 Eylül'de oynanan ikinci maç golsüz sona ererken, takımımız bu maçta Arda Akbulut, Atalay Gürel (Rıdvan Yılmaz dk. 65), Işık Arslan (Atakan Gündüz dk. 41), İsmail Cem Kara (İsmail Luş dk. 41), Emir Biberoğlu (Tarık Gözüşirin dk. 76), Serkan Bakan, Mert Gökcan, Bora Ulu, Muhammed Gümüşkaya (Atalay Yıldırım dk. 41), Barışcan Işık Altunbaş (Ali Yavuz Kol dk. 41), Mustafa Kaya (Yaser Yüce dk. 41) kadrosuyla mücadele etti.

Kadroda yer alan oyuncuların kulüpleri ve mevkileri ise şöyle: Muhammet Taha Tepe (Altınordu - Kaleci), Arda Akbulut (Trabzonspor - Kaleci), Atakan Gündüz (Altınordu - Defans), Atalay Gürel (Altınordu - Defans), Rıdvan Yılmaz (Beşiktaş - Defans), Mert Gökcan (Borussia Dortmund - Defans), Işık Kaan Arslan (Galatasaray - Defans), Tarık Gözüşirin (Hertha Berlin - Defans), Bora Ulu (Trabzonspor - Defans), Atalay Yıldırım (Altınordu - Orta Saha), Barışcan Işık Altunbaş (Altınordu - Orta Saha), Mustafa Kaya (Altınordu - Orta Saha), Emir Biberoğlu (AZ Alkmaar - Orta Saha), Muhammed Gümüşkaya (Fenerbahçe - Orta Saha), Serkan Bakan (Göztepe - Orta Saha), Süleyman Luş (Galatasaray - Orta Saha), İsmail Cem Kara (Trabzonspor - Orta Saha), Yaser Yüce (Trabzonspor - Orta Saha), Oğuzhan Akgün (Beşiktaş - Forvet), Ali Yavuz Kol (Galatasaray - Forvet).

U19 Kadınlardan çifte zafer

18-24 Ekim 2017 tarihleri arasında Macaristan'da düzenlenecek 2017-18 UEFA U19 Kadınlar Avrupa Şampiyonası Eleme Turu maçlarına katılacak Teknik direktör Suat Okyar yönetimindeki U19 Kadın Millî Takımımız, Riva'da Bulgaristan'la oynadığı iki hazırlık maçını da farklı skorlarla kazandı. Beykoz-Riva'daki Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde oynanan ilk karşılaşmada Gamze Nur Yaman (Bedriye Cam dk. 76), Rabia Civan (Cansu Nur Kaya dk. 76), Ayşe Şevval Ay (Sabiha Uyaner dk. 46), Bilge Su Koyun (Esin Bardakçı dk. 76), Kader Hançar (İrem Eren dk. 76), Ece Türkoğlu (Seda Nur İncik dk. 65), Nurşen Yaprak (Birgül Sadıkoğlu dk. 60), İrem Yıldırım, Derya Arhan, Eda Ceren Gören (Büşra Becerikli dk. 35), Sümeyra Kıvanç kadrosuyla mücadele eden U19 Kadın Millî Takımımızın gollerini 45+2. ile 85. dakikalarda Büşra Becerikli, 53. dakikada Derya Arhan, 69. dakikada Kader Hançar ve 72. dakikada Sümeyra Kıvanç kaydetti. Takımımız 32. dakikada Ece Türkoğlu ile bir penaltı atışından yararlanamadı. Riva'daki ikinci maçı Gamze Nur Yaman (Bedriye Cam dk. 61), Rabia Civan, Bilge Su Koyun (Cansu Nur Kaya dk. 80), Kader Hançar (İrem Eren dk. 80), Sabiha Uyaner, Ece Türkoğlu (Birgül Sadıkoğlu dk. 80), Nurşen Yaprak (Seda Nur İncik dk. 61), Büşra Becerikli (Ayşe Şevval Ay dk. 61), İrem Yıldırım, Derya Arhan, Sümeyra Kıvanç kadrosuyla oynayan takımımız, bu müsabakayı da 18 ve 25. dakikalarda Kader Hançar ile 43. dakikada Ece Türkoğlu'nun golleriyle 3-1 kazandı. Bulgaristan'ın tek golünü ise 65. dakikada Yuliana Aleksandrova kaydetti.

U19 Kadın Millî Takımı'nda yer alan oyuncuların kulüpleri ve mevkileri şöyle: Gamze Nur Yaman (Beşiktaş - Kaleci), Bedriye Cam (Şanlıurfa Gençlik - Kaleci), Esin Bardakçı (BSC Young Boys - Defans), Derya Arhan (Kdz. Ereğli Belediye - Defans), Rabia Civan (Kdz. Ereğli Belediye - Defans), İrem Yıldırım (Eintracht Frankfurt - Defans), Cansu Nur Kaya (Pendik Çamlık - Defans), Kader Hançar (Konak Belediye - Defans), Sabiha Uyaner (MSV Duisburg - Orta Saha), Sümeyra Kıvanç (Kocaeli Harb - İş - Orta Saha), Bilge Su Koyun (Beşiktaş - Orta Saha), İrem Eren (Beşiktaş - Orta Saha), Seda Nur İncik (1207 Antalya Döşemealtı Belediye - Orta Saha), Ece Türkoğlu (Kdz. Ereğli Belediye - Orta Saha), Nurşen Yaprak (GSV Moers - Orta Saha), Eda Ceren Gören (FC Borussia Droschede - Orta Saha), Ayşe Şevval Ay (Beşiktaş - Orta Saha), Büşra Becerikli (Amed Sportif Faaliyetler - Orta Saha), Birgül Sadıkoğlu (Bozüyük Halk Eğitim - Forvet), Esra Manya (1207 Antalya Döşemealtı Belediyespor - Forvet).

Plaj Futbolu Millî Takımı, Avrupa B Ligi'nde şampiyon oldu

Plaj Futbolu Millî Takımımız, Avrupa Plaj Futbolu B Ligi Süper Finalleri'nde şampiyonluğa ulaştı. Teknik direktörlüğünü Emrah Aykurt'un yaptığı Plaj Futbol Millî Takımımız, Moldova ve Kazakistan'la birlikte yer aldığı grubu lider tamamlayarak B Ligi Süper Finalleri'ne yükselmişti. İtalya'nın Terracina kentinde oynanan finallere 8 takım katıldı. Dörderli iki gruba ayrılan takımlardan grup birincisi olan ikisi final oynayacak ve şampiyonluğu elde edecek takım, Avrupa Plaj Futbolu A Ligi'ne yükselecekti. Millîlerimiz 2. Grup'ta İngiltere, Macaristan ve Moldova ile eşleşirken, 1. Grup'u ise Yunanistan, Estonya, Bulgaristan ve Romanya oluşturdu. Takımımızın gruptaki ilk rakibi İngiltere'ydi. 14 Eylül günü oynanan maçın normal süresi 2-2'lik beraberlikle tamamlandı. Millî Takımımızın normal süredeki gollerini Barış Terzioğlu ve Yasin Bağcı kaydederken, Aoran Clarke ve Jaime O'Rourke, İngiltere adına ağları havalandırdı. Uzatmalarda ise Yasin Bağcı ve Seyit Ahmet Süer ile iki gol daha bulan Plaj Futbolu Millî Takımımız, B Ligi Süper Finalleri'ndeki ilk karşılaşmasından galibiyetle ayrıldı. Grupta oynanan günün diğer maçında ise Macaristan, Moldova'yı 8-3 yendi.

15 Eylül'de Macaristan karşısına çıkan Plaj Futbolu Millî Takımımız, bu maçı da 6-4 kazanmayı başardı. 6 golümüzden 5'ini Cem Keskin kaydederken, diğer sayımız ise Semih Türkmen'den geldi. Macaristan'ın golleriniyse Lazslo Berkes, Ferenc Besenyei, Viktor Fekete ve Tamas Szentes-Biro kaydetti. Grupta oynanan günün diğer maçında ise İngiltere, Moldova'yı 4-2 mağlup etti. Gruptaki son rakibimiz Moldova'ydı. 16 Eylül'de oynanan çekişmeli maçı millîlerimiz 3-2 kazanmayı başardı ve grubunu birinci sırada tamamlayarak finale yükseldi. Bu maçtaki gollerimizi Volkan Yeşilırmak (2) ve Erkan Akbal kaydederken, Moldova'nın golleri Nikale Ignat ve Sergiu Nicolaicuc'tan geldi. Grupta oynanan günün diğer maçında ise Macaristan, İngiltere'yi 6-4 mağlup etti.

Plaj Futbolu Millî Takımımızın finaldeki rakibi, 1. Grup'taki maçlarını ilk sırada tamamlayan Estonya oldu. İki takım arasındaki final maçı 17 Eylül'de oynandı. Bu kritik finali Yasin Bağcı (2), Erkan Anzaflıoğlu ve Cem Kesin'in golleriyle 4-2 kazanan Plaj Futbolu Millî Takımımız Avrupa A Ligi'ne yükseldi. Estonya'nın gollerini ise Maeorg Maeorg ve Ragnar Rump Raku kaydetti.

Avrupa Plaj Futbolu B Ligi Süper Finalleri'nde oynadığı dört maçı da kazanarak şampiyonluğa ulaşan Plaj Futbolu Millî Takımımız, bu dört maçta toplam 17 gol kaydetti. 17 golün 6'sını Cem Keskin, 4'ünü Yasin Bağcı, 2'sini ise Volkan Yeşilırmak atarken, Barış Terzioğlu, Seyit Ahmet Süer, Semih Türkmen, Erkan Akbal ve Erkan Anzaflıoğlu da rakip kalelere 1'er gol bıraktı.

Emrah Aykurt yönetimindeki şampiyon Plaj Futbolu Millî Takımımızın kadrosunda yer alan oyuncuların kulüpleri ve mevkileri şöyle: Mehmet Aşlamacı (Beylerbeyi Spor Kulübü - Kaleci), Yağızcan Görgülü (Alanyaspor - Kaleci), İsmail Turhan (Manavgat Belediyesi - Kaleci), Volkan Yeşilırmak (Seferihisar Citta Slow - Defans), Semih Türkmen (Seferihisar Citta Slow - Defans), Yasin Bağcı (Manavgat Belediyesi - Defans), Erkan Anzaflıoğlu (Seferihisar Citta Slow - Defans), Sinan Üzen (Ercişspor - Defans), Kaan Düzcan (Denizköy Arsel Spor - Defans), Recep Demir (Seferihisar Citta Slow - Defans), Seyit Ahmet Süer (Alanyaspor - Forvet), Barış Terzioğlu (Seferihisar Citta Slow - Forvet), Cem Keskin (Alanyaspor - Forvet), Erkan Akbal (Seferihisar Citta Slow - Forvet).

TFF Plaj Futbolu Ligi'nde şampiyon Land of Legends Theme Park Alanyaspor

Alanya Galip Dere Plajı'nda 21 Eylül'de başlayan 2017 TFF Plaj Futbolu Ligi Finalleri, oynanan üçüncülük ve final müsabakalarıyla tamamlandı. Günün ilk karşılaşmasında Erciş Belediye Spor, Manavgat Belediye Spor'u 7-1 yenerek 2017 TFF Plaj Futbol Ligi Türkiye Üçüncüsü oldu. Seferihisar Cittaslow ile Land of Legends Theme Park Alanyaspor takımlarının karşı karşıya geldiği final mücadelesini ise Land of Legends Theme Park Alanyaspor 5-4 kazanarak şampiyonluğa ulaştı.

Turnuvanın gelecek vadeden oyuncusu Manavgat Belediye Spor takımından Enes Kağıt seçildi. Bu oyuncuya ödülünü Antalya Büyükşehir Belediye Alanya Koordinatörü Hüseyin Güney verdi. 22 gol atarak gol kralı olan Manavgat Belediye Spor takımından Boris Nikonorov'a ödülünü TFF Ege Bölge Antrenörü Ozan Yılmaz verdi. En iyi kaleci Seferhisar Cittaslow takımından İsmail Turhan oldu. Turhan, ödülünü Plaj Futbolu Millî Takım Antrenörü Onur Zayim'den aldı. En değerli oyuncu olan Luis Alberto Braga Datinha'ya ödülünü Plaj Futbolu Millî Takım Teknik Sorumlusu Emrah Aykurt verdi.

Erciş Belediye Spor takımına üçüncülük kupa ve madalyalarını Alanya Belediye Başkan Yardımcısı Mehmet Kula ile TFF Grassroots Müdürü Sertan Kırağası takdim etti. Türkiye ikincisi olan Seferihisar Citta Slow takımına kupa ve madalyalarını Antalya Gençlik Hizmetleri Spor İl Müdürü Doç. Dr. Burhanettin Hacıcaferoğlu ve Alanyaspor Kulübü Başkanı Hasan Çavuşoğlu verdi. Şampiyon olan Land of Legends Theme Park Alanyaspor takımına ise kupa ve madalyalarını TFF Antalya Bölge Müdürü Ahmet Köksalan ve Alanya Belediye Başkanı Adem Murat Yücel takdim etti. Türkiye şampiyonu olan Land of Legends Theme Park Alanyaspor, önümüzdeki sene ülkemizi, plaj futbolu şampiyonlarının katıldığı Beach Soccer Euro Winners Cup 2018'de temsil edecek.

Temsilciler Kurulu Değerlendirme Toplantısı yaptı

Temsilciler Kurulu, üyelerin katılımı ile Eylül ayı kurul toplantısını ve bölgesel değerlendirme toplantısını Rize'de yaptı. Bölgesel değerlendirme toplantısına; Artvin, Erzincan, Erzurum, Rize ve Trabzon illerindeki Üst Klasman Temsilcileri, Federasyon Güvenlik ve Akreditasyon Temsilcileri ve Klasman Temsilcileri katıldı.

Toplantının açılış konuşmasını yapan Temsilciler Kurulu Başkanı Dr. Abdurrahman Arıcı, temsilciler ile görüş alışverişinde bulunurken, müsabakalarla ilgili genel değerlendirme yaptı. Arıcı, temsilcilerin statü ve talimatlarla ilgili donanımlarıyla, başta emniyet teşkilatı olmak üzere, kulüp yöneticileri ve stat görevlileriyle uyum içindeki hizmetlerinden duyduğu memnuniyeti dile getirdi. Bundan sonraki görevlerde de aynı anlayışla temsilciliğin önleyici ve eğitici rolünün daha da etkinleştirilmesi gerektiğini vurgulayan Arıcı, ayrıca devre arası seminerde üzerinde durulması gereken konularla ilgili olarak, toplantıya katılan temsilcilerin görüş ve önerilerini de aldı. Bölgesel toplantı Temsilci İşleri Direktörü Baki Şahin'in idari hususlar, rapor düzenlemeleri ile ilgili karşılaşılan sorun ve sorular konusundaki bilgilendirmesi ile devam etti.

Temsilciler Kurulu Başkanı Dr. Abdurrahman Arıcı, bugüne kadar olduğu gibi bundan böyle de görevlerde daha dikkatli ve özenli olmanın gereğine dikkat çekti ve bundan sonraki görevlerinde temsilcilere başarılar diledi. Toplantı, kurul üyeleri ile temsilcilerin karşılıklı iyi niyet konuşmaları ve başarı dilekleriyle sona erdi.

Futsalda üçüncü olduk

Teknik direktörlüğünü Sercan Görgülü'nün yaptığı Futsal Millî Takımımız, Almanya'nın Ulm şehrinde düzenlenen Uluslararası Dörtlü Turnuvada üçüncü oldu. Ev sahibi Almanya'nın yanı sıra Belçika ve İsviçre'nin yer aldığı turnuvanın ilk gününde Futbol Millî Takımımızın rakibi Almanya'ydı. Çok çekişmeli geçen maçı 3-2 kaybeden takımımızın gollerini Serhat Çiçek ve Kenan Köseoğlu atarken, Almanya'nın gollerini Daniel Sutic, Floran Wiegel ve Cristofer Wittigel kaydetti. Turnuvada günün diğer maçında ise Belçika, İsviçre'yi 7-2 mağlup etti. İlk günün galiplerinin karşı karşıya geldiği finalde Almanya'yı 10-5 yenen Belçika şampiyonluğu elde ederken, Futsal Millî Takımımız da İsviçre'ye 4-2 üstünlük sağlayarak üçünü sırayı aldı.
Bu maçtaki gollerimizin üçünü hat-trick yapan Muhammet Altunay, birini de Onur Mengi atarken, İsviçre'nin iki golü de Buckson'dan geldi.
Futsal Millî Takımımızda yer alan oyuncuların kulüpleri ve mevkileri ise şöyle:
Serkan Mutlu (Osmanlı FK - Kaleci), Mikail Emin Gültekin (Picasso Echirolles - Kaleci), Recep Taş (Merkezefendi İmam Hatip Lisesi - Kaleci), Onur Mengi (Arnavutköy Belediye - Savunma), Serhat Çiçek (Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi - Savunma), Yiğitcan Yenilmez (Arnavutköy Belediye - Savunma), Burak Uğurlu (Osmanlı FK - Savunma), Bünyamin Balcı (Antalya Atatürk Anadolu Lisesi - Savunma, Can Muhammet Vural (Samsun Gülizar Hasan Yılmaz Spor Lisesi - Hücum), Muhammet Altunay (Arnavutköy Belediye - Hücum), Burak Özdemir (Osmanlı FK - Hücum), Umur Ağır (PFC Apeldoorn - Hücum), Kenan Köseoğlu (FC Eindhoven - Hücum), İbrahim Danışık (ZVV Eindhoven - Hücum).

arcelik.com.tr | 444 0 888 YETKİLİ SERVİS İÇİN TEK NUMARA

ARÇELİK'TEN
HEM İNDİRİMLİ HEM DIGITURK'LÜ
UHD TV KAMPANYASI!

Eski televizyonunuzu yepyeni Arçelik 4K UHD TV'lerle değiştirin, **1.000 TL'ye varan indirimi kaçırmayın.**

Dahası Digiturk Filmin Yıldızı ve Yıldız Dolu paketlerini ilk 3 ay ücretsiz* izleyin...

Koç

*Filmin Yıldızı veya Yıldız Dolu paketlerinden sadece birini seçebilirsiniz. Kampanya 30 Eylül'e kadar Arçelik mağazalarından Arçelik TV ya da Grundig TV alındığı ve Digiturk paketlerine (Filmin Yıldızı paketi veya Yıldız Dolu paket) 12 ay kullanım sözüyle üye olunduğu takdirde yeni üyeliklerde geçerlidir. Kampanya hakkında detaylı bilgi için; www.arcelik.com.tr

arçelik

Milli Takımlar Ana Sponsoru